ته زما ټوله شاعري يې!

ته زما ټوله شاعري يې!

عبدالغفور لېوال

WWW.SAMSOOR.COM

هغه کتابونه چې سمسور وو بپاڼې پرلیکه کړې او یا یې پر
لیکه کوي، نور څوک یې
پر لیکه کول اجازه نه لري

WWW.SAMSOOR.COM

WWW.SAMSOOR.COM

سلام !

عجيبې ورځې دي.

ژوند د يوې ماتې مينې، د ګېډې غم، سياست او کار تر منځ سرګردانه دی.

باد را الوتی؛ خو ستا له تورو زلفو سره لوبې نه کوي، باد سرونه ريبي، باد په قهر دی او پسرلی د اضطراب په ځنګله کې کولې باسي.

ښکلا د رسمونو، رواجونو او تاويل و ماويل په بوږبوکيو کې راګېره ده او عشق تر ټولو غريب دی. ستا د سترګو مهرباني مې هېره ده، ته مې اوس هم په زړه کې اوسې؛ خو د يوه درد په څېر، د يوې څړيکې په شان.

تر هغه پخوا چې تا ووينم، له تا سره مې مينه وه؛ ځکه ما ټول عمر له دا سې چا سره مينه کوله، چې زه پرې ګران يم، زه ځکه په تا ګران يم ،چې (زه) يم او دا نکه مينه ده، زه دې په همدې له هر څه ابستلی يم. د همدې لپاره زما ټوله شاعري ستا لپاره ده؛ بلکې ته زما ټوله شاعري يې.

دادی د ژوند شپېږ د ېرشم پسرلی مې د زخمي سترګو له مخې تېرېږي او ته، چې زما ټوله شاعري يې، لا هم له ما څخه خپه يې او زه خپل ټول شعرونه، چې ستا لپاره دي، يو ځل بيا راغونډوم او خپروم يې.

لمر پر باران وهلو پاڼو راوخوت، زما د خوني پر ښيښه څو څاڅکي راورغړېدل، او ته مې مخې ته ودريدې، نن مې ټوله ورځ ستا په هکله فکر کاوه، د کار خونه مې يو ځل د تالندې په

بریښنا رڼا شوه، ما ګومان کاوه چې ته به وخاندې، خو دا سې نه وشول ، د کمپیوټر پر پرده مې ددې کتاب وروستی شعر یو ځل بیا وکوت، کتاب پوره شو ، خو ته لا هم نه یې... دا هر څه ستا لپاره دي.

زما ټوله شاعري زما ټول لیونتوب دی، لیونتوب ! ستا لپاره، د وطن لپاره او د انسان د درد لپاره، له جګړې سره زما د ټولې کرکې لپاره او له جګړه مارانو څخه زما د ټول نفرت لپاره، بس په ما کې همدومره لیونتوب ځاییږي.

ته پوهېږې چې زما ټوله شاعري ستا لپاره ده، او همدې ته دومره مغروره کېږي، چې زه دې هېر کړم، هغه (زه) چې پر تا ډېر ګران وم.

✵✵✵

عجیبې شپې دي.

ستوري شته، خو هر وخت چې سپوږمۍ ګرده شي نو وریځ راشي، سپوږمۍ نه ښکاري او باران، زما د خوب د کوټې پر بام اتڼ کوي، زه د څاڅکو له پایکوبۍ څخه خوند اخلم مګر سترګې مې نه پټېږي، چې تا په خوب ووینم. دا مې نه ده هېره، چې سپینه، ګرده سپوږمۍ ستا ډېره خوښېږي.

هغه شیبې چې د باران د څاڅکو او لامده بام جګړه اورم، د خپلې ټولې شاعرۍ په هکله فکر کوم هغه چې ټوله ستا لپاره ده –آیا دا په دې ارزي چې بیا یې خپره کړم؟

ظالمه زمانه ده، ځینې خلک دا نه مني چې یو شاعر دې خپلې ګرانې مینې ته دومره ډېره شاعري وکړي، ځکه خو دا ټوله بیا خپروم او دوی ته زور وربښیم، ایله به پوه شي، چې ته څومره ګرانه یې ! څومره ښکلې یې او څومره درپسې سوزم...

WWW.samsoor.COM

نه پوهېږم، تاته به زما د ټولې شاعرۍ لیکه تر کومه وغځېږي ،خو درد دادی، چې ستا له سترګو، زما ټوله شاعري لکه یو څاڅکی اوښکه را ورغړي او په لیوني ګریوان کې ورکه شي.

ته هېڅکله نه پوهېږې، چې زما لپاره هر څه همدا شاعري ده، دا چې ټوله ستا لپاره ده.

ګوره !

زما د ژوند ډېرې خوږې شېبې، ټولې خوشالۍ، ویاړونه، غمونه او عاطفې د شاعرۍ په کرښو کې پټې دي او بیا دا ټولې کرښې ستا لپاره دي، خو چې کله زه خپله ټوله شاعري درته یاده کړم، نو ته راته وو ایې:

« یوازې خیال او تصور؟ !

زه نه غواړم یوازې په خیال او تصور کې ژوند وکړم

او ستا لپاره یوازې په خیالونو کې ژوندۍ واوسم...»

همدومره سرسري او سوړ چلند !

مګر ته نه پوهېږې چې د شاعر لپاره خیال او تصور څه مانا؟ !

د شاعر لپاره ،هغه څوک هر څه دی، چې په خیال او تصور کې یې اوسي، ته ځکه زما ټوله شاعري یې چې ته زما هر څه یې. هڅه مه کوه ،چې ما د واقعیتونو په ډبرو وولې او راویښ مې کړې، ځکه زه همدا یم، ما ټول عمر په خیال او تصور کې ژوند کړی دی، اخر د خدای لپاره ،زه یو شاعر یم.

عجیبې شېبې دي !

د زړه زرګونه څاڅکي وینه سترګو ته راشي او د شاعر یو څاڅکی اوښکه شي ډېرې اوښکې را ورغړي او په لیوني

WWW.samsoor.COM

ګريوان کې ورکې شي، چې يوه شاعرانه کلمه ترې جوړه شي:

((شعر نه دی دا خوناب د زخمي زړه دی ...))

خو ته ! ډېره سړه، ډېره بې پروا ، ووايې !

«يوازې خيال او تصور !!!»

يو چا ويلي و، سږکال پسرلی دومره ښکلی دی لکه د شاعر معشوقه. اوته ،ما همداسې مقام ته رسولې يې، ته اوس د ښکلا نښه يې، هر څه ښايي اووه ځله د ښايستونو په ملکوتي ډنډ کې ومينځل شي، چې بيا له تا سره د تشبيه کېدو وړتيا ومومي، ځکه ته خو د شاعر معشوقه يې !

خو ته په خپل دې مقام خبره نه شوې.

تا زما د ټولې شاعرۍ قدر ونه پېژانده، زما د ټولې شاعرۍ، چې ستا لپاره ده ،بلکې ته زما ټوله شاعري يې.

ددې کرښو ګرانه لوستونکيه !

دا کتاب ولوله !

دا زما ټوله شاعري ده ،ته يې ولوله او بيا راشه چې زه او ته سره خبرې وکړو !

بيا نو ته راته ووايه، چې هغه ولې له مانه خپه ده؟

ولې وايي چې يوازې خيال او تصور؟ !

ته بيا زما له خوا ورته ووايه، چې:

((ته زما ټوله شاعري يې !))

عبدالغفور لېوال

کابل

۱۳۸۸د پسرلي پېنځه څلوېښتمه ورځ

WWW.SAMSOOR.COM

مکتبی

د بر کلي صایب زاده یم
یو مې آس یوه شړی
قصیده مې پخه کړې
ګرځومه کوزړی
ځوان مرید د څرخي پیر یم
رنګ دې ورک شي کوډې نه کړم
کوډې باسم
بند بختونه خلا صومه
د مینو زړو ریبار یم
شکرانه مې یا ممیز دي یا توتان دي یا مری
څوک د سمال راته خامک کړي
څوک راجوړه کړي خولی
د بر کلي صایب زاده یم
یو مې آس یوه شړی
نجونې ګردې رانه تاو وي

WWW.samsoor.COM

تاویزونه رانه غواړي
ملا تل راته په قار وي
سل کوپرونه راته وايي
خو پروا يې د یره نه کړم
خدایزده ولې
د کوز کلي په زلميو باندې ګران یم
ما ته راز د دوی مالوم دی
یو د خان په لور مین دی
بل لېدلې د ملا صايب لمسۍ
د بر کلي صایب زاده یم
یو مې آس یوه شړۍ
د شنډ توت د ډې ته ناست یم
شنډو ښځو ته تاویز کړم
ماشومان له ځېله خلاص شي
ورته دم چې زه ممیز کړم
د برات د میاشتې سر دی
نن اوله پنجشنبه ده
یوه پیغله راته ناسته
زښته ډېره ښایسته ده
وايي داسې تاویز راکړه
چې مې پلار لر بسلمان شي

میرات مړی ولور کم کړي
خوږ جانان مې مساپر دی
په دوبۍ کې مزدوري کړي

✵✵✵

نیمه شپه چې شي رابره
په سندرو باندې سر شم
ټول ماران مې په هوده دي
غږوم ورته شپېلۍ
د بر کلي صایب زاده یم
یو مې آس یوه شړۍ
ژرنده ګړی مې ښه یار دی
ډېرې شپې سره یو ځای یو
ظالم ښه مست ربابي دی
دځوانۍ سندرې وایو
شپه چې ښه ډېره پخه شي
بیا نو بله کړو دوهۍ
د بر کلي صایب زاده یم
یو مې آس یوه شړۍ
ژرنده ګړی چې نن راغی
په خندا یې راته وویل:

WWW.SAMSOOR.COM

صايب زاده کيسې ته غوږ شه
نن اوړه مې د خان يووړل
کور يې ډک له مېلمنو و
څوک له ښاره وو راغلي
په انګړ يې شور ماشور وو
يوه ښکلې مېلمنه وه
په ښايست وه ښاپيرۍ
کليوالو غوندې نه وه
ښکارېده له مکتبۍ
شرمېده له پټ يې وويل:
صايب زاده يار ته دې وايه
پير خانې ته دې سلام دی
يو تاويز خو راته وکړه
چې جانان ته شم منظوره
شکرانه به پوره درکړم
خدای دې مکړه ادې بوره
مکتبۍ راته دا وويل
بيا يې راکړ دا کاغذ
ژرنده ګړې توبې وکړې
ويل يې ورانه زمانه شوه
مکتبۍ نه وه بلا وه

WWW.SAMSOOR.COM

په خندا ببرته ستنه شوه
په کاغذ کې وو ليکلي:
((په سندرو يم مينه
د نغمو يم ليونۍ
په يو چا مې زړه بايللی
غږوي ښکلې شپيلۍ
يو تاويز ورباندې وکړه
چې ماګل کړي د پګړۍ
د برکلي صايب زاده دی
يو يې آس يوه شړۍ))

۱۳۸۳\۱۱\۱۴
متحده ايالات- مريلند

WWW.samsoor.COM

یوه شنه دره د مینې

شپه تورې په لاس لکړه
په همدې لاره شوه تېره
مورېه دواړه ورپسې ځو
ستا خندا یو ښکلی تاج دی
پاس په زلفو سها را ایښی
ما دې ملا نه لاس چاپېر کړ
ستا پړولې مې سر ایښی
دواړه ځو د ځنګله لور ته
د سپرلي د ابۍ کور ته
څومره ښکلی شین ځنګل دی
د څېرېو د ممانو
چې هر ګام درسره واخلم
زرکې والوځي له کانو

WWW.SAMSOOR.COM

هغه وړاندې ونې ګورې؟
هلته لرې د سيند کڅ کې
په ډبره راته کينه
غاړه د نګه

سينه سپينه
شه کوتره راته کينه
چې ستا حسن ته نقاش شم
د خپل خيال قلم به واخلم
د هنر په ښايستو کې
ښاپېرۍ به قسم واخلم
ته بيا لږ راته موسکۍ شه
يوه مسته ادا وکړه
غرنۍ شه غرنۍ شه
لږ ساده غوندې کوچۍ شه
ستا تصوير به داسې جوړ کړم
چې پرې ترږۍ جهان موړ کړم
آن چې غر هم پرې مين شي
ليونی شي په اتڼ شي
سم چې لاس ورته را اوږد کړي
زه يې واچوم اوبو ته
د مست سيند مستو څپو ته

WWW.SAMSOOR.COM

چې پرې مست شي بيړنی شي
لکه آس چې ليونی شي
د څپو په لاسو ورکړي
څو څاپېړې د غره مخ ته
څو زه وته يې څوا ته را شو
غره او سيند ته په خندا شو
هغوی دواړه بيا پخلا کړو
د ماشومو زړو غوسه يې
لوبو لوبو کې ترې غلا کړو
شنې درې ده اوږه ايښې
د چينې يې مېلمانه يو
کان د زړه ته يې لاس اوږد کړه
دوړو تېږو په منځ کې
موتی خښ کړه پال وګوره
زړه کې تېره کړه زما مينه
سيپاره د خپل ښايست هم
سپين نازک موتی را باسه
ډک له پاکو وړو تيږو
که غمی په کې را ووت
يا مری يې وه په منځ کې
بيا نو غيږې ته رادرومه

WWW.SAMSOOR.COM

يوه مسته خولګۍ راکړه
نېکشاګومه يې کړې خدايه
بختوره يې کړې ربه !
ژر شه ژر شه لاس دې راکړه
چې باران پر دره اوري
باد وزرونه پرانيستلي
زړه د ترېي ځنګل ګوري
واه ! چې خنګه مې په غېږ کې
د باران څاڅکو خيشته کړې
لکه تکه سپينه زانه
د خدای شين هنر لمده کړې
د باران د څاڅکو هار دې
ځي غمي غمي پر غاړې
مخ آسمان ته سترګې پټې
خدايزده څه له خدايه غواړې
ته دې زنه را نږدې کړه
چې ترې جام د کوثر جوړ کړم
د سينې له ښکلي رود نه دې
دا ترږی زړګی موړ کړم
اخ ظالمې زه دې لوند کړم
ته خو لور د شرشرې وې

WWW.SAMSOOR.COM

زه دې څاڅکې غونډې رڼوند کړم
زما په غیرږه کې شه پټه
چې تر هغو پرښو ولاړ شو
چې ترې لاندې وچه زمکه
لکه ستا تر پیکي لاندې
د سپین وچویلي په شان ده
چې لړ اور هغلته بل کړو
دا تاوده تاوده آهو نه
د خپل عشق ورسره مل کړو
زه دې ولي باندې سر ږدم
ته دې لیچې زما پر غاړه
زه دې شونډو باندې خوله ږدم
ته مې زړه نه کیسې غواړه

۱۳۷۷/۱۱/۲
لغمان

WWW.SAMSOOR.COM

دا ملنگ دا پسرلی

شين سپرلی دی سپين سهار دی
يو رنگين کلی د گلو
په کې شنې کوڅې د پاڼو
د نقاش د لاس هنر دی
چې د ځانگو له بامونو
ورويې د ورېمو پېغلې
د گلاب د لاس عنبر دی
يوې گڼې ولې لاندې
څه وريښمينه شان جونگړه
چې پرې سيوری د ځېړيو
يو ښايسته شانې وزر دی
په جونگړه کې دننه
ده د دوه مينو ځاله
يوه ښکلې ملکه د پسرليو
بل د عشق د شينکي کلي جادوگر دی
يو د بل غېږ کې تاوده دي

WWW.SAMSOOR.COM

يو د بل کتو کې ډوب دي
بس د يو بل پر ښايست يې
پريو تلی نن نظر دی
چې ناڅاپه وږمه راغله
د شنو پاڼو په کوڅه کې
د سندرو او د مينو
څه ښايسته غوندې محشر دی
آهای !
راغی ملنګ راغی
څه خيرات د حسن راوړئ
خدای(ج) مو عشق کې برکت کړه
دا آواز د قلندر دی
نن راغلی د عشق چم ته
شنه قبا يې ده اغوستې
يو کتاب يې دی تر څنګه
کوږ پټکی يې هم پر سر دی
يو ځل بيا په څرخيدو شو
بيا يې درب ورکړ پښې ته
څو مره مست مستانه دی
له دنيا نه بې خبر دی
په کچکول کې يې پراته دي

يو څو مستۍ خنداګانې
يو څو اوښکې څو آهونه
يو زړګی دی يو خنجر دی
ملنګ درب ورکړ پښې ته
يو ځل بيا په څرخيدو شو
دی د دوو زړونو منځ کې
عجيبه شان سوداګر دی
آهای !
راغی ملنګ راغی
څه خيرات د حسن راوړئ
خدای(ج) مو عشق کې برکت کړه
دا آواز د قلندر دی
د جونګړې له کړکۍ نه
سپينې لپچې را بهر شوې
د مړوند د بنګړو شرنګ شو
مړوند نه دی سپين مرمر دی
سرو منګولو کې نيولې
د پستو زلفو څوتاره
او يوه د غرور ننبه
د زړې شملې ريتاړه
دا ساعت له خوشالۍ نه

WWW.SAMSOOR.COM

پر ملنګ لکه اختر دی
ددې هر څه په لیدلو
یو ځل بیا په ځرخېدو شو
بیا یې درب ورکړ پښې ته
له جونګړې ګرد را تاو شو
دی یې ستوری عشق یې لمر دی
شین کتاب یې مخ ته پرانیست
ورو یې ځان سره دا وویل
هغه څه مې نن موندلي
چې د ټول ژوندون مقصد مې
د هغو په لور سفر دی
دا څو اوښکې څو آهونه
دغه مستې خنداګانې
دا پرهر پرهر زړګی هم
چې تر څنګه یې خنجر دی
دا د زلفو یو څو تاره
د مغرورې شملې ښښه
او شرنګا د شنو بنګړیو
چې له خوبه مرور دی
دا هر څه چې ټول یو ځای کړم
د زړد ښت اوربلو مه

په نڅا به ترې را تاو شم
همدا اور زما کوډګر دی
دا هر څه په لمبو سوزم
چې د کرکو طلسمونه
هم د وينو جادو مات شو
د جنګونو تور ښامار ته
ما راوړی سور سقر دی
عشق اوله قرباني ده
عشق اوله قرباني ده
يو ځل بيا په څرخېدو شو
بيا يې درب ورکړ پېښې ته
آهای ولاړه ملنګ ولاړه
چا خيرات د حسن ورکړ
خدای (ج) مو عشق کې برکت کړه
دا آواز د قلندر دی
چې د عشق پر کلي سر دی
دې کوڅې نه خدای خبر دی
چې په کوم لور يې سفر دی
شين سپرلی دی سپين سحر دی

۱۳۷۸/۱/۲۳
کابل

WWW.SAMSOOR.COM

نیمګړې مثنوي

ستوري ماتوم ورنه چړې جوړوم حسنه
ستا تر هر قدم لاندې نظر قتلوم حسنه
قتل چې نظر کړم نو له وينو نه يې رنګ اخلم
کسي خرخومه يو سپتار اخلم يو چنګ اخلم
رنګ اخلم د ذهن په پرده باندې انځور باسم
ستا د خندا سيوري ته پيکي لاندې انځور باسم
ستا تصوير چې راشي زړه مې بيايي شنو خوبونو ته
غږ د شرشرې راځي موږ دواړه ځو ځنګلونو ته
ښکلې پسرلی دی شين ځنګل دی زه او ته يو
عشق مو ښکلی پير دی مريدان د يوه زړه يو

کابل – وری ۱۳۷۸

WWW.samsoor.COM

راز

يوه شپه وم مست خرابه
د انګور له ترخه آبه
زنګېدم د خيال په ټال کې
د مستۍ ښکلي وبال کې
خدايزده کوم اسمان ته ولاړم
د ښکلا جهان ته ولاړم
انځورګر شوم د خپل ذهن
صورتګر شوم د خپل ذهن
د ښايست قلم مې واخيست
د هنر دفتر مې پرانيست
ځان مې بيا له سره هست کړ
زه شوم «بل» بل «زه» مې مست کړ
خپلو سترګو ته مېلمه شوم
بيا له سره را ښکاره شوم

WWW.SAMSOOR.COM

نازولی شهزاده شوم
د بل لاس په اراده شوم
دا بل لاس زما هاتف شو
په اسرارو مې واقف شو
د بخملو ننداره وه
د ياقوتو سره صفه وه
پريو ښکلی تخت له پاسه
څو کسان وو لاس په لاسه
تخت و جوړ له سرو بخملو
څلور خواوې يې له زرو
په دې زرو کې انځورو
د ګلونو میناتور و
راسره يو څو مستان وو
ښکلي ښکلي شاهدان وو
يوه پيغله نازولې
د جنت په اوبو ولې
وه له ما سره ملګرې
زما يې سترګې تورولې
په يو لاس يې سلايي و
په بل لاس يې صراحي و

لړ څه لرې شاهدان وو
لکه ښکلي مریان وو
زه غوسه وم خدایزده ولې
لاس او پښې مې غورځولې
چا یو څه کړل چا بل څه کړل
ټولو هر څه زما په زړه کړل
ښکلي پېغلې مې پر څنو
سپینې ګوتې را کاږلې
غلې غلې یې زما غوږ کې
د ښادۍ ټپې ویلې
خو زه نه خوشالېدمه
شیبه نور غوسه کېدمه
ما ویل چیغه به کړم نوره
ددې ډېر قهر له زوره
لا مې نه وه کړې چیغه
نه مې وویسته کریغه
چې هر څه یو ځل بدل شول
ښایسته ټول شړل شول
پېغله ولاړه، شاهدان شول
ټول بدل لوی لوی دیوان شول

WWW.samsoor.COM

د هماغه تخت له پاسه
څو کسان وو لاس په لاسه
زه يې تړلی په زنځيروم
د خپل ځان عجيب تصويروم
مګر زړه کې وم خوشاله
بې پروا وم له جداله
خوشالي مې ټوله دا وه
چې مې هيله د سبا وه
يوه پېښه مې مېلمه وه
يوه غلې شان جګړه وه
ماتېدل وو تويېدل وو
شرنګېدل وو، کړنګېدل وو
زما هډوکي په غورځنګ وو
اتکړو سره په جنګ وو
زما هډوکي ماتېدل به
زنځيرونه شرنګېدل به
جنګيدل وو پرځېدل وو
پاځېدل خوشحالېدل وو
وم خوشاله دې جګړې ته
د هډوکو غلغلې ته

WWW.SAMSOOR.COM

بس عجيبه ګوزاره وه
سر چپه شان ننداره وه
په نعمت کې وم بدحاله
په زحمت کې وم خوشاله
دې هر څه ته فکر وړی
اندېښنو کې پريوتلی
چې ناڅاپه بل حالت شو
نندارې کې يو قيامت شو
هر څه بيا يو ځل بدل شول
د شيبو اتڼ کې دل شول
چې مې وکتل بيا ځان ته
خپل وړوکي شان جهان ته
له خپل ځانه بيګانه وم
يو پريشانه مستانه وم
بل عالم و بيخودي وه
له خپل عقله جدايي وه
خدايزده چا ته وم په تمه
بل جهان له بل عالمه
انتظار و بيتابي وه
اضطراب و پريشاني وه

WWW.samsoor.COM

چې يو غږ شو له هاتفه
د اسرارو له واقفه
ژوند د داسې لوبو نوم دی
بې له لوبو ژوندون كوم دی؟
ما ويل دا څه دې سپېڅليه !
د جنت په ګاڼه ښكليه !
دا عجيبه ننداره شوه
چې نن ماته را ښكاره شوه
وايه دې نه مرام څه و
د دې لوبو پيام څه و
ځواب راغی چې لږ ځير شه
مصور د دې تصوير شه
موږه ټول چې را پيدا شو
په همدې لوبو لګيا شو
رانه ځان شو هېر په لوبو
دومره بوخت شو ډېر په لوبو
ژوند همداسې ننداره ده
چې نن تاته درښكاره ده
موږه هر يو ممثل يو
خپل صورت كې ځان د بل يو

WWW.SAMSOOR.COM

څه چې يو هغه مو هېر دی
خپل تمثيل ته مو پام ډېر دی
پيدا شوي داسې نه يو
خدايزده څه وو خدايزده څه يو
ژوندون داسې ننداره ده
چې تر مرګه راسره ده
هره ورځ يو نقش په غاړه
کله خانده کله ژاړه
که ښادي ده او که غم دی
که رڼا ده که تور تم دی
دغه هر څه بې مانا دي
اصلي نه دي ټول خطا دي
دغه دوه لوبې چې ګورې
اندېښنې کې ورته ښورې
دوه تصويره د عمرونو
د ښاديو او غمونو
په مانا يې نه پوهېږي
په ليدو يې حيرانېږي
دا ژوندون داسې مرموز دی
ښادي پاس ده غم يې کوز دی

WWW.SAMSOOR.COM

خدا یزده ولې یو خوشاله؟!
یا خپه یو پرېشانحاله
بس همدومره پرې پوهېږو
یا خوشاله یا غمجن یو
دا چې ولې؟ خبر نه یو
نه په بد و نه په ښه یو
بس خپل نقش او رول ادا کړو
له دنیا نه ځان فنا کړو
هېڅ خپل اصل ته نه ګورو
ظاهري تمثیل کې ښورو
هیچا و نه پېژانده ځان خپل
د اصلي څېرې جهان خپل
ژوند د داسې لوبو نوم دی
بې له لوبو ژوندون کوم دی؟
ما ویل زړه ته مې الهام را
ناکراریم لږ آرام را
ننداري او دغه لوبې
دغه ماتې دغه سوبې
دا ښادۍ او داغمونه
دغه رنګ رنګ تمثیلونه

WWW.SAMSOOR.COM

د صحنو له دې جدال نه
های وهوی او قیل و قال نه
مراد څه دی راز یې څه دی؟
دغه پټ انداز یې څه دی؟
په دې هر څه مې خبر کړه
اضطراب نه مې بهر کړه
هاتف ونیوم له لاسه
راګوزار یې کړم له پاسه
د یاقوتو له صفې نه
له دا هسې ننداريې نه
زه راولوېدم ملاندې
پردې خړه زمکه باندې
بیا غږ راغی له هاتفه
د اسرارو له واقفه
معرفت ته دې که زړه دی
پاس وګوره چې ژوند څه دی؟
دا دنیا چېرته پرته ده
چې د ژوند پرې ننداره ده
دا وګړي چېرې ژوند کا
چېرې اند کا چېرې شخوند کا؟

WWW.SAMSOOR.COM

بيا خبر به شي له رازه
د ژوندون له پټ اندازه
چې کتل مې پاس حيران شوم
هم له ويرې په لړزان شوم
د زړه پاڼه ليونۍ شوه
پرې د ويرې بوربوکۍ شوه
چې مې وليد وړاندې لوری
و ولاړ يو ثلور بولي
يوه لويه شان بلا وه
عجيبه شان هيولا وه
لوړ ولاړ لکه منارو
په څېره لکه ښامارو
دا ښامار جوړ له سروزرو
له ياقوتو مرغلرو
سره لالونه يې خالونه
زمرد يې شهپرونه
سر يې لوړ و تر څو غرونو
تاج يې هسک تر اسمانونو
خوله يې خلاصه هيبتناکه
د دوه غرو په شاني چاکه

WWW.SAMSOOR.COM

د صدفو يو څو غرونه
يې په خوله کې وو غاښونه
هغه تخت چې زه ترې راغلم
شيبه مخکې لا پرې ناست وم
هغه جوړ له سرو بخملو
څلور خواوې يې له زرو
د ياقوتو چې صفه وه
د بخملو ننداره وه
همدا تخت يې و په خوله کې
د څلور غاښو په وره کې
څلور غاښ يې څلور پښې وې
څلور خواوې پرې سپرې وې
تخت مو ژبه د ښامارو
زموږ خوارو عجيب کارو
راته داسې هاتف وويل
په اسرارو واقف وويل:
ددې زمکې دا وګړي
لکه ګرځي چېرې مړي
خبر نه دي چېرته ژوند کا
چېرې اند کا چېرې شخوند کا

WWW.samsoor.com

ټول لګيا د ښامار خوله کې
د سره او ر د تنور زړه کې
کړي ګومان چې ننداره ده
دنيا دا ده چې ښکاره ده
د ښامار په ژبه ګرځي
د سره اور پر زمکه پرځي
وايي دا ياقوتي تخت دی
پاچاهي ده ښه مو بخت دی
ژوند د داسې لوبو نوم دی
بې له لوبو ژوندون کوم دی؟
بيا مې وپوښتل چې وايه
حقيقت دی له کوم ځايه؟
د ښامار خېره ده ولې
حيرانتيا کې ډوبه تللې
د هغه له خلاصې خولې نه
له غمجنې شان خېرې نه
اضطراب او ويره اوري
خدايزده څه شي ته به ګوري
چې هم هېښ دی هم حيران دی
هم وېرېږي هراسان دی

WWW.SAMSOOR.COM

څه حيرانه يې څېره ده
ډار و وحشت په کې ښکاره ده
په څه هکله کوي فکر
له څه حاله لري ذکر
هاتف وويل: چې ګرانه
دا اسرار واوره له مانه
د ښامار دوه سترګې ښکلې
له الماسو جوړې شوې
لرې لرې هلته ګوري
پرې باران د ادراک اوري
ښايي ورک حقيقت ويني
د هستۍ اصالت ويني
هلته لرې بل جهان کې
بل زمان او بل مکان کې
د ژوندون په راز پوهېږي
په دې پټ انداز پوهېږي
نو ښامار د حال په ژبه
د خپل پټ کمال په ژبه
هم په ويره اضطراب کې
داسې وايي ستا ځواب کې

WWW.samsoor.COM

چې نن تا ته در ښکاره ده
ژوندون دا سې ننداره ده
ننداره راغله جنت نه
د وجود له حقيقت نه
ته پوهېږې جنت څه دی؟
چې د ټولې هستۍ زړه دی
جنت جوړ دی له سروره
د يو ښکلي لمر له نوره
دغه لمر او دغه نور يې
دا جنت او دا سرور يې
دا هر څه يو نوم لرينه
ددې پټ راز نوم ده «مينه»

۱۳۷۸/۳/۸
خيرخانه مينه

يادښت:
دغه مثنوي د هغه ځانګړي فکري حالت زيږنده ده چې د مثنوي په لړ کې لږ او ډېره اشاره ورته وشوه، دلته شاعر يوازې راوي دی ښايي په ځينو رموزو پخپله هم نه وي پوه.

WWW.SAMSOOR.COM

لوی استاد علامه حبيبي ته !

پوښتنه

پښتو ابۍ
دا سپې لکړه پر لاس
له کومه لوري راغلې؟
له پنځو سو زرو کالو هاخوا
او
د سلو مدنيتونو له پټې خزانې څخه
څو يې ښکاره دي؟
يو هم نه:
ځکه يوازې
زر کاله پخوا مې
د يو کروړ قلم په وينو سور شو
زما بچو ښايي لو مړي قلم ته وينې ورکړې
ځکه چې دوی ساده سپيځلي وو «رنګونو» باندې نه پوهېدل

WWW.samsoor.com

پښتو ابۍ !
دا پر غاړه دې څه دي؟
د پرديو پېغورونو
د زړو سرپو او پولادو اميل
ولې؟
مګر د خپل کاله د زرو او لالونو هغه کان دې څه کړ؟
- ټول مې بچو ته پرېښود
خدای مه کړه وږي نه شي
هسې هم زه ترينه خبره نه وم
چې هغوی ټول وپلوره
- مګر بچي خو دې اوس هم وږي دي
- هغوی ښېرا ووهل
- د چا؟
- د خپلو هغو وروڼو
چې يې د دوی د نېکمرغي لپاره
په دعا ګانو کې ړندې شوې سترګې
خو دوی ونه پوهېدل
ځکه دعاوې په ښېرو واوښتې
***
پښتو ابۍ !
کلی دې چېرې دی؟

WWW.samsoor.com

ـ د نړۍ د سترو دیوانو په قبله کې
ددې دیوانو زما له کلي سره دومره ډېره مینه ده چې
له پنځوسو زرو کالو را په دېخوا
په نذرانه کې هره ورځ زما د زرو بچو
پر مرۍ تېغ را کاږي
پښتو ابۍ !
نو اوس چېرې درومې؟
د سهار کلي ته:
ـ غواړې چې خپل ویده بچي را ویښ کړې؟
ـ نه !
هغوی ویده دي د ابد په خوب ویښېږي کله؟
ـ نو څوک ویښوې؟
د نړیوالو انسانیت ویښوم
چې راته لاره د دیوانو د ماڼۍ وښیي:
ځمه دیوانو ته پلو نیسم، زارۍ کومه
چې د بچو وینې مې تو یې نه کړي
چې د هغو له لاسو تورې واخلي
چې د هغوی له زړو غلا شوې مینه بېرته ورکړي

غبرګولی ۱۳۷۸
کابل

WWW.SAMSOOR.COM

تر ګودره هاخوا

ما مې زري پښې تر څنګ نيولې
د مشدۍ لونګۍ ريتاړې مې په غاړه پرتې
د لارې شګې مې پښو سره خبرې کوې
پرون مې بيا له بر آخوند څخه تاويز اخيستی
ستا سود دنګې کلا برج کې يې ږدم
وايه چې پلار به دې راضي شي که نه؟
مګر دادا د خدای(ج) له قهر څخه نه ويرېږي؟
دا څو کلونه وشول
چې دې له سپينې خولې نه غلا کومه
د غبرګو شونډو غلا ده غبرګه ګناه
اخر به څوک رانه لاسونه پرې کړي

✵✵✵

اوس په مريو او څونډيو کې پوښ
هغه ښکاري ټوپک هم نه لرم چې
ستا په نامه وربانديې ډزې وکړم
او بس په ډزو دې را خپله کړمه
ورونه، تربرونه مې هم نه شته چې مې ملا وتړي
که نه ګودر نه په راتلو کې مې د ټولو تر مخ
ستا پر اوږه باندې منګی ماتاوه

WWW.samsoor.COM

یا مې دې پېښکه د ټیکري خیرله
چې دې په خپل نامه کړم
❋❋❋
ستا سو هو جرې سره به
چې د څپلیو لوی کتار جوړ شو
او د چلمو شنه دودونه به دیرې نه په هوا پورته شول
خو بیا به هم جرګه نا هیلې راغله
ما خو په چټ ملنګ خپل بخت خلاص کړی
ته هم ګلدادې سره پټه یوه ورځ ورشه
نه چې میرې دې وي څه کوډې کړې
څه موده مخکې یې له ښار نه زعفران غوښتي وو
❋❋❋
زړه مې ډېر تنګ دی اشنا !
اوس خو رباب هم پټ په غلا غږوم
چې غږ یې وانه وري څوک
د چرسو شنه لوګي خو هم حرام دي
چرته په پټه کومه شپه ورنه لوخړې باسم
ریښتیا - ریښتیا ، دروغ - دروغ جانانه !
چې دې د سترګو کتاب ونه لولم
په هغه ورځ رانه لمانځه کې رکاتونه هېر شي
❋❋❋
د لو په ورځ مې ستا سو درمند څاره

WWW.SAMSOOR.COM

چې تېره لور رانه مړوند زخمي کړ
ستا د ښایسته لوپټې
هغه ټوټه مې لا تر اوسه په مړوند تړلې
وایه ! میرې ته دې د خیرې ټیکري څنګه بهانه جوړه کړه،
پلار دې خبر شو که نه؟

***

ګرانې خامک څادر مې ډېر زوړ شوی
چیرته په پټه به یو بل هم راته ونه ګنډې؟
ما له بزاز څخه کتان را غوښتی

***

راته په تورو سترګو نېغ وګوره
یو ځلې بیا خوله راکړه
پرون مې بیا له بر آخوند څخه تاویزا اخیستی
سبا ته هم یوه جرګه درلېږم
وایه ! چې پلار به دې راضي شي که نه؟
بس یو دسمال دې راکړي
ولور چې هر څومره وي
ما حاجي خان لیدلی
وایي:
«دوبۍ کې مزدوري ډېره ده !»

۱۸تله۱۳۷۸
پېښور– حیات آباد

WWW.samsoor.COM

نن هم ږلۍ وريږي

نن هم ږلۍ وريږي
او باد د ونو د وروستيو پاڼو منځ کې
لا د تورو په جګړه اخته دی
خو زه د شنې پاڼې د غاړې او د تيغ تر منځ په پوله کې لا
سوچ کومه
چې بيا به هم کله سپرلی ووينم؟
نن هم ږلۍ وريږي
د باد لښکرو د باغچې له شنه ټيکري څخه بيرغ جوړ کړی
او د سيليو کوډګر
د تالا شوې کروندې په ګرد چاپېر را څرخي
ډېرې ږلۍ مې د پنجرې په ښيښه ولګيدې
خو زه وېرېږم
د ږلۍ دانو ته لاس نه وروړم
زه چې ماشوم وم له ږلۍ نه به مې موټې ډک کړل
او پر همزولو مې شيندلې لکه سپنې د واده پتاسې
خو اوس چې لوی شوم خدايزه ولې له ږلېو څخه ويره لرم
مګر دا ژوند مو په دې ارزي چې اوس

آن له ښایسته ړلی نه هم ویریږو ؟
مور چې هوښیار شو نو بد بینه هم شو
دومره بد بینه چې ړلی راته قاتله د سپرلي ښکاره شي
نن هم ړلی وریږي
زه د باد توره وینم
چې لا د پاڼو د پستې غاړې پر وینو سره ده
مګر د باد په لاس کې دغه توره چا ایښې ده؟
زه چې ماشوم وم نو پر باد مین وم
باد به زموږ کاغذي بېړۍ د سیند اوبو کې
له دې خوا هاخوا وړلې
خو اوس بادونه هم خوني او لیوني شول راته
زموږ د کلي د ماڼو جاله یې هم ډوبه کړه
ځکه خو زه هم له بادونو څخه
ترهه لرم
کرکه لرم
ویره لرم
موږ په ځان ولې مین یو دومره
چې آن له باد څخه هم کرکه لرو ؟
موږ چې را لوی شو نو ډارن شو هومره
چې له خپل سیوري څخه هم ویرېږو
موږ کلونه پخوا

چې ماشومان وو ، زړور وو هومره
چې به د ښکلو افسانو له اتلانو سره يو ځای تلو د ديو جګړې ته
موږ له ديوانو څخه نه ويريدو
يوازې هغوی به مو بد ايسېدل
خو په دې نه پوهېدو
چې يوه ورځ به موږ پخپله
شو بدل په څو خوني ديوانو
يو د بل غوښې به خورو
يو د بل وينې به څښو

نن هم ږلې ورېږي
وريځو اسمان کې بيا کاروان تړلی
خو اوس هغسې د اوښانو کتار نه ښکارېږي
چې به زموږ همزولو
ورته اتڼ کاوه په شنه دبره کې
او دا کاروان مو د کوچيانو د راتلو لپاره زيری ګڼه
اوس خو له ماتې پنجرې څخه د وريځو څېره
لکه کتار د څو دارونو ښکاري
چې انسانان يې زړولي ورنه
نن هم ږلې ورېږي

WWW.samsoor.com

او زورور توپان په ډېره غوسه
زما د کوټې
د پنجرې پر ښيښو ګوټې وهي
تاسو د باد ګوټې کوم وخت ليدلي؟
خدايزده چې تاسو ته به څنګه ښکاري
ډېر ډېر کلونه پخوا
چې باد په دغو ګوتو
زما پاسته وېښتان ورو ورو نازول
ماته پستې ښکاريدې
خو اوس ګومان کومه
چې دا بدرنګه ګوتې
زما تر ستوني را چاپېره دي
او وژني مې په هره شيبه
خدايزده چې زه بدل، که باد بدل شو
کيدای شي باد مې ماشومتوب وړی وي
کيدای شي زما ګومان او وهم بدل شوي وي اوس
او باد هماغه باد وي
نن هم دِلیٔ وريږي
او باد د ونو وروستيو پاڼو منځ کې لا د تورو په جګړه اخته دی
۱۳۷۸/۸/۱۸
کابل – خيرخانه مينه

WWW.SAMSOOR.COM

ويــره

زه چې ماشوم وم څو کلونه پخوا
يوه شپه خوب کې ويريدلی ومه
او چې مې چيغه وکړه
نو مور مې وويل راته:
«آخ زويه وويريدې؟
خير دی ويده شه ګرانه
سبا چې ويښ شوې نو چينې ته ولاړ شه
او خوب رنو اوبو ته تېر کړه يو ځل
خدای(ج) به يې ښه کړي درته
نو ما همداسې وکړل
او سهار سپينه چينه
په يوې ښکلې څپې ونازيده
زما د خوب تعبير ته ونښېده وخنديده
له هغې ورځې وروسته
بيا ويريدلی نه وم
مګر کلونه وروسته

WWW.samsoor.com

بيګاه شپه بيا په خوب کې وويريدم
دا سې يو خوب مې وليد
چې مې د سترګو کاسې ډنډ له وينو
سرمې ببرو ، لکه زموږ د افسانو شيشکه
او دوه غاښونه مې اوږده وو آن تر زنې پورې
ژبه مې وه خو غږيدلی نه شوم
ستونی مې و خو غږ مې نه درلوده
د دوه لاسو ګوتې مې دوه چړې وې
دواړو لاسونو مې يو بل قتلول
يو د بل مټې يې ريبلې سره
خپل روح مې وليده چې
راته ولاړ دی او چکچکې کوي
يوه هينداره يې نيولې راته
زه مې د ذهن کتاب وينم په کې
زه مې د فکر سبق لولم په کې
ژبه مې وه ، خوغږيدلی نه شوم
ستونی مې و ، خوغږ مې نه درلوده
زما د ذهن کتاب:
سر نه تر پايه تورو
زما د فکر سبق:
سر نه تر پايه اورو

WWW.SAMSOOR.COM

بيګاه شپه بيا په خوب کې وويريدم
آسمان له تالندې برېښنا نه ډک و
زه په يو قبر ولاړ
تر زنګنو مې پښې په قبر کې وې
ښايي زما خپل قبر و
مخامخ لوري نه مې
له يوې ورانې کنډوالې ماڼۍ نه
د کوم چا غږ اوريده
د کومې مستې شهزادګۍ خندا وه
چې د خندا به يې کړس کړس پورته شو
ما به د ګوتو چړې
لا هم په خپلو لاسو ومنډلې
لا مې خپل روح ليده چې
راته ولاړ دی او چکچکې کوي
چپ لاس ته لاره مې دوزخ ته تلله
ښي لاس ته ورتړلی
زنځير يې جوړوله الماسو، کولپ يې سرو زرو نه
د دغه وره له شانه هم د خندا غږ راته
له دې خندا نه وېرېدم وېرېدم
لکه ښځه لړزېدم لړزېدم
ژبه مې وه خو غږېدلی نه شوم

WWW.samsoor.COM

ستونی مې و خو غږ مې نه درلوده
بېګاه شپه بیا په خوب کې وو ېرېدم
د شهزداګۍ د خندا غږ داسې و
لکه زما د هېرې شوې مینې
د مستانه خندا غږ
زما يې ځېره هيره ده
خو د خندا غږ يې لا اوس هم په غوږو کې ساتم
همدغه غږ زما له روح څخه کسات اخلي
د هېرولو کسات
د خپل تصویر د ماتولو کسات
هغه تصویر چې مې له سترګو هېر دی
د خندا غږ رانه کسات اخیسته
ژبه مې وه خو غږېدلی نه شوم
ستونی مې و خو غږ مې نه درلوده
بېګاه شپه بیا په خوب کې وو ېرېدم
او چې له چیغې سره پاڅېدمه
د خپلې مور خبر را یاده شوه چې
«سم له سهار سره چینې ته ولاړ شه
او خوب ړنو اوبو ته تېر کړه يو ځل
خدای به يې ښه کړي درته» .
خو دغه خوب وم ویرولی دومره

چې تر سهاره تم کېدلی نه شوم
په نيمه شپه کې تر چينې ولاړمه
چينه په توره شپه کې
ځليده دا سې سپينه
لکه زما د ذهن سپينه پاڼه
زه له چينې څخه هم وويريدم
ځکه چينې څخه هم
د خندا غږ راغی زما تر غوږو
چينې کې هم چا راته کړس کړس خندل
اوس ويده نه وم ويښ وم
مګر خندا مې اوريده په غوږو
چينې ته وړاندې شوم چې خوب ووايم
د خپلې ويرې کيسه وکړم ورته
خو مې له ستونې څخه غږ ونه وت
چې په چينه کې مې خپل ځان وليده
نو مې د سترګو کاسې ډنډ له وينو
سر مې ببرو، لکه زموږ د افسانو شيشکه
او دوه غاښونه مې اوږده وو آن تر زنې پورې
ژبه مې وه خو غږيدلی نه شوم
ستونی مې و خو غږ مې نه درلوده

۷/کب/ ۱۳۷۸

WWW.samsoor.COM

ماتې څانګې

پر دره لويه ګردله پريوتې
د ځنګله ونې سره نه شي ليدی
ښکته د سيند غيږه غبار نه سترې
څو مره آرامه د رومي
او د باد غږ راځي له لوړو څوکو
څو شيبې مخکې له دې ځايه ده رمه او ښتې
د جړنګانيو شرنګا شرنګ يې لا تر اوسه اورم
او ګردلې لا د تودو وړيو بوی ساتلی
د ځنګله منځ کې يوه ونه سوځيدلې نيمه
څېره يې ډېره ده انسان ته ورته
دوه ماتې څانګې يې ښکاريږي داسې
لکه پرې شوې متې
چې وي اسمان ته پورته
لکه دعا چې کوي
خو لپه ونه لري
ونه يوازې ده بيخې يوازي
زه مې نيم روح ورکوم دا يوازيتوب راکوي
نور د رمې شرنګا شرنګ نه اورمه

❋❋❋

www.samsoor.com

او زه د ونې د زړه غرېته غوږ یم
ونه مینه وه د باد پر زلمي
چې هر سهار به یې دیدن ته راته
د باد زلمی ښکلی و
ونه یې هره ورځ د ځنو شنهار ته نڅېده نڅېده
ونه په ملا کږېده
ونې به زلفې هر لور وشپندلې
او د باد ژنی به په مسته ځوانۍ تېر شو ورنه
خو یوه ورځ پر ونې تندر پریوت
ونه یې وسېزله
له هغې ورځې وروسته
د باد زلمی پر لوړو څوکو ګرځي
او ښکته نه راځي اوس
خو خدای(ج) خبر چې ولې
آن لا تراوسه د ځنګله له منځه
دوه ماتې څانګې دي اسمان ته پورته
لکه پرې شوې متې
چاته دعا چې کوي
خو لېپه ونه لري

۱۵وري۱۳۷۹
د کابل جلال آباد لویه لاره

WWW.samsoor.COM

ټوکه

يو لیوني بل نه پوښتنه وکړه:
که اوبه اور واخلي، ماهیان به چېرې کډه وکړي؟
هغه ځواب ورکړ چې:
زموږ د کلي تر سیندونو او ویالو به راشي
ځکه چې دلته که هر څومره وچکالي هم راشي
لا په سیندونو او ویالو کې مو بهېږي وینې
دلته د وینو وچکالي نه راځي
ځکه ماهیان به ټول همدلته راشي
لیوني کړس وخندل:
ته خو رېښتیا چې لیونی ښکارېږې
مګر ماهیان څه افغانان خو نه دي
چې به د وینو په سیندونو او ویالو کې لامبي

۱۳۷۹/۲/۱۱
کابل

WWW.samsoor.COM

وچکالي

څو مياشتې وشوې چې همدا سې کېږي
بادونه پاڅېږي او وريځې راشي
اسمان له تورو سپينو، خړو ډک شي
کله د تالندې ګړز هم پورته شي
خو زمکه څاڅکي پسې مړه شوه، باران نه ورېږي
سږ کال کوچيان رانه غلل
او د شوتلې په بدل کې مو چا کورت رانه کړل
ما مې کوچۍ درخو ونه شوه ليدی
تېر ځل مې ښار کې له هيندو نه ما ميره واخيسته
او د هرات سليماني رانجي مې ګډ کړل په کې
ټول کال لګيا وم په مريو مې رجړومه پوښ کړه
يوه هينداره او يوه سلايي
ما ويل درخو به راشي
تېر پسرلی يې رانه سترګو ته رانجي غوښتي وو
زما يې دا خبره نه هېرېږي
چې له خندا سره يې يو ځای وکړه:
«پام چې رانجي يې ښه وي
د يشين پروا د ګناه نه لري رنجو سره سکاره ګډ وي
درخو رېښتيا وويل
زموږ ګناه ډېره شوه

WWW.samsoor.COM

او ډېر سکاره مو د رنجو په نامه وشيندل د بل سترګو ته
موږ د همدې سترګو آزار وړی دی
چې اوس باران نه اوري
څو مياشتې وشوې چې همداسې کېږي
بادونه پاڅېږي او وريځې راشي
خو ځاځکی نه پريوځي
موږ ګنهګاريو
چې باران نه اوري
او کوچيان هم نه راځي
او خدای(ج) خبر زما درخو به وي په کومه تللې
زه به يې هېريم که ياد؟
کاشکې خبره وای چې
زما رانجې اصل دي
او ما ګناه څخه توبه ايستلې
زه په درخو مين يم
مين ګناه نه کوي
درخو دې خپله ښېرا بېرته واخلي
ګوندې
باران
ووري

۱۴ثور ۱۳۷۹

WWW.samsoor.COM

رخـه

زموږ د کلي د چړي پر آذان
د کلي ډېرو پيغلو زړه بايلوده
زموږ د کلي د جومات حجره کې
چې به چړيانو ميلې جوړې کړلې
او سندمار چړي به غږ د ياکوربان پورته کړ
د ډېرو پيغلو زړه به ودرزيده
په شرشم غوړې ځنې
په رنجو تورې سترګې
په مخ يې خط راغلی
د ډنګ چنار په شانې ډنګه ونه
سپينې جامې، کتاب تر ځنګ چې په کوڅه تېريده

WWW.samsoor.com

نو ډېرو سترګو به له بام څخه په پټه څاره
خو زموږ د کلي چړي زړه و پر يوې بايللى
چې به د برآخوند سبق نه راغى
هغې به پټ د دروازې خوله کې منګي څخه اوبه ور کړلې
يوه شيبه به د ديدن تېره شوه
او ګاونډۍ به دا شيبه وليده
زړه کې به يې بلې شوې د رخې لمبې
ګاونډۍ هم وه پر چړي مينه
او ګاونډۍ وه د چړي د معشوقې تربوره
چې به چړي د معشوقې پر منګي خوله کېښوده
نو به ددې په زړه ارې تېرې شوې
خدايزده په ژبه به يې څه بلا ښېرې تېرې شوې
چې يوه ورځ يې د چړي د معشوقې ديوس ته
پلو کې غوټه وروړه
يو څه رانجې
او څه د چين نيلتوتيا
دا يې د يخ منګي اوبو کې ګډ کړل
❋❋❋
چړي د برآخوند سبق نه راغى
نجلۍ يې لرې څخه لار څارله
او شېبه وروسته د نجلۍ د دروازې تر څنګه

چړي منګكي څخه اوبه وڅښلې
او داوبو خوند يې بدل وليده

❋❋❋

سبا د كلي د جومات آذان بدل شو بدل
او چا خبر راوړ چې:
د سندرمار چړي له ستوني څخه غږ نه وځي
اودواړه سترګې يې ړندې دي ټپې
معشوقې وژړل له ډېره غمه
او ګاونډي، تربورې هم وژړل
خدا يزده له غمه
كه د رخې او كسات له زوره

۱۳۷۹/۳/۲
موسهی – کابل

WWW.samsoor.COM

غم، وېره، ګيتار

څو ورځې مخکې مې د کور انګړ کې
بد مرغي لنګه شوه
او غم وزېږېد
يو ځل مې ستونی ډک شو
ما ويل راځه وژاړه
خو بيا مې فکر وکړ
مګر دا ژوند دومره ارزښت لري چې ويې ژاړو؟
غم ته مې وخندل خو وشرمېدم
يو ځل مې زړه وشو، چې شپه باندې پرواټ تېره کړم
خو که ريښتيا ووايم
له ليونيو سپيو ووېرېدم
کله چې ووېرېدم
نو مې له ځان څخه پوښتنه وکړه
آيا دا ژوند راباندې دومره ګران دی؟
خو زه له مرګ څخه نه
بلکې له درد څخه وېرېږم هر وخت
زما ښاريانو!

WWW.samsoor.com

چې يو ازې پيدا شوي يا ست د مرګ لپاره
او ژوند مو ډک دی ټول د مرګ له رنګارنګ تجربو
آيا د مرګ کور ته مو د اسې لاره هم ليدلې؟
چې له «درد» پرته ما ور ور سوي؟
څو ورځې مخکې مې د کور انګړ کې
بد مرغي لنګه شوه او غم وزېږېد
باد لا د کور با غچه کې ونو ته کيسه کوله
زما ګاونډی چيرته پټ شوی و ګيتار يې واهه
او شپې د واټ پر سر د وريو ليونيو سپيو
کولې زما غوږ ته راوړې
غوښتل مې باندې ووځم
چيغې وکړم
خو وېرېدم، وېرېدم
ليوني سپي له مانه ښه وو، چې پر واټ ګرځېدل
زه غمځپلی خو له ويرې بهر نه شوم تللی
غم مې په کور کې په اتڼ سرو
خو ګاونډی مې چېرته پټ و
او ګيتار يې واهه

۱۲چنګابښ ۱۳۷۹
کور خيرخانه - کابل

WWW.samsoor.COM

تاریخ

خپله نیزه مې اخلم
ځم د تاریخ جګړې ته
او بیا به هېڅکله را ونه ګرځم
ستا تر معصومې خنداوګرځمه
د پاکې مینې کیسې
خلکو ته ټوکې ښکاري
خپله نیزه مې اخلم
او ستا ټیکري څخه بیرغ جوړوم
هغه شرقي ټیکری دې
چې له لوید یځه د ځلورو سوو کالو پېغور
وربا ندې نښې لري
هغسې نښې لکه ترمې وچې شوې وینې
لکه د ستړې ملالۍ له خولې ختلې کړیکه
خپله نیزه مې اخلم
ځم د تاریخ جګړې ته
هېڅ څوک به ونه وژنم

WWW.samsoor.com

زما نیزه نوره په وینو مړه شوې ده او اوښکې غواړي
نیزه مې ستړې ده خو شرق ویده دی
نیزه مې ستړې ده سکون غواړي
زه به مې خپله نیزه
د شرق ویده سترګه کې خښه کړمه
خیر دی که ړوند شو
پرې را وینښ خو به شي
تاریخ په کړس کړس خاندي
د وینښ ړانده او د ویده بینا تر منځ جګړه ده
خپله نیزه مې اخلم
د ښاپېریو شهزادګۍ رانه دیوانو بوتله
تاریخ د قاف د غرونو شاته پټ دی
تاریخ دیوانو سره لاس یو کړی
تاریخ د ښکلو ښاپیریو چم ته بیا نه راځي
تاریخ ښامار پېژني
د یو پېژني
لال پېژني
تاریخ زما د نیزې شغ پېژني
مګر ارمان جانانه
تاریخ ستا ښکلې ټیکرې
چې پر نیزه تړلې نه پېژني

WWW.SAMSOOR.COM

تاريخ په ټول عمر کې
عاطفه نه پېژني
تاريخ د مينې په نامه پورې ملنډې وهي
آشنا خبر شوې که نه ؟!
او د تاريخ پر کوڅو بيا ولګېد
او د ښکېلاک پر واټ بل ستوری وخوت
انسان کتاب را واخيست
غوښتل يې خپل تېر ژوندون بيا ولولي
خو خدايزده ولې يې د خپلو وينو بوی څخه خوا وګرځېده
او خپل تاريخ ته يې د «هېڅ» ټکی په کرکه کېښود
او د تاريخ پرکوڅو بيا ولګېد
د مغزو جنګ پيل شو
لاس څخه هېره شوه د توري قبضه
خو د سياست توره له تېکي څخه ووتله
څو د تاريخ پر تندي دا وليکي:
«چې يو انسان
د بل انسان
دوزخ دی».

۳۰تله۱۳۷۹

WWW.SAMSOOR.COM

د شهزداګۍ خوب

تر شعر مخکې دا یادونې د پام وړ دي:

دا شعر د هغې مومیایي شوې شهزداګۍ خوب دی، چې په ۱۳۷۹ کال کې له افغانستان څخه غلا شوه او د کوټې له لارې د کراچۍ موزیم ته ورسیده.

ارشاک: هغه پکتیاني زلمی و، چې د کاپیسا نامتو نښاګره (اوشاس) پرې مَېنه شوه او د هغه په مینه کې یې ځان پر سیند لاهو کړ، ارشاک ښکلی او تورزن زلمی و.

اندوس (سیندو): د اباسین زاړه نوم دی.

کوشاني: نامتو آریایي پاچهي کورنۍ وه.

پښتیانا، روهستان، آریانا، پکتیکا، پکتویس: د افغانستان زاړه نومونه وو.

آرش: نامتو آریایي غشي ویشتونکی.

بخدي: د بلخ زوړ نوم.

اوستا: زوړ آریایي کتاب.

پښتیانا ! چیغې مې واوره
درنه وړي مې درنه وړي مې
پر سر تاج لرم د زرو
کمربند مې طلایي دی
شل کلنه ښکلې پېغله
لوی کهول مې کوشاني دی

WWW.samsoor.com

د اندوس پر څپو اوړم
روهستان مې ننداره کړي
دا د کوم عصر جادو دی
له ژوندو څخه مې مړه وړي
ها تورزن ارشاک دې څه شو
بربېتور دې چېرې ولاړه
پکتویسه ! مغرور یاره
لوی لښکر دې چېرې ولاړه
راته ښه په برندو ګوره
زه دې خور یم پښتنه یم
ستا په لاس کې غشی مات دی
چې بربنډه اوس پرته یم
هېڅ د غشي شغ يې نشته
هغه مست کمانکش څه شو ؟
لوی وطن مې بې سرحده
راته وایه آرش څه شو ؟
زما تر څنګه دی یو زخم
ستا تر څنګه یو خنجر دی
د زردښت د دربار نذر
زما د وینو سور پرهر دی
لا لونګ مې وو پر غاړه

WWW.SAMSOOR.COM

آوازه مې د واده وه
په بخدي کې ارشاک ناست و
سل منۍ توره تر څنګه
يا په تمه زما ډولۍ ته
يا راغلی و له جنګه

خو ارشاکه ! زما ياره !
اوس تابوت مې چېرته لېږې
له دوه نيمو زرو کالو
وم په تمه ستا د غېږې

پښتيانا چيغې مې واوره
درنه وړي مې درنه وړي مې
لکه باد چې پاڼه يوسي
يا خولاس د مرګي راشي
ښکلی يار له چانه يوسي
آريانا زما همزولې
پکتيکا زما همزولې
اوستا مې سکه خور وه
د دوه نيمو زرو کالو
دخوږو خوږو خوبونو

WWW.samsoor.COM

څو مره تريخ مې دا تعبير شو
خداى خو مه واى وينه کړې
په نصيب مې بل زنځير شو
پښتيانا ! چيغې مې واوره
درنه وړې مې درنه وړې مې
زه خو ستا د روح تصوير يم
ستا په پټو خزانو کې
ستا خندا يمه ستا وير يم
زه ستا ننبه ته زما ننبه
يو د بل د وجود غړي
ته ژوندى يې ورته ګورې
چې ما وړې در څخه مړي
ستا خوبونه ټول دروغ دي
زما خوبونه ټول پرېشانه
زه دوه نيم زره کلنه
ته پنځوس زره کلنه
دواړه «هېڅ» يو دواړه نه يو
ستا وياړونه ټول دروغ دي
او زما هيلې تش خيالونه
نه ارشاک ستا غيرتي دى
نه تورزن شته مړوندونه

WWW.SAMSOOR.COM

زه ستا ښکلې شهزادګۍ وم
د قاف غرونه مې ټالونه
ښاپېريانې مې کنيزې
لوی د ېوان مې مريي وو
پاچايانو به غوښتلم
او ه مې ورونه سکني وو
پښتيانا ! هغه دې هېر شول
چې ته ځوانه وې زه پېغله
د ارشاک د تورې سيورې
ستا لمن ساتله سپينه
زما د حسن تماشې ته
ښاپېرۍ راتلې له چينه
پر ما ډېر زلمي مَېن وو
لکه ستورې، زه سپوږمۍ وم
د ارشاک د غشي شغ ته
د بيابان ټپي هوسۍ وم
اوس هغه وختونه نشته
چې زه ښکلې شهزادګۍ وم
په جهان کې وې څو ښکلې
زما همزولې شهزادګۍ وې
لکه زه چې پښتيانۍ وم

WWW.samsoor.COM

څه مصرۍ، څه يونانۍ وې
هغه ټولې اوس ويدې دي
هغه ښکلې زما همزولې
هم مصرۍ، هم يونانۍ مې
پښتيانا ! چيغې مې واوره
درنه وړي مې درنه وړي مې
غيرتي ورور مې يو نشته
چې مې وګټي نن مړی
نه يو آه راپسې ووت
نه مې چا دی ارمان کړی
نو ارشاکه زما ياره
اوس تابوت مې چېرته لېږې
له دوه نيمو زرو کالو
وم په تمه ستا د غېږې
راته ښه په برندو ګوره
يوه پېغله پښتنه يم
ستا په لاس کې غشی مات دی
چې بربنډه اوس پرته يم

۱۰/ ليندۍ/ ۱۳۷۹
خيرخانه – کابل

WWW.samsoor.COM

ژوند يوه ورکه لار ده

کله دې لاره په ځنګله کې ورکه کړې مسا پر جانانه؟ !
چې هر خوا ګورې بس د ونو او شنو بوټو پر اتڼ پېښېږې
دومره پوهېږې چې لمر لوېږي را روانه ده شپه
يو ځل کوکو کړي او بيا کغ باسي مرغان ونو کې
باد شغهار کړي د شنو پاڼو او وښو په منځ کې
چېرته د بر لرې د زړه ځانګو يو خرپ پورته شي
باد ورته وشيشنېږي
وخاندي
چې ماته مې کړه
ځای ځای د بوټو منځ کې

WWW.samsoor.COM

يو ډنډ او به ولاړې
چې يې پر غاړه پلونه وګورې نو وربېږد برېږي
څو شيبې مخکې دلته پړانګ راغلی
څو ګامه وړاندې چې ځې
پر تودو وينو دهوسۍ به پښن شې
چې يې پر ليکو د ژوندون د شيبې پای ليکلی
... او ته حيران يې چې شپه چېرې وکړې؟
کله دې لاره په ځنګله کې ورکه کړې مساپر جانانه؟ !
(نه) ؟ !
دا (نه) دې نه منمه
ته دې ټول ژوند کې را وهلې لاره بيا وګوره
اوس هم حيران يې چې شپه چيرې وکړې؟ !

۳۰مرغومی۱۳۷۹
کندهار ښار

WWW.samsoor.COM

درې شېبې

د آس د منډې غږ دی
تیاره ده
لمر په پریوتو دی
هر څه تور ښکارېږي
یو آس په منډه ځي لوېديځ پلو ته
سپور یې یو دنګ زلمی دی
باد یې څادر لکه جنډه رپوي
آس له مستۍ څخه شیشنېږي او پښې ټکوي
زلمی د کلي له ویالې څخه اوبه په لپو اخلي او سینه سړوي
ویاله د کلي د لوی خان د باغ له منځه راځي
د خان دربیمه لور د آس د راتلو غږ ته خاندي
زلمی اوبه څښي
او
ویاله د باغ له لوري درې منې راوړي
سپور لږ موسکی شو خو څېره یې اندېښمنه ښکاري:
«ننبي خو سمې راغلې
څو له کنډوه اوړو
خان دې خدای ج نه خبروي»
زلمي په زړه کې په دعا وویل
او شېبه وروسته د ماښام خړه کې

WWW.SAMSOOR.COM

آس د خیتځ په لوري منډه پیل کړه
د خان دربیمې لور د سپور له ملا لاسونه تاو کړل
او د ټیکري پیڅکه یې
لکه بیرغ رپیده
سپوږمۍ د دریو شپو ده
او د ماښام ستورى لا درې لویشتې له غره پورته دی
آس په کنډو واوښته
شاته درې ډزې وشوې
د آس د غوږ له څنګه شن شو چې ګولۍ تېره شوه
مګر ځنګله نه کورباڼ
چې ګڼو څانګو کې یې پټ کړل سپاره
د زلمي شونډې یو ځل بیا موسکۍ شوې
پېغلې هم ستونی لوند کړ
او ایله پوه شوه چې د سپور زلمي بدن په خولو ګومره لوند دی
باد د ځنګله غوږ کې سندره وایي
ستوري سپرو ته د ځنګله لار ښیي
درې پاره شپه تللې ده
درې جوړې سترګې دي پر لار نښتې
د دوه مېنو بدنونه یو پر بل تاوده دي
آس لا مزل کوي
مخ وړاندې درومي

۳کب ۱۳۸۰

WWW.samsoor.COM

تصوير

د شپې په تور بخمل
د ستورو د پاوليو
ځلا څنګه ښکاري؟
ګوندې تصوير به يې کړم
که ته لمدو زلفو نه څاڅکي د باران تويې کړې

۱۳۸۱/۴/۱۱

WWW.SAMSOOR.COM

مساپر

يو ستومانه مساپريم
داوربدي شپې له مزله نه راغلم
ټوله شپه مې په ځنګله کې
د زاړه بوم له دوه سترګو نه رڼا اخيسته
ما ټوله شپه و اوريدل
چې ځانګو ځنګه قهرجن باد ته ځګيروي کول په نيمه ژبه
خو باد پرې نه پوهېده

د ١٣٨١جواز
د لويې جرګې تالار، پوليتخنيک

WWW.samsoor.com

الف. ر ته!

ایمان

دا ستا د سترګو د ګیلو په مانا ښه پوهېږم
غواړې چې ژوند او هر څه پرېږدم
او ستا لاس ونیسم؟
غواړې چې دواړه لېرې ولاړ شو
دومره لېرې چې له خلکو هېر شو
غواړې چې څو کمزوري زړونه هېر کړم؟
هغه چې زما لپاره ښوري او ژوندون اوږدوي
دا ستا د سترګو د ګیلو په مانا ښه پوهېږم
په دې پوهېږم چې له ما سره دې مینه
نوره پته زړه کې نه شې ساتی
زه دې په سترګو کې لوستی شم دومره پاکه مینه
لکه د خدای(ج) د رحمتونو چینه
لکه سپیڅلې ریښتیا
لکه له تللي پردیس ورور سره د خور د دعاګانو پاکي
په دې پوهېږم چې حېرانه یې زما مینې ته د څه نوم ورکړې
د خور او ورور که د محبوب

WWW.samsoor.com

او که د لور مینه له پلار سره یې
در ته ریښتیا وایم زه هم حیران یم
چې تا ته څه ووایم
خو بس په دې پوهېږم
چې مې له تا سره د مینې اور په زړه کې بل دی
کیدای شي نه ستا د ښکلا په خاطر
او نه له تا سره د ګډ ژوندون د پیل په هیله
بلکې د دې لپاره
چې تا زما په خاطر
د عشق په خدای باندې ایمان راوړی
دا ستا د سترګو د ګیلو په مانا ښه پوهېږم
نو وایه څه وکړمه؟
غواړې چې ژوند او هر څه پرېږدم
او ستا لاس ونیسم؟
غواړې چې دواړه لېرې ولاړ شو چې له خلکو هېر شو
او هلته لېرې د کوم سیند پر غاړه
د څپو خواته
د ساحل چوپتیا کې
خپلو کې یو بل ته د زړه وروستۍ خبره وکړو
چې مورږ یو بل سره د څه لپاره مینه لرو؟

۱۴تله ۱۳۸۱
کور کابل خیرخانه

WWW.SAMSOOR.COM

سفر

ياد به يې هغه ورځ مې چې باران دواړه لامده کړو
او پاسته باد ستا د لمدو زلفو په ولونو کې وهلې ګوتې
ځو لاروي د ښار کوڅو کې وو په بيړه روان
زه او ته دواړه ستړي
ستا له سفر څخه يوه ورځ مخکې
زموږ زړونو خدايزده ولې يو له بل څخه پوښتنې وکړې
سفر به څنګه وي؟
بيلتون به څنګه؟
زه او همدا کوڅې همدغه ورځې
ته او د بل وطن پردېسې شپې
زه او ته دواړه په دې نه پوهېدو
چې په لمده زمکه روان يو چيرې
ښايي چې ژوند به د همدغو څو شيبو لپاره ښکلی و ، زموږ لپاره

WWW.samsoor.com

خو ژوند تېرېږي موږ ته نه درېږي
هغه شيبې هم ولاړې
او د بيلتون ورځې را ورسيدې
زه او همدا کوڅې همدغه ورځې
ته او د بل وطن پردېسې شپې
خو ته منې ؟
چې له هغې ورځې را وروسته باران نه ورېږي
او ښار د خړو خاورو خړ ميدان دی
ته دا منې؟
چې له هغې ورځې را وروسته د باد ګوتې پرې دي
او باد د هيچا په لمدو زلفو کې لاس نه وهي
زه او همدا کوڅې همدغه ورځې
ته او د بل وطن پردېسې شپې
باد و باران نه شته دنيا خړه ده

۲۵تله۱۳۸۱
وزير اکبر خان مېنه

WWW.samsoor.COM

ژوند

مانه دې وپوښتل چې ژوند څه مانا
زما ساده خبرې خوښې دي ساده يې وايم:
ژوند ستا پوښتنه او زما ځواب دی
ژوند ستا د سترګو د شوخيو بېلا بېلې شيبې
او زما ساده خبرې
چې ستا خوښېږي مګر حال نه وايې
منم چې ژوند ښکلی دی
مګر په دومره بدلون نه ارزي چې ته يې لرې
او ژوند په دومره خندا نه ارزي چې زه پرې خاندم
تا د انسان په لاس جوړ شوي د ښيښو ښارونه وليدل
چې نورو انسانانو مات کړل
او ته همدې ښارونو
په يوې ښکلې ښيښه يې نانځکې واړولې
راځه !
زما له ليونۍ خندا نه مه ويرېږه
زه به مې کړس کړس خندا پرې نه ږدم چې ماته دې کړي

WWW.samsoor.com

او که ته ماته هم شې
ژوند په دې نه ارزي چې ويې ژاړو
زه به مې خپله خندا
او دا ساده ساده شرقي خبرې
ستا د خوبونو له وربښمو سره و اوبمه
تا ته به جوړې کړم وربښمينې جامې
ځکه ښيښه يو ازې يو رنګ لري
خو د وريښمو پوره اووه رنګه دي
زما ښيښه يې نانځکې !
راځه چې جوړه دې کړم
لکه ښکه د تاووس
لکه سره شنه زرغونه
او هومره ښکلې لکه ستا د خوب رنګينه دنيا
زما ښيښه يې نانځکې
پام کوه زړه دې د ښيښې په کنګل نه کړې بدل
ورځه شرقي زړګی دې ببرته راوړه
چې ورته ووايم:
((د ژوند مانا د زړه بايلل دي))

۲۹/ تله/ ۱۳۸۱
وزير اکبر خان مېنه

WWW.SAMSOOR.COM

غوسه او مينه

نږدې ماښام دی سیند آرام بهېږي
چوپتيا خوره ده زه خواشينی يمه ډېر خواشينی
خو ته آرامه او موسکا پر شونډو
يوه سندره څو رنګينې لنډۍ
د باد شپيلۍ او د اوبو شرهار
ته رانه تاوه شې را تاوه شې پر مخ مې ښکل کړې
غوا ړې له ما څخه غمونه هېر کړې
ته چې اوبو نه لپه ډکه کړې ساحل ته نږدې
د نيلوفرو ګلان وښورېږي
او زما زړه کې د غمونو قهرجنې لمبې بيا بلې شي
زما سرګردانه اروا
لکه تياره
لکه شپه
لکه يو وچ او سوزيدلی ځنګل
زما سرګردانه اروا
له کساتونو ډکه
په اور او وينو مړه
ناڅاپه اور واخلي
څبره کې مې د قهر ريښې وغځيږي

WWW.samsoor.COM

چې سترګې پټې کړمه اور وینمه
های اوښکو راشئ !
زما په سترګو کې اورونه مړه کړئ !
خو ته، چې ما ووینې
د نیلوفرو په شان وربړ د بړې
پرما خوره شې له ما ګرده تاوشې
او زه دا ستا د ګریوانه له ورمو
د عشق د خدای(ج) جنت ته ورسېږم
ته څومره مینه لري
زما له غمونو نه هم ډېره مینه
زما په ذهن کې د قهر له دوزخه ستره
همدا چې غم مې هېر شي
او په اروا کې مې د قهر دوزخ ونړیږي
چې سترګې پرانیزم نو ویوهېږم
چې تا مې سر پر خپل زنګون ایښی دی
یو څاڅکی اوښکه دې پر مخ ولاړه
مګر پر شونډو دې موسکا خوره وي
د نیلوفرو ګلان ناځي د اوبو څپو ته
او ما ستا غېږه کې پناه اخیستې
نږدې ماښام دی
سیند آرام بهیږي

د عقرب لومړی نېټه ۱۳۸۱
وزیر اکبر خان مینه

WWW.samsoor.COM

ایـرې

خدای(ج) د خپل نور له کومو وړانګو جوړه کړې يې ته؟
چې زما تياره ژوند دې رڼا کړ داسې
ښايي چې ته به د بريښنا د يوه پړک په شانې
زما د ژوند له اوږدې شپې تېره شې
او ښايي بيا به دې ونه شم ليدای
هو ! ته به ولاړه شې خو ستا رڼا به
زما له ژوند سره تر پايه مله وي
خدای (ج) ته د کوم غزل سرليک پيدا کړې؟
چې له دې وروسته زما د ټولې شاعرۍ تصوير شوې
او که ته غواړې، چې ما وپېژنې
يو ځلې وخانده بس پوهه به شې
زه د ايرو ځلی يم
او ته د خدای(ج) د جنتونو وږمه
راځه او رنګ مې کړه

WWW.SAMSOOR.COM

ذرې ذرې مې يوسه د اسمان لورې ته
د اسې مې ورک کړه چې مې څوک چېرې بيا نوم وانه خلي
***
تر لسو شلو کلو د پرې شپې شوې
چې ته مې خوب کې ليدې
خو پېژند لې مې نه
او دادی اوس دې وينم
چې له اسمانه دې د مينې صحيفې راوړې
بس ته په دې پوهه شه
چې له ازله تر ابده به يوازې همدا يو امتې
ستا صحيفو باندې ايمان ولرې
ستا صحيفو کې د خدای(ج) امر دا دی
چې ستا په زړه کې به يوازې د يوې مينې معبد جوړېږې
ته هم په دې پوهېږې
خو پېتوې يې ما ته حال نه وايې
زه د ايرو څلی يم
مګر تر هغو پورې نه ورانېږم
چې را ته ونه وايې:
«تا سره مينه لرم»

۱۴ليندی ۱۳۸۱

WWW.SAMSOOR.COM

د هغې غږ

کله چې ما سره خبرې کوي
د ساه ایستلو غږ یې هم اورمه
یو داسې غږ، چې له حیا ، مینې او ویرې ډک وي
او داسې غږ یو ازې زه پېژنم
خو یونا څا په یې غږ نور هم تیټ شي
زه د کوم څه د کرپا غږ اورمه
نو ترې پوښتنه وکړم
آیا څوک شته، چې ستا خبرې واوري؟
وخاندي وو ایي:
نه !
دا مې د غوږ والۍ دي
چې پر غوږۍ د تیلیفون لګېږي
او د کرپا غږ یې ترتا هم درځي

۲۳قوس ۱۳۸۱

WWW.samsoor.COM

کله چې ته خپه شې

کله چې ته خپه شې
زه مې له ځان سره دا پرېکړه وکړم
چې څه موده دې له ليدلو نه زړګی صبر کړم
وو ايم پرېږده، چې ته خپله را پخلا شې
زما ليدو ته را شې
کله چې ته خپه شې
زه مې ټوټه ټوټه غرور راټول کړم
وو ايم پرېږده چې ستا سترګې له ژړا ډکې شي
او په بند ستوني راته ورو وو ايې:
ګرانه ما مه هېروه
کله چې ته خپه شې
زه مې د اوښکو چينې وتړم د غم په تېږو
او خپلې سترګې له غوسې ډکې کړم

WWW.samsoor.com

ځو تا په دې پوهه کړم:
«چې دا ځل هو له ملامته ته يې»
کله چې ته خپه شې
زه په خالي لاروکې ستا د ګام آواز لټوم
چې ګوندې بيا به راشې
پوهېږم نه، چې ولې
ستا په راتلو باندې باور لرمه
کله، چې ته خپه شې
زمکه ځای نه راکوي
غواړم، چې راشې او يو بل ووينو
زه مې د سترګو په ګيلو باندې تا وپوهوم:
«چې دا ځل هو له ملامته ته يې»
او ته د سترګو په ګيلو باندې ما وپوهوې
«ګرانه ما مه هېروه»

۸/ کب/ ۱۳۸۱

WWW.samsoor.com

وروستى مابنام

نور هر څه پاى ته رسيدلي عشقه !
نور به هېڅکله د هغې سترګو ته ونه ګورم
نور به هېڅکله د هغې له نفسونو سره ګام وانه خلم
او پرې به يې نه ږدم، چې خپل سر زما پر ولي کېږدي
نور هر څه پاى ته رسيدلي عشقه !
نور به پر زړه د صبر غټه تېږه واړومه
هېڅ څوک به ونه ويني
چې زه خپل زړه سره پټ څومره ژاړم
زه به خپل زړه بدل کړم
کيداى شي هېره مې شي
ماکې کوم څه ماتېږي
څوک مې له روح څخه پوښتنه کوي
دا هر څه ولې پېښ شول؟

WWW.samsoor.com

وروستی ماښام، چې له هغې سره وم
د بیلتانه کیسه يې خپله وکړه
اودا چې څنګه به سفر وکړي له دغه ښاره...
او ښایي سترګو يې په خپله راته وويل، چې:
نور هر څه پای ته رسیدلي عشقه!
های د نړۍ ټولو مینو زړونو
یوازې تاسو د وروستي ماښام په راز پوهیږئ
یوازې تاسو د وروستۍ خدای په امانۍ پرمهال
د مین غم پېژنئ...
نور هر څه پای ته رسیدلي عشقه!
نور به هېڅکله د هغې سترګو ته ونه ګورم
او دا به ونه ګڼم:
چې عشق د ژوند مانا دی

۲۳حوت ۱۳۸۱

WWW.samsoor.COM

نړۍ

زه يو عجيب جهان کې ژوند تېروم
ختيځ ويده دی
ختيځ هېڅ د ويښتابه په مانا نه پوهېږي
لويديځ د ښکليو وحشتونو طلايي ټاپو دی
او افريقا يوازې ايډس، لوږه او مرګ پېژني
لويديځ د عقل د ښيښنو ماڼۍ له ستورو څخه د ننګې ساتي
خو په دې نه پوهېږي
چې له بچي سره د مور عاطفه څه خوند لري
ختيځ د پاکو احساساتو لوی ساتول راخيستی
او د خپل عقل شارګونه پرې کوي د عقيدې په نامه
ختيځ ته مرګ د انسان

WWW.samsoor.COM

د شنو مچيو له وژلو نه اسانه ښکاري
ديموکراسي هغه زانګو ده چې لويديځ يې زنګوي په قهرجنو لاسو
او د انسان د آزادۍ ماشوم له ويرې په کې ساه ورکوي
لويديځ ولاړ دی د بشر د حق تېره توره يې لاس کې ريږدي
او په ختيځ کې د عراق او پلستين له اورمېږه سره خبرې کوي
خو د عربو شيخان
يو د بل پټې دوسيې
لکه د تيلو د بوشکو په شان لويديځ ته سپاري
ختيځ لا اوس هم بنګاوه د خپل زاړه کولتور پر سر اړوي
او چې خو مارې سترګې وځمبوي
په بې خودۍ کې له ريشخنده وايي
«بايد د ښځو حقوق وګڼل شي !»
هند لا بنګال کې په لکونو جادوګر لري
جوګيان يې په اوبو کې ناست وي
او افغانان لا هم سپوږمۍ ته د انسان ور رسيدل نه مني
چين وارخطا دی، چې نفوس يې له خاورينې زمکې تويې نشي
ختيځ ريښتيا هم د نړۍ موزيم دی
ختيځ کې خلک د انسان په قدر نه پوهېږي
خو په لويديځ کې د حيوان درناوی دومره ډېر دی
چې ښکلې نجونې له آسونو سره شپې تيروي
نور په لويديځ کې اپارتايد ورک شوی

WWW.SAMSOOR.COM

ځکه چې سپنې نجونې
له تور پوستکو نارینه وو سره مینه کوي
شرق لا براتوار دی د غربي پوهانو
کومه وسله ځومره وراني پېښوي ! !
او چې شرقیان یو پر بل زړونه تش کړي
بیا بشر پاله لویدیځوال ورباندې زړه سوزوي:
چې جګړه مه کوئ
جګړه بده ده
زه یو عجیب جهان کې ژوند تېروم
زه د ختیځ له غاښو کرکه لرم
چې یو انسان یې بل انسان ته چیچي
زه د لویدیځ له ښیښه یي ماښیو کرکه لرم
چې کمپیوټر په کې د وړیو ماشومانو له کولمو څخه نغمه
د «دومینون» خپروي
زه یو عجیب انسان یم
او په عجیب جهان کې ژوند تېروم
دهیچانه خوښېږم
لویدیځ مې بولي بدوي او وروسته پاتې حیوان
ځکه تر اوسه هم ماشین نه یم احساس لرمه
او ختیځوال مې بې همته او ډارن بولي
ددې لپاره چې د مړیو د نڅا له ننداري څخه خوند نه اخلمه

WWW.samsoor.COM

زه يو عجيب انسان يم
او په عجيب جهان کې ژوند تېروم
په داسې لوی جهان کې
يوازې يو انسان
يوه نجلۍ
يوه ليونۍ
ما سره مينه لري
خو زه عجيب او ناتوانه انسان
دومره وس نه لرم چې
د هغې لاس ونيسم
او له دې تور او سپين جهان څخه يې لرې بوځم

۲/ حمل/ ۱۳۸۲

WWW.samsoor.COM

مساپرې خدای(ج) دې راوله

نن مې بيا ښۍ سترګه رپيږي خير کړې
لکه چې راشي مساپره ياره
بېګاه مې خوب کې په خندا ليدلې
له مانه تللې مروره ياره

چې تلې وروستی ماښام دې ماته وويل:
د سپوږمۍ لار څاره سپوږمۍ ته ګوره
چې څوارلسم يې بر شو زه به راشم
د شنه اسمان سپينې ببرۍ ته ګوره

نن شپه سپوږمۍ د څوارلسم ختلې
ستوري جانانه ستا وعدو ته ګوري
زما په سترګو کې د اوښکو څاڅکي
ستا د ورو ګامو راتلو ته ګوري

WWW.samsoor.com

په هر نفس کې دې چې نوم یادوم
اسمان کې وځلیږي یو ستوری
نیمه شپه زړه کې ستا خبرې شمارم
د ژوند په هره شیبه یو توری

زما مسا پرې خدای (ج) دې ژر راوله
زما دې سترګې او ادا یادیږي
ستا په ورو ورو خبرو قسم
زما دې خپګان زما دې خندا یادیږي

ای چې رڼا دې د سپوږمۍ خوښیږي
هره شپه ته یې زما د خیال شهزادګۍ
چې شم ویده ستا له رڼا ډکه شي
زما د خوب دغه وړه دنیاګۍ

ای په سپرلي مینې کله راځې
د ارغوانو ننداري تېرې شوې
نه وې چې یو بل ته اوبه وشیندو
د باران شرکنده شیبې تېرې شوې

WWW.SAMSOOR.COM

ای چې سپوږمۍ ته دعاګانې کوې
وایه چې ما له خدایه کله غواړې
چې زه دې خپل شم دومره خپل لکه ځان
دا سې دعا له خدایه کله غواړې

په خدای قسم ګرانې چې زړه مې تنګ دی
د ژوند مانا په هیڅ کتاب کې نه شته
هسې چې ستا سترګو کې ما موندلې
د هیڅ کتاب په هیڅ یو باب کې نه شته

عجیبه وخت د بې رحمۍ راغلی
څوک چاته حق د مینې نه ورکوي
هغه چې ژوند اخلي اتل یې بولي
لوی ګنهګار شي څوک چې زړه ورکوي

کله به راشې له پوښتنو سره
چې ګیلې راوړې په نمجنو سترګو
له دې ظالمې دنیا چېرته ولاړ شو
ټول راته ګورې په شکمنو سترګو

WWW.SAMSOOR.COM

راځـه چـې دواړه داسـې ځـای تـه ولاړ شـو
چـې خپـل خپـل کـار پسـې روان وي خلـک
پـه بـل چـا کـار نـه لـري، شـک نـه کـوي
داســـې ســـپېڅلي مهربـــان وي خلـــک

هلتـــه بـــه مخـــامخ يـــو بـــل تـــه کينـــو
ګـونـدې چـې دواړه شـو پـه تېـږو بـدل
مينـــې پيغلـــې بـــه مـــراد غـــواړي
زمـــوږ زيـــارت بـــه شـــي د مينـــې محـــل

۱۳۸۲/۱/۲۲
خيرخانه

WWW.SAMSOOR.COM

مخه ښه

څانګو هير کړی دی د پاڼو سرود
لمر د رڼا بدلې نه پېژني
باد د شنو لوخو له ځنګله نه په چوپتيا تېرېږي
آهای !
مګر څوک شته دي دلته؟ !
که زه هم کډه وکړم؟
شپو د الهام د کاروانونو جرس
د تورو متو جبل کې ونښېځه
چې خوب د زلفو پر بالښت باندې حرام دی حرام ! !
نو زه په کومه ولاړ شم ؟
زما د باغ د لوړ قامتې ولې
په کوم يو ډډ کې چيرې ځاله ابابيل نه لري
چې د شامېت پر پيل لښکرو شګې و وروي

WWW.samsoor.COM

باران خپه دی زموږ په وچو شونډو نه وریږي
او د کنګل له ستوني زانه ما نه ولې پوښتي؟
چې سپرلی کله راځي؟
زما د هیلو شرشرې لاندې ښکاري ویده دی
نو اې د مینې هوسۍ !
پام له دې ډنډه نه اوبه و نه څښې
زما ماضي یې جوړه کړې وه له دریو ټکو :
وچکالي،
غم
او تیاره
خو ما د نورو شنه ماضي ژړوي
که ددعا ژبه مې وچه نه وای
ما به بد مرغه ماضي بیا غوښتې وای
آهای !
دلته څوک شته دي مګر؟ !
که زه هم کډه وکړم؟
زه د خپل ښار هره کوڅه کې درویزګر وینمه
ما هغوئ نه څوروي
خو دې پوښتنی ته ځواب نه لرم
چې موږه ولې نه مرو ؟
یوه شپه تېره شوه او بام بدل شو

WWW.SAMSOOR.COM

ښايي کارغان تللي وي
های د رنګ شوي سپل آشنا کوترو
زما په مات ختين سپيره کندو کې
يوه دانه غنم هم نشته چې راو موبولم
ای د هسک پېغلې !
زه پوهېږم چې لا ماته نه يې
او مور نه مخ پټوې
وايه د تور بخمل کميس دې څه کړ
کلونه وشول پکې نه ښکاري د ستورو پاولي
نه !

ښايي داسې نه وي
يوازې مور راندې يو
يا مو د ستر ګو کسې لامبي هره ورځ وينو کې
«ويار» رانه هر څه يوو ړل
هر څه «غرور» وخوړل
زه د خپل لاس په ګوتو
د «خپلواکۍ» غلام شوم
اوس په دې نه پوهېږم
چې کوم انډول يې سم دی
«ويار» د «ژوندون» لپاره
که «ژوند» د «ويار» لپاره

آهای !
مګر څوک شته دي دلته ؟
که زه هم کډه وکړم ؟
زه مينه نه پېژنم
او پاڼريژ خپل کسات زما له سرې ساه نه اخلي
ژوند لکه ماته ببړۍ
د چا د سترګو سمندر کې توپانونو ډوب کړ
چا راته ويل: مين شوې
ما ويل استغفرالله
«مينه» ګناه ده زه «ګناه» نه کوم
زه چې چاړه په لاس له شپوله تېر شم
ميرېې او وري يو بل ته وخاندي او داسې وايي:
هغوئ د يو بل لېوان
په خپلو غوښو ماړه
زموږ تر ستونو يې چړې نه رسي

زما يې ژبه د زمريو په تالو کې شنه کړه
نو زه به څنګه د «انسان» د خوارې نوم
له ښکل نه خوند پورته کړم؟
سوی رانه تښتي زما حريم ته خطايي راغلی
خو زما غاښونه په دې نه دي خبر

WWW.SAMSOOR.COM

چې د «لويديځ» تورې ته څه ووايي؟
اې لاسه ! نه دې وينم
له کومه لوري راغلې
له ما دې ساه واخيسته
لکه نانځکه دې د وهم په کڅ کينولم
غوښتل دې ما چې د شعور له کوڅې غلی تير کړې
آيا ستا هم کله پښه ښوييږي؟
نه ؟
نو ولې داسې وشول؟
زما شعور خو دې په خپله ويښ کړ
زه اوس پوهيږم لاس او پښې مې رانه تا پرې کړي
او هم پوهيږم چې بې وسه يم
له خدای (ج) نه تا ته «شرم» غواړم
ته هم پوهيږې «شرم» خيال دی او وجود نه لري
ځکه دې توره زما په ستوني موښې
آهای !
مګر څوک شته دي دلته؟ !
که زه هم کړه وکړم؟ !
څو به د ښکلي نيلوفر پر پاڼو شعر ليکمه؟
زما نيمګړی انځور «رنګ» نه لري
باد مې د کور له دنګو دنګو ديوالونو را اوړي

WWW.SAMSOOR.COM

پټې ګنډې کوي
څو پخوانۍ سندرې راوړي او ښکې ببرته یوسي
یا د چا خیال غلی شان راوړي او له دې خوا ببرته
د پخواني وخت په حسرت کې څو سلګۍ یوسي
زه د خپل کور تر څنګ
د شنه چنار د پاڼو شرهار پېژنم
د ټوکېدو د هوس شنې نغمې یې
ستوني کې جبل وخوړې
پخوا یې زموږ کلي کې «هرڅه» په سرو زرو پېرل
مګر اوس هر څه ورکوي او ببرته «زر» اخلي
ماته مې پلار ویل چې: «لوی سړی شې!»
مګر افسوس دا سې ونه شول
ځکه زه شاعر شوم
او د کلو تش دستر خوان مې هم په توتو خرڅ کړ
ښايي زه بیا را شین شم
خو کاشکې هسې یم چې اوس نه یمه
آهای!
مګر څوک شته دي دلته؟!
که زه هم کډه وکړم؟!
سینده ځواب راکړه!
چې مسافرې بتې کله راځي؟

WWW.samsoor.com

ته خو يې ليرې نه د ستړي الوت غبرګ اورې
اى د ښكلا ملكې !
ته هم حيرانه يې او نه پوهېږې
تر ټولو ستر هنر «د نس مړول»
په هنرونو كې څووم هنر دى؟
او زه يوازې لرم دوه ګاونډي
ښي لاس ته «مار» او چپ ته «زړه جادوګر»
«ابليس» مې لاره كې مورچل نيولى
چې هره ورځ راباندې ډزې د خنداوو كوي
ځكه په سرو وينو ككړ لاسونه
د هغه ډېر خوښېږي
زه په پوهيو كې هم پل نه لرم
سيورى مې ورک دى رانه
كله په خپل شتون هم شكمن غوندې شم
خو يو ځل نوم چې چيرې واورم د «درد»
نو بيا د خپل وجود په څړيكو مې باور راشي
زما ليونى كهول يې «اور» نه جوړ كړ
خو زه حيران يم چې سر زوري پښت مې
په څه نامه دلته نيالګي كينول
مګر د سرو لمبو په چم كې چيرې باغ جوړ شوى؟
آهاى !

WWW.SAMSOOR.COM

مګر څوک شته دي دلته؟ !
که زه هم کډه وکړم؟ !
زما يې ټول عمر دی ځای کړی
د عذاب د يوې شپې پولو کې
خدايزده په کومه ګناه
بيا د اجبار د سرو اغزيو په بستر کې پروت يم
يوه «ښکلا» مې څنګ ته آه باسي
د کرکې حجم نه مې ډک دی ګوګل
زه د «هوس» د قحطۍ کال کې
يوه وچه ډوډۍ هم نه لرم
څو يې د ښکلي پېغلتوب
د پانې پانې ګل تاوان ادا کړم
د مرګ کوچيه زما د ورح ايلبند ته کله راځې؟
چې ستا پګړۍ ته د نيمګړې ځوانۍ ګل ډالۍ کړم
« نيمکرغي» ښايي ستا په غېږه کې وي
دغه خيالي او دروغجنه د دوکو افسانه
چې د وجود سراب يې مورږ د زړونو لار کې لامبي
سپيدو ! زمورږ د برخې لاس مو مات دی؟
چې مو د ذهن له آسمانه وريځی نه پاکوئ
زما نيمه خوا مينې له تا څخه پوښتنه کوم:
«بدمرغي» پو له لري؟

WWW.samsoor.com

هو ؟ !
زه به دې سترګو کې لاهو شم ما ور ورسوه !
آه ! چې زه نه پوهېږم
«درد» ماته څومره ګران دی
ای د بازار وګړو
نن زه له ډېرې مجبورۍ نه خپل «دردونه» پلورم
هره ګېډۍ یې د موسکا پرېوې سپینې سکې
آیا څوک شته چې رانه وېې پېرې
نه !؟
نو زه په کومه ولاړ شم
اې د خندا پلورونکو !
زه مې د سترګو کسې هم خرڅوم
د خدای (ج) په نوم زما کهول ته لږ خندا راکړئ
آهای !
مګر څوک شته دي دلته؟ !
که زه هم کډه وکړم؟ !
بیګاه مې خوب ولید چې:
یو لاس له غیبه راشي
او بېرته ما د «بشریت» د کورنۍ غړی کړي
خو چې را وینښ شوم له هماغسې عاصي وم عاصي
بیا له کوم لوري را الوتي جزامي بادونه

WWW.samsoor.COM

زما له ښکلې نه يې خال وړی دی
او ښکې يې ماته دا پېغور راکوي:
ولاړ شه! د باد جګړې ته
او د جزام له ژېړ باچا نه دې د خپلې مينې
خال وګټه

خو هغوئ نه پوهيږي
چې ژېړ لښکر له مانه متې وړي
او په اوږو باندې مې شخوند وهي لا
ته اې سپېڅلې «نه!» په کومه لاړې
چې مې رسۍ د دار نږدې ده
سر کې «هو» انځور کړي
زه چې زړه وکرم زقوم را شين شي
د کډو
کډو
کډو
ښکالو مې اورې که نه؟
زه د رنه ولاړم مينې!
آهای!
مګر څوک شته دي دلته؟!
چې ماته ووايي:
په مخه دې ښه!!!

WWW.samsoor.com

ښېرا

پېغله چينه کې خپل وربل جوړوي
او د وږمو ډمې يې مخ ته ده نيولې د اوبو هينداره
د شپونکي ګام نه تيږه رغړي د چينې لوري ته
او پرې ماتېږي د اوبو هينداره
پېغله ښېراوې کوي
شپونکی يې لمانځي په سلام د مينې
د پېغلې شونډې په ښېرا اخته دي
خو يې د سترګو ژبه بل څه وايي:
«تا سره
مينه
لرم»

۱۳۷۴/۳/۱۴

WWW.samsoor.COM

یو ټاپو د جذامیانو

څه مانۍ د نازولو شوې کوڅې د دروېز کړو
څه لوی ښار مو د حسینو جوړ مالت شو د سوالګرو

څه درنې درنې شملې مو شولې لپې د کپ سوال ته
غرونه غرونه لوپټې مو نن کړو شوې په جوازګرو

هر زر ګر مو آهنګر شو جوړوي په غبرګو لاسو
له نتکیو نه د ښکلو تور کچکول د قلندرو

په لاسو کې د سندرو زولنې شوې د ځګیرویو
د رباب د شرنګ حجره مو شوه جونګړه د کوډګرو

زه بې وسه بې ګرېوانه، چېرې وساتم ستا اوښکې
رانه یووړې مرغلرې ها پردیو سوداګرو

WWW.SAMSOOR.COM

کلی نه دی هدیره ده یو څو مړي په کې ګرځي
نه ګودر شته نه منګي شته نه کتارې د دلبرو

ته خو راغلې خو شه چینې خو سږکال مو فصل سوی
نه غنم شته نه یې وږي نه یې مینه د لوګرو

له ټاپو د جذامیانو په ړندو سترګو ور ګورو
هېڅ کښتۍ چېرې رانه غله نه بادبان د درمانګرو

که د مینې کیسې غواړې زما د سترګو کتاب پټ کړه
نه چې اور درشي جانانه له نارونه د نهرو

مور د مینې لیوني وو، ټول وطن مو لیونی کړ
اوس څوک نه ولي په کانو لوی کاروان د سربېرو

WWW.samsoor.COM

د نکريزو آيينه کې

زه بګيوان وم د زيارت د لارو
او هره ورځ د چارشنبې به مې د پېغلو ډله
د يو رنګين مازيګر
په پلوشو کې تر زيارت پورې وړه
سم چې ماښام به شو زيارت کې به ډيوې بلې شوې
چا به نغريو کې تبۍ د خوږو غوړو بار کړې
چا به لکړو پورې سره او ګلابي اننګي
چې به لامده وو په رڼو او مرغلينو اوښکو
د کوم مراد لپاره وموښودل
چا به په سپينو او ښايسته منګولو
په زاړه توغ پورې د سمال وتاړه
چا به د اوورنګو وربښمو تار ته
په ډېره هيله ځلوبښت غوټې ورکړې
چا به د شنه مرقد پښو ته لپه ونيوله

WWW.SAMSOOR.COM

ما به ګومان و کړلو
چې د نکریزو آیینه کې به له خدای څخه
د خپل مین انځور غواړي
چا به بې وسه او نازکې پنجې
له زنګ وهلي زاړه کولپ څخه راتاوې کړلې
خو کولپ به خلاص پرې نه شو
چا به ملنګ بابا ته رغوی اوږد کړ
او قلندر به یې تالې وکتې:
«ستوری دې بر ختلی...
... یو څوک به راشي په سپین آس او ستا ډولۍ به یوسي»
نو بیا به دا له شرمه تکه سره شوه
خپلې تنکۍ شونډې به یې وچیچلې
او چې په غلا به یې زه وځارلم
لږ به موسکۍ شوه ما به هم وخندل
آس به مې وشښنیده
وربل به وزنګېده
شمله به هسکه شوله
یو ګل به
باد یوور!!

۱۳۷۲/۵/۲۲
جوی شیر کابل

WWW.SAMSOOR.COM

خـوب

زما د شونډو ببړۍ
پر يوې مستې څپې
ستا د سينې پر سمندر تېره شوه
خو ستا د ناز ساحل و ځومره نږدې
چې زه يې ښکته...
نور له خوبه ويښ کړم

۱۳۷۴/۲/۱

WWW.samsoor.COM

د خپلو خوبونو ملکې ته !

رویـا

ولې مې خوب ته راځې
نور خو کلونه وشول
چې زموږ کوچۍ مینې د غرونو شا ته کډه کړې
یوازې تا نه یو څو تت تصویره
زما د ذهن په پرده کې پټ دي
آن چې ښکلا دې هم ورو ورو رانه ورکېږي او هېرېږي پسې
خو اشنا نه پوهېږم
کله چې خوب ته راځې
ستا به په یاد یم که نه؟
ښايي لومړی به دې په زړه در ګرځم
او بیا به وروسته را ته خوب کې راځې
که نه نو دغه درېیم ګړی څوک دی؟

WWW.samsoor.com

چې له مودو نه وروسته
لکه يو خيال
لکه رويا
او لکه خوب دې د ښکلا تصوير کې
دغه له مينې ستومان
دغه له ژونده ستړی
زما رنځور زړګی له لاسه نيسي
او ته په ډېره مينه
او يا خو نه پوهېږم
لږ څه حيرانه راته ګورې داسې
زه خو دې سترګو کې لوستلای نه شم
کاش دې ويلای په هماغې نازولې ژبې
چې دغه ژوند څه مانا
او مينه څه ته وايي؟
او يا ځواب مې د يوې پوښتنې:
چې:
اې زما هيرې مينې !
ولې مې خوب ته راځې؟

۱۳۷۲/۲-۳۰/۳۱

www.samsoor.com

ځاله

زموږ د کلي د چنار سيوري ته
ماران د يو بل غوږ کې
کيسه د لوږې کوي
ځکه چې نور نو د چنار ښانګه کې
د سارانۍ کوترو
شنې ځالې ټولې له بچو تشې دي

۱۳۷۴/۱/۱۰
کابل

WWW.samsoor.com

د لمر غله

باد
خوځوي تار په تار
زلفې د ښکلې نجلۍ
د سترګو شنه اسمان کې
د جنت رنګ لري
دغه زموږ کلي ته
بېګاراغلې نجلۍ

❋❋❋
❋❋❋

يو شين کتاب يې ښنګ ته
وای:
«پيغمبره يمه»
د عشق سندرې لري
شونډو کې غلې نجلۍ

❋❋❋

مذهب يې
(مينه)
مريدان يې د ښکلا ليوني
ځمبل د سترګو يې ډک
له کراماتو راوړل
پيرې کاملې نجلۍ

WWW.SAMSOOR.COM

خو چې ماښام راوخوت
څو هوښيارانو کړې لمنې ډکې
د (عقل) کاڼو څخه
او شپېه وروسته لېونو ولیده
د خپلو وینو ډنډ کې
وه لمبېدلې نجلۍ
***
چې مریدانو د سندرو منځ کې
په اوربو پورته کړله
لا یې خندلې نجلۍ
دعشق کاروان زموږ له کلي څخه
یووړه ویشتلې نجلۍ
***
او د هغې تنګ سره
زموږ ماښام اوږد شو
تر همدا اوسه
تر سبا
ان تر قیامته پورې
لکه چې لمر یې غلا کړ
زموږ له کلي څخه
په خندا تللې نجلۍ

۱۲ وږی ۱۳۷۷
کابل – خیرخانه

WWW.SAMSOOR.COM

غنم لو

په کرونده کې يوه پېغله نجلۍ
په شنه سالو کې د غنمو وږي
په سرو نازکو او پستو منګولو
څومره په ناز ټولوي
زلمي لوګر يې د خولو د مرغلرو شاته
د پېغلتوب حيا نه ډک ښايست ته لارې څاري
***
« نجلۍ ! ته وګوره چې سترګو کې مې څه لوېدلي؟»
پېغله د خپل سالو په څنډه د هغه سترګې نه ګرد پاکوي
خو د زلمي له مينې ډک او دروغجن نظر د هغې پرګرېوان
ننښتي
«ولې په نېغه راته ګورې داسې؟»
پېغله په چل د لوګر وپوهېدو
اود غوسې لمبو يې سترګو کې د مينې غوټۍ وسپړلې
خو ددې ښکلې غوسې شاته لوګر دا ولوستل:
« چې لو کوې ګوتې به پرې کړې
که در په ياد مې شي د مخ شينکي خالونه»

۱۳۷۵/۴/۱۰
کابل- چارآسياب

WWW.samsoor.com

باران

ها مازیګر چې له باران نه وروسته
څو مسا پر څاڅکي دمه شول ستا پر ښکلو او نازکو شونډو
او په نڅا نڅا کې پېغلې ورږمې
د استاد تورکاکل لمدې ځانګې راوځنډلې
ها مازیګر یادوم
چې کتارونه د کوچیو پر خو تلل ستا د ښایسته وو اننګو پر لاره
داسې مخ ښکته د ګرېوان تر اېلبندونو پورې
او ښا پیرۍ دې د بدن
د لامده شوي کمیس شاته په څه ناز خوځېدې
چې د کمڅو مستې ساقي دې د ګلابو پیالې
پر سر را اړولې
په هغه ورځ ما سره
د پسرلي حسودو سترګو هم منلې وه چې:
ته له هغه باران نه
او ته تر هغه مازیګره هم ښایسته ښکارېدې

۱۳۷۴/۱۰/۳۰
کابل پوهنتون

WWW.SAMSOOR.COM

یوه ناوې د سپوږمۍ

سپوږمۍ د شنه ځنګله له ستوني څخه
د پېغلتوب سندره ویلې او سپېدار ورته نڅا کوله
سپوږمۍ د ستورو سپین پاولي
د خپل کمیس پر ټټر وټومبل
او باد ورته په خپلو ګوتو
د شپې له څېره د سیند ستنه کې تار واچاوه
سپوږمۍ په خپل تندي د لمر له پله نه خال کېښوده
او د اسمان پر لمن
ورته د وریځو سپین لمنې نجونې
په اتڼو ستړې شوې
سپوږمۍ شوه ناوې لا شپونکي ورته شپېلۍ وهله
زما شاعر زړګي یې کېښودل پر رغوي د غروب نکریزي
نو اوس به ورا د سپېدو راشي دا ښایسته ناوې به
د شنه بخت کور ته یوسي...

له (پاڼه) منظومې څخه

کابل ۱۳۷۴/۸/۴

WWW.samsoor.COM

یوه پوښتنه

یوازې یو ځل راشه
چې دې پر شونډو شونډې کېږدمه او ...
درنه د زړه پر ژبه وپوښتمه:
«درباندې ګران یم که نه؟ !»

۱۳۷۴/۱/۱۰
لوګر، د بورګ کاریزونه

WWW.samsoor.com

باد

وګورئ باد څومره مېن شاعر دی
تل وي د شنو پاڼو په غېږ کې ویده
یا خو د لوخو په ځنګله کې چېرې ناست وي
او شپېلۍ غږوي
کله د پېغلو مخ ته لاس اوږد کړي وربل يې جړ کړي
کله يې تار تار زلفې وشيندي پر سپينو مخو
وګورئ !
باد کله پر هغې نجلۍ هم لګېږي
چې پر سپین اس سوره وي
او د نازک کمیس تر شا يې د بدن ابشار
څپې څپې پر زړه وربږي

✵✵✵

یوازې باد دی چې د وږيو او بربنډو له کوډلو نه خبر اخلي
ښايي چې باد به په (انسان) مين وي
د هر چا ور ټکوي

هر چاته غېږ پرانيزي
څه بې توپيره دی باد
څه مهربانه دی باد
وګورئ!
زموږ کلي کې هېڅ څوک نه شته
لوږې يې مړه، کلا کنډرې او چينې يې وچې
د سوزېدلو اروا ګانو سيوري هم نه لري
خو لا تر اوسه پکې باد لګېږي
تاسې يې اورئ؟
هغه چيغې وهي
هغه ماتېږي،
هغه ژاړي،
هغه مينه کوي
وګورئ باد څومره ځوان مرده يار دی
وګورئ باد څومره مَېن شاعر دی

۱۳۷۷/۱/۲۷
کندهار

WWW.samsoor.COM

هـيله

... او دا دی زه د ژوند پر لویه وچه
د خپلې سپينې او سپېڅلې مينې
د يو يادګار په توګه
د خپل غزل د هر يو بيت ډبره
حوض د کوثر کې مينځم
چې ترې د زړه له پاسه
تا ته يو ښکلی تاج محل جوړ کړم
نو
تا نه هيله کوم
اې زما ټولې مينې
ټول ژوندونه !
د لږ مودې په مخه
څو تاج محل جوړېږي
زما د ذهن له دې شاړې او سپېرې بېديا نه
ولاړه شه بلې خوا ته

۱۳۷۴/۲/۲۷
کابل پوهنتون

WWW.samsoor.com

پـتـه

زما بختورې اوښکې
چې پر سينه د ښکلې وڅڅېدې
هلته يوه کوڅه ده
چې د هغې د زړه تر کوره ورځي
پام
درنه ورکه نه شي

۱۳۷۴/۲-۴/۱۳ کابل

WWW.SAMSOOR.COM

د شنې مينې شاعر اسحق ننګيال ته

سيوری

يو پسرلی کله چې خوا کې د چينې
هلته د غره شمله کې مينه شنه شوه
او يوه څانګه يې قامت شوه د چا
چا ورنه ګام پورته کړ
خدای خبر څوک و مګر
ما ته يې سيوری د شاعر ښکاره شو

۱۳۷۴/۲/۲۸
کابل، د ليکوالو انجمن

WWW.samsoor.com

کشمالي د ډبو په غېږ کې

دا پـر زړه مـې بيـا د چـا زلفـې خـورې دي
پـه قسـمت مـې چـې د شپو جـوړې کـوټې دي
چـې لـه نـازه بـه کـږه وږه پـرې راشـې
کـږ و لارو کـې مـې سترګې نـن خـورې دي
دا کـاږه وختونـه سـترګې را نـه باسـي
چـې نيـولې مـې پـه لار درتـه کـږې دي
مـا وه وړې چـې وربـل تـه دې ګـل راوړم
اوس راوړې د لمنـې مـې ايـرې دي
لېـوني د مينـې تـږي شـول د وينـو
چـې پـرې وچـې سـتا د زلفـو شرشـرې دي
ځنګـل ځـي لـه پسـرلو سـره يـې جنـګ دی
چـې اغوسـتې يـې د منـي سـرې جامې دي
د بـاغ سـترګې د ږليـو ريبـا رانې
وربلونـه د ګلونـو هـديرې دي
د منګيـو وينـو وسـول ګودرونـه
مـا زيګرمـو وچـې کـړې شنې ويـالې دي

WWW.samsoor.COM

د حیا په نوم د جهل لښکریانو
تالا کړي له سرونو لوپټې دي
نڅوي په زور کوڅې د سبرونو
بیا کارغانو جوړې کړې نن میلې دي
دا سې ورځ پر شهزداګۍ د کشمالو شوه
چې د ځوزو د دیو غېږه کې یې شپې دي
د اغزیو تور پاچا په زور زېبښلي
د غاټولو شونډې بیا تغمې دي
د سیلۍ تورزنو لاس وراچولی
بیا په باغ کې د کوم چا سوې نارې دي
مړې غوټۍ چې سر پرې کړې ورته ناځي
دا د تورو څه عجیبې نغارې دي
تا ته چا ویل ورېمې چې دلته راشه
دلته لارې د سپېدو پروینو سرې دي
لګولی مو لاسو ځکه دا اور دی
چې مو زړونو کې د مینې دیوې مړې دي
اشنا نن را څخه مه غواړه غزلې
سوزېدلې مې په ستوني کې نغمې دي

۱۳۷۴/۱۰/۱۸

WWW.samsoor.COM

ژړا
اور
مینه

د دغه شعر په اړه یو یادښت:

د سمبولونو بې غږه خبرې

دا شعر د سمبولونو په ژبه د لېوال د یوه سپېڅلي بغاوت هنرمندانه انځور دی. په دې شعر کې د لمر انځور د هغې روانې تداعي د نده ترسره کوي چې د شاعر په اندله خپلواکۍ، مینې او ښکلا سره اړه لري.

جذام وهلی تاپو هغه ښار ته ورته دی چې مینه او صمیمیت په کې ورک دي او د شاعر په ژبه له هغه نه (مینې د تل لپاره کډه کړې).

ماته پنجره: فقر، د عقل ناتواني او نامیندګي تداعي کوي.

اوږد مړوند: په شعر کې د منيځلې مینې او سپېڅلتوب لپاره او بالاخره د یوې ورکې رڼا په هیله د ګدايي سمبول دی.

ویاړ: ځینې پخواني ناسوبمن افتخارات، هغه ویاړ چې هېڅ ډول نیکمرغي له ځانه سره نه لري، د هغه موخه د یوه آبادي او د بل بربادي وي، هغه ویاړ چې د انسان د یوه وېښته ارزښت نه لري، خو د زرګونو «انسانانو» وینه د هغه د ترلاسه کولو لپاره تویې شوې وي.

ژیړه سکه: د نېکمرغي ورکه رڼا.

د واورې پر سر د پښو غږ: د (زه) خواته د انسان توجه ده.

ډودۍ: د یوې رفاه، مړښت او ورک تمدن نښه ده.

وینې: د بې ځایه ویاړونو او بې پایلې سوبې ښکارندوی دي.

WWW.samsoor.COM

کچکول: د هغه څه ارماني تجسم دی چې پیدا کوو یې او ورکوو یې تر څو چې د تل لپاره د هغه په لټه شو.

د دغه شعر سمبولیک نوښت په دې کې دی چې شاعر نوي انځورونه ارایه کوي او له دې سره مورږ د یاس او هیلو تر منځ د یوې ورکې مینې لټولو او موندلو ته هیله من کوي څرنګه چې وايي:

«مینې د تل لپاره کډه کړې».

اسد آسمایي

ژړا، اور، مینه

مینې د تل لپاره کډه کړې
زما تېر کلونه به بیا هېڅ کله را ونه ګرځي
زه تښتېدلی له نېکمرغۍ ماضي
د کوم (سبا) د دیوال شاته ناست یم
(راتلونکې) نه شم لیدی
او (اوس) مې هومره تریخ دی
لکه زقوم د دوزخ
اې د ماضي حسرته!
مګر د مرګ د عزرائیل ګوتې د عشق تر ستوني هم رسېږي؟!
زموږه مینه خو لا سترګو کې وه
چې د ښکلاوو د لور شرنګ پورته شو
او مینه وچه شوه

WWW.samsoor.COM

ايرې شوه
چېرې باد يووړه
دا وه د کومو تندرونو وېره
چې مې د سترګو شپول کې ورکه شوه رمه د اوښکو
او ستا د خال د شپونکي قتل په وربل واوښته

مينې د تل لپاره کډه کړې
سږ کال غنمو ګلخنګي ونه کړل
ياسمني هار به دې غاړې ته له څه شي جوړ کړم
شوې د لوګريو سترګې دومره وړې
چې له ستريو يې يوه دانه هم نه تويېږي
اې خوشه چينه اشنا !
ستا په نکريزو سرې منګولې به بيا جوړې نه کړي
د طلايي فصل د وږيو قودې
زلمي بزګر به سږ کال هېڅ تاته در ونه ګوري
او ستا له لپو نه به هېڅکله اوبه ونه څښي
هغه له تا څخه ځان داسې ساتي
لکه د اور له لمبو
تا ته کتل ورته ګناه ښکاري
او اخيستل ورته د مينې د نوم سوچ کفر دی
آه خدايه نه پوهېږم

WWW.SAMSOOR.COM

چې د ګناه
ګناه
ګناه
له ويرې
(عمر) په (ژوند) حساب دی؟!

مينې د تل لپاره کډه کړې
څه د ښايست د وچکاليو کال دی
بس زه يوازې او يوه کوډله
له خپل شاعر خوب سره
يوه جذام وهلې لويه تاپو
پکې يو وچ ځنګل او سپينې واورې
له بې ښکو يو څو زاڼو سره
زه هو مره ړوند يم د کوډلې ور مې نه پېژنم
بس يوه لار د لمر خاته له خوا دوزخ ته تللې
يوازې ماتې پنجرې نه راته ښکارې
يوه وچه دروېزګره څانګه...
زه يې مړوند وينم کوم چاته اوږد دی
د پاڼو شنه بنګړي ميرات دي ورنه
او تورې ګوتې يې لا ښورې باد ته
کله يې مات رغوي کې پريوځي يوه ژېړه سکه

WWW.samsoor.COM

او زه پرې پوه شم چې لا لمر ژوندی دی
اې ماته ګرانې ټاپو !
زه تل ویده یم ستا وروستۍ سلګۍ په خوب کې وینم.
کله چې غوږ ونیسم
د چا د پښو غړونه اورم چې په واوره راځي
د زمکې سپین څادر یې ګام لاندې ځګیروي کوي
کنګل ماتېږي...
او د کارغانو له کغ کغ سره د څانګو متې هم رېږدوي
آهای زما سرګردانې اروا !
ستا ویروونکې ښکالو اورم
مګر څه وکړم بې وسه یمه لاس نه لرم
زما د کوډلې ورلږورو ټکوه
څو مې د ذهن د تاخچې ځاله کې
د خیال د شنو کوترو خوب مات نه کړې

مینې د تل لپاره کډه کړې
بیګاه مې بیا په خوب کې ولیدلې
د خپلې ټولې ښکلا حجم سره
چې دې د مینې د سندرو پر ځای
راته د «ویاړ» زړې بدلې ویلې
اې پر ما ګرانې ښکلې

WWW.samsoor.com

نور مې رګونه وچ دي
تنده مې هم ماته ده
نو راته ووايه چې
دا ستا ، د (هېڅ) په نوم به څه بهوم؟ !
اې قلندره اشنا !
اوښکې دې مه تويوه
دغه زيارت ستا پر ډوډۍ او زما پر وينو جوړ دی
زه هم راغلی يم خيرات غواړمه
ستا د کچکول د ماتېدلو خيرات (!)
زموږ د وران کلي پيتاوي کې بيا سيوري ښکاري
د زيارتونو تر څنګ
څو ببرسرې پېغلې
څو لېونۍ چيغې شلېدلې تنۍ
څو لارې وينې په سپېرو خاور کې
چې ماته ښکاري پرې ليکلي يې دي:
آهای !
د بدمرغيو نسله !
ته پرې خبر يې که نه؟ !
مينې
د تل لپاره
کډه کړې.

WWW.samsoor.COM

زنداني

يوه ښکلې نګهبانه
د تياره زندان پنجرو کې
ګنهکار د ميني ساتي
زنداني هره خوا ګوري
بس وجود د نګهبانې
د هغه پر روح راخور دی
ښکلې سترګې يې ساتونکې
مخ يې ورځ زلفې يې شپې دي
يو ساده غوندې ژوندون دی.
يوه ورځ چې نګهبانه

WWW.SAMSOOR.COM

عبادت لپاره ولاړه

يوه ورځ يې چې دعا ته
دآمين ستر ګې شوې پټې
يو ناڅاپه هرڅه تور شول
دژوندون رڼا شوه ورکه
زنداني چې هرخوا ګوري
هغه دوه ستر ګې نهويني
په زندان کې هنګامه شوه
نګهبانه را په خود شوه
ژرېې وکتل زندان ته
زنداني پر خپل ځای نه و
نګهبانه شوه پريشانه
مګر نه چې زنداني وي تښتېدلی؟
خو چې ګوري هسې نه ده
زنداني بې نګهبانې
ژوند په تورو تيږو وويشت
زنداني
بې له دوه ستر ګو
ځای پر ځای هملته مړ شو.

٦سلواغه ١٣٨٧

www.samsoor.com

ليک

زه دې نـــو کـومـــه خـــاطـره هېـــره کــړم
هـــــره شـــيبه را بانـــــدې او رلګـــــوي
هـره شپـه سـتا سـترګې پـه خـوب کـې ويـنـم
پـــــه مـــــا دهيـــــرې مينـــــې تـــــور لګـــــوي

چـــې تـــه د وړانګـــو لــــه هېـــواده راغلـــې
زه ســـتا دغـــږ زمـــزم تـــه تـــږی نا ســـت و م
چـــې بيـــا پـــه دې ختمـــه کـــې دمـــه پـــو کـــړې
وم آدمـــزاد خـــو لکـــه مـــړی نا ســـت و م

تـــه را ســـتنه شـــوې دا ســـې بـــې خبـــره
لکـــــه دګــــل پانــــه کـــــې پتــــه ورمــــه
او زه لا تـــــــږی جـــــــل وهلـــــــــی روان
ژونــــــد را پــــــه شـــــالکه داوړي غرمــــــه

پـــوه شـــومه چـــا تـــا تـــه قســـم درکـــړی
چـــې بيـــا بـــه نـــوم د (هغـــه) نـــه يـــادوې
دلتـــه يـــې ســـيوری بـــر يـــې ســـتوری نشـــته
دداســـې چـــا بـــه نـــو کـــوم ښـــه يـــادوې

WWW.SAMSOOR.COM

خـو گـوره ! تـا کلـه پوښـتلي ځـان نـه
چـې بـې لـه تـا بـه پـه مـا څـه تيريـږي
هـا چـې قسـم يـې دی در کـړی تـا تـه
د هغـه څـه چـې پـه چـا څـه تيريـږي

پريـږده چـې هـر څـه راځـي زه يـې ګـالم
تـا تـه درکـړی قسـم نـه مـاتوم
پـه زړه کـې ناسـت د مرمرينـې تقـوا
دغـه سـپېڅلی صـنم نـه مـاتوم

زه هسـې هـم سـتا ګنهکـار يمـه ډېـر
لـه خپـل دوزخ سـره بـه خپلـه سـوزم
تـا دې خـدای (ج) سـاتي د جنـت وږمـو کـې
تـه را تـه ګـوره چـې تـر کلـه سـوزم

بـس تـه دې شـونډو کـې زمـزم وسـاته
مـا ګنهکـار تـه بـه پـه کـار شـي کلـه
مـوږ دوزخيـان هـم خـدای (ج) تـه تمـه لـرو
شـپه بـه پـه مـوږ هـم سـهار شـي کلـه

۲۴ مرغومی ۱۳۸۷

WWW.samsoor.COM

پر پلستين يوه بله ژړا

های !
د داود او سليمان هيواده !
خاوره دې وينو سره ګړه خټه
او هر ديوال دې د انسان له سويو چيغو نه رنګ
موږ ستا تصوير کې د هر څه نوي وينو:
يو ماشوم خنګه په ګولۍ سوری کيږي
او يو ځوان خنګه ځنکدن کوي
پر زمکه باندې خوله لګوي
يوه مور خنګه د اسمان لوري ته مخ اړوي، چيغې وهي
او د څلورو مياشتو ښکلی هلک
لکه ويده چې وي په خپلو راوتليو کولمو لوبې کوي
موږ د اقصی له ديوالونو سره جنګ د چيغو هم وليده
او د زلميو د سلګيو انګازې چې د شرقي ديوال

WWW.SAMSOOR.COM

تر خښتو رسي !

هيڅ پيغمبر د دومره وينو خوب ليدلی نه و ،

موسی !

عيسی !

آخر زمانه نبي !

ګورئ ! انسان

لکه يو وږی ليوه

د بل انسان پر غوښو غاښ تيروي

هغه انسان چې تاسو !

د دغې زمکې پر سر

د مخلوقاتو خليفه وټاکه

هغه انسان اوس د ماشوم پر وينو

د خپل مذهب دعا په فخر ليکي

هغه انسان د خدای رضا

د بورو ورارو په غوغا کې ګوري

هيڅ پيغمبر په خپل هيواد کې د سياست په نامه

د فاجعې حکومت نه و غوښتی

های !

د داود او سليمان هيواده !

WWW.SAMSOOR.COM

یو ځل زخمي لاسونه وخوځوه
پاس د آسمان خواته یې لپه یوسه
د ټولو سترو اروا ګانو لمن وننګوه !

یو ځل پوښتنه وکړه
چې د اسې ولې کیږي
ولې د هیچا په سینه کې زړه د غوښې نشته
ولې سندره د لیوه د غاښو
او د تنکي ماشوم د غوښو لاهم
د مدني انسان په غوږ ښه لګي؟

کابل: ۲/ مارچ/ ۲۰۰۸

WWW.samsoor.COM

د وړانګو له هېواده

پـه هر طواف کې زما ياد ورسره
هغه پر تور بخمل چې شونډې ږدي هم ما ښکلوي
زه يې په زړه کې ناست او حج کومه
زه يې لېمو کې اوسم سعی کوم
ورسره يو ځای ترمينا پورې ځم
چې د زمزم چينې ته ورشي ما په اوښکو مينځي
ها توره تبږه ښکلوي هم زما د سترګو په خيال
خدای ته نږدې له مانه لرې جانان
مګر په زړه کې ناست دی دلې جانان
لکه هاجر له ابراهيمه لرې
په زړه کې پټ د عشق ذبيح ساتي
بيلتون په شګو ولي رجم کوي
د عشق څلويښت لمونځه د زړه يثرب کې

WWW.SAMSOOR.COM

له هر مناره د بلال ازانګې
له هر براق سره د وصل زيرى
هغه مينه لکه ستره حوا
هغه سپيڅلې لکه ښکلې مريم
هغه د دې عصر د عشق زليخا
هغه به تږې شي او به به نه وي
هغه به ستړې وي دمه به نه وي
څوک يې ياد ېږي خو هغه به نه وي
لکه هاجر به سرګردانه وي د ژوند دښته کې
د اسماعيل د خوب شيبه غوندې به وويرېږي
هغه به ډېره سرګردانه وي د عشق لپاره
او د کعبې خواته به ګوري په اوښلنو سترګو
د اوښکو شاته به مرقد ته ګوري
زه به يې زړه کې ناست يم
چې يو ناڅاپه له کوم لوري وا اوري
يو غيبي غږ لکه عرشه راشي
چې د مينو زړونو حج قبول شو
ها يې چې زړه کې ناست دى
ها ليوني شاعر ته هم مبارک
ها ليوني شاعر ته هم مبارک

۲/۷ ليندۍ/۱۳۸۷ المريز کال

WWW.SAMSOOR.COM

ځنګل، ته او ښکلا

ځنګل د ټولې نړۍ ګډ وطن دی
ځنګل چوپتیا لري
ځنګله کې ډېر رازونه پټ دي
ځنګل د پاڼو
دوښو
او د ريښو ښکلا ده
ځنګل د ټول خلقت د نيمې ښکلا غل ختلی
زه چې ځنګله ته راشم
د ليونتوب په مانا وپوهېږم
زه چې ځنګله ته راشم
د خپلې تيرې ماضي ورک ګامونه بيا پيدا کړم
زه د ځنګله په هره پاڼه کې ستا ښکلې خندا پېژنمه
چې په ځنګله کې ځان يوازې کړمه
نو زما خوښه ده چې هر څه کوم
که د ماشوم په څېر ټوپکې وهم
يا خو د زړه له کومې چيغې وکړم
هېڅ څوک به و نه خاندي

WWW.SAMSOOR.COM

هېڅ چا نه نه شرمېږم
ځنګل د ټولې آزادۍ مانا ده
ځنګله کې ستا ښکلا
زما لیونتوب
او د طبیعت رازونه
ټول شنه شوي
زه له ځنګله سره همزولی روح یم
خدای خبر ولې په ځنګله مین یم

۲۲ میزان ۱۳۸۷
د ګلمارګ ځنګلونه ،کشمیر

WWW.SAMSOOR.COM

کشمير

شنې اوبه ډکې له پانو
نيلوفر په کې راشنه دي
کوچنۍ بېړۍ روانه
د ګلونو منځ کې لاره
لرې خنده د ډنډ ښکارې
لمر دونو شاته لوېږي
د ګلونو سوداګره
په وړه بېړۍ کې ناسته
د ګلونو ګېډۍ ډېرې
کشميرۍ موسکا په شونډو
قرص ټټر يې دی پرغاړه
سورتيکرې يې باد ته رپي
د وړو وړو بېړيو
مسافرو ته را ګوري
د ګلونو ګېډۍ لاس کې
پاس د غرو پر څوکو واروې
شنو لمنو کې ځنګلونه
پر ښه شنه ده،

WWW.samsoor.COM

تیږه شنه ده
د لمر سره سرخي پریوزي
مازیګر پر نیلوفرو
د بیړۍ په نرۍ څوکه
او به څیرې شي
په پانو
په بیړۍ کې یوه ښکلې
مخامخ زلمي ته ناسته
غواړي ټوله ورنه ځار شي
ټول غمونه، ټوله ویره
خپلو سترګو کې ترې پټ کړي.
دا یوه شیبه د مینې
ډېر کلونه ډېر عمرونه
زما په سترګو کې را شنه ده
هیڅ یو شعر
هېڅ یو انځور به
دا شیبه ټوله ځای نه کړي
ښکلا څومره ډېره ستره
هنر څومره ناتوان دی

۲۵میزان، ۱۳۸۷
سرینګر، کشمیر

WWW.samsoor.COM

د تخار د خواجه بها الدين زنداني کډوالو ته !

روښانه بېرته راځي

دنګ هيندوکوښ شاهد دی
چې هاغه ستر سکندر څنګه مات شو
روښانه، سپين نقاب پرمخ
توره تر ملا په خړ ماښام کې ولاړه
د آس له پوندو يې د دوړو نرۍ ليکه ښکاري
څو پېړۍ وړاندې سکندر ولړزېد
روښانې توره داسې ووهله
او هيندکښ شاهد و
روښانې ډېر سرونه واخيستل
او خپله د پرديو د ډولۍ نذر شوه
«باګرام» شاهد و «بګولان» ورکتل
روښانه ولاړه ، د تاريخ برخه شوه
د «ګوزرياتس» اوښکې لا وچې نه دي
روښانه بېرته راځي
مشال په لاس
د سولې سپين کميس پر غاړه
شين پړونی پر سر

WWW.samsoor.COM

روښانه ببرته راځي
د عدالت لمر یې تندي کې بریښي
او د سپین آس څڼې یې باد ته ناځي
روښانې !
لاس اوږد کړه ماشوم راواخله
هاغه سپېره
هاغه نهر
هاغه حیران ماشوم
ها ترهېدلی ، د متروکې شړک ځپلی ماشوم
روښانې !
لاس اوږد کړه !
پر آس یې سپور کړه !
یو ځلي بیا یې د بخدي پر کلا وګرځوه
د «ګوزریاتس» د کلا برم ته یې د زرځو سترګو باز یوسه
د ستر نیکه د نغري ګرمې ابرې باد ته ورکړه
روښانې !
روح د کانیخکا راوینښ کړه
او د پکتیس لکړې ولړزوه
بېګا د ((سپین تومن)) د اور پر ښتو
د «ناویهار» اورتون روښانه ساته
او د آمو څپو

WWW.SAMSOOR.COM

د ستري سوريا
له هريو ګام سره لنډۍ بللي
ما د سپېره
د دي نهر
د شرک ځپلي ماشوم
د ستر ګو کونج کې د سپرغيو کرښې ولوستلې
هلته ليکلي وو چې:
د ننګ هيندوکښ شاهد دی
روښانه ببرته راځي.

۱۸ـتله ـ ۱۳۸۷

۱ - روښانه، رکسانه، رخشانه:
هغه مهال چې مقدوني سکندر د هيندوکوښ لمنو ته ورسېد د سيمه ييزو افغانانو له کلک مقاومت سره مخا مخ شو ، د پښتنو د خان «ګوزرياتس» سرتيرو کلکه جګړه کوله په تېره بيا پخپله له سکندر سره يو نقاب لرونکی سپور په سختۍ جنګېده، يو ځل د سکندر د توري په قبضه کې د سپور نقاب ونښته او ښېره ښکاره شوه، د سکندر خوله، له حيرانۍ خلاصه پاتې وه ، ځکه ويې ليدل چې زړه ور سپور يوه ښکلې پېغله وه. سکندر جګړه بس کړه او پر پېغلې يې زړه بايلود ، د واده بلنه يې ورکړه پېغلې ورته وويل: زما د پلار «ګوزرياتس» له سيمې ووځه ، ټول اسيران خوشې کړه بيا به زه درسره واده وکړم ، سکندر دا شرطونه ومنل او د غه زوړه وره افغانه يې ورواده کړه.
۲ـباګرام ـننني بګرام:
۳ـبګولان: وروسته عربانو بغولان کړ او بيا بغلان شو ، ننني بغلان ولايت.
۴ـبخدی ـننني بلخ
۵ـکانيخکا ، کنيشکا ، نامتو کوشاني ټولواک
۶ـپکتيس ، پښتون
۷ـناويهار د نوبهار زوړنوم
۸ـسپين تومن د زردښت لقب و ،چې مانا يې ده سپين نژاد
۹ – سوريا د آريايانو د لمر ، ښېرازۍ ، روښانۍ ، اوبو او سيندونو ټولواکه.

www.samsoor.com

د خوب او ویښتیا تر منځه

ستا غم په زړه کې ویښ دی
ستا د درد پیتې بار د روح پر اوږو
د بیابان سرې تبږې
او
زما د زخمي تلوکیسه
څو مره چې ځم غرونه هم لرې روان
چانه پوښتنه وکړم؟
چې غرونه لاهم غمځپلو لیونیو ته پناه ورکوي؟
آیا په غرونو کې لا سمڅې شته چې:
د عشق له رنځه فراریانو ته ددمې کور شي؟
ته لا هماغسې د ژوند د بیابان سراب یې
لرې
ډېر
لرې د افق په څنډه
دنګه ولاړه یې او ګورې راته
ستا غم په زړه کې ویښ دی
او زما ړندې سترګې له خوبه باسي
زه له هغه ښاره وتلی یم چې

هلته د عشق ګناه تر قتله ستره
او ويني ورړی دی د ميني فصل
غرونه !
چېرې دي غرونه
چې پناه ورورړم
ستا غم په زړه کې ويښ دی
عجيب قانون دی د ښار
عشق ته د رسم او رواج زاړه کولپونه پراته
بازار د تورو او چړو پرانيستی
د دوست ديدن سخت
د دښمن تر قتله
لا ته ولاړه يې او ګورې راته
ستا غم په زړه کې ويښ دی
بيابان د پټو هديرو سمندر
له تندې مرمه
او به نشته
وينه نه شم ځښلای
چېرې ولاړه يې
زما لاس ونيسه
مرم درپسې !
رواج مې نه پرېږدي چې لاس دې ښکل کړم

WWW.samsoor.COM

ځکه ستا لاس ښکلی دی
او په ښکلا باندې د شونډو
موښل شين کفر دی
موږ له يو بله جدا
ځکه ديدن خو مو ګناه ده
ګناه !
يوه پوښتنه کوم
موږ د ديدن له ګناه ويره لرو
مګر هغه چې د انسان پر مرۍ تيغ را کاږي،
نه ويرېږي
وو ايه کومه ګناه،
څنګه ګناه
لاس را کړه
مرم درپسې
مخ مې ښکل کړه
زما مخ سپيڅلې دی
د پاک کتاب د پاڼې په څېر
پر مخ مې ډېرې اوښکې وبهيدې
د هيڅ چا وينې ور الوتې نه دي
اوښکو زما پر مخ دا ستا د شونډو ښکلې سرخي نه ده وړې
ماته دعا شوې ده !

WWW.samsoor.COM

«خدای دې سرخرویه لره !»

ټول عمر ستا د شونډو رنګ ساتم
او سور مخ ګرځم
ستا غم په زړه کې ويښ دی
غرونه لا لرې دي
او زه ستړی يم
ته لا هم لرې د افق په څنډه
دنګه ولاړه يې او ګورې ورته
چې عشق قتلېږي د ګناه په نامه

۴ تله ۱۳۸۷

WWW.samsoor.COM

هله

هلـــه يـــاهو هلـــه يـــاهو ووايـــه
هلـــه ميراتـــه وســـله وغورځـــوه
هلـــه راځـــه هلـــه پـــايځي بډوهـــه
هلـــه ځـــولۍ نيســـم منـــې ښندوهـــه

***

هلـــه چـــې ورانـــه چـــوتره جـــوړه كـــړو
د كـــلا بـــر ســـر كـــې حجـــره جـــوړه كـــړو
هلـــه ماشـــينه لـــه اوربې كـــوزه كـــړه
چـــې تـــرې ښپـــرې تـــه زينـــه جـــوړه كـــړو

***

WWW.SAMSOOR.COM

هلــــه جو مـــات مـــو منـــاره نـــه لـــري
پـــه کـېـ ماشـــوم څونـډۍ ســپاره نـــه لـــري
هلـــه میلـــه د راکـــټ کـــور نـــه راوړه
ورانـــه دیـــره مـــو کتـــاره نـــه لـــري

❋❋❋

راشـــه دا لـــس ګـــوتې کـــړو لـــس بزغلـــي
د زړه پـــر للمـــه چـــې بـــاران ووري
کـــه لـــه آســـمانه څـــاڅکي نـــه پریوتـــل
اوبـــه بـــه ورکـــړو اوښـــکې څـــاڅکي څـــاڅکي

❋❋❋

د ټوپـــک ماتـــه شـــپیلۍ وشـــرنګوه
د تـــوت پـــر شـــنه څانګـــه یـــې ونڅـــوه
چـــې ښـــو ونځـــي تـــه تـــرې ټـــالۍ جـــوړه کـــړو
هلـــه ګـــولۍ د ټانـــک راوځـــړوه

❋❋❋

WWW.samsoor.COM

اور، ورا ، لنډۍ

شینواري ببو پړوني دې راسم کړه
ها ،چې رنګ دی په سرو وینو خړ په خاورو
دخانک خولۍ سورې شوې دمزرو
پروت شاهو دې هلته لرې مړ په خاورو

شینواري ببو دناوې دړې وسوې
پولادي کارغانو اور پر واده راوست
نغارې په لمبو وسوې ،داریا مات شو
کافر زړیو نوی شور په واده راوست

شینواري ببو سبا به راډیو وایي
چې پوره تحقیق به وشي په دې کار کې
زورورو سره ،چیرې زموږ کیږي
دڅپلیو ټوټې شماره په دې لار کې

شینواري ببو څوک نشته په وطن کې
چې لږ ووایي کاوبای ته: (خولا ته ګوره !)
داملت په (وي ار ساري) نه پوهیږي

WWW.SAMSOOR.COM

د ترهګـــرو ډلـــې نـــه دي، ورا تـــه ګـــوره

شـــينواری ببـــو لـــه تـــورو کربښـــو راشـــي
دلتـــه اور زمـــوږه پـــه مېنـــه بانـــدې بـــل کـــا
دلتـــه پـــوزې د کـــافر تـــه ګوتـــه يوســـي
مـــرګ د خـــوار پښـــتون د خـــوارې مېنـــې مـــل کـــا

شـــينواری ببـــو د مينـــې کېســـې نشـــته
ستا ځنګـل د سرو لمبو د خولې خوراک شي
يـــا ځـــانمرګی يـــا کارغـــه پـــولادي راشـــي
لمنځـه ماتـه شي زړګی د خيـږې چـاک شي

شـــينواری ببـــو پـــه ورا پســـې بـــه نـــه ځـــو
نـــور بـــه نـــه لمـــانځو ودونـــه پـــه لنـــډيو
دغـــه ژبـــه دغـــه قـــوم د مـــرګ لايـــق دي
ټـــول ســـرونه وهـــل کېـــږي د پګـــړيـــو

شـــينوراې ببـــو لـــه چـــا نـــه ګيلـــه وکـــړو
خپـل ببـري مـو هـم واسـکټ د اور اغوسـتی
د سـپين غـره لمـن کـې خپلـه مکتـب سـوځو
لـــه کتابـــه مـــو توبـــو تـــه قـــوم راوســـتی

WWW.samsoor.COM

شـــينواري ببـــو ګورګـــورې ســـرکال نشـــته
پـــه خپـــل لاس مـــو د ويـــالې اوبـــه ســـيځلي
(وي آر ســـاري) تـــه ګيلـــه پـــه پښـــتونه شـــي
مـــورِ لـــه خپلـــو ســـوړو تـــور مـــاريو چيچلـــي

شـــــينواري ببـــــو پـړونـــــى دې راواخلـــــه
دماشـــوم څونـــډې بـــدن پـــه کـــې رانغـــاړم
تـــه زمـــا پـــه دې دســـمال بانـــدې مـــخ پـــټ کـــړه
زه د ځـــــوان اوغانســـــتان مـــــړي تـــــه ژاړم

1387/چنګاښ/ **16**

يادونه:
دا شـعر د شـينوارو پـر هسـکه مېنـه د هغـې بمبـارۍ خـاطره ده، چـې ناورې- زوم او ورا يې له ژونده د مرګ کندې ته ورولېږل.
خولا ته ګوره: د شينوارو په ګړدود کې (د خداى لپاره).
وي آر ساري **We are sorry**: مورِ خواشيني يو.

WWW.SAMSOOR.COM

هېره

په عشق کې تريخ دی
خدايږو تريخ
د هېرولو فصل
يو داسې فصل چې نور
د خپلې مينې سترګې نه شې ليدی
ددې کړو وړو لفظونو مستانه لوستونکيه !
يو څه له ځانه سره فکر وکړه !
څومره ترخې شيبې دي
چې په يو ښار په يو وطن کې مساپر شې
ورک شې
خپله خوږه مينه له لاسه ورکړې
هره شيبه ورته لوګی شې
ورته وځوريږې
هغه هم وسوځې لمبه لمبه شي
خو د کافر ژوندون
د جبر شيبې
هغه له تا او تا هغې نه ورک کړي

WWW.samsoor.COM

هېڅ څوک پوهېږي نه چې:
زه ورته څه وايمه
هېڅ څوک زما د زړګي زخم - زما درد نهويني
آه ! چې زه څومره نن يوازې يمه
لکه بيابان کې يوه وچه ونه
يا په ځنګله کې يو ورک شوی سړی
خدايزده چې زما هغه ښايسته محبوبه
چې اوس په اوښکو زما خبره له خپل زړګي نه توږي
او غواړي زه يې هېر شم
_ څومره يوازې او غمجنه ده اوس _
هغه په دې لويه دنيا کې اوس يوازې ده
بېخي يوازې
لکه آدم نه ورکه شوې حوا
لکه له سيله پاتې شوې هيلۍ
موږ دواړه جبر د ژوندون وهلي
غواړو يو بل مو هېر شي
څومره ظالم بشريت ! !
څومره بې درده خلک ! !
څومره بې زړه وګړي ! !
څه بې پروا انسانان ! !
ټول لا ژوندي دي

WWW.samsoor.COM

او لا سا را کاږي
عجيب بې حسه جهان !
لمر لا سوړ شوی نه دی
اسمان لا نه پريوځي
زمکه لا نه چوي
او لا اور نه اوري
عجيب ظالم ژوندون دی
زه او جانان يو بل نه بيل يو
سره نه شو ليدی
موږه محکوم يو چې يو بل هېر کړو
خو لا قيامت نه راځي
خدای خبر ولې ؟
موږ يو ازې
د خپل درد لپاره
همدا کمزوري د وه ياران پاتې يو

غبرگولی 29 مه شپه 1387
کابل

WWW.SAMSOOR.COM

ښځه

د عرش له نوره راوتلې چینه
دعشق له خاورې سره ګډې اوبه
په دې هستۍ د ښځې نوم پورې شو
آدم یې سیوري د ښکلا ته ویده
دې لوپټې لاندې ماشوم للو کړ
له پاسه نور د خدای پرې وورېده
ماشوم پرې پوه نه شو آدم خبر نه
ښځې د ستورو هومره رنځ ولیده
ماشوم چې وږی شو شیدې یې ورکړې
آدم چې ستړی شو دې ونازاوه
ښځه هم وږې وه هم ستړې ستړې
هیڅ څوک په دغه راز ونه پوهیده
ماشوم چې لاس خلاص کړ د مور خندا وه
آدم چې لاس پرانیست، ددې په کې زړه

1387 / نوروز

WWW.SAMSOOR.COM

زما قبر

بېګاه مې خپل قبر په خوب ليدلی
قبر مې اووه لارې دی
د راتلو اووه دروازې دلته راځي
لوږه
خپل ورور
غيرت
او جنګ پر ايمان
ميراث
پيسې
او مينه
قبر مې اووه ځله تر نورو تياره
قبر مې ډېر تر نورو خلکو تور دی

WWW.samsoor.com

قبر مې کولپ لري

د سروزرو زنځير پرې ځوړند

قبر مې زوی جوړ کړی

زوی مې د قبر واستا کار دی

او وراره مې زرګر

دواړه قبرونو ته د سروزرو زلپې جوړوي

ورور مې قصاب دی

هره ورځ له خولو نه شونډې ريبي

او زما پر قبر يې خورې کړي لکه پاڼې د ګل

مور مې ماښام تياره يو پنډ ليونتوب

زما پر خاوره باندې وشيندي او کټ کټ خاندي

او د خپل سرتورې او سپينې کوڅې

اووه ځلې واوبي او وې سپخوي

يوه بي بي ترا وو ټيکر يو لاندې

زما پر قبر بو څه ناسته ده او پټه ژاړي

زما پر قبر د زقوموبو نيالګی را شين دی

زما قبر قصر غوندې اوږد جوړ شوی

او د تاريخ په څېر پينځه زره زينې پرې جوړې

زما قبر زما د ټولو ترونو او نيکونو له جګړو څخه لوی

زما قبر ډک د تيرو تورو له شرنګا او خرپـــا

زما قبر لويه عبرتناکه کيسه

WWW.SAMSOOR.COM

ددې فاني دنيا ژوندو خلکو ته
زما قبر ډېر ښکلی دی
زه مې پر قبر مين
زه مې په قبر باندې سرور کوم
زه د خپل قبر د ساتلو زړور سرتيری
زه د خپل قبر پر تاريخ وياړ کوم
زما قبر سوری دی هره ورځ را ښاخي
زما هډوکي په اوبو کې خيشته
زما د ابد د کور ډبرې ورستې
خاوره يې ټوله په سرو وينو خوسا
زما قبر زما د شهادت د دورغجنې کيسې راز ساتلی
زما دا بد کور د دوزخ ګاونډی
دلته پيريان له جزيرې راغلي
ټوله ورځ سر په هو هو دي
قصيده پخوي
يوه ناولې ښځه راشي خپلې بنې باندې
هغه تاويز چې په هيندو يې کړی
او د خوګ وازده کې يې پټ پوښ کړی
زما د قبر په لويدلي اړخ کې ننه باسي
زه د دوه بنو د زړې دښمنۍ
ډبرې کيسې په خپل تياره قبر کې پټې ساتم

زما پر قبر د زقومو يوه ونه شنه ده
بيگاه يو ورک عرب زما د قبر خاوره باندې
ځان و څانډه
او کوم شين سترگي شيطان
پر همدې خاوره سره شراب تويې کړل
زما پر قبر باندې لار تيره ده
نه توبه ! زما قبر په لاره کې دی
زه يو نوم ورکی مړی
پر خپلې خاورې يوه ماته شناخته هم نه لرم
چې پرې خپل نوم وليکم
مگر پر ما مې قبر گران دی
او لا ويا ړمه پرې

۲۷ - حوت ۱۳۸۲

WWW.SAMSOOR.COM

پېنځه د پرش

نن مې کالیزه وه
د ژوند پینځه دیرشم درد مې چا ونه لمانځه
نن هیچا هم مبارکي رانه کړه
مور، کلیوال پښتانه
خپلې کالیزې په ډیوو نه لمانځو
نن هیچا هم راته یو ګل رانه وړ
هاغه دوه سترګې چې یې څو کلونه
راته په مینه او موسکا مبارکي ویله
چې به یې ورو په دواړو مخو ښکل کړم
بیا به یې په خپل لاس پاخه شوي کوم څه خوله کې راکړل
نن له هغې څخه هم هیره وه زما کالیزه
نن مې د ژوند پینځه دیرش غمه تېر شول
خو هیچا هم مبارکي رانه کړه
چا یو ګل رانه وړ
او ویې نه ویل:
ګرانه لېواله ! مبارک کالیزه !

۲۰ کب ۱۳۸۲ ل
کابل

WWW.samsoor.COM

د ګلونو سوداګر

د مکتب جينکۍ تورې
لکه تورې شامتورې
سپين ټيکري يې لکه غاړو کې پټارې
ماشومتوب نه راوتلې
سپين ساده مخونه راغلې ډلې ډلې
د مکتب د زنګ چې کړنګ شو
زلمکي د ديوالو سيورو ته راغلل
کتابچې او کتابونه يې د ملا تر ملاوستنو لاندې پټ کړل
چا د ګوتو په سرونو په ويښتو کې کوخې وکړې
چا بوټونه د پايڅو په استرونو باندې پاک کړل
د مکتب جينکۍ توندې ـ نخره بازې
زلمکيو نه راتيرې شوې بيخياله
ته وا هيڅ يو يې و نه ليد

WWW.SAMSOOR.COM

نرۍ ملاوې يې کږې وږې کولې
وې په زړونو کې حيرانې
زلمکي به را روان شي؟
که ولاړ به وي لا چا ته
د غرمې په سره ګرمۍ کې
تورو تورو کميسونو کې راګيره
سره څونډۍ والا خولۍ ده
لږ په وچولي راکوزه
لاندې دوه بېرې وروځې
لمر سيځلې غنمرنګه څېره ډوبه
د خولو څاڅکي يې راشي تر ګرېوانه
پيسې واخلي چا ته ګل په لاس کې ورکړي
ګل پلورونکی زلمی شماري خپله ګټه
څو پستو ګوتو په لاس باندې لږ کېښکود
ګل يې واخيست ورو ورو شا ته وو تله
ګل پلورونکی لږ موسکی شو:
نن يې بيا ميده پيسې را باندې پور شوې
ګوندې بيا سبا ته واخلي څو ګلونه

۲۷/ وری/ ۱۳۸۴

WWW.samsoor.COM

دا يوازې ته ولوله !

اوس نو هر څه درته وايم
نور نو د پټې خبر نه ده پاتې
نور مې د ځان ملامتيٰ نه خلاصيدلی نه شم
پوهيږې؟ !
جنګ کې ماته هله راځي
چې زه په خپله ګناه وپوهيږم
نور زه پوهيږم چې د خدای او بنده
او ستا د سترګو ګنهګار څومره يم
هو ! ما په مينه کې د مينې د آبرو په خاطر
د مينې نوم سره جفا کړې ده
او ما په خپل لاس هغه ټول قولونه
هغه وعدې، هغه د مينې پيمان
او ستا باور مات کړي
هيڅوک، په دې لويه دنيا کې پوهېدلی نه شي
چې ((انسانيت)) کله د ((عشق)) په لوی قاتل بدليږي
څوک به د عشق او انسانيت د جنګ په راز پوه شي؟
ما په دې جنګ کې خپله توره سره کړه
زه لوی قاتل شوم او سپېڅلې وينه وبهېده
ما ستا د هيلو پيغلې ووژلې

WWW.SAMSOOR.COM

او ما د خپلو ارمانونو زلمي ټول حلال کړل
ته وايه ولې؟!
بس د ژوند او انسانيت په خاطر
زه يو عادل پاچا شوم
يوه ښايسته شهزادګۍ
شوه د دښمن پاچا پر زوی مينه
آبل پاچا زما رعيت پسې وه توره ايستې
اول ما خپله شهزادګۍ په وينو ولړله
او بيا د بل پاچا جګرې ته ولاړم
ټول رعيت لاس پورته کړ
زموږ عادل پاچا دې خدای و ښښي
زموږ پاچا ده يوه لويه قرباني ورکړې
او زه عادل پاچا شوم
د خپل رعيت په خاطر
د قربانۍ ستوری شوم
ټوله دنيا کې مې لوی نوم پاتې شو
مګر د عشق په وړاندې
څه شرمنده څومره سرکوزی ناست يم
هغه سپېڅلې ها ښايسته شهزادګۍ
بس لکه لمر د عشق پر هسک ځليږي
او د ما د خپل رعيت لپاره هغه ووژله

WWW.samsoor.com

ما ستا لپاره هیڅ یو ګل را نه ووړ
ما خپلې ګوتې تورو خاورو کې ونه کرلې
ما ویل له ګوتو به اغزي را شنه شي
خدای مه کړه څوک به پرې ازار غوندې شي
ما خپلې ګوتې تورو خاورو کې و نه کرلې
او ستا پیکی له ګله تش پاتې شو
ما ستا د عشق د قتلولو په نیت
د انسانیت ډېر شعارونه جوړ کړل
ما ویل که بل ووژنم
زه به قاتل شم
خو هغه به لکه لمر پر هیڅ افق باندې و نه ځلیږي
خو ته مې ووژلې!
چې اوس د عشق د هر قدم رڼا یې
ته زما د شعر اتله
چې ښایي هیڅ تا ته ارزښت نه لري
ما ستا په قتل تا ته هر څه درکړل
لکه مکه کې قربانۍ د ذبیح
لکه جنت کې د شهید انګازه
لکه د ټول تاریخ پر تنده د ایثار نشاني
عشق ستا په نوم یو بل تاریخ پیل کړ
او تا د مینې له آسمانه بل کتاب را ووړ

WWW.SAMSOOR.COM

خو زه په دې عصر کې
لکه يو لوی ګنهګار
ستا د سپېڅلې قربانۍ نښه شوم
چې هر مين به مې په شګو ولي
زه ګنهګار يم، مقدس ګنهګار
د عشق له وينو
هره ورځ د خپل ضمير ډېوې ته تېل ورکوم
زما قرباني لويه ده!
چا به خپل زوی وي په رسۍ تړلی
او په مرۍ به يې چاړه راکاږې
څوک به خپل پوست کې د چينجيو
د خوراک لپاره غوښه ګوري
څوک به ظالم ته هم له خدايه ځنې رحم غواړي
څوک به سينه
د دښمن تېغ ته لکه سپر ونيسي
څوک به د وينو کربلا ته وي په خپله روان
خو د تاريخ له قربانيو څخه
تر ټولو لويه قرباني زما ده
چې اوس يې وايم درته!
زه به يې ووايم، خو وېره لرم
چې د اسمان ستوري را ونه لوېږي

WWW.SAMSOOR.COM

او لمر له ډېر شرمه ويلي نه شي
تو تکۍ مړې نه شې
تاووس له غمه و نه سوځي
زه به يې ووايم خو وېره لرم
چې د دنيا عاشقان ټول
زما د سنګسار لپاره
غرونه لاسونو کې را پورته نه کړي
او د بحرونو سترګې اوښکو څخه وچې نه شي
زه به يې ووايم خو وېره لرم
چې اسرافيل خپله شپېلۍ پُو نه کړي
او زما کيسه خدای مه کړه پاتې نه شي
زه به يې ووايم خو زما محبوبې !
ستا ښکلې سترګې به يې و نه مني
چې ما د يو انسان د ژوند په خاطر
د خپلې مينې غاړه غوڅه کړله
او ما يوازې انسانيت ته د وفا په خاطر
مينې ته
نه وويل ! ! !

۱۳۸۲_ لیندۍ

WWW.SAMSOOR.COM

باران او تصوير

بيا په شپېو شپېو باران ورېږي
او زما د ګاډي پر ښيښه اتڼ د څاڅکو جوړ دی
ته زما شا ته پر څوکۍ ناسته يې
زه د ښيښې تر شا سړک نه وينم
په عقبي هينداره ستا په ښکلو سترګو کې ورک
زه په هينداره کې دا ستا د خيرې سيند وړی يم
باران وريږي، څاڅکي لا هم پر ښيښه نخيږي
او ستا خوږې موسکا هنداري کې ګلونه کړي
اې !
دا خو را ورسيدو
بس په دې بل سړک به ته کوزه شي
خو ګرانې هيله کوم

WWW.samsoor.COM

که ته کوزېږې خپل تصوير دې پرېږده
پرېږده موسکا دې په هينداره کې همدا سې ګل وي
پرېږده چې ټوله لاره
همدا سې ستا خوږه موسکا ووينم
غواړم چې ټوله لاره
ټول ژوندون
او
ټوله هستي
زما په هينداره کې ته نا سته
ته موسکۍ پاتې شې.

۲۵ لړم، ۱۳۸۵

WWW.SAMSOOR.COM

اعتراف (۱)

نن مې د بره پر زړه اورې
نن مې د بره را يادېږي
موږ په هيڅ څه مرور يو
زما او ستا خپګان ته هغه
بهانه هم را نه هېره
موږ د خپل غرور لپاره
د بې ځايه ضد له زيله
خپل زړګي پخپله مروړو
پوره د برش سهاره راغلل
پوره د برش ماښامه تور شول
زه او ته يو بل ته ګورو
چې به څوک اول پخلا شي
چې آبل خبرې پيل کړي:

WWW.samsoor.com

دا ځل ټول ملامت ته وې
خو زه څو مره په زړه کلک یم
ته خپه يې مګر زه لا
خپل فکرونه جنګومه
فلسفې په زړه کې شاربم
چې که موږ ځانته غره يو
یا مغرور د ځان غلام يو
بيا نو ولې د عشق زور ته
دا سې زړونه خورو له غمه؟
ځانځاني د عشق قاتله
زموږ عشق زموږ قاتل دی
دومره درد او دومره څور
دا له کومه عشق کې اوسي
مګر عشق څنګه بلا ده
چې خودي هم ورته پرېوځي
په ګونډو شي سجده وکړي
داسې ډېر پرېشان فکرونه
زما ذهن پسې واخلي
يو ناڅاپه را په خود شم
ګورم ! ډېر يمه خواشينی
نن مې ډېره پر زړه اورې

WWW.SAMSOOR.COM

نن مې ډېره را ياديږې
خو لا هم نه پخلا کيږو
زه پوهېږم ته په تمه
چې بس يو ځل زه در غږ کړم
اې ! دا ځل ملامت ته وې
مګر زه يمه په تمه
چې دا ځل به ته را غږ کړې
زموږ مينه زموږ عمر
د غرور او عشق په منځ کې
داسې هېر او داسې تېر شو
لکه خوږ د ځوانۍ خوب چې
د يو پټ زخم په درد کې
شي پرېشانه، لا لهانده
مګر مرګ راشي او موږه
له دا هسې خواره خوبه
لکه چيغه را بيدار کړي
او د عشق له پټه رازه
پس له مرګه بيا خبر شو

۱۹/ عقرب/ ۱۳۸۲

WWW.SAMSOOR.COM

اختر

میاشت شوه رابره
اختر به راشي
کلی لا لرې
لاره ده ډېره
کوڅې اوږدې دي
دروازې ډېرې
بخمل مې راوړ
تور او چکان دی
شام لندن دی
سپینه خوشبو ده
شنه ارګندي ده
خال زري شته
ګز په څلویښت ساده تافته ده
❋❋❋
ستړي ستو مانه

WWW.SAMSOOR.COM

خړو کوڅو کې
سر په نارو يم
په دروازو کې
مياشت شوه رابره
اختر به راشي
يو بوډا ناست دى
د جومات خوا ته
لارې ته ګوري
خاورو کې باسي
په يو لرګي نرې خطونه
درې ورځې پاتې
چې زوى يې راشي
دروازې ډيرې
کوڅې اوږدې دي

✵✵✵

چيټ بخمل دروند دى
ګز لګومه
دروازه خلاصه
يو سور پړوني
يو تک سپين لاس دى
شين بخمل غواړي

WWW.SAMSOOR.COM

د ګڼ لپاره
وايي لالا مې
چورمې راوړي
مياشت شوه رابره
اختر به راشي
❋❋❋
کونډه لګيا ده
لاس په پخخه کې
چې غاړې ورکړي
يو بل تنور ته
تنور په سل روپۍ خرڅيږي
واړه نورګل ته
يو ګز ټوټه ده
نوره په کار ده
مياشت شوه رابره
اختر به شي
بوډۍ لګيا ده
❋❋❋
ستنه په لاس کې
واړه لمسي ته
پايڅه پيوند کړي
خړې کوڅې دي

WWW.samsoor.com

کلاوې ډېرې
يو زلمی غلی
د ديوال شاته
پټ پټ روان دی
بوخڅی په لاس کې
يو څه نکريزې
څه پتاسې دي
يوه هينداره
يوه رجړومه
يو لونګين دی
څلور پاولي دي
د وياليې خوا ته
يو لاس را اوږد شو
يو شين څادرو
يو سپين دسمال و
دواړه په سنډو
دي خامک شوي
بوخڅی يې ورکړه
څادر يې واخيست
دسمال يې ورو ورو
پر شونډو ښکل کړ

WWW.samsoor.com

يو پټ ديدن د مينې وشو
مياشت شوه رابره
اختر به راشي
کلی لا لرې
کوڅې اوږدې دي
خدايه بخمل
اوچکان خلاص کړې
پند مې کړې سپک له کتانونو
د ارګندي ګزونه لنډ شه
شامي لندن اوږونه ورک شه
کور مې يادېږي
جانان په تمه
زړه مې درزېږي
مياشت شوه رابره
اختر به راشي
په ټوکو ټوکو
"نه يې پاولې شته
نه د غاړې تاويزونه"

ځاځی

يادونه: يو ځل د ګاونډ تورلښکيو د لرغوني ښتيانا پر ځاځيو راوبلوسل اتلو ښتيانيانو ورته د سر په کاسه کې اوبه ورکړې، لاندې شعر د هماغې حماسې خاطره ده.

آريوب
ډول
اتڼ
ګوربت راتاو شي
د وزرو سيورى
پر هسکو غرونو خور کړي
يو تور پړونى د تنور پر غاړه
يوه شکرۍ له پاستو ډکه ايښې
آريوب
څېرۍ پر هسکه څوکه
ګوربت راتاو شي
د وزرو سيورى

WWW.samsoor.com

پر هسکو غرونو خور کړي
يو زلمی چنګ بريتونه
په شړشم غوړې څڼې
تر سترګو تاوې تورې تورې حلقې
له هر يو ګام سره يې خرپ د ګردنۍ پورته شي
تر واسکټ لاندې د کوژدې ګل سيب
لکه په سپينو واورو ليکه سره د وينو کرښه
آريوب
ډول
غزا
ګوربت راتاو شي
د وزرو سيوری
پر هسکو غرونو خور کړي
يو پولادي ښامار تر غرونو هاخوا
په غړغړو راشي
ديخوا ځاځی ماشوم له خپلو کتابونو سره وسوزيږي
يو زلمی چنګ بريتونه
د خپل ټوپک پر ماشه ګوته کيږدي
د پولادي ښامار له غاړې سره
يو لُنګ راوغورځيږي شرم جوړ کړي
زلمی تر چنګو بريتو لاندې مسک شي

نن به يو څوک
له پاستو ډکه شکرۍ
تر مورچې راوړي
يو ديدن به وشي
چېرته به لرې يو بل ګرځ پورته شي
ګوربت به تاو راتاو شي
څېړۍ به اور واخلي او وبه سوزي
آريوب
ډول
وينې
څو څاڅکي وينه
پر کتاب شيندلې
يو تور پړونی
او يوه له پاستو ډکه شکرۍ
يو ګل سيب د سمال تر ملا
يو څو ځونډې په جيب کې
د غرو بچي مينه همداسې کوي.

0 -   ثور- ۱۳۸۲

1 -

شپه ، ته او سمندر

WWW.SAMSOOR.COM

شپه په سمندر کې سپوږمۍ وناځي
راشي ځان په هره څپه ووېشي
شپه په سمندر کې چوپتيا هومره ده
باد ته ستا د زلفو نڅا اورمه
شپه په سمندر کې دومره پاکه ده
سترګو کې دې رنګ د څپو وينمه
ستا په سپينو متو د سپوږمۍ رڼا
وښويږي پر يو ځې د اوبو په مخ
سپينې بتې ځان څنډي له ستورو نه
لويې څپې راشي هوا يخه کړي
واخله زما کوټ پر اوږو واچوه
زه به دې پر ملا باندې يو لاس کيږدم
لرې د افق کنارې وګوره
وريځې د نقرې په شانې رنګ لري
شپه په سمندر کې سپوږمۍ کرښې شي
څه د څپو څنډ وته ځلا ورکړي
څه دا ستا پر مخ د رڼا خط جوړ کړي
څه دې په تندي او څه په غاړه کې
سيورې سره ګډې شي قيامت جوړ کړي
شپه په سمندر کې چوپتيا ډيره وي
باد چې هرڅه وايي زه يې اورمه

WWW.SAMSOOR.COM

دوه ستوري ځليږي ستا په سترګو کې
زه ستا د فکرونو سلسله لولم
بس يوازې زه او زما خداى خبر

ويره، پريشاني او خوشالي چې ټول
ستا څېره کې يوځاى شي وژل کوي
دومره لوى جهان کې تنها زه خبر
ستا څېره، سپوږمۍ او څپې څنګه وي
دومره لوى جهان کې تنها زه خبر
شپه په سمندر کې ښکلا څېرې وي
دومره لوى جهان کې تنها زه خبر
سترګې د جانان د ستورو څه کيږي
دومره لوى جهان کې تنها زه خبر
بتې د جانان د متو څه کيږي

۲۴/ تله/ ۱۳۸۵

WWW.SAMSOOR.COM

د عشق کميډي

دا شعر دا ستا د هېرولو لومړۍ هڅه ګڼم
نن مې هيڅ هم له وسه نه وو پوره
بس ټېليفون نه مې ستا نوم او نومره وتوږله
څه خندوونکې، څه غمجنه پېښنه
د اداري او انګريزۍ عصر کې
مينه خپل مين ته وو ايي چې:
ستا د ليدلو وخت مې نه درلوده
تا ته د زنګ وهلو وخت هم نه وو
ته مې د څو شيبو لپاره هم په زړه کې نه وې
آه ! نن مصروفه ومه ډېره بوخته
نن مې د ورځې مهال ويش کې عشق ته ځای ور نه کړ
سبا هم څو ليدنې څو صنفونه
بل سبا هم د خبرونو ورځ ده
نو بيا به ګورو ژوند لا ډېر پاتې دی....
زما شاعر، زما نقاد ملګريه
دا کرښې شعر و ګڼه
دا زموږ د عصر کميډي د مينې
د يوه تريخ يو رنځوونکي درد کيسه ده واوره !
خير که د شعر د علم روح نه لري

WWW.samsoor.COM

نن مې له ډېرې بې وسۍ نه
له سانسوره پر ته
د عشق يو نوی درد پر زړه وليکه
نن مې قسم د هېرولو وخوړ

+ + +

ښار تود نا يل وهلی
له زمکې تپ را خيژي
زه له ګرميو او خولو څخه خبر هم نه يم
کوڅه کې خلک را ته ځير ځير ګوري
څوک را ته سر ښکته کړي ښايي ما به پيژني، سلام به کوي
نن د ترخې هفتې د پای ورځ ده
يوه اونۍ ده چې د چا ليدو ته اور اخلم
يوه اونۍ د تن جامې راباندې غابښ لګوي
يوه اونۍ د ناروغيو له ځګريو سترې
بس د دوه سترګو په ليدو پسې هلاک وم هلاک
خو هغې وخت نه درلود
"نن مې د ورځې مهال ويش کې عشق ته ځای ور نه کړ"
زما پښتانه زما کليوال ملګري
ها چې د ښځو حقوق نه پيژني
ها چې درنې پښتنې
يا خو په کور او يا په ګور لوروي

WWW.samsoor.COM

چې دغه کرښې لولې
پټ به د شونډو په ګوښه وخاندي
وايي جزا دې همدا
چې د ښاري نجلۍ په مينه دې باور کولو
ملګرو داسې نه ده
د خدای لپاره ما د کونډې زوی شاد ګل مه ګڼئ
زه د ښاري نجلۍ ليدلو پسې نه يم تللی
ما يوه مينه کړې
بس د همدې پيړۍ د قيس او د ليلا په شانې
خو خدايزده چا راباندې کوډې وکړې
چې اوس د خپلې مينې
په مهال ويش کې د يوې شيبې ځای هم نه لرم.
ښار د ميرېيانو ځاله
موټر تر خلکو ډېر دي
زما په زخمي غوږو کې کغ د هارنډو ننوځي
د خپلې مينې خبر بيا ياده کړم...:
"زه يوه ښځه يم حقوق لرمه
ستا دې په خپله هسې هسې وشي
نن تا ته وخت نه لرم
ما ته زما د کار آمره وايي
ستا دا مين د "فيمينيسم" ضد دی

متعصب دی ښځې نه خوښوي
بس په پښتو پورې ښتی، دنیا نه پیژني
پام هغه ستا په پوهه نه ارزیږي.
نو ستا دې خپله هسې هسې وشي
زه هم انسان یم خپله ژبه لرم
زه بې سواده نه یم.... "
د یوه بل موټر هارنډ کغ وکړ
زه سودايي له ځانه نه یم خبر
ډرایور پټ راته کنځلې وکړې
راځه یو بل ځل به هم زنګ ووهم
ښايي اوس وخت ولري....
نه دا ځل هم ناهیلی...
نن به د ټولو بې مهریو انتقام واخلم
بس نوره مینه په خپل زړه کې ساتم
نن مې هیڅ هم له وسه نه دي پوره
بس ټیلیفون نه مې ستا نوم او نومره وتوېږله
نن مې دا ستا د هېرولو وروستی ګام پورته کړ
او په دې عصر کې مې
د عشق د ستري کمیډۍ دروازه وتړله.

۱۳۸۲- سرطان- ۵
کابل

WWW.SAMSOOR.COM

ويرخيپيليو کندهاريانو ته!

له دې برزخه

کنـــداري ملالـــې دا بـــه مـــو قســـمت وي
پـــه اوږو چـــې جنـــازې وړو ډولـــۍ نشـــته
سر پـه غـلا ګرځـوو خـداى نـه امـان غـواړو
پـــه هينـــدارو پټـــه شـــوې خـــولۍ نشـــته

کنـــداري ملالـــې تـــا چـــې خامـــک کـــړى
هغـه شـين څـادر پـه کټ د شـهيد خـور دى
د لالا غـــاړه دې مـــه ګنـــډه پـــه ســـنډو
د هغـــه ځلمـــي بـــدن پـــه لـــوګي تـــور دى

کنـداري ملالـــې ! ګـل معلـم شـهيد شـو
د مکتـــب پـــه کتـــابونو لمبـــې تـــاو شـــوې
ســـيپارې د ماشـــومانو پـــه لاســـو کـــې
پـــه دې پـــانړو د ګلونـــو لمبـــې تـــاو شـــوې

کنـــداري ملالـــې داســـې ورځـــې راغلـــې
چـــې انســـان لـــه بـــل انســـان څخـــه ډاريـــږي
د کاوبـــاى او د شـــيخانو ليونتـــوب کـــې
يـــو افغـــان لـــه بـــل افغـــان څخـــه ډاريـــږي

WWW.SAMSOOR.COM

کنداري ملالې شين ارغند وچ شوی
د بابا صاحب ميلې وحشت خوړلي
د خرقې په دروازه کې خلک سوځي
د انارو سرې غنچې وحشت خوړلي

کنداري ملالې هله چې بيا ګرځ شو
بيا به چيرې ما شومان په وينو سره وي
بيا به کونډه اجانې چيرته چغيږي
بيا به کوم ځای کې زخمي زلمي پراته وي

کنداري ملالې تور پړونی واخله
زموږ خويندې سيه پوشې دي له غمه
بس همدا به مو شامېت وي له ازله
چې مو وچې نه شوې سترګې هيڅ له نمه

کنداري ملالې ته خبره نه يې
چې موږ ژوند ته له اوله پيدا نه وو
موږ د مرګ لپاره خدای يو پيدا کړي
لا خبر په راتلو نه يو چې په تله يو

WWW.samsoor.COM

کندارۍ ملالې دا خبر رښتيا ده
چې په خپله مو مرګ کور ته راوستلی
مورډ ته اور په خپلو خسو دی بل شوی
مورډ په خپله خوله دی خپل بدن خوړلی

کندارۍ ملالې ټول تاريخ دروغ دی
دې وطن کې نه ويا ړونه اتل شته
دلته ټول تاريخ په سرو وينو ککړ دی
دلته جنګ شته دلته مرګ دلته اجل شته

کندارۍ ملالې خدای ته پلو يوسه
چې يې ولې مورډ پر دې زمکه پيدا کړو
دا وطن خو بس په وينو کې ټاپو ده
ځان په مرګ مګر له دې ځايه پناه کړو

کندارۍ ملالې چا ته ګيله وکړو
عقيدې ټول ملتونه جنتي کړل
بس يو مورډ يې د دوزخ د تلو لايق کړو
زموږ ليوانو تې کفار د رمې سپي کړل

WWW.SAMSOOR.COM

کندارۍ ملالې دا د خدای رضاء ده
چې کفار مو خپل کاله ته رابللي
مور له خپلو مسلمانو څخه ساتي
د دنیا لیوني دلته دي ښاغلي

کندارۍ ملالې اوښکې دې ارزانه
ستا د اوښکو زما د وینو قدر نشته
کندهار چې لکه زړه د پښتنو و
په دې ښار کې اوس د ژوند څه اثر نشته

کندارۍ ملالې خدای باندې دې سپارم
زه اوس دومره بیچاره یم لکه مړی
اوس مې مینه د ګلونو په هار نه ده
اوس مې غاړه کې دی پروت د وهم پړی

کندارۍ ملالې څه الله دې مل شه
خدای دې ساته له بمونو له غمونو
هغه وخت به بیا د مینې دیدن وکړو
ارغنداو چې شي بیا سور په انارونو

تصوير

ستا رالېږلی تصوير
هغه په تور ټيکري کې ښکلی تصوير
هو !
همدا اوس هم زما په لاس کې دی او ګورم ورته
ستا ښکلې سترګې خو تصوير کې هم خبرې کوي
ليونۍ !
سترګو کې دې څه پټ کړي؟
چې زما ټول عمر يې وخوړ
خو تفسير مې نه کړې

۲۱نومبر ۲۰۰۴ مريلند

www.samsoor.com

جادوګرې ته سرود

جادوګرې څه دې وکړل
چې دې داسې ليونی کړم
دا په سترګو کې دې څه وو
چې له ځانه دې پردی کړم

جادوګرې څه دې وکړل
چې د چين ماچين پاچا شوم
ښاپيرۍ مې شوې کنيزې
چې ستا سترګو ته ګدا شوم

جادوګرې څه دې وکړل
کفر و دين دې له ما واخيست
ما خودبين چې په کې ځان کوت
هانګين دې له ما واخيست

WWW.SAMSOOR.COM

څه منتر دې په ما وکړ
چې کتاب نه مې زړه تور شو
ستا د مینې ستورې شمارم
بل حساب نه مې زړه تور شو

څه منتر دې په ما وکړ
تا ته دومره در نږدې شوم
ستا په روح کې مې ځان ولید
ستا د نور ذرې ذرې شوم

جادوګرې ستا د سترګو
له پیریانو مې توبه ده
بسم الله د سپینو زرو
مې په غاړه کې پرته ده

جادوګرې څومره ښه یې
په سندرو دې بلد کړم
لکه شین طوطي غریبم
په شکرو دې بلد کړم

WWW.SAMSOOR.COM

جادوګرې خومره ښه يې
تا له ميني نه خبر کړم
زه ساده د غرو سړی وم
تا په سمولارو سر کړم

ته په وهيږې جادوګرې
چې ته خومره ښايسته يې
له غزلو نه رنګينه
له سندرو نه پسته يې

ته په وهيږې جادوګرې
نور له ژونده جدا کيږم
له دې ورو ستورې شماره
په آسمان کې پيدا کيږم

جادوګرې لاس دې را کړه
چې له دې جهانه ولاړ شو
له شکمنو سترګو پټ شو
د ګومان دنيا نه ولاړ شو

WWW.samsoor.COM

جادو ګرې لاس دې را کړه
چې د ستورو مېلمانه شو
له هغه ځايه چې راغلو
هلته بېرته ورستانه شو

جادو ګرې لاس دې را کړه
زما له ژونده زړګی تور دی
يو آرام ځای ته مې بوځه
دې دنيا کې خومره شور دی

جادو ګرې لاس دې را کړه
زما ژوند دی ستا په لاس کې
لکه شين غمی د ګوتې
داسې بند دی ستا په لاس کې

جادوګرې لاس دی ښکلی
د تک سپين سوسن په شانې
رغوی راکړه چې يې ښکل کړم
د خواره وطن په شانې

جادوګرې جادو وکړه
دا ژوندون را ښخه واخله
يا خو اور په دنيا بل کړه
خپل بيلتون را ښخه واخله

جادوګرې جادو وکړه
ما دې غيږې ته ميلمه کړه
د ژوندون ورکه مانا مې
بيرته روح را ستنه کړه

جادوګرې زړه مې واخله
په بدل کې ښکلا را کړه
ها چې زه ورپسې ګرځم
هغه ورکه مانا را کړه

جادوګرې څو مره ښه يې
لاس دې زما په سترګو کيښود
اوس جنت په سترګو وينم
دوزخې جهان مې پريښود

وږی-۲-۱۳۸۲

www.samsoor.com

د شها د ت کليمه

ته مې يادېږې خو د ر تللی نه شم
ژوند مې په هر ګام کې اغزي کړلي
پوهيږې؟
ژوند نه مې زړه دومره توردی
لکه دا ستا له تورو سترګو څخه
چې په رنجو ککړه او ښکه راشي
او ستا د تور کميس ګريوان کې چيرې ځان پټ کړي
پوهيږې؟
ژوند ستا د بيلتون له غم نه لوی پيټی دی
خو تر هغو به يې پر سر ګرځوم
چې يوه ورځ يې ستا په مخ کې کوز کړم
ما مې د مرګ وروستۍ سلګۍ يوازې تا ته پريښې
پريږده ! د ژوند وروستۍ شيبه ښکلې شي
پريږده ، چې ستا په مخ کې
د شهادت دا کليمه درسته کړم
خدای خو شاهد دی چې پر ما ګرانه يې

غم

ستار ترنګيږي
ته مې مخ ته ناسته
خوزه له تا خپه يم
نغمه زما په زړه چړې را منډي
تا بې وفا را ته بېګاه څه وويل؟؟
هيڅ مې له زړه نه وځي
او د ستار نغمه مې زړه کې
غم په شور راولي

WWW.samsoor.COM

یو شېبه مینه

ستنه شوې ودې خندل
سردې زما پر تټر کېښود
زما دزړه درزادې وا ورېدله
اې !
دې ما شوم بیا درته غوږ کې څه ویل؟
زه خو دده خبرې نه منمه
دی چې له ما خپه شي
په پټه، ټولې ګیلې تا ته کوي
پام کوه !
دالیونی هرڅه وایي
ګوره خپه چې نه شې.
ستنه شوې ودې خندل
زما تاوده نفس
داستا پر ښکلي وچولی را پروت وربل دانه وانه کړ

WWW.SAMSOOR.COM

ستا د بدن عطرو مې ذهن ته جنت وښوده
مګر رښتيا ووايه !
چې زما د متهو منځ کې
ولې د پانې په څېر وريږديدې؟
ستنه شوې ودې خندل
چوپتيا خوره وه
او ما وتا د خپلې مينې لاره ونيوله
دواړه سوچونو کې ډوب
خدای خبر څومره ډېر مزل موو کړ
چې ستا د ښکلي غږ خوږې زمزمې
د سکوت سپينه آيينه ماته کړه
يوه شوم ګيله دې وکړه ودې ويل:
چې ستا د ګوتو د شوخۍ له لاسه
زما غوږ والۍ خدای خبر چېرې رانه ولويدله
وګوره غوږ مې تش دی
زه بې ځوابه هک حيران پاتې شوم
خدايزده زما سترګو کې دې څه ولوستل
چې را ستنه شوې راته ودې خندل

WWW.samsoor.COM

ستړی یمه ستړی

عشقه ناوخته راغلې
نړۍ د زرو د سکو په ټولو لو بوخته
ستا ملنګۍ ته د چا پام نه شته
په چا به رحم وکړې؟
دلته چې مینې ته ګناه وايو لا
ته به دې اسپه چېرې ودروې؟
عشقه ناوخته راغلې
غر بنیاد مونه ډک
سیند بنیاد مونه ډک
چېرې خالي د جنون دښته نه شته
نو وايه عشقه ستا شلیدلی ګریوان
خپل ببر سر
او زما د مینې اوښکې چېرې یوسم؟

WWW.samsoor.COM

عشقه نا وخته راغلې
زه نور زلمی نه یم چې مینه وکړم
لکه آدم د خپل هابیل او قابیل
د شخړو سیل کوم
عشقه نا وخته راغلې
د بې مهریو د ساده نسل له لاسه ژاړم
ځوک مینه نه پېژني
خو په مینو پورې دومره خاندي
چې کله کله ورنه ځان هم هېرشي.
نو عشقه دا سې حال کې
وایه چې تا څنګه کړم
خپلې محبوبې ته مې څه وو ایم؟
او له ژوندون څخه داسترې بدن چېرې خښ کړم؟

WWW.SAMSOOR.COM

نوی جنګ

بیا له تاریخ سره جګړې ته ورځم
بل ځل که هست شوم داسې ژوند نه کوم
بل ځل به مینه وکړم ژوند نه به کسات واخلم
اوس خو د ژوند لپاره مینه وژنم، قتل کوم
دا ځل قاتل یم خپلې هیلې خښوومه په خپله
مګر که بیا راغلمه
بیا به د خپلې مینې سترګې لولم
بیا به یې ښکلي مخ ننداره اخلمه
او بس له زوکړې بیا تر مرګه به هغې ته ګورم
بیا له تاریخ سره جګړې ته ورځم
او بیا که هست شوم په یو بل هیواد کې ژوند کومه
یو داسې ځای کې چې د جنګ قهرمانان نه لري
یو داسې ځای کې چې قانون یې یو له بل سره له مینې جوړوي
داسې هیواد چې د اوبو په څیر تاریخ ولري

WWW.SAMSOOR.COM

دا سې هيواد چې برخليک يې په سرو وينو ليکل شوی نه وي
دا سې هيواد چې له آدمه تر دې دمه هيڅ د تورې او ټوپک
نو مونه نه پيژني
او شرنګ و شرونګ په کې يوازې د پاوليو ، د نتکيو د
واليو خيژې
بيا له تاريخ سره جګړې ته ورځم
راځئ دا ځل د هر وطن پاچاهي
يوې حسينې، يوې ښکلې ته ورو سپارو
هو دا منم دلته به رخه وي، غيبت به هم وي
دلته به ټولې شتمنۍ يا پړګاڼو يا پر کاليو ورکړې
دلته به ټول دارونه مات شي زندانونه به له خاورو ډک شي
هره مېرمن او معشوقه به خپل مين ته بېل زندان جوړ کړي
مګر هيڅ څوک به څوک ونه وژني
ټولې لښکرې به په ګور ننوځي
هيڅ يو خاوند هيڅ يو مين به څوک خبرو ته هم نه پرېږدي
ځکه پاچا به يې په خوله د خپلو شونډو مُهر ولګوي
هر نارينه رعيت به کور کې يو پاچا ولري
دا سې پاچا چې د کوڅيو په غمچينه به جزا ورکوي
دا سې پاچا چې خپل رعيت به په پسته غيږ کې بندي وساتي
تر ټولو سختې سزاګانې به هغه وينې چې بلې ملکې ته ګوري
د مينې رخه به قانون وي

WWW.samsoor.COM

او سالو به یې ملي جنډه وي
په داسې ژوند کې به سیاست او منطق دواړه مړه وي
دولت به رحم دا بې شي ماشومان به وي د کور وزیران
او نارینه به بس رعیت وي رعیت
راځئ دا ځل د هر وطن پاچاهي
یو ې حسینې، یوې ښکلې ته ورو سپارو
بیا له تاریخ سره جګړې ته ورځو
او که بیا هست شوم له زانګو څخه تر ګوره پورې مینه کوم

۱۸ تله، ۱۳۸۵
کابل

WWW.SAMSOOR.COM

صدام

یو سړی مخامخ د دار کړی ته نیغ ورګوري
یوه رسۍ لکه ددہ د ژوند اوږده کلونه
لکه ددہ د زړه په شان بې رحمه
لکه غرور غوندې یې ټینګه غوټه
د لوی اختر سترګه د غره شا ته ده
یو سړی مرګ ته روان
یو سړی فکر کوي
سبا به ډېر خلک خوشحاله وي اتڼ به کوي
سبا به ډیر خلک خپه وي یا غوسه به کوي
سبا به ډیر خلک حیران وي
چې زه ښه وم که بد ؟
یو سړی څو شېبې له مرګه لرې
د خپلو پاتې نفسونو په شمار
یو څو کسانو ته غوسه دی لکه وړی زمری

WWW.samsoor.com

يو سړی فکر کوي:
"دښمن" زه او
دواړه له يو بل څخه غچ اخلو
يو سړی لا هم خپل جلاد سره د خپل عسکر په څېر غړېږي
يو سړی سترګو کې خبرې کوي:
عرب د دې پېړۍ اتل نه لري
دا دی وطن د کربلا او نجف پور ور کوي
او د بغداد د خلافت له ښاره
يو بل حسين پا څېږي
يو سړی موسک شي او په زړه کې وايي:
پر عربانو به تر دې لوی احسان څوک و نه کړي
يو سړی فکر کوي:
که عرب دا نه مني
يو ځلې بيا به راشم
او له يوې خوا به يې قتل کړمه
يو سړی خپل ضمير نه ځان پټوي:
که ما انسان وژلی
که زه بې رحمه او وژونکی ومه
نو دومره ښه ولې مرم؟؟

۱۳۸۵ د لوی اختر اول ماښام

WWW.samsoor.COM

بدمرغي

پام کوه ونه ژاړې
اوښکې دې مه بهوه
اوښکې دې پټې خپلو سترګو کې خوندي وساته
دلته ژړا ته هم ګناه وايي او شک پرې کوي
که درنجو لیکې دې راغلې په سپین مخ
نو ټول به وپوهيږي
چې تا د مینې په خاطر ژړلي
پام کوه ونه ژاړې
مور دنړۍ له بد مرغانو څخه هغه دوه يو
چې آن ژړلی نه شو
پوهيږې !
هغه ورځ چې تا وژړل

WWW.SAMSOOR.COM

زه څو مړو سوځيدم؟
ځکه چې ټوله دنيا وپوهيده
چې موږه دواړه سره مينه لرو.
له دې نه لويه بد مرغي چېرې ده؟
چې ژړا جرم وي
او مينه وي د ټولو ګناهونو ابې
له دې نه لويه بد مرغي چېرې ده؟
چې څوک د خپلې معشوقې په اوښکو
وشرمېږي
او خپلې اوښکې د خپل زړه په وينو و مينځې
له ويرې څخه؟

۵ مرغومی ۱۳۸۲

WWW.SAMSOOR.COM

زه مسا پر یم خو غریبه ته یې

((خپلی ګیلې به دیوالو ته وکړم
ځکه چې ته خو ورته غوږ نه نیسې ....))
آه یاره دادې لیک کې څه لیکلي؟
مسا پر زه یم خو غریبه ته شوې
بیګاه مې ستا د ناچارۍ ګیلې ته ډیر وژړل
له اوو سیندونو او اوو غرونو لرې
زما د زړه په هر یو غږ کې ته یې
ستا چې په زړه کې ګیله وګرځیږي
زه یې همدلته اورم
ګرانې زه اوس هم ستا په زړه کې اوسم
او هر نفس سره دې ساه و باسم
خپلې ګیلې دې خپل زړګي ته کوه
پوهیږې؟
دلته هم آسمان شین دی
او د لمر ښکلې طلایي بګۍ دورځې پرلار ځي او راځي
مګر پر زمکه نه اشنا سیوری شته
نه تورې زلفې نه لونګۍ نه څادر

WWW.samsoor.COM

نه د زړو څپليو خرپ نه د ټيکريو ورمې
نه ستا د ښکلي رغوي عطر چې زما ډير خوښېده
زما اوږه تشه ده
ستا توري زلفې پرې خورې ورې څپې نه وهي
زما غاړه ستا د نفسونو له ګرمۍ نه ليرې
او وچې شونډې مې موسکانه لري
نه کابل جان شته نه يې د ننګ اسمايي
نه يې ځيږه هوا چې ستا د غيږې عطر لري
دلته د هسکو ښيښه يي ماڼيو جسم کې
اروا وې نشته
زه مساپريم او غريبه ته يې
خو اشنا زه در څخه ليرې نه يم
زه خو اوس هم لا ستا په زړه کې اوسم
له ديوالونو سره مه غږيږه
خپلې ګيلې دې په خپل زړه کې ها شاعر ته وکړه
چې که دنيا څخه هم ولاړ شی
ستا له زړه نه، نه ځي.

۱۲-۲-۲۰۰۴

د ټوسن ښار اريزونا

WWW.SAMSOOR.COM

د هستۍ الفبې

هو !
زه پوهېږم چې يادېږمه دې
راته ليکلي دې دي:
چې د شعرونو کتابونه مې په اوښکو مينځې
زما د زړه دوينو کرښې دې په اوښکو لمد وې، وچوې
او زما يادونه دې د زړه شپوکې ځراغ بلوي
هو ! زه پوهېږم چې يادېږمه دې
زه ستا په پاکه او سپيځلې مينه ښه پوهېږم
خو راشه ما وګوره !
چې ستا تصوير ته په لمدو سترګو خبرې کوم
زه د لته ټولو ته بې سده ليونی ښکارېږم

WWW.SAMSOOR.COM

نور د ځوانۍ خوبونه ويني، خپلو سترګوته اوبه ورکوي
د سپينو نجونو د بدن په ليدو آه وباسي.
خو زه د خپلې کوټې ور وتړم
او په شيبو شيبو له ځان سره يوازې اوسم
ستا تصويرونه او ليکونه ګورم
يوازې ستا د ليک خبرونه شعرونه ليکم
اوس خو زه نه
زما شاعره ته يې
ته زما زړه کې ناسته
زما له خولې څخه شعرونه وايې
اوس چې ته نه يې زه شاعر هم نه يم
نو اوس منې چې زه په تا ژوندی يم؟
نو اوس منې چې د هستۍ الف و بې
ستا د نامه له يو الف څخه پيليږي او په بل ختميږي؟

۱۷-۲-۲۰۰۴

ټوسن- اريزونا

WWW.samsoor.COM

وعده

نه !
ته مې هېره نه وې
ته مې په یاد وې، ستا وعده مې هم په زړه باندې وه
زما یا دونه لا ، له تا سره وو
خو خدای(ج) خبر چې ولې در نه غلم ؟
باران په شړک وریده
ما د باران د ټولو څاڅکو په شمېر ته یاده کړې
تا راته ویلي وو چې زه به ځان په واینو لوند کړم
کله چې ته راځې نو زه به په شرابو کې لمده خیشته یم
هو ! دا مې هرڅه یاد وو
ستا د وعدې هره شیبه مې په خاطر کې شنه وه
زه پوهیدم هغه ډیوې چې بلې کړې وې تا
اوس خلاصیدې او وار په وار مړې کیدې
خو خدای(ج) خبر چې ولې درنه غلم
ته مې په یاد وې، ته مې نه وې هیره
او په سرو واینو کې لوند خیشت بدن دې
زما سترګو ته نیغ ولاړو
زه پوهېدم چې ته به راشې

WWW.samsoor.com

زما د خوني وربه وتکوي
زه پوهېدم چې له ژړانه به دې سرې سترګې را واړوې
ګيله به وکړې:
چې شراب خلاص شول، ډيوې مړې شوې
ولې را نه غلې ته؟
زه پوهېدم چې زه به چوپ ولاړيم
ځکه زه نه پوهېږم
چې ولې درنه غلم
زما په لاس کې به يو سپين کاغذ وي
ما غوښتل شعر وليکم
نه شعر مې نه ليکه همدا سې ناست وم
يوازې سپينه پاڼه
زه پوهيدم چې ته به پاڼه زما له لاسه واخلې
په دې ګومان چې ما به نوي څه ليکلي وي پرې
خو پاڼه سپينه ده يوازې يې په سرکې دي يو څو توري:
(غواړم وطن ته ولاړشم.)

۱-مې-۲۰۰۴
ټوسن-امريکا

WWW.SAMSOOR.COM

يوازې

هره شيبه د ژوند څېره بدلېږي
هره شيبه د مرګ په لوري يو بل ګام اخلم
لکه د مني پاڼه رېږدمه او لېږدمه د ژمي په لور
او باد د عمر سپينه واوره زما پرسررا شيندي
يوازيتوب
يوازيتوب مې خوښ دی
چې په لمده کبله، بربنډې پښې
يو څو ګامونه واخلم
او هر څه هېر کړم دا بد لپاره
ما مې له ژوند څخه يوازې بد بيني زده کړې
هرڅوک يو څوک دی ځانته
هغه چې زما په شانې نه دی هغه زه نه يمه
هرڅوک چې زه نه يم دوزخ دی زما
زه چې يوازې پيدا شوی يم يوازې اوسم
دادی:
د مرګ په خوا يوازې درومم.

١١-2004-جون توسن اريزونا

www.samsoor.com

هو دلته مینه نه شته

دلته هرڅه شته دي خو مینه نه شته
دلته د مور د لاس توده ډوډۍ غلمینه نه شته
دلته رګونو کې شراب ګرځي او زړونه په هوس دربیږي
دلته زما او ستا په شان وجود کې وینه نه شته
دلته رنګونه دي، غوغا ده او شوخي ډېره ده
دلته سپیڅلې او ساده ښکلا زما د کلي
هغه په سترګو توره او په مخ سپینه نه شته
زه دلته دوی ته خپل هرڅه یادوم
دوی را ته خاندي وایي
هو هلته هرڅه دي او دلته نه شته
وګوره دلته سپینه سوله ده او جنګ هم نه شته
دلته غلا هم نه شته تالان هم نه شته
دلته یوازې ودانۍ شته و رانول چېرې دي
هو دلته مینه نه شته
خو په لاسو د انسان
د انسان مړینه نه شته

واشنګټن DC2004/ 29 اګست

WWW.samsoor.COM

د سپوږمۍ په ارمان

پا يخې مې بړ وهلې
بيل مې په پوله خښ کړ
او د ليښتي رڼو اوبو کې مې لاسونه پريولل
د جوارو لوی پټي ته ځيرشوم چې مې ته وليدې
په شنه ګيډۍ کميس دې سپين ګلا باتون مات کړي
او د پاوليو شرنګهار دې د چنچڼو له نغمو سره ګډ
څومره ښايسته وې بلا
زړه مې له ډېرې خوشالۍ الوځي
سږ کال مې زمکه له ګروۍ خلاصيږي
او له روژې څخه به مخکې ستا ډولۍ راوړم

✵✵✵

کابل له سپينو واورو لاندې پټ دی
باغ بالا کې سبرونې وچې شوي سږ کال
ستا نفسونه ډېر تاوده ښکاريږي
زما تاوده لاس کې دې سپين لاس خولې دی
بيګاه دې بيا ژړلي؟
په ټيليفون کې دې له غږه پوه شوم
اوس ستا څېره کې د سترېيا نښې له ورايه وينم

WWW.samsoor.com

اوس زه او ته سره د پرنه شو لیدای
ژوند زما او ستا ترمنځ دیوال جوړ کړی
ژوند سر ګردانه دی د ښار کوڅو کې
ښار لکه تور ښامار زموږ مینې ته اور را شیندي

***

د خپل کوچني کمپیوټر غږ راویښ کړم
دا د شیطان صندوقچه هره ورځ همدا سې کوي
ستا بریښنا لیک مې ولوست
کړکۍ ته ودریدم
خو ته منې دلته آسمان نه ښکاري
دلته په میاشتو څوک سپوږمۍ نه ویني
دلته سپوږمۍ چا ته سلام نه وايي
دلته نیویارک کې یې آسمان غلا کړی
زه سپوږمۍ نه شم لیدای
خو ستا لیکلې ټیکۍ لا هم زما پرشونډو ناځي
(شین آسمان ذرې ذرې د سرو زرو یې تنابونه
سپوږمۍ د بام په سر په یار وایه سلامونه)

۲۰۰۴ سپتمبر نیویارک

WWW.SAMSOOR.COM

اروا او ځنګل

ما ځنګل و آزمويه
ما له ځنګله سره نفس و يوست او ځان مې شين کړ
او زما وجود د ځنګله شنه بدن کې وغځېده
ما له ځنګله سره ځوشپې تيرې کړې
او د کوچني سيند له سندرو سره وبهېدم
ما په ځنګله کې ځان پخپله ورک کړ
ځنګل زموږ په شان دی:
شاړ
مهربانه
او وحشي خوښکلی
ځنګل زموږ په شان نه
زموږ د اروا په شان دی
هلته هم پړانګ او سيږي

WWW.SAMSOOR.COM

او هم د ستړي هوسۍ ښکلي بچي
ځنګل کې مار له وني ځان راتاو کړي
او د مرغیو ځاله ټوله له بچو تشه کړي
ځنګل زموږه د اروا په شان دی
دلته لیوه او غزال دواړه اوسي
ځنګل له ځان ځخه دویرې په شان
له ګڼو بوټو لاندې تورې بلاګانې او شیشکې ناڅي
شپه په ځنګله کې ستوري یو یو ښکاري
او سپوږمۍ ځاځکۍ ځاځکۍ ځاځي
له شنو ګڼو ځانګو
دلته د باد نغمه له پاڼو سره لوبې کوي
لکه د دنګې نڅاګرې د پایزیب شرنګهار
خو د ځنګله سهار د ښکلې معشوقې د سپینې غاړې په څېر
همدومره سپین
همدومره روڼ
همدومره پوست دی منې؟
چې کله ویښ شې بیا یې ښکل کړې نو
الله اکبر
یوه نرۍ لار د ځنګله د بوټو منځ کې تللې
د وچو پاڼو پرې غالۍ خوره ده
دا لار زموږ د ژوند تر پایه اوږده

WWW.SAMSOOR.COM

چېرته يو ورک لاروی نه شته چې سلام دې وا خلي
او وچې پاڼې به ماتېږي ستا تر پوندو لاندې
ځنګل زموږ د ياراني په څېر دی
ځنګل زما په څېر ياغي
خو ستا په څېر ښکلی دی
ما ځنګل و آزموييه
او ته زما د روح ځنګل ته راغلې
له هم هغه ازله
کله چې ته خپه شې
نو ځنګل اور وا خلي اوونې سوزي
کله چې ته وخاندې
پر ځنګله شړکنده باران ورېږي

۸- سپتمبر۲۰۰۴
مريلند - کوزاډيلفی ځنګل

WWW.SAMSOOR.COM

علامه رشـاد ته چې د بيا ليدو ارمان يې زما پر مسا پر زړګي پاتې شو !

خپل استاد ته !

او ستا د لمر په شان وجود هم پريوت
هېڅ مې باور نه راځي
ها ما زيګر به مې همېش په زړه وي
چې پر سبا يې زما سفر پيلېده
زه ستا د کور په لويه خونه کې ناست
او ستا د تود غږ له وږمو سره جنت ته تلمه
تا راته وويل چې:
...پام چې وطن هېر نه کړې
مګر استاده ! ته چې ولاړې
دا وطن او موږ چا ته پرېږدې؟
مګر دا ژوبله او يتيمه پښتو چا ته پرېږدې؟

WWW.SAMSOOR.COM

يوه ورځ تا را ته ويلي وو ، چې:
(فخر شاګرد هنرمند به استاد رسد)
مګر استاده !
اوس حيران يم چې زموږ فخر به چا ته رسي؟
موږه بې فخره شو
بې سره شو
بې لمره شو
بس ته چې ولاړې
اې د پښتون مذهب رهبره وايه
زموږ د پوهې پيغمبره وايه
که ستا د تللو نيت و
ولې دې موږ ته دومره مينه راکړه
موږ خو ويده وو دابد په شپو کې
ولې دې مړو رګو کې وينه راکړه
دا وينښ زلميان به اوس په کوم لوري ځي ؟
ته خو يې مشر د دستار سړی وې
دا افغانان به اوس په کوم لوري ځي ؟
استاده ! اوس به دا نيمګړې نسخې چا ته لولم
دا - دخوشال فرهنګ - به څوک وليکي
دا د - اټک - لانجه به څوک وڅيړي
دستر پښتون نيکه به څوک پېژني

WWW.SAMSOOR.COM

زما د تاريخ د هسک له لمرسره خو ته اشنا وې
خو
ستا د لمر په شان وجود هم پريوت
هېڅ مې باور نه راځي
نه !
زه دا منلی نه شم
لا د ېر څه پاتې دي چې ته يې وکړې
يوازې ته
يوازې ته
يوازې ...

د دسمبر اوله ۲۰۰۴
واشنګټن دي سي

WWW.SAMSOOR.COM

دهند په سمندر کې د څونامي زلزلې ۱۵۵ زره کسان ووژل

زلزله

او زمکه رېږدي
څپې الوځي
د خلکو لو دی
لکه قيامت، موراو زوی نه پېژني
د خدای (ج) پر زمکه څه بلا پرېوتې
چې خلک يو د بل د غوښو بوی نه پوزې نيسي
طبيعت په لوبه بوخت دی
خلکو کبان نيول خو نه وو خبر
چې د طبيعت په يوه لوبه کې به
کبان په دوی ماړه شي
کله چې زمکه د الله (ج) د بندګانو تر پښو لاندې راوڅرخېده
لويانو چيغې کړې:
يارب
يا بګوان
يا عيسی ....بودا.... موسی را ورسېږئ...
خو ماشومان او لېوني پوه نه شول
چې چا ته پاس وګوري
دوی د بر نېکمرغه وو چې نه پوهېدل

WWW.SAMSOOR.COM

ځکه اول يې زلزلې ته کټ کټ وخندل او وروسته مړه شول
اسمان لا شين و
چا څه ونه ويل
د څپو غږ کې چيغې ډوبې شوې
خنداوې پراوبو لاهو شوې.
ښځې تر اوسه لا څپو ته ګوري
خو شپه تياره وي داوبو پر سر د هېڅ ماهيګير
د کوچنۍ بېړۍ څراغ نه ښکاري
په جوماتونو کې اذان
په مندرونو کې زنګونه نشته
د کليساوو صليبونه مات دي
خلک دلويو پانګه والو د خيرات په ډوډۍ
يو بل له ستوني نيسي
او ماشومان
لاهم په ختو کې د مړو ميندو له تيو څخه وينې روي
❋❋❋
پر زمکه خلک ډير دي
څوک يې په جنګ څوک يې په اور کې سوځي
څوک زلزله کې تر اوبو او خاورو لاندې ورک شي
او يو ځل بيا بشر په دې پوهېږي
چې مرګ د کونډو يتيمانو غم وي

نه دهغو چې مړه شول
د مرګ غمېزه لا ژوندۍ ده
دهندي او بنګالي ښځو له اوښکو سره لوبې کوي
خو ها چې مړه شول په دې نه پوهېږي.

❋❋❋

یو لیونی د ونې ښاخ کې ناست و
ونه ولاړه وه د ختهو منځ کې
او لیونی لکه مرغه په کې ژوندی پاتې و
لیوني وژړل او ویې خندل
او بیا یې داسې وویل:
په دې دنیا کې به لا اوس هم چېرته جنګ روان وي
او ځینې خلک به د ځینو خلکو وینې غواړي
دا دی طبیعت ورسره مرسته وکړه
طبیعت ډېر ووژل
نو اوس کېدای شي
جګړه ماران ماړه وي
او جګړه ودرېږي....
لیوني وژړل او ویې خندل
ونه ولاړه وه
او دی لکه مرغه په کې ژوندی پاتې و.

۲ جنوري ۲۰۰۵
اندیانا-متحده ایالات

www.samsoor.com

بنده

شيخ وايي ښه کوه او بد مه کوه
خو شيطان دانه مني وايي:
بد کوه او ښه مه کوه
ماته خو دواړه په غلطه ښکاري
آيا دنيا کې بس همدغه ښه او بد دي
بل څه نشته مګر؟
زه نه د شيخ نه د شيطان منمه
د خدای بنده يم بس د خدای منم
او مينه کوم

جنوری۲-۲۰۰۵
انديانا- متحده ايالات

WWW.samsoor.com

آیا دومره لویه ښښنه شته، چې جګړه ماران هم وبښي؟

نه پوهېږم

دنیا یو بل توپان په سرا خیستې
بیا د دیوانو په سرونو کې چینجي ښوریږي
او بشریت په خپله سپینه تنده لاهم د جګړې داغ لري
دانسانیت د پیدا ېښت له ورځې
زموږ تاریخ د د وو سترو ګناهونو په دوزخ کې سوځي
یو(غلامي) او بل(جګړه) او وژل
خدای ج د انسان د بد مرغیو طوق د دغو شیطانانو
په لاسو کې اېښی
د غلامۍ شیطان د عدل بوړبو کۍ کې مړشو
خو(جګړه)
آخ خدای ج دې پرې مور بوره کړي
لاهم د ستر بابا آدم داولادې شرم دی
دنیا یو بل توپان په سر اخیستې
قیامت به راشي خو حیران یم چې زموږ غاړې به
د جګره مارو تر ګناه لاندې کږې تر خدایه څنګه ورشي؟ ! !

مریلند - امریکا

WWW.samsoor.com

تصويرونه

که
هندارو تصويرونه ساتلای
نو زه به خپل اووم نیکه هم لیدلی وای
او اوس به ټول پوهېدو
چې د دارا او سکندر آييني څه ډول وې
او د جمشيد په جام کې څه ښکارېدل
يوازې
که هندارو تصويرونه ساتلای
نو به بې روحه تاريخ
داسې بې ژبې او مړژواندی نه وای
موږ به آدم ته د حوا لومړۍ موسکا پېژندله
او په بېړۍ کې به له نوح سره يوځای ګرځېدو
ما به آتن کې له سوکرات څخه پوښتلي وای چې
تر تا دوه نيم زره کلونه وروسته
ولې لا هم په- عدالت- پسې دا ورک بشر همداسې ورک دی؟
او له موسی نه به مې غوښتي وای چې
ما هم له ځانه سره طور ته بوځې
بس که يوازې

WWW.SAMSOOR.COM

تصويرونه په هندارو کې خوندي پاتې واى
مور به ليلا ته واى کتلي د مجنون په سترګو
او په کعبه کې به مو
د اسماعيل د قربانۍ نښې له ورايه ليدې
زه به ورتلم اکاډيموس ته چې په خپله ژبه
له اپلاتون سره خبري وکړم
زما له هغه سره حساب پاتې دى:
ستا - ايتوپيا - چېرې ده؟
او انسانان به وژل کيږي لا تر کله د هغې لپاره؟
ستا د خيالي ډيموکراسي ريښتيا ده چېرى پټه؟
مور خويې اوس هم
د دروغو د لمبو تر شاتور سيوري وينو
له ارستو سره مې نه ده جوړه
ځکه چې لا هم د اخلاقو او ايمان په توپير نه پوهيږي
خو
که هندارو تصويرونه ساتلاى
ما به له خپل نيکه نه غوښتي وو چې
زما مغرور پلار ته وصيت وليکي:
چې خپل شاعر زوى د ژوندون په لومړۍ ورځ ووژني
بودا لا اوس هم ما په خوب کې ويني
هو ! زه پوهيږم چې له ما خپه دى

WWW.SAMSOOR.COM

ځکه زه ژوند ته د هغه په سترګو نه ګورمه
ژوند کله ښکلی شي زما د معشوقې د ښکلو سترګو په څیر
خو بیا هم ما ته هیڅ ارزښت نه لري
بو دا ویریږي چې خوبونه یې زماله وینو رنګ وانه خلي
بو دا به نه ویریدای
او زه به هم ژوندی وای
خو که هندارو کې تصویر پاتې وای
راشه چې زه درته یو راز ووایم
له سلو زرو کلو ډیر تیر یږي
هیڅ څوک پرې نه پوهیږي
چې له هندارو څخه ولې تصویرونه تښتي؟
ما ته مې اووم نیکه کیسه وکړله:
چې په هینداره کې شیطان وکتل
او بس همدغه شر میدلي د هنداري حافظه ماته کړه
که درته ووایم خندا به در شي
که تصویرونه په هندارو کې خوندي پاتې وای
موږ به ځانونه د بیزو له نسله نه ګڼلای

۱۳۸۳لړم۲۷

په دې شعر کې وزن څو ځایه توپیر لري، خو دا د مانیزو برخو د بیلولو لپاره دیوه نوي میتود کا رونه ده، نه وزني تېروتنه.

WWW.samsoor.COM

د افغانستان ورکې خزانې

د دوه زره پینځم کال د اپریل په یوویشتم ماښام د امریکې په پلازمینه واشنګټن ښار کې د افغانی سفارت او نشنل جیوګرافیک سنټر په مټ د افغان لرغونپوه ښاغلي زمریالي طرزي د هڅو او په تولیزه توګه د فغانستان د لرغونو آثارو په هکله د یوه فلم پرانیستنه وشوه، چې ((د افغانستان ورکې خزانې)) نومېږي په دې فلم کې د بامیان د سترو بودا ګانو را پرځېدل و ښوول شول خو تر څنګه یې په سیمه کې د دریيم بودا چې په (ویده بودا) مشهور دی، د موندلو لپاره د ښاغلي طرزي هڅې او بریالیتوبونه هم د پام وړ وو. د فلم جوړونکي باور لري چې دا په نړۍ کې تر ټولو ستره مجسمه ده چې اوږدوالی یې د ایفل تر برجه هم ډېر دی. ښاغلي طرزي وویل، له ډېرو څېړنو او کیندنو وروسته مود دغه بودا د پښو یوه برخه وموندله، خو کله چې ډاډه شوم هغه دلته دی، نو کاریګروته مې وویل چې بیرته خاورې پرې وروا ړوي، چې بیا بل وخت په ډاډ او احتیاط سره کیندنې پرې وشي. د فلم بله په زړه پورې برخه د طلا تپې د قیمتي خزانې په هلکه وه چې له نیکه مرغه تر اوسه دولسمشرۍ په ماڼۍ کې خوندي ده. دویده بودا را برسیره کېدل په نړیواله سطح یوه ستره فرهنګی پېښه ده، وړاندوینه کیږي چې ددغه بودا تاریخي ابهت او اهمیت به د مصر له اهرامونو سره برابر وي، یاد شوي فلم عاطفي جوړښت درلوده چې د لیدو پرمهال یې پرځینو افغانانو بر سیره بهرنیانو هم خپلې اوښکې تم نه شوې کړای. ماله خپلو اوښکو سره خو

کليمې هم مل کړې چې دلته يې لولی:

ورکه خزانه

بودا !
ويده شه
د تاريخ ترخر واورونو خاورو لاندې آرام و غځيږه
لا ((اپه ګان)) د خپل نيکه څېره د غم د غبار شاته ويني
لا شغهار د غشيو خيژی لا ګوربت زخمي دی
او د ((لوی غر)) د ذهن ځالې له لمبو ډکې دي
لا پښتين نه شي اوريدلای ستا د سترې ډ برينی سينې ورک
درزونه
لا تور شيطان د ((براهې)) ګردونه مينځي د ((سيندو)) پر اوبو
لا هم پر مورډه لمر د تور دجال له کوره خيژي
لا ستا ددواړو تنديسونو له سوغاړو نه دودونه خيژي
بودا !
ويده شه
په آرام پريوځه
هو دا ريښتيا ده چې
بخدي کې يې د ((ساک)) دپا چا ښکلې لور بربنډه کړله
طلا غونډۍ کی يې د سرو زرو له تاج څخه هډوکي تش کړل
خوته ويده شه

WWW.samsoor.COM

ته آرام پریوځه !
د بخدینۍ شهزادګۍ روح لا له ګانو سره په کور پاتې دی
لاله سیندو یاله آمو څخه اوښتی نه دی
لاخو د ساک د لور د ګڼ کمیس پاولي شرنګیږي
او لا د ستر نورستان ((لام)) په ((الینو)) مین دی
لاهم د دنګو پکتانیو د قمې زرین لاسوندي بریښي
نو ته ویده شه، ته آرام پریوځه !
د بخدینۍ پیغلې ښایست ته مې سلام دی بودا
ستا د خوبونو پریشانۍ ته مې هم پام دی بودا
زه لا د زرو کلو شا ته بخدینۍ وینمه
چې اووه کنیزې پرې چاپیرې دي سینګار یې کوي
څوک یې باولۍ، څوک یې والۍ څوک یې پېزوان سموي
څوک یې په هسکه سینه ږدي د((سات دیوا)) زرځېره
بودا ښایست ته یې حیران یم خو ویرېږمه پرې
چې څوک یې نن را نه هڅونه له سیندو تیر نه کړي
یا خویې غله د لاجورد و له آمو تیر نه کړي
زه هم پوهیږم زړه مې ریږدي خو ویده شه بودا
ته د تاریخ تر خرو ارونو خاورو لاندې پټ شه
چې زه د خپلې بخدینۍ ښکلې ګانې و ساتم
بودا ویده شه
ته خو ښه خبر یې
چې ستا د هډ هډ ماتوونکي څوک وو
تا خو د خپلو تندیسو نو پرځېدل ولېدل

WWW.samsoor.COM

چې له((ارک هنډ)) څخه ورها خوايې ديوان نشه کړل
نو ته ويده شه، په آرام پريوځه !
کله چې ما د ارشاک توره بيا په لاس ونيوه
او کانيشکا مې بېرته راوست د باګرام ماڼۍ ته
کله چې لمر له پکتيا نا څخه راوخوت او سوريا وخندل
ګندهارا ته چې مرغۍ له پرښا پوره راغلې
چې آسمايي بيا د(ويشنو) د پلاز بيرغ پورته کړ
او روهيليو د کوترو سپين خيلو نه په هوا پورته کړل
بيا به(ارجن) له بهار ته راشي
(کليو پاترا) به د نيل غاړې څخه راوړي زر مصري آسونه
(آشيل) به راشي د (زييوس) پيغام به راوړي طلايي بګۍ کې
او سکندر به خپل زرين تاج ستا پښو ته کيږدي
زرتشت به راوړي د بخدي پيغلې ولور کې د کوبا ارغوان
او د روم پيغلې به ګاڼو نو ته نخيږي له لنډيو سره
اراکوزي زلمي به اچوي د ځنو خپې مست اتڼ ته
او هيندوکۍ راڼۍ به ناځي دخيبر اتڼ ته
سمر قندي کوځۍ به څرخي کاکړۍ غاړو ته
او هيندو کش به له پامير سره پيالې کړنګوي
بيا به نو تا را ويښوو له اوږده خوبه بودا
بيا به دې باسو د تيارو له تور آشوبه بودا.

د دوه زره پينځم کال د اپريل يوويشتمه
واشنګتن ښار۔ امريکا

اپه ګان: د افغان لرغوني بڼه
ګوربت: په ميدان وردګ کې ديوه غره لرغونی نوم دی

WWW.samsoor.COM

لوی غر: د لوګر لرغونی نوم

سیندو: ننني اباسیند، یونانیانو اندوس باله

بخدي: د بلخ زوړ نوم

ساک: ساکیان د افغانانو هغه لرغونی پښت و، چې سلګونه کاله یې پر هېواد واکمني درلوده.

طلا غونډۍ: طلا تپه چې زرګونه لرغوني زرین آثار ورڅخه موندل شوي.

بخدینۍ: بلخي شهزادګۍ

لام: د نورستان په افسانو کې هغه پهلوان دی چې په

شهزادګۍ الینو مین و.

الینو (الینا): د نورستاني افسانو اتله، د لام معشوقه او د افسانوي ښکلا خاونده، د الینګار (الینګهر) او سنی نوم هم له همدې څخه اخیستل شوی او مانا یې د الینا مېنه یا کور دی

سات دیوا: دیوا په سانسکریت کې ځواکمن واکمن ته وایي چې د اوستا یي دورې ارباب الانواع به یې په دې القابو نومل، سات دیوا د ساتونکي ځواکمن په مانا ده، چې زرینې مجسمې به یې د شاهي کورنۍ له مړیو سره خښولې چې ګواکې د هغو ساتنه وکړي.

ارک هند: د اټک زوړ نوم.

ارشاک: آریایي اتل

کانیشکا: کانیشکا نامتو افغاني واکمن

کوبا: د کابل زوړ نوم

پرښا پوره: د پېښور زوړ نوم

آسمایي: په کابل کې د دغه غره نوم له دوو ریښو (آسه) یانې نیکمرغي او (مایي) یانې مور څخه جوړ شوی چې مانا یې د نیکمرغي مورده.

ویشنو: له هندي ارباب الانواعو څخه

ارجن: هندي اتل، د مهابهارت په اتم پرب (فصل) کې یې له خپل تربور کرن سره د جګړو کیسه راغلې

کلیو پاترا: نامتو مصرۍ ملکه (شاه مېرمن)

زییوس: د یوناني اساطیرو نامتو څېره

ګاڅونه: ګاتهونه یا ګیتونه زاړه آریایي سرودونه چې د هېواد د لرغوني فرهنګ ویاړمنه برخه ده.

اراکوزې (او سنی کند هار) پکتیانا (او سنۍ پکتیا) ګندهارا (او سنی ننګرهار): د لرغونې افغاني مدنیت درې مهم منځي (مرکزونه).

هیندوکش: هیندوکوښ او سنی هندوکش

WWW.samsoor.com

افغانان

اوږدې لمنې
ګونځې پايڅې
د پوندو چاودې له پوټيو ډکې
او د څپليو په ميخ ژوبلې تلې
د اوږد تاريخ کوڅو کې ځي او راځي
سبا د لوی او ډبرين ديوال تر شا پټه ده
نن ديوې مړې ډوډۍ لپاره لاس تناکې
پرون په وينو سره په اوښکو لامده
يو ځل په چپ ولاړل په ښي لاس راغلل
د ښار په لويې څلورلارې کې په چيغو سر شول
بل ځل له تورو سره را غلل
خپل بچي يې له چپه حلال کړل
اوږدې چپنې
ګل سېب د سمال ترملا
قرصې رخچينې پر سر
لينګي د شولو په پټيو کې خوړين
ملا خيشاوه کې کړوپه
يو ځل د بيل لاستی په لاس کې بيا قبضه د ټوپک

WWW.SAMSOOR.COM

يا لاس پر ټپ ایښې یا ګوته پر ماشه نښتې
یو ځل په ږیره ګنهکار بل ځل د سر په ویښتو
یو ځل ملا پسې و لاړ بل ځل په تیښته ترې خلاص
نیم په تقدیر مین او نیم یې په پېریانو اخته
نیم یې په تمه د جنت او په دنیا باندې یې لاړې تو کړې
څه په مایېو پسې روان
څه یې د ما رکس د کتابونو چینجي
څه د سید قطب د تاویزونو غاړه کې په غاړه
څه اسامه سره په سوړو کې پټ
څېرې ګریوان
ډډې لمن
ول ول لونګۍ په غاړه
د ارابو له ږېره جوړې مچنۍ په پښو
د اوبښ وندنې پر اوږه مخ په ختیځ دي روان
بارېې اپیم دي یا د بنګو میده شوې پتۍ
څه په(پریتي) مین او څه یې د((تام کروز)) لیوني
نیم یې له ډېره تکبره زړې مور ته انګریزي غړېږي
څه یې لا اوس هم د مکتب په سوځولو تکبیرونه وایي
اوږده ټیکري
زړې پڼې
ګلاباتون په پایڅو

WWW.SAMSOOR.COM

په سریې شکور دی په مړوند کې بنګړي
ځي لاروان دي خدای(ج) خبر په کومه
څه یې به بدو کې ورکړې د کنیزو په شان ژوند تیروي
څوک په میړه باندې سګریټ بل کړي
د ښځو د حقوقو کتابونه لولي
ډیمو کراسي لکه یوزوړه داینسور
دوړې یې خیژي را روان دی څوک یې نه پیژني.
دوی ورته وخاندي او وویریږي
چې دا عجیب ځناور
په دې هېواد کې هم هګۍ کړي هم بچي اچوي.

۱۸ تله ۱۳۸۴ کابل خیرخانه

WWW.samsoor.com

ګیله

پرون ناروغ وم‌ه نا مردې تا ونه پوښتلم
تا ویلې آخ !
خدای دې ما مړه کړي
زه خبره نه وم
زه دې په سترګو کې د دروغو نښې ښې پیژنم
که ته خبره نه وې
پرون زیارت کې ډیوه چا بله کړه
بیګاه تر نیمې شپې په پټه دعا چا کوله
سهار پلوکې او ښکې چا غوټه کړې
ما به خدای څنګه جوړ کړي ؟
د دروغجنو دعا نه قبلیږي.

15 لیندۍ 1384

WWW.samsoor.COM

سایله ستا هغه د خیال کابل

د پښتو ژبې پیاوړي شاعر رحمت شاه سایل په دې ورستیو کې د کابل په نامه یو آزاد شعر خپور کړی دی، چې د دغه افغان شاعر د مینې او احساس یوه خوږه ترجماني ده. زما د زلمیتوب د خوښې دغه شاعر ته، دا څو کرښې د نوموړي د همدغه شعر، لپاره ډالۍ دي:

تالا کابل لیدلی نه دی، تا کابل ونه لید
سایله دا د افسانو ښار افسانه وګڼه
په تاریخونو کې یې ورکه شان کیسه وګڼه
دلته د وینو آیینه کې چې لمر سور ښکاریده
زما او ستا د ملت ټپ چې لا نا سور ښکاریده
هغه وخت موږه ستا غزلې لوستې
ستا په سندرو به مو خپل د مینې لیک پیل کړ
ستا په نظمونو به مو یو بل ته لاسونه ورکړل
سایله هغه وخت موږ ستا دعا ته لار څارله
چې ګوندې دا ولیکې:
((مادر ته ټول عمر د خوبونو ښار ویلي دي
کله مې پېرزوشي په بمبونو کابل جانه))
خو ستا دعا لا پوره شوې نه وه
چې ستا د مستو لیونو خوبونو
د ښاپېریو ښار بمونو رنګ کړ

WWW.SAMSOOR.COM

تالا کابل ليدلی نه دی، تا کابل ونه ليد
سايله ستا هغه غزلې او زما سندرې
نورې په ورک تاريخ کې ورکې شولې
نور څوک دا لرو بر يو ځای نه ګنې
نور ستا اجمل زما لايق نه شته دي
د پاچا خان ارمان اوبو وړی دی
د ((يو پښتون)) د غرِ ضمير را څخه
د کله دارو رنګينو وړی دی
سايله ته لا په روټۍ پسې او زه يمه په نان پسې ورک
يو هم په خپل کور کې ډوډۍ نه لرو
د اشنغر پېغلې له ډېره نازه
ماته په کور کې مسا پروايي
چې خړ ځادر په پېښنور کې ګرځم
راته زلمي لا مهاجر وايي
سايله زه او ته د ورک تاريخ تکرار ته سوځو
سايله زه او ته تکرار يو د يعقوب او يوسف
سايله زه او ته تکرار يو د مريمې او عيسی د فراق
بس دغه ښار دې په خوبونو کې ودان وساته
دا دايروڅلی په خيال کې خپل مکان وساته.

مرغومی ۱۳۸۴ لمريز
کابل

سفر

ته لکه د خوږ شګو کې سپینه اوږنه چینه
زه لکه دغره د کمره خواته راوتلی ګل
ته چې په ملا ماته شې نغمه د شرشرې راوړې
زه لکه د دنګ کوچي پګړۍ کې یو ټومبلی ګل

ته لکه د سپینې شیدو پۍ پاڼه کې سره ننبه
زه لکه سهار کې د بیباکه نسیم ښکلی موج
ته لکه د سیند په غاړه جوړه د ماشوم ماڼۍ
زه لکه ترټا نا رسیدلی ببرته تللی موج

ته کله دروغجنه شې ماشوم درغونه ووايې
زه دې اننګو کې د يو پټ شرم ګل ووينم
کله چې بانه جوړه کړې لويه کيسه پيل کړې
دروغو کې دې هم څه خوندور تخيل ووينم

ته لکه د سپين قرآن د کرښو جنتي وږمه
زه لکه د عرش له منارونه د اذان آهنګ
هلته په جنت کې يوه سيمه پښتنه هم شته
ما او تا راوړي له هغه ځايه د عشق لونګ

خدای خبر چې موږ به دې دنيا ته څه او څه ښکارو
څه خبر چې موږه په کوثر د عشق پريو للي يو
زرځلې د مينې شهيدان شو له دنيا ولاړو
بيا لکه آدم او حوا ځمکې ته راغلي يو

دواړه ماشومان يو دواړه ښکلي يو سپيڅلي يو
دواړه د جنت له پاکې ځمکې نه راغلي يو
کله سره لوبې کړو او کله سره جنګ وکړو
کله بيا د ميندو پر زنګون باندې خوب وړي يو

WWW.samsoor.COM

دا خلک ژړلی نه شي سترګې يې خيرنې دي
مور لکه رنها د ايمان سترګو باندې نه ښکارو
زه او ته د اوښکو په زمزم د زړه کعبه مينځو
بس د خدای دوستانو او وليانو ته رانه ښکارو

ای ليونۍ مه ژاړه دا ځمکه خو په وينو ده
اوښکو ته دې پاکه د جنت خاوره له کومه کړم
ځه چې په آسمان کې دې له اوښکو ستوري وتراشم
وريځې به زانګو کړمه او تا به يې ماشومه کړم

مه ژاړه راځه چې په چينه کې دې مخ ومينځم
ژوند همدومره بس دی چې اوبو کې زه او ته ښکارو
واړه عاشقان به موږ وڅښي او نشه به شي
موږ به د مينو په خوبونو کې ويده ښکارو

ځه چې د ګل ځانګه کې يو رنګ شو بل وږمه د ګل
ښکلي عاشقان به مو يو بل ته په سوغات ورکړي
راشي ملکه چې د مچيو په موږ وګرځي
ولاړه شي ترخو خلکو ته هم په مينه شات ورکړي

WWW.samsoor.COM

څه چې له باران سره پر دوه مينو ورو
يا د سپينې غاړې يا د تورو څڼو رنګ واخلو
څه چې د بوسې د جل وهلو تنده ماته کړو
پس له ډېره وخته د خوږو شونډو قلنګ واخلو

څه چې دواړه ورک شو له دې دومره ډېرو سترګونه
ټوله په تاريخ کې تيته شوې مينه ټوله کړو
راپې وړو په دومره ډبرينو زړو يې وويشو
دا تياره دنيا چې زه او ته رڼا په سوله کړو

راشه ما سفرته ملا تړلې ده روان يمه
بس يوازې لاس راکړه او سترګې دواړه پټې کړه
زه به دې په شونډو له بوسې نه بسم الله وکړم
ته د اقتدا په نيت له مانه تاوې متې کړه

25 ليندۍ 1384 کابل

WWW.SAMSOOR.COM

زما کلیزه

ګل کړی کیک
ګیډۍ د ښکلو ګلو
یو څه خواږه
او یوه ښکلې موسکا
یو ځل په مینه راکتل
یوه خوږه خبره
.... زه پرون بیا د ټول جهان پاچا وم
یو چا په مینه زما کلیزه راته ولمانځله
او زه ماشوم د مینې دومره خوښ وم
لکه دا شپږ دیرش کاله
چې په جنت کې لوبیدلی ومه
ژوند لکه خوب تیریږي
او کله ټول غمونه
د یوې ښکلې شیبې رنګ کې ورک شي
موږ د غمونو او خوښیو ماشومان لا را لوی شوي نه یوو.

۲۱ حوت ۱۳۸۷

WWW.SAMSOOR.COM

د هغې لپاره

هغې خپل روح په زم زم و مينځلو
او د کوثر په حوض يې شونډې کېښوې
هغه سپېڅلې شوه د پاکو ملايکو په څېر
هغه له نور څخه روښانه شوه د خدای (ج) مينه کې
خدايزده چې اوس به څومره ښکلې ښکاري
هغې د خپل ګنهکار غېږ هم پر خپل ځان حرام کړه
هغه مين چې له ګناه پرته يې هيڅ نه لرل
هغه چې نښه د بدۍ و
چې کمزوری و
چې لاس يې مات وو
هغه مين چې بې لفظونو

WWW.samsoor.COM

بې خبرو يې نور څه په روح کې نه درلودل
هغه نور ورک شو د هغې له حافظې څخه هم
ها چې پخوا يې لا له زړه څخه شړلی و
ايستلی يې و
هغه ورک شوی ګنهکار هغه له بدو نه بد
.... خو هغه څومره ښه و
چې بيا يې هېڅکله سپېڅلې ښکلې
د ګناه فکر ته هم پرې نه ښوده
خپل دوزخي غږ يې د روح د تمبو شا ته پټ کړ
هغې يې مخ و نه ليد
تاسو دا مه پوښتئ چې د غه ګنهکار څنګه شو؟
تاسو دا وګورئ چې دې مين د عشق لپاره
د خپلې مينې د تقوا لپاره
په خپلې روح کې هر څه څنګه خښ کړل
هر څه
يوازې
د هغې لپاره!

۱۲ سلواغه ۱۳۸۷

WWW.SAMSOOR.COM

اعتراف (۲)

خاطره:

((مات شوې؟))

نه پوهېږم ګران محمد یار ته زما وروستیو شعرونو څه ویلي وو، چې په ژړغونکي ږغ یې را څخه په تیلیفون کې دغه پوښتنه وکړه او بیا یې پرله پسې پر ژوند توند ګوزارونه وکړل. ما غوښتل ژوند ورته تعریف کړم، خو زما ستونی هم راډک شو او خبرې موپرې شوې.... بیا زما له خبرو څخه لاندې کرښې جوړې شوې، چې ګران محمد یار به یې ولولي.

هو !
زه
په مینه کې مات شوی یمه
زما د سرو سترګو شاعره یاره !
ستا د سلګیو سپېڅلتیا نه زار شم
ژوند ستا د سرو سترګو په څېر ښکلی دی
ژوند زما د ماتې په څېر لوی حقیقت
ژوند لکه زما خپګان همدومره ژور
ژوند لکه زما د مینې سپینه اوښکه

WWW.samsoor.COM

ژوند لکه عکس په کې د تورو رنجو
ژوند به د پر تریخ وي خو له مرګه ښه دی
او که نه، دومره درد به څوک تیروي؟
دعشق له ماتې څخه دومره رنځ به څوک ګالي؟
مور، عاشقان، موږه د غم بلهاریان
همداسې سوځو او کیسې جوړوو
نو ګرانه ((یاره)) وایه!
که زه او ته (مات) نه شو
که زه او ته د عشق لپاره حلاله ورنه کړو
نو بشریت ته به د عشق حماسې څوک جوړوي؟
سترګې دې وچې کړه
قامت دې هسک کړه!
عشق لمر خاته کې ولاړ
تاته په تمه دی
چې زیری در کړي:
((لېوال په عشق کې مات شو.))

۱۳سلواغه ۱۳۸۷

WWW.samsoor.COM

خبرتیا

زما د زړه پر دغه شاړه بې خاونده زمکه
د هېرې مینې کنډوالې ولاړې
په دغو ورځو کې یې بیا جوړوم
بیا به ودان کړم تر اسمانه اوچت
بل تاج محل د نوي عشق لپاره
دې تاج محل ته یوه نوې ملکه غواړمه
زه مجنون نه یم چې د تللې بې وفا لیلا لپاره ومرم
زه نازولی شهزاده د مینې
د ښایستونو او پریانو په ټاپو کې ګرځم
هرچا چې درې غمې د حسن د الماسو راوړل
چاچې د عشق لپاره راکړل خپل تاوده لاسونه
چا چې تر زلفو لاندې پټ کړم له فاني دنیا نه
چا چې په خوب کې زما ټوله شاعري ولیده
څوک چې له ما سره زما د شاعرۍ په یاغي تخت کیناسته
ها ملکه به وي د نوي تاج محل واکمنه
د ټولو ښکلو زړه ته لاره کوم
د ټولو خیال ته دروازه ټکوم
راشئ ! او نوی تاج محل وګتئ !

WWW.samsoor.COM

۹ سلواغه ۱۳۸۷

غزلونه

WWW.samsoor.COM

نيزار

هـر كـال چې پسرلى شي لـه كېږديـو سـره راشـي
يـو څـوک مـو شـينكي كلي تـه شپېليـو سـره راشـي

رمــه دريږ تــه بيــايـم د ځنگلــه لار ورتــه نيســم
دغرونـو مســتـه لـور گونـدي څېړيـو سـره راشــي

يو چا په تورو سترگو كې د پړانگ خوى ده پټ كړى
د زړه ښكار تـه مې غلـې لـه هوسيو سـره راشـي

راغلــې بنگړيــوانې خوشــه چينــه لارې څــاري
چــې خواتــه يــې لـوگرى لـه ســتريو ســره راشـي

د ســترگو زخـم ســاتمه د اوښــكو پــه نېــزار كــې
كيـداى شـي چې تصـوير دې لـه هيليـو سـره راشي

توپـان توپـان وطـن تـه مـو يـو نـوح د ثـواب نـه شتـه
چــې دومــره گنهگــارو تــه بېړيــو ســره راشــي

۱۳۷۷/۱۱/۲۸
پېښور حيات آباد

WWW.samsoor.COM

تناب

پټ راز یمه په شونډو تېرومه هره شپه
د ژوند سترې کیسه مې هیرومه هره شپه

وربل ګوتو کې را کړه اعتبار په عمر نشته
د زلفو په تناب دې اوږدومه هره شپه

دا ستا د ښایستونو په دې لویه پاچاهي کې
زه تش د زړه داغونه ډېرومه هره شپه

د تورو له وهلو نه مې دغه سترې متې
له غاړې د جانان چاپېرومه هره شپه

زړګی مې نه خرڅېږي ستا د ښکلو سترګو ښار کې
دغشیو په بازاریې ګرځومه هره شپه

لېوال ته حسن راوړه له لېواله عقل یوسه
دا دوه سره مستۍ کې بدلومه هره شپه

۳۱ثور ۱۳۷۸
کامه ننګرهار

WWW.SAMSOOR.COM

ساده غزل

چې سپينې ليچې دې چمبه تاووي
په خوار زړګي مې سره لمبه تاووي

بانه حاجيان دې له لېمو تاوېږي
کافر غرور ټوله کعبه تاووي

د زيارت توغه ! بختور يې څومره
پيغلې دې هره چارشنبه تاووي

د سينې زور له لونګينه باسي
ښکلې يې هسې په پلمه تاووي

زلفو کې مخ پټ کړي کوڅه کره بلا
په تور ماښام کې سره غرمه تاووي

۷غبرګولی ۱۳۷۸
خيرخانه

WWW.samsoor.COM

د زخمونو تنده

مـا تږي تـه دې خـدا يزده نظـر څـه نـږدې کـوي
د سـپينو اوبـو څـاڅکو تـه مـې نـه نـږدې کـوي

بس دو مـره يـم خبـر چې د ښو د څوکـو آب خـوري
هـر څوک چې نـن سبا ښکلو تـه زړه نـږدې کـوي

له ستوريو نه جوړ شوی يو قامت مې خوب ته راشي
د نـور يـوه دربـار تـه مـې کاتـه نـږدې کـوي

د سـرو زخمونـو تنـده پـه سـرو شـونډو مـاتوي
غـازي لالـي تـه بيـا ملالـه خولـه نـږدې کـوي

راوړاندې شه چې شپه پـه غـبـږه غـبـږه ولمـانځو
تيـاره کـې خلـک زړونـه سـره ښـه نـږدې کـوي

زمـا يـاغي نظـر يـې هـم ستـا خـال سـره پخـلا کـړ
دا عشـق څـه زورور دی ښـتـانه نـږدې کـوي

۴ وږی ۱۳۷۸
باړه پېښور

www.samsoor.com

لال

د تورو سترګو شور راوړه چې غلي غونډې شو
يو ډنډ د ګناه جوړ کړه چې سپيڅلي غونډې شو

راځي يوه جوړه دي توري تورې هيندوګۍ
رام رام ورسره وايو که منلي غونډې شو

چې زموږ د برين زړونه هم لايق شي د زخمونو
کړه نيغې يې را پورته چې ويشتلي غونډې شو

ورځو چې خپل يو لال راوړوله سلو ښامارانو
ټېپي راسره وايه چې غښتلي غونډې شو

کوم ځای مې اوريدلي چې د خدای(ج) ښکلا خوښېږي
يو ځل خو ته را وګوره چې ښکلي غونډې شو

غـزل

د خال ژنې دې راشي چې له سترګو پرهار يوسي
کوچی دی له ايلبنده به د سره اوبښ مهار يوسي
يـوازې مـو دغرونـو غـاړې هسـکې دي لا پـاتې
اخـر بـه ميرخي راشي تـر هغـو بـه هم دار يوسي
په زمکه خو يې سيوري رانه غلا کړل غدۍ مارو
دا ځل به مو له ستورونه آسمان کې مدار يوسي
دا مورېه څه بدمرغه يو زندان کې مو زندان دی
صياد مو په قفس کې هم له ستوني چغار يوسي
د څڼـو شـړک ځپلـي يـو د مـخ ديـدن بـه مومـو
د شـپو د شـهيدانو جنـازې بـه سـهار يوسـي
زمـا د زړګـي رنـګ يـې ورتـه پـټ ښـو ويلـی
د عشق له قمار باز نه به دې سترګې قمار يوسي
بېګاه ويل د سندرو شهزاګۍ چې که خوند غواړي
پـه پـور دې ټـولې ژبـې د پښـتو يکـه زار يوسي
درځئ چې سـلامي کـړو د دنيـا ټـولې سـندرې
آدم دې رباب واخلي له حجرو دې سېتار يوسي
زمـا د ټـپـو ژبـه ده د ټـولـو ژبـو ميـره
ملالـه بـه جنـت تـه يـو غـازي سـندر مـار يوسـي

د کابل جلال آباد لويه لاره
د ۱۳۷۹ کال د وري ۱۷مه

WWW.SAMSOOR.COM

دربار

مه وايه چې سترګو کې مې تش د خمار سره اوسي
هلته خو زما هم يو وړوکی غوندې زړه اوسي

څه په درز چمبه وهي او ګډې شي ګيډۍ ګيډۍ
دنګې چتې پيغلې چې سرخېلې د واده اوسي

لمره دعا نه شم کړای چې کلي ته دې وبولم
دومره اور خورا کړه چې لاسونه مې تاوده اوسي

سم به وي خو کم به وي زړه ستا د قد دربار نه دی
ستا د ښو کور دی دلته ټول په کې کاږه اوسي

سیند ورنه راوړي سپينو اوبو کې سور د وينو رنګ
ښکاري، چې بر کلي کې لا اوس هم پښتانه اوسي

۱۸الړم ۱۳۷۹

WWW.SAMSOOR.COM

لارې

دومره چې خود بين يو له هنداړو سره ځو
يو به ليوني خو له هوښيارو سره ځو

خدايزده چې ژوندی به تر ديداره ستړګې يو سو
يار ته په يوه لاره اغيارو سره ځو

زړونه مو بايللي تر کاروانه يو راغلي
داسې چې له ښکليو دل آزارو سره ځو

ستا زلفو ته لاس نيسو ولې به يې لارې يو
مونږ تر خپله ځانه هم له لارو سره ځو

عشق ته به رسيږو د يار سترګو سره مل يو
ژونده ستا درشل ته له خونکارو سره ځو

۵سلواغه ۱۳۷۹
کندهار

WWW.SAMSOOR.COM

ژوند لکه سپينې اوبه

خيـال د ژونـدون نـه سـاتو دومـره بې تـدبيره يـو
ستا سترګو ته نيغ ګـورو مـوږ څومره بې پيـره يـو

ډک خـم پـه سـر اړوو ، وعـظ د مـلا نـه اورو
ښـکلو سـره مينـه کـړو نـور نـو بـې تقصـيره يـو

ژامـه د ليـوه باسـو مـرګ مـو پـرې لـوريږي نـه
ښـکار تـه کمـان نـه لـرو زړونـو تـه بـې تېـره يـو

رنـګ سـره بلـد نـه يوزړونـه مـو دي سـپين سـاده
خيـال د انځـورګر لولـو خپلـه بـې تصـويره يـو

ژوند سپينو اوبو غوندې غواړو يې نغمو غوندې
سـتړي يـې لـه وينـو يـو سـتړي يـې لـه ويـره يـو

سلوغه ۱۳۸۰

WWW.SAMSOOR.COM

پـیر

بـوی د نرګسـو لـه دې باغـه پـه څـه ویـرو تلـی
خیال نه مې پټ ستا د خوږو سترګو تصویر و تلی

کلـه مـاتیږي تـا ګنـډلی کـه جفـا کـړې کـه نـاز
زړه نـه مـې تېـر و بېـر دا سـتا د بڼـو تیروتلـی

ساقي له مخ نه دې نور نه اوري نن زما پـه ګومان
لـه میکـدې څخـه ناراضـه کـوم فقیـر وتلـی

دا خلـک پېژنـي یـوازې د خـزان بادونـه
لـه دې د یـاره د خـوږو وږمـو بهیـر وتلـی

دا مریـدان بـه خـو د یـو بـل پـه کنـایو یـادوي
دې خانقـاه څخـه لیوالـه د عشـق پیـر وتلـی

سلواغه۱۳۸۰

WWW.SAMSOOR.COM

ارواښاد اسحاق ننګيال ته چې «شاعر» و !

د غرونو شاعر

د شعر د دوهيو قلندر مو ننګيال
د عشق د مازيګر يو مست ګودر مو ننګيال
پښتون هنره نن دې پريوتلی يو بل ستوری
زه څه وايمه ستوری بلکې لمر مو ننګيال
واه مورېه خو د فقر د ابد په غم روژه وو
يو ښکلی شان فقير لکه اختر مو ننګيال
د حسن د شرابو دريانوشه اشنا وايه
ساقي وکه شراب وکه ساغر مو ننګيال
د شعر د هنريت او آزادۍ لښکر ته وايه
سنګر مو ننګيال او هم رهبر مو ننګيال
ليواله بس د غرونو د شاعر کړه هم بار شوه
په خپله چې هم سيند و او هم غر مو ننګيال

❋❋❋

د ننګيال د مړينې په سهار چې له را ويښېدو سره سم وفا صاحب پرې خبر کړم د ۱۳۷۷ کال ثور مياشت پېښور.

WWW.samsoor.COM

روح لکه هینداره

زر ځلې کافر شومه بیا دې مسلمان کړمه
زه له ختمو جوړ آدم مینې دې انسان کړمه

روح مې آئینه غوندې ته یې د ښکلا تصویر
څومره را نږدې شولې څومره دې جانان کړمه

تا ته چې درګورمه څنګه به مومن شمه
ستا په عشق کې ډوب یمه څنګه دې ایمان کړمه

څاڅکی د شبنم یمه پروت پر یوه شنه پاڼه
یو ځل که را وګورې څاڅکی به باران کړمه

هره ساه مې زړه کې یې هره ساه مې سترګو کې
چېرته دې پیدا کړمه چېرته دې پنهان کړمه

۱۳۸۱/۴/۷

WWW.SAMSOOR.COM

آيينه

ستا مې چې نظر په ښکلا پرېوځي
اوښکې له لېمو په خندا پرېوځي

نوم دې چې هم تش په ژبه واخلمه
خولې نه مې سلګۍ په ګډا پرېوځي

عشقه لېوني دې چې ترې کډه شول
اوس به پردې کلي بلا پرېوځي

ډېر چې درته ګورم آيينه به شم
ګوندې کوم نظر دې په ما پرېوځي

ښکلي د لېوال دغه پښتون غزل
پرېږده لوپټه شي په تا پرېوځي

۱۳۷۴/۴/۱۲
کابل پوهنتون

WWW.samsoor.com

مانو

له کومه راغله د ليلا د تنگ کوڅې سندره
چې مو په کلي کې خوره شوه ليونۍ سندره

شور د پاوليو د سينې، د چا خوبجن اسويلي
لېونۍ زړه مې رانه غواړي د کيږدۍ سندره

پاس په دره کې د رمې د غاړو زنگ سره مل
څومره خوږه ده مازيگر کې د شپيلۍ سندره

دا د سيند غاړه کې نن بيا د چا وربل جوړېده
چې دا سې ماته کړه مانو پرې د ځوانۍ سندره

زه به نغمه شم د آدم ستا د مړوند پر بنگړو
ته راته وايه په ناز ناز د درخانۍ سندره

لوگر د مينې په لور پرې کړ خوشه چينې يوسه
د زړه پرهر ته يې د شونډو د پتۍ سندره

بي بي مرجانه هره پېغله شوه زيارت ته ورځي
کوډگر ملنگ هره شپه وايي د دوهۍ سندره

۱۳۷۲/۲/۳
کابل پوهنتون

WWW.samsoor.COM

جرګه

ما مې د زړه ورته ډېوه راوسته
ځار شم د زلفو دې چې شپه راوسته
ما خو يوازې درکتل په مينه
تا ورنه جوړه يارانه راوسته
ته دې ښايست ته چې خودبينه شولې
درته د روح مې آئينه راوسته
د زړګي وران کلى مې تش و خو نن
ورته نظر څه مېلمنه راوسته
چا دې تصوير د زړه تر سترګو راوړ
چا مې سجدو ته نن کعبه راوسته
ستا مې غرور سره نن جنګ کولو
څه وکړم حسن دې جرګه راوسته
شوه مې لېواله هديره په ګډا
خداى خبر چا ورته هغه راوسته

۱۳۷۴/۲/۳۰

www.samsoor.com

سهار

ادا د زلفو سلسله ماته کړي
ښکلې غوسه شي آيينه ماته کړي

ځار شم حيرانه ده چې تش وربل ته
د ګل ځواني په څه پلمه ماته کړي

ستا د کتو سپرلي ته وايه اشنا
چې مې د روح کنګل ځيله ماته کړي

څومره لېوال يو د درشل سهار ته
کله به راشي چې دا شپه ماته کړي

غمه د اوښکو ساقي څه شوه چې لږ
د نظر جل د زړه غرمه ماته کړي

۱۳۷۴/۱۱/۲۱

WWW.SAMSOOR.COM

غشي

څه سترې شان داغونه مې پر زړه خواره واره شي
جانانه پر اوربو دې چې وېښته خواره واره شي

خوږې غبرګې د شونډو ته دې وایه چې توده شي
دردونه مې اشنا چې پرې ویده خواره واره شي

د خیال قدم دې زړه ته چې پرې ږدي راشي ښکلې وایه
بانه خواره واره شي که لېمه خواره واره شي

د ښکلي قهر غشو دې مغل د ببتلون مات کړل
څه نوره هم غوسه شه چې لړښه خواره واره شي

زما زړه یې کړ قتل ناز دې ببل غرور دې ببل شو
همېش تربري وروسته پښتانه خواره واره شي

باغ بالا
۱۳۷۵/۵/۳

WWW.SAMSOOR.COM

مات غرور

پورته دې بانه کړه د ادا په غېږ کې شپه راکړه
وروه زلفې د ښکلا په غېږ کې شپه راکړه

شوندو کهنګارو ته د مينې د آيت په نوم
شونډې را نږدې کړه د دعا په غېږ کې شپه راکړه

زه يم، يو څو اوښکې دمه ستا د بارخو سيورو ته
خير دی مساپر يم د خندا په غېږ کې شپه راکړه

مات غرور خو نه يم چې د ناز غېږ نه مې وشړې
سترګو کې دې خوب يمه اشنا په غېږ کې شپه راکړه

خپل دې يم، پښتون دې يم، غزل دې يم، لېوال دې يم
ځار شم پښتنې نن د حيا په غېږ کې شپه راکړه

۱۳۷۴/۳/۱۳
کابل

WWW.SAMSOOR.COM

کوڅې

لېمـه کـوز ګـوري څـه بـانې جـوړوي
ځـار لـه کتـو دې چـې ګیلـې جـوړوي

نـه شـي نظــر د زړه ګــلاب پتــوم
وایـه وربـل دې چېـرې شـپې جـوړوي

چې د ښایست سپرلی پرې زړه تـه راشـي
اغـزي مـې سـترګو کـې کـوڅې جـوړوي

سـتاد پښـتون حسـن کـاروان تـه ښـکلې
اوښــکې لېمــو کــې تــاترې جــوړوي

لېوالــه تــول ورتــه غــزل غــزل شــه
ســترګې یــې بیــا د نــاز کیســې جــوړوي

۱۳۷۵/۹/۲۵
کامه - ننګرهار

WWW.samsoor.com

خيرات

ستا له ښکلا نه لږ زکات غواړم
د مينې طوره يو تورات غواړم

دومره مجبور کړم پښتنو شونډو دې
له مغل خال نه دې خيرات غواړم

چې د وربل کعبه دې خلاصه شي ترې
د سرو د ټيک منات دې مات غواړم

ستا د شهيد حسن پر قبر ولاړ
يتيمو اوښکو ته مې سخات غواړم

زخمي تصوير دې د زړه غېږ کې پروت دی
ستا له بڼو نه يې کسات غواړم

۲ ليندۍ/۱۳۷۲
اچيني پېښور

WWW.SAMSOOR.COM

غځونې

ځلېږي آيينه کې چې ښکارېږي آيينه کې
د خپل ښايست له سترګو راورېږي آيينه کې

ته پاڼه پاڼه ژوند يې او زه ذهن د ځنګلونو
آبشار زما شاهد دی چې شنه کېږي آيينه کې

باڼه په سجده پرېوتل د اوښکو په محراب کې
ای حسنه څه مغرور يې خو ماتېږي آيينه کې

جوهر زما د وينو انعکاس کوي ستا مخ کې
دا رنګ د حيا نه دی، چې سره کېږي آيينه کې

زه لاس د انځور کړيم تا به څنګه کړم راټوله
ته څو مره ځانګې ځانګې لا غځېږي آيينه کې

١٣٧٧/١/١٧

WWW.SAMSOOR.COM

تکبير

ستا تصور مې هر مهال مېلمه وي
لکه پر مخ د ښکلو خال مېلمه وي

د زړه له ختو مې منګي جوړوي
خوب کې مې ستا د عشق کلال مېلمه وي

څه د نهارو د تکبير ښايست دی
لکه د ښار مو چې بلال مېلمه وي

مغلو داسې ورا ناوه لکه چې
روح په کابل کې د خوشحال مېلمه وي

اوري نظر نه دې باران د غزل
لکه د سترګو دې لېوال مېلمه وي

۱۳۷۵/۱۱/۲۴

WWW.SAMSOOR.COM

سلايي

پسته شه لکه وړانګه پر ګورد باندې خوره شه
يا رنګ د سلايي شه په نظر باندې خوره شه

زه خيال د آدم خان يم سر به ستا پر زنګون کېږدم
ته شرنګ شه د پاوليو پر ټټر باندې خوره شه

زه لپه د تيارو يم اې دعا د رڼاګانو
د ستورو له آمين سره په لمر باندې خوره شه

يو غر يوه رمه ده يو شپونکی يوه شپېلۍ ده
درځار شم يکه زار شه ماز يګر باندې خوره شه

د زړه پر ميوند جنګ دی هله پاڅه چې مات نه شي
لنډۍ شه د ملالې په لښکر باندې خوره شه

۱۳۷۷/۳/۲
غزني

WWW.samsoor.COM

جادوګر

د ستورو اتڼ ګډ دی چېري ناوې د سپوږمۍ وړي
قاتل باد د سندرو د زړه شپون نه مې شپيلۍ وړي

ما زلفو لاندې پټ کړه د سيلۍ جادوګر راغی
له ما څخه څادر وړي او له تا څخه کېږدۍ وړي

د ناز ديوال يې جوړ دی د رباب د ترنګ له خښتو
د زړه آدم مې داسې يوه ښکلې درخانۍ وړي

ايلبند په ايلبند ګرځي يوه دنګه غنمرنګه
د ژوند د اوښ مهار مې يوه دارنګه کوچۍ وړي

کړه تورې سپينې ليچې چې د خيال پر ميوند جنګ دي
هر شرنګ دې د بنګړيو زړ ټپې د ملالۍ وړي

۱۳۷۷/۴/۱۷
زابل - کلات

WWW.samsoor.COM

د ناز پرخې

چې دې د سترګو د کتو وړ شومه
لکه غوټۍ د غوړېدو وړ شومه
څه بختور شومه چې اوښکه شومه
ښکلې! ګرېوان ته د درتلو وړ شومه
ناز ومه پرخه پرخه پروت پر شونډو
غروره پام د ماتېدو وړ شومه
دام د خوبونو يې وربل خوروي
رقيبه! اوس دې د ويشتو وړ شومه
له لېونو سره چې مل ګرځمه
ښکاري ايله دې د کوڅو، وړ شومه
اشنا مې نوم چې ياد په مينه کړو نن
عشقه معراج ته دې د تلو وړ شومه
لېوال غزل مې د شملو غزل شو
ايله چې نن د پښتنو وړ شومه

۱۳۷۲/۲/۲۱
کابل

WWW.samsoor.COM

نتکۍ

ګل پرخه په خوله چاته ډالۍ په شونډو ایښې
شونډو مې دې شونډو ته زارۍ په شونډو ایښې

دا کلی هومره شین دی لکه ستا د خندا فصل
نتکۍ د پسرلي ورته غوټۍ په شونډو ایښې

پربوتې په خوب وړي جانان ځانګه د کمڅو ده
یا ګوته د چوپتیا ورته سپوږمۍ په شونډو ایښې

نن هم د چا له بامه سترګې برغره ته دي پاتې
د کلي زلمي شپون چېرې شپېلۍ په شونډو ایښې

د لمر په خولو لامبي د وربل د شپو ګلاب
که توره د پښتون لالي کوچۍ په شونډو ایښې

۱۳۷۵- مرغومی۲۸
حسن ابدال د مشوانیو کلی

WWW.samsoor.COM

جاله وان

تـــږی شـــو ، ریـــدي د غـــره بـــاران تـــه لپـــه ونیـــوه
ســـترګو د شـــپونکي کـــور د جانـــان تـــه لپـــه ونیـــوه

بـــاده بختـــوره بیـــا د چـــا پګـــړۍ کـــې ګـــل ټـــومبې
اوبـــکو د کـــوچۍ دې چـــې ګرېـــوان تـــه لپـــه ونیـــوه

کـــوم تـــږی لـــوګر یـــې د لـــیلا اوږې نـــه مـــوړ کړلـــو
شـــنه منګـــي غـــرور نـــه چـــې اســـمان تـــه لپـــه ونیـــوه

خدایزده د سپېرو شونډو کچکول کې ورنه څه غواړې
ســـتړي ژرنـــده ګـــړي چـــې پېـــزوان تـــه لپـــه ونیـــوه

تېـــر مـــازیګری دی، ســـیند نـــه پـــورې څـــوک پـــه تمـــه دی
بـــکلې پـــه زاریـــو جالـــه وان تـــه لپـــه ونیـــوه

۱۳۷۵/مرغومی/۲۷
حسن ابدال

WWW.samsoor.com

بارانونه او ډیوې

تیاره ده، تروږمې ده، ستا یادونه او ډیوې
له سترګو سره جنګ کوي خوبونه او ډیوې

ستا زلفې یې په مخ دانه وانه وې خورې کړې
بېګاه یو ځای راغلي وو بادونه او ډیوې

ګېډۍ ګڼ کمیسونه په کې چتې پښتنې
واه! ښکلي یو ځای شوي دي ګلونه او ډیوې

دا خلک خړو کلیو کې بس خپل جانان ته پرېږدئ
دا خلک درنه نه غواړي ښارونه او ډیوې

په تنده دي په منډه دي ملت مې په تیاره کې
خاونده! یو ځای ورکړې بارانونه او ډیوې

۱۳ الیندۍ ۱۳۸۷

WWW.SAMSOOR.COM

سوی زړه

بس په شکرانه کې یوه خوله راوړه
پال ګورم له رغوي سره زړه راوړه

نه مرمه ورځه سر ته مې مه کینه
تږی یمه ولاړه شه اوبه راوړه

نه دي غشي ، زړه باندې خوارۀ لګي
سترګې دې راپورته کړه بانه راوړه

تاویل چې سترګې تورومه پرې
تاویل د سوي زړه رانجه راوړه

نه به څښي لېوال دغه ترخه شراب
ته ورته د سرو شونډو خواږه راوړه

WWW.samsoor.COM

نوې کيسه

قند ستا د شونډو له ترخه قسمته هېر نه کړم
د غم صراط نه يې په هېڅ بهانه تېر نه کړم

د زړه له درد څخه مې دروړې ډېرې سپينې سکې
خو زه يې ستا په خريدارو کې هم شمېر نه کړم

څو مې چې سترګې رڼېدې ستا مې پرې لا څارله
ستا غم به ډېر و زورور خو زه يې زېر نه کړم

کيسه زړه ده د بڼو او وروځو ، شونډې راوړه
زه سوله غواړم ياد د غشيو او شمشېر نه کړم

ما ويل شکست نه به لېوال غوندې په زړونو کينم
مين يې کړمه مګر مات يې ستا په څېر نه کړم

WWW.SAMSOOR.COM

مرمر

دا ځکه مې په غېږه کې نیولي دي لاسونه
هر ځل مې چې له تا نه را تاو کړي دي لاسونه

زه تږی وم، دوی لپه شول، له سپینو اوبو ډک شول
د ژوند په نامه وایم چې دې ښکلي دي لاسونه

هر ځل مې چې له ستورو جوړ امېل په خوب لیدلی
سبا مې ستا په غاړه کې لویدلي دي لاسونه

په حقه له تندي سره جوړه په سجده پرېوځي
ادم چې له حوا نه چاپېر کړي دي لاسونه

WWW.samsoor.COM

کوربان شم له پښتو لاسو د هغو ملائيکو
چې ستا يې له مرمرو نه تراشلي دي لاسونه

راځه چې يې د اوښکو په شبنم باندې ټکور کړم
ګلابو او نرګسو دې داغلي دي لاسونه

اې خدايه ! چې په موټي کې قبضه د توري نيسي
دې وليو ته دې ولې نو ورکړي دي لاسونه

چې نه دې و شين کړي يو غنم، خو لور دې راکړ
ما څو ځلې په دې باندې ريبدلي دي لاسونه

راښه ستوري مې څاڅي له دې لسو وارو ګوتو
چې ستا په تورو زلفو مې وهلي دي لاسونه

وطن چې جوړوئ خلکو ! که دوه ځبنتې وي کمې
غريب لېوال په مينه دربښلي دي لاسونه

۲۰۰۸/۱/۲۳

WWW.samsoor.COM

د سترګو ماتې هېنداري

يو څوک دې په سندرو او په وير ياد وي
مريد دی په حلقه کې نوم د پير ياد وي

د زلفو په تړلو موڅوک کله ناز وي
زموږ د جنون ښې په زنځير ياد وي

زما د لمدو سترګو ماتې آيينې
دوينو، اوښکو منځ کې ستا تصوير ياد وي

چې زړونه رانه يوسي خپل ښايست ته شي مغرورې
چې زړونه مو رامات کړي نو تقدير ياد وي

د يار د نامه توري مې سلګيو کې ماتيږي
دا څوک په دې دنيا کې ما فقير ياد وي

WWW.samsoor.COM

سلګۍ

بېګاه دوه پرښتې وې مقررې دلته راغلې
د استا له ښکلو سترګو نه کوترې دلته راغلې

قسم جانانه ټوله ورځ مې زړه کې ګرځېدلې
چې نيمه شپه دې وکړلې وزرې دلته راغلې

په شنو سترګو يې ستا د تورو سترګو غلا کوله
يو دوه د پرنګيو جادوګرې دلته راغلې

د عشق له پيغمبر سره د سرو کفارو جنګ و
بېګاه د ملايکو څو لښکرې دلته راغلې

سلګۍ سلګۍ اسرې لکه افغانې مهاجرې
د استا د سترګو جنګ نه مرورې دلته راغلې

پرون دې دلپوال د غزلونو کتاب لوستی
خبرې دې خوږې لکه سندرې دلته راغلې

۱۷ مارچ ۲۰۰۴ توسن اريزونا

WWW.samsoor.COM

د لنډيو شرنګ

شب پرست يم خپل يزدان سره مې شپه ده
ستا له زلفو او باران سره مې شپه ده

مجلسي ياران مې ستوري او سپوږمۍ دي
مسا پريم شنه آسمان سره مې شپه ده

ستاد سترګو څه نيکمرغه اسارت دی
چې له تيراوله کمان سره مې شپه ده

له ګونګرو يې د لنډيو شرنګا اورم
ستاله ټيک او له پيزوان سره مې شپه ده

چې ويده شمه بس جنګ په خوب کې وينم
ستا د حسن له افغان سره مې شپه ده

۱۹ اپريل ۲۰۰۴ هوسن

WWW.SAMSOOR.COM

یا هو

بېګاه دلته راغلې وه ډېوې سره نجلۍ
آسمان نه پرېوتلې وه ډېوې سره نجلۍ

د سپین کمیس ګلان يې د مظلومو وینو څاڅکي
ملنګه وه، سپېڅلې وه ډېوې سره نجلۍ

په کلي کې نن باد د اسرافیل شپېلۍ وهله
بېګاه کوم چا ویشتلې وه ډېوې سره نجلۍ

یو روڼ ستوری را پرېوت، خلکو ولیده له ورایه
همدغلته لیدلې وه ډېوې سره نجلۍ

د کلي ملایانو ترسبا هو، الاهو کړ
د قدر شپه بللې وه ډېوې سره نجلۍ

یو څولیوني ولاړو چې د زړونو نذر ورکړو
ارمان چې نوره تللې وه ډېوې سره نجلۍ

۴ مې ۲۰۰۴ توسن اریزونا

WWW.samsoor.COM

حضور روح

ستا يوې جلوې ته له ګناه سترې بدن شو اور
وتراشه دا روح مې پرېږده خير دې که مې تن شو اور

ځان نه يم راغلی او سفر مې تر خپل ځانه دی
ستا د مخ رڼا ته د دې لارې لوغړن شو اور

مړه خاوره ويده وه خو چې تاو رته تش وکتل
ويښه شوه خو پوه نه شوه چې څنګه پرې وطن شو اور

ګل په خنديدو کې ستا د حسن نښه راوړله
ما ته مې په ځان کې دغه څيرې پيرهن شو اور

تا نه يې رڼا زده کړه او ما نه تا ويدل او سوز
ځارشه زموږ له مينې نه چې دومره برخمن شو اور

دومره مې دروا خله چې خيرن خلک مې نه ويني
ما ته خو په دې دنيا کې دغه شان بودن شو اور

۳۰ وږی 1383 مريلند کالج پارک

WWW.SAMSOOR.COM

اوښکه

جانانــه د خــوږو ســترګو تصــوير ســره دې ژاړم
د خوب او خيـال لـه تـور او سـپين تعبيـر سـره دې ژاړم

دا تارا تــه ويلــي و چــې بنــد کــې بــه مــې ســاتې
تــه نــه يــې د يــادونو لــه زنځيــر ســره دې ژاړم

ستا اوښـکه مـې تـاويزکړه ګرځومـه يـې پـه غـاړه
لــه پيــر ســره دې ژاړم لــه فقيــر ســره دې ژاړم

بــس تــاکې چــې اوســېږم ليــونی يمــه وطنــه
خنــدا ســره دې خانــدم او لــه ويــر ســره دې ژاړم

برخليـک دې دی چې خپلـه مينـه خنبـه کړې پـه خپلـه
ليوالــه بدقســمته لــه تقــدير ســره دې ژاړم

مريلند - امريکا

www.samsoor.com

يو مسافر

توبه مې کړې وه چې ماته شوه توبه مې وکړه
شيخ او ساقي سره همدومره ګوزاره مې وکړه

ته به مې خوب غوندې په ياد کې ساتې ښکلې ياره
يو مسافر وم، دلته راغلم يوه شپه مې وکړه

افغانستان غوندې زخمي زړګی مې راوړ درته
جانانه راشه، شوندې راوړه څه چاره مې وکړه

دې ته دې هم لويه ګناه ووېل زما قاتله
چې ځنکدن کې دوطن خواته سجده مې وکړه

زه سترې نه وم خو پښتو مې مخ ته ودريده
توره مې ماته کړه دښمن سره جرګه مې وکړه

ليندۍ ۲۵ - ۱۳۸۳ واشنګتن

WWW.samsoor.COM

د تصویر خندا

جانانـه څـوک چېـرې هـم داسې ناروانـه کـوي
چې زړه کې ناست وي خو پروا د زړه والانه کوي

دومره ډېر فرق دی ستا د سترګو او د خلکو ترمنځ
خبـرې ټـول کـوي خـو هیڅ څـوک یـې ادا نـه کـوي

چې تـه را ونـه ګورې روح بـه مې ځان څه وویني
چې تصـویر نـه وی آیینـه چا تـه خنـدا نـه کـوي

اخر په زموږ زړونه د خدای(ج) حسن په خوب و ویني
دغـه مـین ماشـومان هیڅکلـه ګنـاه نـه کـوي

وايي مرګ سخت دی روح له تنه جدا کیږي مګر
مـا دوطـن بیلتـون لیـدلی هـیڅ پروانـه کـوي

۲۸ -وری ۱۳۸۴ واشنګټن دی سی امریکه

WWW.samsoor.com

ته او سندرې

دا ستا په خندا ګانو مې مینځلې دي سندرې
دا دومره چې رنې او شرنګېدلې دي سندرې

چې باد ته ستا د زلفو رشتې پورته په نڅا شوې
په ما هغه شیبه را ورېدلې دي سندرې

را رغړي ستا له سترګو په رنجو ککړه او ښکه
تصویر ته یې حیرانې غلې غلې دي سندرې

WWW.samsoor.COM

دا ستا دي ځمبېدلو سترګو څه جادو را وکړ
په شونډو کې زما هم په خوب تللې دي سندرې

کاته دې که وژل نه کړي نو دومره راته وايه
دا چا مې په زړګي کې را وژلې دي سندرې

يو څو څاڅکي يې پريوځي چې دا ستا پر بارخوګانو
دا ځکه د باران او پاڼو ښکلې دي سندرې

زما د زړه له شاړې هم خوږې نغمې ته وکيږي
بېګاه دې سترګو بيا پرې ورولې دي سندرې

نالوستي تخييل مې پرې ايمان د مستۍ راوړ
د شونډو له کتابه دې راغلې دي سندرې

د کلي چتې پېغلې له منګيو سره ناڅي
لېوال د غره چينې ته نن و يلې دي سندرې

وری/۲۰/۱۳۸۸
ماسکو

WWW.SAMSOOR.COM

غزلګی

د تورو سترګو ناز وژلی یمه
ستا د کتو انداز وژلی یمه

د روح کوتره مې مینه وه پرې
د ښکلا داسې باز وژلی یمه

چې ته ترې ووتې او دی پاتې شو
د ژوند همدې اعجاز وژلی یمه

دو مره ښایست کې پټه هو مره غوسه
د خلقت دغه راز وژلی یمه

روح مې له تنه په نخا ووته
د حسن داسې ساز وژلی یمه

یلدا ۱۳۸۸

WWW.samsoor.COM

منظومې

WWW.SAMSOOR.COM

ارشاک ٴ او اوښاس

WWW.samsoor.COM

ارشاک او اوشاس

د هيندوکوښ پر هسکو څوکو وې لا واورې پرتې
خو پسرلی د کاپيسا مېلمه و
او په بګرام کې د ګلونو څپو
د آريايي پېغلو لمنو ته عطرونه شيندل
پاس په دره کې لمر ته
ځنګلونه بيا ويښېدل
د کاپيسا د ښتې وې ټولې له غاټولو ډکې
د پسرلي داسې ښايسته ورځې وې
چې د بګرام ماڼۍ کې
د ښادۍ ډول اتڼ ته وګړزيده
زلمېو واچولې ځنې ورته
پېغلې ګيډۍ ګيډۍ را تاوې شولې
ګرده کړۍ يې د اتڼ جوړه کړه
سرې عنابي پيالې راوګرځېدې
ښکليو ساقيانو ډک خمان ګرځول
شپه چراغانه لکه ورځ ښکاريده
د خوشالۍ او د ښکلا شيبو کې

کوم مساپر چانه پوښتنه وکړه
چې دغه جشن دا ښادي ولې ده؟
دومره بې حده خوشالي ولې ده؟
کاپيساوال ورته ځواب کې وويل:
تر تا قربان شم ناخبره وروره
د آريايانو دبرى په خاطر
زموږ د خپلې خپلواکي په خاطر
د لښکر مشر دا فرمان ورکړى
چې بس دا اووه شپې او دا اووه ورځې دې
په کاپيسا کې خوشالي وي اتڼونه به وي
د ميو ويش به وي جشنونه به وي
د لښکر مشر بريمن ستون شوى
او دغه جشن د بري جشن دى
کاپيساوال خپل مساپر اشنا ته
يوه پياله له ميو ډکه ورکړه
او بيا يې داسې وويل:
زما مساپره اشنا !
تانه قربان شم بې خبره اشنا
څه موده مخکې زموږ پر ښکلې کوبا
د آسمايي پرها سپيڅلې سيمه
د ارغوان په رنګو ښکلې سيمه

WWW.samsoor.COM

د غلیمانو لوی تاړاک تېر شو
د آریایانو د دښمنو تاړاک
ها پنچالیان یادوم
د اباسین له سینده پورې خلک
چې لونګۍ نه لري لنګونه تړي
هاچې له رنګه تور دي
د زړه له سنګه تور دي
چې یې «راجا» مشر دی
له کنیشکا یې بغاوت کړی دی
دوی نه بودا چې هم نفرت کړی دی
څه موده مخکې یې ښکرونه وکړل
او د راجا لښکریان
ښکلي کابل ته راغلل
د آسمایي معبد زموږ د نیکمرغۍ معبد و
هلته وه ښکلې ملکه د خپلواکۍ ولاړه
هاچې هوسۍ نومېده
هغه هوسۍ چې کنیشکا هم ورته سر ټیټوي
ستر کنیشکا خپل هغه تاج چې «همایون» نومېده
د خپلواکۍ د دغې ښکې ملکې سر ته په نذر ورکړ
داسې یو تاج چې له الماسو او سروزرو جوړ و
داسې یو تاج چې په دنیا کې یې مثال نه درلود

WWW.SAMSOOR.COM

دا سې یو تاج چې آریایانو به پرې فخر کاوه
هو زموږ ستر شهنشاه
لوی کنیشکا خپل دغه ښکلی تاج هوسۍ ته ورکړ
همایون تاج د آریایانو د عزت نښه وه
همایون تاج د آریایانو خپلواکي نومېده
همایون تاج به د هوسۍ پر ښکلي سر ځلېده
خو پنچالیانو دغه تاج ځان سره وتښتاوه
اوس د هغوی د تور راجا پر سر دی
همایون تاج هغه سپېځلې نښه
همایون تاج د آریایانو غرور
اوس د راجا پر سر دی
او اباسین نه هاخوا
د پنچالیانو تور لښکر وړی دی
خو مساپره ! واوره !
لوی کنیشکا چې دا خبر واورېده
له پکتیانا او روهستان ځخه یې
د هر پکتانه زلمي یو ځای کړل سره
لوی لوی لښکر یې جوړ کړل
د دې لښکر و مشر
همدا بوډا سالار شو
چې نن یې دلته د بګرام ماڼۍ کې

WWW.samsoor.com

داسې لوی جشن جوړ کړ
سالار بری ګټلی
اوس د بګرام پر ښکلا زړه مړوي
د کاپیسا له ښکلیو کام اخلي
د هیندوکوښ په اوبو زړه سړوي
سالار جګړه ګټلې
سالار اتل دی اتل
مور د بوډا اتل د سوبې او بري په خاطر
داسې اتڼ کوو پیالې ویشو
چې پنچالیان موتر اټکه تېر کړل
مګر ارمان دی اشنا:
چې د کابل د آسمایي معبد کې
هوسۍ هماغسې ټپي پاتې ده
ویاړلی سر یې لوڅ دی
همایون تاج ورنه راجا وړی دی
هوسۍ تر اوسه لا سرتوره پاتې
د آریانا عزت راجا وړی دی
ستر کنیشکا د پکتانو زلمیو
یو بل لښکر جوړوي
داسې لښکر چې به نیزې ولري
او تېره غشي به یې تېرې چوي

WWW.SAMSOOR.COM

دغه لښکر به اباسين څخه ورپورې غاړه
د پنچاليانو له راجا سره جګړې ته ورځي
ګوندې لښکر د پنچاليانو مات کړي
ګوندې راجا ووژني
او لوی غرور د آريانا وګټي
د هوسۍ ښکلی تاج ترې بيا وګټي
ګوندې بايللی عزت بېرته راوړي
همايون تاج امانت بېرته راوړي
ستر کنيشکا ويلي:
هر يو زلمي چې د راجا سر غوڅ کړ
هر سپاهي چې تاج هوسۍ ته راوړ
هر څه چې وغواړي انعام به ورکړم
يو لوی انعام به له خپل ځانه ورکړم
هو دا زما وعده ده
دغه وعده د کنيشکا وعده ده
اوس پکتانه زلمي لښکر جوړوي
په کاپيسا او په کابل کې واستاکار لګيا دي
دغه لښکر ته له فولادو نه نيزې جوړوي
نو مساپره اشنا !
زما قلندره اشنا !
چې دې په سترګو کې جهان ځايېږي

WWW.samsoor.COM

ته چې ملنګ يې کرامات به لري
ګوندې په زړه کې برکات به لري
داده زموږه د خوښيو کيسه
او د جشنونو پايکوبيو محفل
او مساپر ملنګ چې دا واوريدل
په شورما شور او هياهويې وويل:
جامونه ودروئ سازونه بند کړئ
چې زه يو راز له خپل کماله لرم
يوه کيسه هم له پنچاله لرم
ملنګ دا خبرې وکړې(*)
او ناڅاپه يې ځرخ وخوړ
لوی ميدان ته چې ورګډ شو
نو يې درب ورکړ پښې ته
ټول محفل يې کړ خاموشه
له ساقي تر باده نوشه
ستر سالار خپل لاس اوچت کړ
او سازيانو خپل ساز ټپ کړ
نڅاګرې شوې کرارې
خلک ودريدل په لارې

(*) دلته د شعر وزن او آهنګ بدل دی هيله ده ،چې تر يو ځايه په بيل آهنګ سره ولوستل شي.

WWW.samsoor.COM

زوړ سالار د لښکر پاڅېد
او ملنګ ته يې نارې کړې
اې ملنګه ليونيه !
وايه څنګه دلته راغلې؟
زموږ عيش دې را خراب کړ
په خورو ورو خبرو
دې را خلاص د زړه کتاب کړ
ملنګ وکتل سالار ته
لږ موسکی شو بيا يې وخندل په زوره
داخندا د ليونتوب وه
که يې وخندل د زړه له پټه شوره
په خندا کې ملنګ وويل:
د زلميو بوډا مشره !
ته په څه باندې مغرور يې؟
پنچاليان دې دي شړلي؟
که راجا دې دی مات کړی؟
مګر ته خو هم خبر يې
چې راجا دی اوس خوشاله
ستا د ښکلې هوسۍ تاج يې پر سر ايښی
ځان خبر کړه له دې رازه
سل طلسمه دي په کار کې

WWW.SAMSOOR.COM

ماليدلي دا په خوب کې
چې «بودا» يې راته وايي
دا زما خبرې نه دي
راوتلې د بودا له ښکلي زړه دي
تور راجا د ابليس يار دی
ها ابليس چې د ماښام په ښار کې اوسي
لمر لويدو خواته يې کور دی
دا طلسم پر راجا دی ابليس کړی
څو ناولي راهبان يې اشنايان دي
يو څو کسه هم د اور له بتکدې نه
يو راهب د «دېويسنا» له لوی مندره
دوی جوړ کړی دی په ګډه دا طلسم
چې راجا کابل ته راغی
دهوسۍ تاج يې تالا کړ
بودا وايي:
دا طلسم به ماتيږي
دا طلسم له بدرنګونه جوړ شوی
ابليسان دي ټول بدرنګه
د بدرنګو طلسمونه
به يوازې او يوازې
په ښکلا باندې ماتيږي

WWW.SAMSOOR.COM

يوه ښکلې ښکلا غواړي
ښکلا نذر د بودا ده
ښکلا مينه د بودا ده
او بودا حسن پرست دی
نو سالاره زما ياره !
چېر ته حسن نذرانه کړئ
کا پيسا کې ښکلې ډېرې
هره پېغله يې ده حوره
کا پيسا دې نذر ورکړي
دا طلسم به ماتيږي
او س نو وګرځئ بګرام کې
چې تر ټولو ښکلې ځوک ده
هغه نذر کړئ بودا ته
هله مات به شي طلسم
د راجا او پنچاليانو
ملنګ دا خبرې وکړې
بيا يې درب ورکړ پښې ته
له محفله بهر ولاړه
داسې ورک شو چا ونه ليد
چې پر کومه لاره ولاړه
زوړ سالار خپل لاس او چت کړ

WWW.SAMSOOR.COM

پیالې بیا په ګرځېدو شوې
د سندرو شور ماشور شو
نڅاګرو نڅا پیل کړه
او محفل له شوره ډک شو
خو سالار دې ته حېران دی
دا تر ټولو ښکلې څوک ده؟
چې بودا یې نذر غواړي؟
دا به څوک وي دا به څوک وي؟
دا ملنګ به ریښتیا وایي؟
چې بودا یې په خوب ولید؟
په ریښتیا به نذر غواړي؟
دا تر ټولو ښکلې څوک ده؟
چې بودا یې نذر غواړي؟
دا به څوک وي دا به څوک وي؟...

❋❋❋

بګرام د ټولې نړۍ حسن را ټول کړی دلته
بګرام ښکلا ښکلا څپې وهي ټول
څه د سپرلي څه د ګلونو ښکلا
څه د مستۍ څه د جامونو ښکلا
د بګرامیو ښکلو پېغلو نڅا
د چلچراغ او فانوسونو رڼا

WWW.SAMSOOR.COM

بګرام ژوندی دی بګرام جشن کوي
بګرام د مینې پیوندونه تړي
د پکتانو زلمو کاږه بربتونه
د کاپیسا د چټو پېغلو حسن
څه تماشا یې جوړه کړې خدایه!
د دنګې ښکلې بلورینې ماڼۍ
تر څنګه ډول څومره په درزوهي څوک
او پکتانه سرتیري
څومره په مست انداز اتڼ کړي ورته
ملاوې تړلې تېرې تورې ترڅنګ
چې د څپلېو یې خرپا خېژي
کله چې تاو شي او را تاوشي کیني
د پښو له پوندو یې برېښنا خیژي
دا پکتانه اتڼ چیان
له بګرامیو پېغلو زړه لوټوي
د اتڼ چیانو سرخېل
ها څښور ها غنمرنګ زلمی
هغه چې غټې ځیږې سترګې لري
ها د چینار په شانې دنګ زلمی
چې یې تر ملا دی سور دسمال تړلی
څومره ښایسته دی څومره مست اتڼ چې

WWW.samsoor.COM

لکه سرکشه آس دی چست اتڼ چي
ها روهیلی د روهستان سرتیری
ها پکتیانی ها چې «ارشاک» نو میږي
هاچې په توره کې همتانه لري
ها چې جګړه کې ځوک په مخ نه ورځي
هغه ارشاک هغه بېباکه زلمی
او د برېښنا په شان چالاکه زلمی
هغه چې زړه له یوې پیغلې وړی
د کاپیسا تر ټولو ښکلې پېغله
ها چې د ډېرو د زړګي ډیوه ده
هغه چې تورې تورې سترګې لري
هغه چې حسن یې په زړونو زلزله راولي
د کاپیسا د ټولو نجونو د ښکلا ملکه
ښکلې «اوشاس» شوه په ارشاک مینه
اوشاس له لرې ورته ګوري او زلمی اتڼ چي
لا هم تاویږي را تاویږي کښني
کاپیساوال یې ننداري ته ولاړ
او د بګرام د پېغلو منځ کې ده اوشاس ولاړه
زړه یې درزیږي زړه یې ځانګې وهي
زړه یې د چا په نري بربتو کې بند
زړه کې یې عشق لکه مات غشی ښوري

WWW.SAMSOOR.COM

د ارشاک مینه يې پر حسن اوري
هلته ارشاک په اتڼونو لګیا
دلته اوشاس وربانديې زړه بايللی
اوشاس د مینې په لمبو کې سوزي
خو ، ارشاک نه دی خبر
ارشاک لګیا دی اتڼونه کوي
خو د بګرام دغه ببیاکه پېغله
د هیندوکوښ د سردرو شاهینه
څو ګامه وړانديې ولاړه
ښه ورنږدې شوه د ارشاک دیدن ته
آن چې د مست اتڼ چي
د پوندو خرپ يې هم له ورایه واورید
اوشاس په لاس کې دوه ګلان ساتلي
د سپین ګلاب څانګه کې دوه ګلونه
لکه د دوه زړونو د مینې شبیه
او چې ارشاک شو په اتڼ کې راتاو
ښه چې نږدې شولو اوشاس ته د اتڼ دوره کې
هغې دا دواړه ګلان
په يوې ښکلې ادا
پر ارشاک وورول
د ګلاب ښکلې څانګه

WWW.samsoor.com

پر ارشاک ولګېده
د هغه سترګې پر اوشاس خوږې شوې
اتڼ يې پرېښود پکتانو زلمو ته
زمکې ته ټيټ شو ښکلې څانګه يې را واخيستله
بيا يې ځيرې سترګې را پورته کړلې
او د اوشاس خواږه نظر پورې يې وګنډلې
سترګو د مينې لاره جوړه کړله
سترګو خبرې پيل کړې
سترګو د زړونو راز يو بل ته وويل
او په همدې شېبه کې
زړونو د مينې پيمان ټينګ وتاړه
ارشاک هم زړه پر اوشاس وبايلوده
ارشاک د تورو د ميدان جنګيالی
ارشاک د ډېرو هېوادونو فاتح
ارشاک د جنګ او د رزمونو اتل
د لومړي ځل لپاره
د اوشاس سترګو مات کړ
او له دې ورځې وروسته
دوه زړونو خپلو کې خبرې پيل کړې
بس هره ورځ مازيګر
د کاپيسا د سيند پر غاړه د شنو ونو منځ کې

دوه زړونو يو بل ته کيسې کولې
د پاکې مينې کيسې
د يوه ښکلي ابدي عشق د خيالونو کيسې
هر مازيګر وه د سيند غاړه او د مينې ديدن
له هر ديدن سره د مينې پيمان لا پخېده
مګر ارمان زمانې !
څومره بخيله يې ته !
ستا د خوښيو ورځې څومره لږ وې
ښايي چې نن به يې وروستی ديدن وی
ارشاک د ښکلې اوشاس غوږ کې دا خبره وکړه
سبا د جشن وروستۍ ورځ ده ګرانې !
زموږ لښکر به خدايزده چېرې ولاړ شي
او زه حيران يم، زه به څنګه کوم
ګرانې بېلتون دې مرګ دی
ما په بېلتون مه وژنه
او اوشاس ولړزېده
اوشاس حيرانه ده چې دا څه اوري
د اوشاس سترګې شوې له اوښکو ډکې
اوشاس چوپتيا کې ډوبه
اوشاس د غم په ټال کې زانګي څه سوچونه کوي
اوشاس چاره لټوي

WWW.SAMSOOR.COM

او ارشاک ګوري ورته
چې يو ناڅاپه او شاس سرپورته کړ
په ښکلو سترګو کې يې پړک د هيلو ونښېده
او شاس موسکی شوه
او شاس زيری وکړ
او خپل مين ته يې په مينه وويل:
ګرانه ! ته غم مه کوه
خدای(ج) د مينو مل دی
ما اوريدلي دي چې ستاسو د لښکر د مشر
نڅا خوښيږي، نڅاګرو ته انعام ورکوي
او هره ورځ چې د سندرو په محفل کې کېني
چې د هر چا نڅا يې خوښه شي نو وايي ورته:
ووايه څه غواړې چې در کړمه انعام د نڅا
او نڅاګر چې هر څه وغواړي سالار يې مني
نو ګرانه غم مه کوه
زه به سبا ته د سندرو د محفل مېلمه شم
او د سالار مخ ته به ونا څمه
داسې به ونا څمه
چې يې تر اوسه څوک ليدلي نه وي
چې د سالار زما نڅا خوښه شي
نو راته وبه وايي:

WWW.SAMSOOR.COM

وو ايه څه غواړې چې در کړمه انعام د نڅا
زه به انعام کې ورنه تا وغواړم
هغه به تا ماته انعام کې راکړي
ته به زما شي زه به ستا شمه د تل لپاره
او زه به ستا د روهستان ناوې شم
ته به هم زما د زړه او ځان پاچا شې
د تل لپاره به لښکرې پرېږدې
نور به د وينو پر ځای مينه کوې
توره او زغر به مات کړې
زما مړوندونه به دې غاړې ته امیل واچوې
ژوندون به يو د بل په غېږ کې تېر کړو
هو زه همداسې کوم
سبا ته داسې ناځم
چې به انعام کې خپل محبوب وګټم

✵✵✵

د کاپيسا ماڼۍ کې جوړ دی د سندرو محفل
او لښکريان ورنه چارپېر را تاو دي
د پکتانو زلميو سترګې له خوښۍ ډکې دي
نن په بګرام کې وروستی جشن جوړ دی
سبا به بيا لښکر جګړې ته ورځي

WWW.SAMSOOR.COM

بوډا سالار په يا قوتي تخت کښېناست
او د لښکرو نور مشران يې هم تر څنګ کښېناستل
سم چې بوډا سالار خپل لاس پورته کړ
نو د سازونو هېاهو پورته شو
مستې نغمې د نڅاګانو پيل شوې
او ښکلې ښکلې نڅاګرې پر ميدان ګډې شوې
د کاپيسا هغه نازکې پېغلې
د شرشرې په شانې
چې په کمره رالوېږي
داسې په ملا ماتېدې
د بوربوکيو غوندې مستې پېغلې
ساز ته په ملا کږې وږې راتللې
او د بوډا سالار پر زړه يې ولولې راوستې
د لښکر مشر په نڅا مين دی
د لښکر مشر نڅاګرو ته دنيا بښله
کاپيساوالو نڅاګرو قيامت جوړ کړی
کاپيساوالې څه په شرنګ نڅېدې
او د بوډا سالار په زړه وريدې
سالار د پېغلو تماشا کوله
او د سازونو د سندور هېاهو پورته و
تا به ويل ټوله کاپيسا نڅېږي

WWW.SAMSOOR.COM

او مست بګرام ورته سندرې وايي
د نڅاګانو او سندرو په دې مست محفل کې
د ښکلو پېغلو د نڅاشپېو کې
د ساز آواز د شور ماشور په اوج کې
چې نڅاګرې نورې ستړې شولې
نو يو ناڅاپه يوه پېغله راغله
نيلي جامې په غاړه ښکلې پېغله
سپينه د سپينې شرشرې په شانې
دنګه د دنګې هسکې سروې غوندې
د نااشنا پېغلې ښکلا ته ټول لښکر حيران شو
او د سالار له خولې ناڅا په يوه (واه) پورته شوه
پېغله ميدان ته راغله
په نرۍ ملا باندې کړه وړه شوه
دغه د حورې په شان ښکلې پېغله
نيلي جامو کې څه ښايسته ښکاريده
لکه نيلي آسمان کې جوړ د سپينو ستورو قامت
لکه اوبو کې راپريوتې سپوږمۍ
لکه سپېڅلې هوسۍ
د آسمايي معبد کې
لکه سپين قود شنو اوبو پر مخه
لکه د خداى په لاس جوړ شوى تصوير

WWW.SAMSOOR.COM

او شاس وه هومره ښکلې
چې د شاعر خيال يې تمثيل نه شو کړای
او شاس ميدان ته راغله
او سندر مارو يې ښکلا وليده
خدايزده لا سونو کې يې څه بلا مستي راغلله
چې له سازونو يې قيامت پورته کړ
او شاس نڅا پيل کړه
او لښکريانو نه غريو پورته شو
سالار په پښو ودرېد
د سالار سترګې له کاسو ووتې
د او شاس حسن ته يې خوله وچه شوه
په وچو شونډو يې کړه ژبه تېره
او او شاس ونڅېده ونڅېده
په ملا شوه تاوه او را تاوه د لمبې په شانې
د او شاس پېچ و تاب عالم لړزوي
او شاس د چا په مينه مسته ده چې داسې ناڅي
د او شاس هر اندام پر زړونو زلزلې راولي
او شاس چې ښکته شي او پورته شي نو زړونه رېږدي
د او شاس زلفې چې را تاو شي پر سينه پرېوځي
د هوسونو ليونۍ څپې پر زړه راولي
او په بوډا سالار ځواني راولي

WWW.samsoor.COM

د بوډا ځوان هوس خبرې کوي:
واه څومره ښکلی حسن
په ټول جهان باندې يې ساری نه شته
دا لور ښينه ده د خدای (ج)
د کاپيسا پر زمکه
واه څومره ښکلې ناڅې
نن کاپيسا کې ده ما خپله ځواني بيا موندلې
د کاپيسا خپلواکي ما ګټلې
پر کاپيسا باندې زما د ډېر احسان په خاطر
زما د ډېرو قربانيو د تاوان په خاطر
کاپيسا خپله ښکلې لور زما په واک کې راکړه
دې ته به ټول جهان انعام ورکړمه
جهان لا څه کړې ځان انعام ورکړمه
له دې نه لوی انعام به څه وي دې ته؟
چې د سالار مېرمن شي
هو زه د لويو لښکرنو مشر
چې د نامتو کنيشکا ښی مټه يم
زه د جنګونو اتل
د ټول جهان ستر فاتح
هو کې دا زه به يې غلام شم غلام
له دې نه لوی انعام به څه وي دې ته؟

WWW.samsoor.COM

کاپيسا خپله لور دې ماته راکړه !
تا زما د ډېرو قربانيو د احسان بدل کې
څومره پر ځای سوغات ټاکلی ماته
کاپيسا تا څخه مننه کوم
چې زما تيارو شپو ته دې داسې روڼ څراغ راکړ
کاپيسا ستا دغه سوغات د سر په سترګو منم
دا پېغله زما ده ، زه دد ې پېغلې يم
زه به يې غېږه کې د ژوند تر ټولو ښکلې شپې په سر واړوم
زه به يې ښکلی وجود
په خپله غېږ کې تود کړم
او هر اندام به يې زما په لاس کې
د پاسته موم په شانې ولوبيږي
دا به وي زما د لوی حرم ملکه
او هره شپه به زما محفل په خپلې ښکلې نڅا
تود او رنګين ساتي
پر برېده چې ونځېږي
هغه خبره نه ده
چې يې په برخه څومره لوی انعام دی
نن د محفل په پای کې
زه مې خپل سر دد ې پښو کې ږدمه
او ټول محفل ته دا اعلان کومه

WWW.SAMSOOR.COM

چې دغه پېغله به زما ناوې شي...
او بوډا داسې پر اوشاس مین شو
چې يې د تل لپاره
هغه د ځان بلله
بوډا مین شو او اوشاس نڅېده
اوشاس کړه وړه په ملا ماتېده
د سپینې مستې شرشرې په شانې
یاد سره اور د سرې لمبې په شانې
لښکریان ټول حیران وو
چې په همدې شیبه کې
د پکتانو له منځ نه
یو دنګ زلمی راووت
د ښکلي آس په شان چې سر واخلي
داسې په هسکه غاړه وړاندې راغی
یوه ګېډۍ د سرو ګلانو په لاس
یوه شیبه يې خپلې مینې ته په ځیر وکتل
بیا يې ګېډۍ خلاصه کړه
او پر هغې يې د ګلونو باران ووراوه
د سرو ګلابو ګېډۍ
دانه دانه پر اوشاس ولګېده
بیا يې تر پښو لاندې را پرېوتل ټول

WWW.samsoor.COM

او دي ګلونو د اوشاس ښايست څو چنده ډېر کړ
اوشاس نڅا پرېښوده
او د ارشاک ترڅنګه ودرېده
بيا يې د خپل مين لاسونه ښکل کړل
مخ يې سالار ته کړ او ويې ويل:
اې د لښکرو مشره !
ستره سالاره ! چې زما نڅا ته
په پښو ودرېدې
او زما هنر دې خوښ شو
ما ته دې وياړ وباښه
نو زه د خپل هنر لپاره يو سوغات غواړم
تا نه د خپلې نڅا
يو لوی انعام غواړم
ما ته انعام کې دا زلمی وبښه
پرېږده چې زه دده شم
او دا زلمی زما شي
موږ يو پر بل مين يو
موږه د ګډ ژوندون پيمان تړلی
زموږ سپېڅلې مينه
د ګډ ژوندون ارمان ته لاره څاري
ته مو ارمان پوره کړه !

ته مو ارمان پوره کړه !
او شاس زاری کولې
مګر خبره نه وه
سالار غوسې څخه په ملا تاوېده
لکه په غشيو لګېدلی ښامار
لکه په تورو وهل شوی هاتي
لکه زخمي زخمي پړانګ
او لکه وږی زمری
سالار غوسه دی او له قهره رېږدي
د سالار سترګې دي د وينو کاسې
د سالار رنګ له غوسې تور اوښتی
سالار په چيغو وويل:
داسې به هېڅ ونه شي
ای ښکلې پېغلې ته به زما شي زما
ته به يوازې د سالار ناوې شې
ستا نيکمرغي لويه ده
ستا د ښکلا او د هنر په قدر زه پوهېږم
دغه زلمی سرتېری څه پوهېږي؟
ته به زما په شان د ستر سالار حرم ته ورځې
تا ته ددې سرتېري مينه حقارت ګڼمه
ډېر ژر به ته شي د سالار ملکه

WWW.samsoor.COM

او دا ګستاخ زلمی به
ډېر ژر د مرګ مېلمه شي
دغه زلمي چې سرکشي کړې ده
او د سر تېرو له کتاره وتی
ددې عاصي جزا يوازې مرګ دی
زه همدا اوس هغه په غشي ولم
زما دغو سې تنده به
دده د وينو فواره ماته کړي
بوډا سالار دا وويل:
او ژر يې غشی په کمان کې کېښود
خو ټول حيران شول حيران
ارشاک هم غشی په کمان کې کېښود
او شاس غوښتل چې د ارشاک سپر شي
او د ارشاک پر ځای ددې سينه غلبېل غلبېل شي
خو لا سالار ځان خوځولی نه و
چې د ارشاک دغشي شغ پورته شو
او مخامخ يې د سالار په زړه کوښه تېره کړه
داسې تېره داسې چټک وغشی
چې د بوډا له زړه نه تېر شو او له شايې ووت
پر وينو سور لژند پر زمکه پريوت
بوډا سالار وغورځيد

www.samsoor.com

له ټول لښکر نه شور ما شور پورته شو
او د ارشاک متې يې وتړلې
نود لښکر مشران راټول شول په پريوتې سالار
ټول يې له ويرې رپېدل تراوسه
او د سالار وروستۍ سلګيو ته حيران پاتې وو
چې لګېدلې سالار
په نيمه ژبه او ځګيرويو وويل
دغه زلمی مه وژنئ !
هغه آزاد کړی هغه مه بندوئ:
د هغه متې دې ځواکمنې متې
ما ته يې اوس د متو زور ښکاره شو
دغه زلمی دی يو پياوړی او تکړه جنګيالی
دښمن يې غشي څخه هېڅکله خطا نه لري
دغه زلمی مه وژنئ !
هغه جګړې ته بوځئ !
هغه مين دی او په زړه کې يې د مينې زور دی
تاسو ته زور د مينې نه دی معلوم
هغه د مينې زور مجبور کړ چې نن ما ووژني
هغه له ما سره د عشق رقيب شو
او په خپل ژوند باندې ونه وېرېده
مين انسان له مرګه نه وېرېږي

WWW.samsoor.COM

هغه مین دی مین
او مین لوی انسان وي
د لوی انسان وژل وي لویه ګناه
هغه د عشق لاره کې هر څه کوي
هغه په مینه کې د ټول جهان لښکرو سره جنګ کوی شي
هغه جګړې ته بو ځئ !
له نن نه وروسته دا زلمی دی د لښکرو مشر
دغه زلمی د ټول لښکر سالار دی
زما له مرګ نه وروسته
د ټول لښکر مشر همدی وټاکئ
پرېږدئ چې ولاړ شي اباسین نه هاخوا
د پنچالیانو جنګ ته
پرېږدئ چې لاړ شي له راجا سره جګړې ته ووځي
ګوندې راجا ووژني
او د پنچال لښکر ته ماته ورکړي
ګوندې همدا زلمی به
همایون تاج وګټي
کیدای شي دغه زلمی
د آریانا تللی غرور وګټي
دغه زلمی به د سرتورې هوسۍ
د خپلواکۍ لوټ شوی تاج ولجه کړي

www.samsoor.com

ځکه هغه مین دی
او مین هر څه کوي
خدای(ج) د مینو مل دی
ځوک چې مین وي له ښامار سره جګړې ته ورځي
ځوک چې مین وي د پړانګانو خولې ته لاس اچوي
ځوک چې مین وي له زمریو سره غېږې نیسي
زما لښکریانو زما وصیت و منئ.
ولاړ شئ بابیللی تاج مو بېرته راوړئ
د آریانا غرور مو بیا وګټئ
او د غه پېغله دغه ښکلې نجلۍ
چې نن یې زه شومه د عشق قرباني
دا د بودا نذر کړئ
د ها سپېڅلي قلندر په ژبه
د هغه مست مستانه ملنګ له خوب سره سم
چې بودا نذر غواړي
د کاپیسا تر ټولو ښکلې نجلۍ
چې د خلقت د ټول ښایست ننبه ده
دا د بودا نذر کړئ
چې د بدرنګو طلسمونو مات شي
ملنګ ویلي وو دا
«چې د بدرنګو تور طلسم په ښکلا ماتېږي»

WWW.samsoor.com

د کاپیسا تر ټولو ښکلې خو همدا پېغله ده
د کاپیسا څه ،چې په ټول جهان کې دا ښکلې ده
دغه نجلۍ په کاپیسا کې د بودا د ستر معبد نذر کړئ
هغه بوډا راهب ته وسپارئ چې ویې ساتي
بس هره ورځ به د بودا د خوشالۍ لپاره
د هغه مخ ته ناڅي
له نن نه وروسته دغه پېغله د بودا ناوې ده
هغه به وناڅي بودا ته د بدرنګو به طلسم مات شي
او دا مین زلمی به
تر ابا سینه ها خوا
له پنچالیانو سره جنګ ته ولاړ شي
یا به جګړه کې مړ شي
او زما د مرګ کسات به واخیستل شي
یا به د تورو پنچالیانو لښکر تار په تار کړي
که یې راجا ته چېرې ماته ورکړه
بیا نو د لوی کنیشکا خپله خوښه
چې پر زلمي باندې د څه شي لوربینه کوي
ما خپله وینه وربښلې ده ته
هغه مین دی
او مین زما د قتل په ګناه مه وژنئ !
ستر کنیشکا ته دا پېغام یوسئ !

زما وصیت همدا دی
زما وصیت همدا دی...

***

د لمر زرینه بګۍ
بیا د اسمان پر لاره وځرخېده
او کاپیسا د یوې بلې ورځې مخ ولیده
دا یوه لویه ورځ ده
نن د لمر لور ښکلې «سوریا» هم کاپیسا ته راتله
سوریا چې خپله الماسي نیزه یې
له ډېره قهره د اسمان ځنډې ته وویشتله
نن د سیندونو او باران واکمنې
«اناهیتا» هم ژړل
دا د بېلتون ورځ وه
د یوې پاکې او سپېځلې مینې
د دوه مینو د بېلتون شپېې وې
نن یې ښایسته اوشاس ارشاک نه بیلوله خلکو !
په دغه ورځ د دنیا ټولو مینانو ژړل
نن لښکر وکوچېده
نن یې ارشاک هم تر کابله لاس تړلی بوته
چې آسمایي ته ولاړ شي
او د هوسۍ معبد کې

WWW.samsoor.COM

د آريانا پر خپلو اکۍ باندې قسم ياد کړي
او له دې لوړې وروسته
شي د لښکرو مشر
بيا به ورځې چې اباسين څخه ورپورې غاړه
له پنچاليانو او راجا سره جګړې ته ووځي
ارشاک ويا ړمن دی ارشاک دننګه غاړه
ارشاک د سترکنيشکا ښۍ متهه شو
ارشاک د ټول روهستان
د پکتانو لښکرو مشر دی اوس
خو د ارشاک له زړه نه وينې څاڅي
ارشاک دخپلې معشوقې وروستی ديدن ونه کړ
ارشاک د ښکلې اوشاس مخ ونه ليد
د ارشاک سترګې دي له اوښکو ډکې
مګر په زړه کې يوه هيله لري
او خپل مات شوي زړه ته ډاډ ورکوي
ځم د راجا جګړې ته
په آريانا مې قسم
چې به تر مرګه پورې وجنګېږم
يا خو به مړ شم
د اوشاس ديدن به يوسم د سوريا دربار ته
يا به راجا ووژنم

WWW.SAMSOOR.COM

او د هوسۍ همايون تاج به راوړم
له پنچاليانو څخه باج به راوړم
د آريانا غرور به بيا وګټم
چې زما د سوبې خبر
ستر کنيشکا واوري
څومره خوشاله به شي
او بيا به ماته زما اوشاس راکړي
نو اې زما ښکلې ميني !
د کاپيسا تر ټولو ښکلې اوشاس !
تاته وعده درکوم
زه به دې بېرته په خپل لاس وګټم
پر پنچاليانو د برې په ستر انعام کې به دې
له کنيشکا وغواړم
او ته به تل زما شې
زما وعده واخله او زما بېرته راتللو ته په تمه اوسه !
پر بېړده چې ماته سرنوشت وخاندي
زما برخليکه ! په خپل لاس به دې بدل کړم اخر
له خپل تندي نه د اوشاس د بېلتون کرښه تور ېم
زما په متو کې لا دومره زور شته
چې تا بدل کړي بدل
زما سرنوشته ! يا به مړ شم يا به تا بدل کړم

زما سرنوشته خانده !

عشق به له تا څخه کسات واخلي
ځم د راجا جګړې ته
او اباسين به د اوبو پر ځای له وينو ډک کړم.
لښکر د هسک آسمايي خواته درومي
ارشاک کابل ته بيايي
او د آسونو د پښو ګرديې بګرام نه پناه کېږي ورو ورو
ارشاک به ولاړ شي او اوشاس به د بودا نذر شي
نن به اوشاس نذر شي
نن يې وروړي په کاپيسا کې د بودا معبد ته
نن کاپيسا کې د لوی نذر ورځ ده
داسې لوی نذر چې بودا پخوا ليدلی نه و
کاپيسا ټوله ده له خلکو ډکه
ټول ماشومان، زاړه، ځوانان دي راوتلي د معبد مخې ته
د زاڼو خېل دی په اسمان کې روان
نن کاپيسا ده له ګلونو ډکه
دهيندوکوښ پر سردي واورې پرتې
او د بګرام دښته ده ټوله له غاټولو ډکه
باد د ځنګله ونې ورو ورو خوځوي
خلک راټول دي او بودا ته نذرانه ورکوي
سل آسوني ځوانان ولاړ دي له نېزو سره پر لاره کتار

WWW.SAMSOOR.COM

د راهبانو پلوونه له ګلونو ډک دي
او د بودا په نذرانه يې شپندي
د راهبانو بوډا مشر د اوشاس په هر کلي وتلی
چې يې د سلو زناريانو د تسپو لړۍ په غاړه کې دي
اوشاس د سپين حرير جامې اغوستي
او د ګلابو يو سورګل يې په وربل کې ايښی
زلفې يې تار تار پر اوږو پرتې دي
او تورې سترګې يې له اوښکو ډکې
نور د اوشاس زړه کې غم نه ځاييږي
وروستی ديدن يې د ارشاک ونه ليد
اوشاس ارشاک پسې سلګۍ وهي
په وينو ژاړي
اوشاس به نن شي د بودا نذرانه
ارشاکه چېرې ولاړې ؟
ارشاکه څه شوې مګر نه يې خبر ؟
چې ستا اوشاس به نن بندي شي بندي
چې ستا اوشاس يې د بودا نذر کړه
اوشاس به نوره د اسمان ننداره ونه شي کړای
اوشاس به نور د کاپيسا له بيابان څخه غاټول، ټول نه کړي
اوشاس به نوره د بګرام د پېغلو ميره نه وي
اوشاس به بيا ارشاک ونه شي ليدای

WWW.SaMSOOR.COM

اوشاس به هېڅکله د پلار او مور دیدن ونه کړي
اوشاس به بیا د هېندوکوښ دغره هوسۍ نه ویني
اوشاس په بیا له ستورو ډک اسمان ته ونه ګوري
اوشاس آزاده نه ده
اوشاس بندي شوه بندي
هغه یوازې او یوازې د بودا د لوی معبد نذر ده
نور به د ژوند خپلواکي ونه ویني
اوشاس سلګۍ وهي
اوشاس ژاړي
خو کاپیسا کې هنګامه توده ده
کاپیساوال خپله تر ټولو ښکلې پېغله نذارنه ورکوي
کاپیساوالو د سوریابګۍ په ګلو پوښ کړه
کاپیساوالو «عشقه پېچ» او «نسترن» اوبدلي
کاپیساوالو «کشمالي» او «ریدي ګل» باندې بګۍ پوښلې
کاپیساوالو ډېر «ګلاب» دي پر بګۍ ټومبلي
کاپیساوال ښکلې اوشاس وړي د سوریا بګۍ کې
دغه بګۍ به په اتو سپینو غوایانو پورې وتړل شي
ددې غوایانو به رشمې وي له وربښمو جوړې
کاپیساوالو د ګل پوښې بګۍ
په ټوله لاره هم ګلان شیندلي
کاپیساوالو پر بګۍ باندې له ګلونه خیمه جوړه کړ

WWW.samsoor.COM

په دې خيمه کې به د ګلو او ورېښمو پر تخت
ښکلې اوشاس کېنوي
کاپيساوالو د ښکلا نذرانه
څومره چې کېږي هومره ښکلې کړله
څو پرې طلسم د راجا او ابليسانو مات کړي
اوشاس بګۍ کې ناسته
سپينو جامو کې د حريرو څومره ښکلې ښکاري
د اوشاس سترګې خدايزده څه ته ځير دي
کومو سوچونو ده په سرا خيستې
يو څاڅکی اوښکه يې له تورو سترګو ښکته راځي
پر ګلابي سپين اننګي باندې يې لاره باسي
خو د اوشاس سترګې لا ځير دي او په سوچ کې تللې
څو نېنوازو غږوله شپيلۍ
بګۍ ورو ورو روانه
او د معبد په لور تله
اوشاس د ورک سرنوشت لارې څاري
او د بګۍ له هر خوځښت سره ورو ورو خوځېږي
اوشاس په خپل راتلونکي نه پوهېږي
اوشاس بګۍ کې ناسته
بوډا راهب يې دی په مخکې روان
بوډا راهب لاس کې نيولې د معبد ډيوه ده

WWW.SAMSOOR.COM

څو نېنوازو غږوله شپیلۍ
او چې اوشاس معبد ته ورسېده
نینوازانو د «ناګا» سندره پېل کړله
چې د مارانو د پاچا په نوم وه
کاپیساوالو هم ژړا پېل کړه
د بګۍ شاته د اوشاس سپین سرې مور او بوډا پلار روان وو
د معبد مخکې راهبان کتار، کتار ولاړ وو
او پر بګۍ یې د ګلونو ځولۍ وشیندلې
خلکو حیران حیران اوشاس ته کتل
هغه له هرې ورځې لا ښکلې وه
نینوازانو په شپیلۍ کې نیلوفرو ته سرود غږاوه
او له بودا نه یې د خپل نذر مننه غوښته
بوډا راهب راغی اوشاس یې لاس نه ونیوله
او اوشاس کرکه وکړه
د بوډا لاس یې بد شاګوم وګاڼه
اوشاس په ناز ناز له بګۍ ښکته شوه
نېنوازانو د کوترې سرود وغږاوه
نو د اوشاس پلار او مور
د وروستي ځل لپاره خپله لور په مینه ښکل کړه
اوشاس ژړل او پلار و مور یې هم سلګۍ وهلې
آه څه غمجن ساعت و

WWW.SAMSOOR.COM

څو مره خوا شينې شيبې
څه غم لړلې ورځ وه
لکه چې ټولو بګرامو الوژړل
خو چا يې غږ نه اورېد
د کاپيسا د ښتو او غرونو ژړل
کاپيسا ! نوره به دې ښکلې اوشاس ونه وينې
کاپيسا ! نور به دې لمن کې هغه ونه ناڅي
کاپيسا ! وژاړه او زړه دې تش کړه
نن د اوشاس وروستی ديدن وکړه
اوشاس د تل لپاره
ستا د معبد بندي شوه
بوډا راهب د اوشاس لاس ونيوه
کرار کرار يې د معبد په لور روانه کړله
د معبد خوله کې راهبان ټول په سجده پرېوتل
نينوازانو د هوسۍ سرود ته پيل وکړ
د معبد لويه دروازه خلاصه شوه
خو اوشاس ودرېده
خپلې لمدې سترګې يې واړولې
د کاپيسا وروستی ديدن يې وکړ
پاس يې اسمان ته سترګې پورته کړلې
او بيا يې خپل مور او پلار هم وليدل

WWW.samsoor.com

لرې او ډېر لرې يې
د لمر خاته خوا ته نظر وګانده
او پټ په زړه کې يې د مينې کلمه تېره کړه
ارشاکه چېرې يې چې نه ښکارې؟
تا نه قربان شمه له ما نه مرور خو نه يې؟
ما خوله ټولو نه وداع وکړله
مګر ستا غږ نه اورم
تا راته ونه ويل:
«او شاس په مخه دې ښه !»
تا نه قربان شمه ارشاکه ګرانه !
خدای(ج) خو دې ساته د دښمن له تورو
پام چې ما هېره نه کړې !
د اوشـــاس ســـترګو څخـــه دوه د اوښـــکو څـــاڅکي ښـــکته ورغړېدل
او بيا يې ګام پورته کړ
چې د معبد د دروازې له ستونې تېره شوله
بېا چا ونه ليدله
او اوشاس ولاړه ټولو سترګو نه پناه شوه پناه
بيا د معبد دننه
د لوی تالار درشل کې ودرېده
د اسې تالار چې له مرمرو او غميو جوړ و

WWW.samsoor.COM

دا سې تالار چې هر ستون يې لکه لمر ځلېده
د ديوالونو ترڅنګ
راهبان ټول کتار - کتار ، ډېوه پر لاس ولاړ وو
د تالار مخامخ په بر سر کې «بودا» ولاړ و
په خلاصو سترګو يې تالار ته کتل
بودا اوشاس ته کتل
اوشاس بودا ته کتل
بودا جوړ شوی وله تورې تېږې
اوشاس د سپين حرير جامې اغوستې
د اوشاس سترګې وې له اوښکو ډکې
د بودا سترګې له ډبرو جوړې
بودا خپل نذر ته په برندو کتل
بوډا راهب د اوشاس شاته ولاړ
اوشاس حيرانه پاتې
چې خدايه څه به کېږي؟
بوډا راهب د بودا مخ ته په سجده پرېوته
او بيا يې داسې وويل:
ښاغليه ! تاته مو ښکلا راوړې
د کاپيسا تر ټولو ښکلې پېغله
ها چې ښکلا يې طلسمونه د ابليس ماتوي
ها چې دلبره ده د ډبرو زړونو

WWW.samsoor.com

ها چې سندرې يې له زمکې نه ګلان ټوکوي
ها چې نڅا يې د زړه زنګ مينځي
هغه چې زلفې يې د تورو او ښاپسته سنبلو
د تور آبشار په شان موجونه وهي
هغه چې سپينه د سپوږمۍ په شان ده
هغه چې ښکلې د هوسۍ په شان ده
هغه چې زړه يې له لښکر د کنيشکا نه وړي
هغه چې لويو اتلانو يې قدم کې دي سرونه ايښي
هغه چې مينه يې جنون پاروي
او کاپيسا يې د ښکلا له اوازو ډکه ده
هو ! داسې ښکلې پېغله
تاته سوغات درکوو
تاته يې نذر کې خيرات درکوو
چې هر ماښام ستا د معبد ډيوې روښانه کړي په خپلو لاسو
او هر شپه دې مخ کې
لکه لمبه وناځي
او په سندرو کې دې وستايي
ښاغليه ! ويې منه !
ښاغليه ! ويې منه !
دا ښکلې پېغله به دا ستا تر قدمونو لاندې
خپلې مشکينې زلفې وخوروي

دا ښکلې پېغله به دې هره ورځ تول جسم په ورېښمو پاک کړي
دا ښکلې پېغله به وي ستا کنيزه
او ستا خدمت به کوي
دا ښکلې پېغله به دې مخ ته ناځي
دا ښکلې پېغله نذرانه د کاپيسا وګڼه
دا ښکلې پېغله ته سوغات د کنيشکا وګڼه
ښاغليه ! ويې منه !
ښاغليه ! ويې منه !
بوډا راهب دغه خبرې وکړې
او بيا يې ښکلې اوشاس
د بوډا مخې ته ورتېل وهله
اوشاس خوره وره په پښو کې د بوډا پريوته
د اوشاس زلفې د بوډا تر قدمونو لاندې وشيندل شوې
اوشاس سلګۍ پيل کړې
اوشاس معبد په خپلو اوښکو باندې ولمباوه
او په تالار کې يې سلګيو انګازې کولې...

✵✵✵

ورځې او شپې تېرېدې
د کاپيسا سيند د اوشاس اوښکې له ځانه سره وړې د اباسين په لورې

WWW.samsoor.COM

هلته چې وينې لکه سيند بهېدې
چې پکتانه وو له راجا سره جګړې ته وتې
هلته چې ښکلې ارشاک
د پنچاليانو تور سرونه رېبل
چې پکتانو زلميو
له تور لينګيو نه کسات اخيسته
چې ارشاک غشې پر دښمن ورول
هغه ارشاک چې پر اوشاس مين و
هغه ارشاک چې د هوسۍ پر ننګه ولاړه د راجا جګړې ته
هغه ارشاک چې آريانا ورباندې فخر کاوه
هغه ارشاک چې کنيشکا ورباندې فخر کاوه
هغه ارشاک چې يې د زړه د تخت پاچا وه اوشاس
ستړې ارشاک به چې اوبه د اباسين ښنبلې
نو د اوشاس د اوښکو څاڅکو به يې لا وينې په جوش راوستې
مګر اوشاس لا د معبد بندي وه
ښکلې خبره يې هره ورځ ژبړېده
د حسن ګل يې رژيده رژيده
اوشاس خدمت د تورې تېرې کاوه
او هره شپه به يې د لوی معبد وړه حجره کې
د بېلتانه له غمه
تر سباوونه ژړل

WWW.samsoor.COM

خو يوه شپه چې توپانونو وه پر سر اخيستې
او هيندوكوښ په ګرد له کې پټ و
توپان د ونو زړې څانګې ماتولې په خرپ
باد له کړکيو، دروازو څخه غړ‍ونه ايستل
او د معبد ډيوې د باد له لاسه نه درېدې
څه ويروونکې شپه وه
د كاپيسا خلک له کوره بهر نه شول وتی
او د توپان ليونی اس په شغهار تېرېده
اوشاس ناڅاپه پر خپل ځای کېناسته
او د توپان غرېيې په زړه کې بوړبوكۍ د ويرې وښنې کړلې
اوشاس هر خواته كتل
له هرې خوا د سهمګين توپان غر‍ونه راتلل
چې يو ناڅاپه د اوشاس د حجرې ور وګړزېد
اوشاس له ويرې څخه ځان را غونډ کړ
ور چا په زوره خلاص کړ
د اوشاس ستونی وچ شو
چې يو ناڅاپه د بوډا راهب څېره ښکاره شوه
په سپينو سترګو کې يې نښې د لېوه پيدا وې
اوشاس ته وړاندې راغی
اوشاس حيرانه وه چې دا څه ويني؟
په نيمه شپه ولې بوډا راهب راغلی دلته؟

WWW.samsoor.COM

خو راهب راغی د اوشاس تر څنګه ودرېده
اوشاس په ویره ویره وپوښتل چې څه پېښه ده؟
بوډا راهب کړې خپلې سترګې په اوشاس کې ښخې
ویې ویل: تا غواړمه!
زه یم د ډېرو مودو وږی تږی
نن دې د غېږې په خوند ځان مړوم
زما د ننه د هوس دوزخ لمبې وهي تل
نن دا لمبې ستا په وجود وژنمه
نن مې د ډېرې مودې
د هوسونو اور په تا شیندمه
نن به زما په غېږ کې ولوبېږې
راشه او زړه مې سوړ کړه
اوشاس په چیغو سر شوه:
پام ما ته لاس رانه وړې
زه خو ستا لور غوندې یم
زه به په چیغو چیغو ځان ووژنم
زه به په چیغو کاپیسا ویښه کړم
زه به دې ټولو ته رسوا کړم رسوا
بوډا راهب په کړس کړس وخندل او ویې ویل:
ووهه څومره چې دې زړه وي هومره چیغې ووهه
هېڅوک ستا چیغې نه اوري

تو پان به ستا چيغې له ځان سره اسمان ته يوسي
ستا غږ هېڅوک نه اوري
که زما غوښتنه دې ونه منله
زه به دې وترم په زور به درنه کام واخلم
راهب چې دا وويل
نو پر اوشاس ور پريوت
خو د اوشاس وجود کې هم د هيندوکوښ وينه وه
اوشاس شبدې د آريانا رودلې
اوشاس بګرام څخه غيرت زده کړی
اوشاس د لويې کاپيسا زمرۍ ده
اوشاس ليوه سره جګړه کوي اوس
او د بوډا راهب په متهو باندې خوله لګوي
راهب د زورۍ لېوه په شان ستړی شو
او اوشاس ځان ترې خلاص کړ
خپلې حجرې څخه بهر ووته
مګر لېوه د معبد ټولې دروازې تړلې
يوه دالان څخه تر بل دالانه منډې وهې
اوشاس سلګۍ وهي معبد کې له لېوه نه تښتي
بوډا ليوه هوسۍ نيولی نه شي
د معبد ټولې لارې بندې دي راهب ډاډه دی
اوشاس به بېرته راځي

اوشاس به خپله راځي
اوشاس چې ستړې شي اخر به راشي
او زما غېږې ته به ځان وسپاري
د معبد ټولې لارې بندې دي اوشاس بندي ده
مګر اوشاس د هيندوکوښ هوسۍ ده
اوشاس د لوړې منارې لاره په ياد ساتلې
د معبد لوړه مناره اسمان ته لاره لري
اوشاس د زمکې لار ونه موندله
اوشاس اسمان ته خيژي
د منارې زينو کې منډې وهي
بوډا ليوه يې په حجره کې لا په تمه ناست دی
چې اوشاس بېرته راځي
اوشاس د تېښتې لاره نه لري ورونه بند دي
مګر بوډا نه مناره هېره ده
د اسمان لاره ترې ښکاره هېره ده
اوشاس د لوړې منارې څوکې ته وختله
دمنارې شا او خوا ټول وود معبد بامونه
خو يوه اړخ ته يې «نيلاب» بهېده
نيلاب د لوړ هيندوکوښ زړه نه راته
نيلاب څپې څپې موجونه وهي
نيلاب په داسې توپاني شيبو کې

WWW.SAMSOOR.COM

د ليوني آس په شان
له خولې ځګونه باسي
نيلاب غړمبا کوي په تېږو پورې غېږې موښي
نيلاب څه مست روان دی
د کاپيسا سيند په غورځنګ روان دی
لکه د ښکلي هيندوکوښ په رګ کې وينه
نيلاب داسې مست دی
او شاس نيلاب ته ګوري
او شاس نيلاب ته د ژوندون وروستۍ خبرې کوي
ښکليه نيلابه واوره !
ستا غورځنګونه د ارشاک د غورځنګونو په شان
ای د ارشاک په شانې مستېه سينده !
نن مې د دين له ساتندويو څخه تا ته ده پناه راوړې
ته د بودا له وارثانو څخه ما وساته !
د عقيدې لېوانو نن له ما عزت اخېسته
هغوی چې خلک د دوزخ له سرو لمبو ويروي
د هغوی زړونو کې دوزخ دی په لمبو راغلی
هغوی چې خلکو ته ايمان او سپېڅلتيا يادوي
هغوی پخپله د وطن د پېغلو پت لوټوي
هغوی چې دين او ايمان ډېر يادوي
په خپله ځان په ابليسانو پلوري

WWW.SAMSOOR.COM

دغو ناوليو راهبانو خپل ايمان پلورلی
دغو ناوليو راهبانو ټول جهان پلورلی
نيلابه تاته مې پناه راوړې
زما سپېڅليه سينده !
زما مهربانه وروره !
خپلې بې وسې خور ته ورکړه پناه !
ستا پاکې غېږې ته مې ځان سپارمه
زه امانت يم د چا
ما اوريدلي دي چې ته تر اباسين پورې ځې
نيلابه زه پوهېږم
چې اباسين خپله مستي ستا له څپو نه اخلي
زه مې ځان تاته سپارم
ما اباسين ته يوسه
د هغه سيند پر غاړه
چې زما ارشاک جنګېږي
هلته چې ښکلی ارشاک
له پنچاليانو سره توري وهي
د آريانا عزت زما عزت دی
ته زما عزت خپلو څپو کې پټ کړه !
نيلابه غږ مې اورې ؟ !
نن د نړۍ تر ټولو ښکلې پېغله

WWW.SAMSOOR.COM

هغه چې د بر یې په دیدن پسې مري
هو دغه پېغله دغه ښکلې اوشاس
نن خپل ځان تاته سپاري
دا د ارشاک امانت
دا د بودا د ستر معبد نذرانه
دغه سپېڅلې پېغله
تر هوسۍ ښکلې پېغله
نن خپل ځان تاته سپاري
ته یې په خپل څادر کې ونغاړه او پټه یې کړه !
چې د دنیا خیرنې سترګې پرې ونه لګېږي
د کاپیسا دا امانت تر ابا سینه یوسه !
نیلابه ! ما درواخله !
نیلابه ! ما درواخله !
اوشاس په سپین حریر کې
د ښایسته سپینې کوترې په شان
دمنارې له سره والوتله
او شیبه وروسته دنیلاب څپو کې
د سپین حریر په جامو پټه اوشاس
د سیند څپو سره شوه غاړه غړۍ...

***

WWW.SAMSOOR.COM

نیلاب ځپې وهي نیلاب روان دی
نیلاب له لوړو سردرو تیریږي
نیلاب ورځي د اباسین په لوري
او د نیلاب پر بستر
د کاپیسا ناوې اوشاس روانه
په سپین حریر کې لکه سپین نیلوفر
چې د اوبو پر مخ تاویږي را تاویږي اوځي
لکه سپین قو ،
چې د ابو بهیر ته ځان وسپاري
لکه په شنه جلګه کې عکس د سپوږمۍ
د سپین سوسن د ښکلي ځانګې په شان
اوشاس اوبو کې ده روانه لکه سپین بادبان
اوشاس ورځي تر اباسینه پورې
هلته چې هره ورځ د وینو سرې ویالې بهیږي
هلته چې توري یو پر بل لګیږي
اوربادوي
هلته د غشو شغهار خخه اسمان چې ډک دی
هلته چې مست آسونه یو د بل سینې ماتوي
چې پکتانه زلمي نیزې واروي
چې پنچالیانو نه لنګونه لویږي
دغه جګړه ده یوه لویه جګړه

WWW.SAMSOOR.COM

زلمی ارشاک د مست زمري په شان جګړې ته وتی
هره نیزه یې د دښمنو یو کتار ریبي
د هر یو غشي په ګوزار یې څو سینې سورې شي
د هرې تورې په ګوزار یې سل سرونه پریوځي
ارشاک پر سپین آس چې «ګوربت» نومیږي
لکه شاهین الوزي
د «ګوربت» آس یې د جنګونو یار دی
او ګوربت آس یې د بېلتون د شپو مونس همدم دی
هغه ګوربت چې پر تندي یې د اوشاس د لاس ځوندي ځړېږي
ګوربت سینه وهي ارشاک جنګېږي
ارشاک د تورې په وهلو کې ستړیانه لري
چې یو ناڅاپه یې د جنګ میدان کې
د پنچالیانو تور سردار ولیده
هغه راجا چې یې کابل لوټ کړی
هغه راجا چې پر خپل سر یې د هوسۍ همایون تاج ایښی دی
هغه راجا چې کنیشکا ورته قسم یاد کړی
هغه راجا چې د ارشاک زړه یې کسات نه ډک و
او چې ارشاک یې پر سر
همایون تاج ولیده
زمکه یې پښو لاندې د اور تبۍ شوه
له تورو سترګو یې د قهر سپرغۍ والوتلې

WWW.SAMSOOR.COM

آس ته يې پونده ورکړه
او په جګړه جګړه يې
خپل ځان ور ورساوه
د دوه لښکرو مشران
يو بل ته مخامخ شول
پهلوانانو يو د بل د متو زور معلوم کړ
راجا په کړس کړس وخندل او ويې ويل:
ځو مره بې باکه، بې پروا زلمی يې
جګړه خو لوبې نه دي
لکه چې خپل ژوندون دې نه خوښيږي؟!
چې دې له ما سره ځان مخامخ کړ؟
مګر ته نه يې خبر؟
چې زه د ټولو پنچاليانو راجا
او د کابل تالانګر
د آسمايي د ستر معبد فاتح يم
مګر ته نه يې خبر؟
چې ستا د ويار نښه زما پر سر ده؟
زما جګړه د آريانا پر سر ده؟
ای د کابل زلميه!
تا ته همدومره پېغور بس دی چې ما
ستا د حيا او غرور تاج راوړی

WWW.SAMSOOR.COM

د خپلواکۍ د هوسۍ تاج دې اوس زما پر سر دی
مګر ته نه وينې چې ستا کابل شو څومره ذليل؟
نو اوس په کوم زړه زما جنګ ته راغلې؟
دادی در واخله چې وجود دې د پنچال په توره
داسې ټوټې ټوټې کړم
لکه کابل چې مې ټوټه ټوټه کړ
راجا دا وويل
بيا يې کړس وخندل
خو ارشاک هېڅ ونه ويل
د ارشاک سترګې لا د اروبتۍ شوې
په خپل زلمي لاس کې يې توره کلکه ونيوله
او د عشق نوم يې ياد کړ
د هوسۍ لوخ سر يې په زړه وګرځېد
د اوشاس سترګې يې په خيال کې راغلې
پر آريانا يې خپل قسم را ياد کړ
او د ګوربت په غاړه يې لاس را وکښل
ګوربت پرې پوه شو چې وروستۍ جګړه ده
او ګوربت پوه شو ، چې له چا سره جګړه کوي اوس
ځکه يې خپل غوږونه څک ونيول
يو ځلې وشيشنېده
پردوه پښو باندې نيغ ودريده

او بیا میدان ته وځغاست
تورو یو بل څخه شرنګې پورته کړ
پهلوانانو یو د بل د متهو زور ولیده
او جګړه ونښته
راجا د جنګ په چل و ول پوهېږي
راجا ابلیس څخه جګړه زده کړې
مګر ارشاک زلمی دی
له هر ګوزار سره راجا لړزوي
راجا په ښي لاس توره ښه کاروي
نو ارشاک وپوهېد چې
دښمن یوازې په خپل ښي لاس باندې جنګ کوی شي
ځکه ګوربت یې په کیڼ اړخ راتاو کړ
ګوربت پوهیږي چې ارشاک څه غواړي
ګوربت د خپل څښتن په راز خبر دی
نو شېبه وروسته آس په کینه خوا را تاو شو وځغاست
ارشاک ناڅاپه توره کیڼ لاس ته کړه
راجا نه لار ورکه شوه
ارشاک د کیڼ لاس په یوه ګوزار اورمېږ ورمات کړ
او د راجا سر تر پښو لاندې راورغړېده
لښکر چې ولید ، هیاهو پورته شو
د پنچالیانو جنډه پرېوتله
ارشاک نیزه په سر کې وتومبله

WWW.SAMSOOR.COM

او د راجا سر یې را پورته کړ پر خپله نیزه
د راجا هغه سر، چې ډېر یې په غرور ګرځاوه
چې یې لا تاج پرې د هوسۍ ایښی و
خو اوس ارشاک ترې بېل کړ
د پنچالیانو پاتې شوي لښکر
تورې پر زمکه باندې واچولې
سپینې جنډې یې په نیزو پورته کړې
او پکتانو زلمیو هم نوره جګړه ونه کړه
د غشو شغ د تورو شرنګ ودرېد
د پکتانو د خوشالیو یو غرېو پورته شو
ارشاک له سر څخه زرین تاج د هوسۍ را واخیست
همایون تاج یې ښکل کړ
او چې اسمان ته ځیر شو
نو یو کتار زانې یې ولیدلې
چې د کابل خواته ځي
د ارشاک سترګې شوې له اوښکو ډکې
نور ځنډېدل ښه نه دي
هلته کابل کې به تور سرې هوسۍ تمه لري
او په بګرام کې به اوشاس په انتظار ناسته وي
سبا کابل ته کوچ دی
سبا کابل ته کوچ دی...

***

WWW.SAMSOOR.COM

مګر نيلاب روان دی
نيلاب هماغسې غورځنګ لري څپې څپې ځي
نيلاب د ښکلې اوشاس ناوې اباسين ته ورو ړي
چې ماښام راشي د څپو پر مخ اوشاس ښکاربږي
چې لکه سپينه بته
د لمر خاته خواته ځي
هره شپه سيند چې شي د ستورو بستر
سپينه اوشاس لکه سپوږمۍ ښکاريږي
چې په اميل د سپينو ستوريو کې غمۍ غمۍ ځي
اوشاس روانه ده ارشاک ته ورځي
خو ارشاک هم روان دی
ارشاک په شپه او ورځ مزل لنډوي
ارشاک نيزه کې د راجا سردلښکر له پاسه هسک ساتلی
ارشاک د ښکلې هوسۍ تاج په لاس کې
ځي د نيلاب اوبو ته ځان رسوي
خو په دې نه پوهيږي
چې ستر بري ته يې نيلاب په هر کلي کې لوی سوغات راوړی
نيلاب روان دی
نيلاب ځي له سردرو تېريږي
چې يو سهار پرې د سيندونو او باران ملکه
«اناهيتا» کوزه شوه

WWW.samsoor.COM

اناهيتا د شرشرې په شان نيلاب ته راغله
او خپل ويارلي زوي نيلاب ته يې په ښکلې ژبه داسې وويل:
زما محبوبه زما ښکليه زويه !
له هيندوکوښ څخه راغليه زما ستړيه زويه !
زما نيلابه ! زما فرمان ته غوږ شه !
دغه د ټولې نړۍ ښکلی حسن
دا د ښکلا نذرانه
ښکلې اوشاس چې روح يې
د عشق جهان ته مېلمنه تللې ده
او سپين بدن يې ستا بستر کې امانت پرېښی دی
پام چې پردی يې نه کړې !
اوشاس د ښکلې کاپيسا امانت
اوشاس د ټولې آريانا امانت
اوشاس د ستر فاتح ارشاک امانت
اوشاس د ويار د شهنشاه امانت
نوره يې وړاندې مه وړه !
نيلابه ودرېږه !
نيلابه خپل بهير راوګرځوه !
پام چې اوشاس اټک نه تېره نه کړې !
اوشاس اټک کې مېلمنه وساته
دا د کابل او کاپيسا نازکه پېغله په ګرمۍ مه سيزه !

WWW.SAMSOOR.COM

هغه پنچال ته مه وړه !
د بګرام پېغله د کابل له پولې مه اړوه !
د هغې ښکلی بدن
د بدرنګیو ښار ته مه لیږدوه !
نیلابه ! ته يې د کابل د سپېڅلتيا استازی
نیلابه ! ته يې د کابل د امانت ساتونکی
نیلابه ! تا نن سپېڅلتيا او تقدس راوړی
پام چې په سپین بدن يې سترګې د ناولیو درنه ونه لګي
پام چې د تورو زړونو هېڅ نظر يې ونه ويني
هغه همدلته تم کړه !
اوشاس ده لوی امانت
هغه په خپلو ګردابونو کې راوګرځوه
لکه د ښکلي سوسن سپینه څانګه
لکه د سپین نیلوفر ګل په شانې
هغه د دوو هېوادونو په سرحد کې مېلمنه وساته !
اناهيتا چې دا فرمان ورکړ نیلاب واورېده
نیلاب همداسې وکړل
ښکلې اوشاس يې په اټک کې تم کړه
اوشاس د سپین ګلاب په شان په ګردابونو کې اتڼ پیل کړ
اوشاس څپو سره لګیا شوه په ماشومو لوبو
نیلاب په خپل وروستي منزل کې ده اوشاس ساتلې

WWW.SAMSOOR.COM

خدایزده نیلاب چاته په تمه دی
او شاس په ګردابو کې ساتي
نیلاب په تمه دی لښکر روان دی
لښکر خوشاله دی، لښکر ده لویه سوبه کړې
لښکر په بېړه د کابل خواته ځي
زلمی ارشاک هانو میالی فاتح
پر ګوربت سپور دی ګړندی فاتح
ارشاک په غېږ کې د هوسۍ همایون تاج نیولی
او ورپسې یوه سرتېرې ده نیزه نیولې
هغه نیزه
چې یې په څوکه د راجا پرې کړی سر نښتی
لښکر روان دی لښکر بېړه لري
لښکر د لویې فتحې زیری لري
لښکر د فتحې زیری وړي د آریانا په لوري
لښکر د فتحې زیری وړي د کنیشکا په لوري
لښکر اټک کې د سیند څنګ ته روان
لښکر د خپل هېواد سرحد ته راغی
لښکر روان دی او ارشاک تږی دی
ارشاک د مست نیلاب اوبو ته تږی
ارشاک د خپل هېواد دیدن ته تږی
ارشاک بګرام ته تږی

WWW.SAMSOOR.COM

ارشاک اوشاس ته تږی
ارشاک روان دی ارشاک بېړه لري
ارشاک د ټول مزله ګامونه شمېري
ارشاک چې څومره وړاندې ځي هغومره لا تږی شي
د ارشاک زړه په هر یو ګام کې سل ټوپونه وهي
او ارشاک بېړه لري تنده لري
خو یو ناڅاپه ګوربت آس ودرېد
ګوربت غوږونه څک کړل
ګوربت څه پېښهویني
او ناکراره ښکاري
چې ګوربت ودرېد لښکر ودرېد
ټول شول حیران چې دا به څه پېښه وي
ګوربت پښې پر زمکه وګنډلې
ارشاک هر خواته په ځیر وکتل حیران شو حیران !
ګوربت یې ونازاوه :
ای ماته ګرانه آسه !
مګر پېښې شوي څه دي؟
چې داسې ودرېدې !
مګر ته نه یې خبر
چې موږ بېړه لرو ؟
مګر ته زما د زړه آواز نه اوري؟ !

WWW.samsoor.com

زه مې د مينې په ديدن پسې مرم
نن چې فلک زما په خوښه څرخي
چې ما هر څه ګټلي:
همايون تاج، د آريانا غرور، اوشاس او هر څه
مګر ته ودرېدې؟
ستا ليونتوب ته زه حيران يم حيران
مګر څه پېښه ده چې داسې وارخطا ښکارېږې؟
ګوربته! ځه!
ګوربته وړاندې ولاړ شه!
ګوربته ما کابل ته ورسوه!
ګوربته! اوس ناځواني نه ده په کار
ګوربته! ما تر خپلې مينې پورې ورسوه
ګوربته! ځه!
ګوربته: وړاندې ولاړ شه
خو ګوربت نه ځي ګوربت ټينګ ولاړ دی
ګوربت په زمکه پورې پښې مېخ کړې
ارشاک چې هر څومره زارۍ کوي ګوربت يو قدم هم نه اخلي
ګوربت ولاړ دی لښکريان حيران دي
ارشاک غوسه شو په ګوربت باندې يې چيغه وکړه
ګوربت ناڅاپه په پښو ودرېده و شيشنېده
او ګوربت داسې ليونی شو چې ارشاک يې کوز کړ

WWW.samsoor.COM

ګوربت شیشنېږي ګوربت پښې ټکوي
خوارشاک نه پوهېږي
لښکر حیران ولاړ دی
چې یو ناڅاپه ګوربت وځغاسته د سیند په لوري
ګوربت د سیند په غاړه ودرېده و شیشنېده
تا به ویل ځان به اوس په سیند لاهو کړي
خلک حیران دي چې ګوربت په سیند کې څه لیدلي؟
ارشاک لښکر ته وویل:
زه مې خپل آس پېژنم
هغه بې ځایه لیونتوب نه کوي
هرو مرو یې په نیلاب کې دي کوم څه لیدلي
زه به یې وګورم چې څه پېښ شوي
او د سیند غاړې ته ارشاک راغی
لښکریان هم ورپسې
ګوربت شیشنېږي او پښې ټکوي
هغلته لرې د سیند منځ کې اوبه
په سپین حریر کې یو قامت تاووي
لښکریان ټول حیران دي
او د ارشاک له زړه نه غږ د ماتېدلو راځي
ارشاک حیران دی دا به څه پېښه وي؟
مګر نیلاب ګوربت ته څه وویل؟!

WWW.samsoor.COM

چې ليوني شول دواړه
دا سپين قامت د چا دی؟
ارشاک لښکر ته غږ کړ:
نيلاب کابل نه کومه پېغله ده راوړې دلته
زموږ د هېواد کومې بې وسې نجلۍ
نيلاب ته ځان سپارلی
مګر نيلاب د آريانا وينه په رګ کې لري
نيلاب له هسکه هيندوکوښه راځي
د نيلاب نه لوربېږي
چې د کابل پېغله پنچال ته يوسي
اناهيتا به ورته ويلي وي چې ويې ساته
نيلاب همت لري نيلاب مغرور دی
او ګوربت هم نه غواړي
چې د کابل او هيندوکوښ پېغله پنچال ته يوسي
ګوندې د هغې پر سپېڅلي غيرتي بدن يې
د بېګانه سترګو خيرن نظر هېڅ نه لوريږي
ځکه ګوربت او نيلاب
په داسې ښکلي ليونتوب سرشوي
زه به د خپل هېواد سپېڅلی ناموس
هېڅکله پرې نه ږدم چې ولاړ شي د بدرنګو ښار ته
د کابلۍ پېغلې سپېڅلې بدن

WWW.SAMSOOR.COM

باید په خپل هېواد کې خښ شي نه پردۍ خاوره کې
ځکه نیلاب هم امانت ساتلی
نیلابه تا څخه مننه کوم
دادی نیلابه امانت دې اخلم
ارشاک دا غږ وکړ په سیند لاهو شو
ارشاک د مست نیلاب څپو سره سینه وهله
او شیبه وروسته یې په سپین حریر کې
اوشاس ساحل ته راوړه
ارشاک اوبو کې لا د خپل جانان بدن وپېژاند
ارشاک د یار د غېږې عطرو مست کړ
اسمان کې ځو کتاره زانې د کابل خواته تلې
سوریا د مینې د وروستې فصل سندره ویلې
نیلاب د خپل بستر هینداره کې لا لمر ځلاوه
او د کابل له خوا خوږه خوږه وږمه راتلله
لرې ځنګلونه لا په خوب ویده وو
اټک د لویې ورځې پیل لمانځه
ارشاک د خپلو لښکریانو مخ ته ودرېده
او لښکریان حیران وو
ښکلې اوشاس د سپین سوسن د تاندې څانګې په شان
د خپل محبوب پر دواړو لاسو غزیدلې وه اوس
ښایسته اوشاس د اوږد مزله ستړې وه

WWW.samsoor.COM

تا به ويل اوس د خپل محبوب په غېږ کې دمه کوي
له تورو زلفو يې اوبه څڅېدې
او د ګلاب په شان ښايسته ښکاريده
ارشاک لا هېڅ نه ويل
په برندو سترګو يې هر خواته کتل
يو ځل اسمان ته ځير شو
د ځېږو سترګو په کونجونو کې يې اوښکو
د سرووينو په شان موج وواهه
خو يو ناڅاپه يې کړس کړس وخندل
داسې يې وخندل چې غرو کې انګازې خورې شوې
داسې يې وخندل چې غر يې د خندا ، له اسمانونو څخه هم واوښته
داسې يې وخندل چې ټول ولړزېد
اوشاس يې غېږ کې ټينګه ونيوله
ويې خندل
څه ليونۍ خنداوه
چې د اوشاس بدن يې هم رېږداوه
ښايي لومړی ځل وچې
د ارشاک پښې لړزېدې
ځو شېبې بيا غلی شو
او بيا يې خپل لښکر ته داسې وويل:
تاسو يې وينئ چې نيلاب زما بري ته لوی سوغات راوړی

WWW.samsoor.com

تاسو يې وينئ چې اوشاس په خپله دلته راغله
تاسو يې وينئ
چې هغې د خپل محبوب ليدو ته څومره ډېره بېړه کړې؟
تاسو يې وينئ ؟!
دا اوشاس ده اوشاس !
زما د ژوند تر ټولو لويه هيله
زما د ټول سرنوشت لويه هستي
او ارشاک بيا غلی شو
پاس په اسمان کې لا د زاړو کتارونه د کابل خواته تلل
او د نيلاب په مخ لا لمر ځلېده
لرې ځنګلونه لا په خوب ويده وو
ارشاک اوشاس ته کتل
يو ځل به يې وخندل او بيا به يې د اوښکو څاڅکي وورول
يو ځلې وبونګېده
او بيا يې ورو د يوه راز په شان اوشاس ته وويل:
زما محبوبې !
زما ګرانې اوشاس !
زما تر ټولې نړۍ ښکلې اوشاس !
شونډې دې وخوځوه !
سترګې دې پرانيزه اې ښکلې اوشاس !
ما ستړی ګڼلی

WWW.SAMSOOR.COM

زما محبوبې يو ځل بيا وخانده !
زما محبوبې زما ګرانې مينې !
ولې دې ببړه وکړه؟
مګر پر ما دې باور نه درلوده؟
مګر زما وعدې دې نه منلې؟
دادی زه بېرته راغلم
اوشاس ! يو څه ووايه !
اوشاس يو ځل خو راته وګوره بيا !
اوشاس زارۍ کومه
اوشاس يوازې يو ځل بيا وخانده !
زما محبوبې
زما ګرانې اوشاس
ما ويل چې تا به د برې سوغات کې
ستر کنيشکا څخه د تل لپاره وغواړمه
مګر د عشق شهنشاه ببړه وکړه
او ته يې ماته د نيلاب په لاس راولېږلې
ګرانې وعدې دې څه شوې؟
په خيال کې هغه يارانې دې څه شوې
ګرانې ويل دې: زه به ستا ناوې شم
په روهستان کې به يو کور جوړ کړو
ځان به د عشق په هوسونو موړ کړو

WWW.samsoor.COM

ګرانې هغه خيالونه چېرې ولاړل ؟
هغه د عشق خوبونه چېرې ولاړل ؟
وفا دې څه شوله قسم دې څه شو ؟
هغه د مينې لوی پرتم دې څه شو ؟
زما محبوبې زما ګرانې اوشاس !
زما تر ټولې نړۍ ښکلې اوشاس !
ارشاک سلګۍ وهي ارشاک ژاړي
ارشاک اوشاس په خپلو اوښکو مينځي
ارشاک په سترګو کې نيلاب ځای کړی
ارشاک په غېږه کې اوشاس ټينګوي
پاس په اسمان کې لا د زاړو کتارونه د کابل خواته ځي
لښکر حيران ولاړ دی
د پکتانو زلميو سترګې دي له اوښکو ډکې
آن د ګوربت له سترګو اوښکې راځي
نن د دنيا د ژړېدلو ورځ ده
اوښکې بهېږي او شپې تېرېږي
د لمر زرينه بګۍ ځي د نيم اسمان په لوري
ارشاک د ښکلې اوشاس مړی له لاسونو کوز کړ
لښکر ته مخامخ په پښو ودريد
يو ځل يې بيا په ځير ځير ټول لښکر له سترګو تېر کړ
خپلې ځيرې سترګې يې ټولو ته ور واړولې

WWW.samsoor.com

او بيا يې داسې وويل:
زما خوږو ملګرو !
د پکتپانا او روهستان لښکره !
ستر کنيشکا به تل په تاسو وياړي
زما مېړنو زلميو !
نن سرنوشت د خپل کتاب د يوې بلې پاڼې
په اړولو سره موږ ته خاندي
د سرنوشت د بريالۍ خندا کړس کړس زما ترغوږه راځي
ښايي چې دا به سرنوشت وي چې زموږ ژوند بدلوي
او ښايي موږ به سرنوشت هېڅ بدلولای نه شو
د کنيشکا لښکره !
د سرنوشت کتاب زما لپاره نورې پاڼې نه اړوي
نن زما وروستۍ ورځه ده
نن يوه بله نامراده مينه
د خپل ديدن ارمان د عشق بلې دنيا ته وروړي
مګر زما يو څو خبرې واورئ !
ګوربت له ځان سره کابل ته بوځئ !
په هسکه غاړه يې زما پر ځای زرين تاج د هوسۍ کېږدئ !
ستر کنيشکا به په خپل لاس هغه معبد ته يوسي
بيا په کابل کې به لوی جشن جوړ شي
او کنيشکا به يو ځل بيا تاج د هوسۍ پر سر ږدي

WWW.SAMSOOR.COM

ستر کنيشکا ته زما له لوري دا پېغام ورکړئ:
چې زما د فتحې سوغات
د عشق پاچا ماته همدلته راوړ
ولاړ شئ بګرام ته
کنيشکا ته زما سلام يوسئ !
او خپل هېواد مه پلورئ !
ما خپل انعام موندلی
ما خپل مرام موندلی
د آريانا لښکره !
زما وصيت ومنئ !
«اټک» د دوو هېوادونو سرحد
او تر ابده د کابل پوله ده
د اباسين ښي لاس ته ها لوړې غونډۍ ته ځير شئ !
دا د کابل زمکه ده
او ددې سيند کيڼ اړخ ته بله غونډۍ
د هندوستان زمکه ده
د اباسين په همدې ښي لاس د غونډۍ پر هسکه څوکه باندې
موږ ته يو قبر جوړ کړئ !
ما او ښايسته اوشاس يو ځای خښ کړئ !
د اباسين پر هغه بله غاړه
د هغې کيڼې غونډۍ څوکه باندې

هغه نیزه ودروئ !
چې د راجا سر یې په څوکه بند دی
د راجا مخ یې د وطن په خوا کړئ !
چې ټپوسان ور څخه سترګې یوسي
او تراټکه ها خوا خلک یې د تل لپاره سېل وکړي
زموږ زیارت به د هېواد پوله د تل لپاره وساتي له بدو سترګو
زموږ زیارت به د اټک ننبه وي
زموږ زیارت به د کابل ننبه وي
زموږ زیارت به د کابل یادګار وي
د کنیشکا لښکرو !
زما دا زیری کنیشکا ته یوسئ !
د ابلیسانو طلسمونه مات شول
مګر یوازې د ښکلا نذرونه منل شو
دا نذرانه به نن په عشق پوره شي
عشق نذرانه ورکوي
او د عشق دا نذر به ومنل شي
د عشق دربار ته به نن دوه سپېڅلي زړونه یوسو
عشق به دا زړونه نذرانه کې مني
عشق سرنوشت نه دی چې زړونه مات کړي
کله چې زه د خپلې ښکلې اوشاس
په غېږ کې ساه ورکړمه

WWW.samsoor.COM

نو سرنوشت به راته څه ووايي ؟
دا چې د خپلې محبوبې تر څنګه ومرمه نن
عشق به کسات له سرنوشته واخلي...
ارشاک د ښکلې اوشاس مړی غېږ کې ټينګ نيولی
وروستۍ سلګېو ورو، ورو وخوځاوه
ورو يې له ځان سره «اوشاس» وويل
او په خندانه خوله اسمان ته ځير شو
ښايي اسمان کې عشق د نوي سفر لار ورښيي
ښايي چې عشق به د مينو زړونو نذر مني
عشق په اسمان کې د ارشاک او اوشاس لاره څاري
عشق آريانا څخه د خپل ابديت نښې خپل دربار ته غواړي
عشق د محبوبو له موسکا سره د بل جهان سفر پيلوي
عشق سرنوشت څخه کسات اخلي
عشق يوه لويه هنګامه جوړي
عشق

يوه

داسې

افسانه جوړوي

پای

WWW.SAMSOOR.COM

هوس

WWW.samsoor.COM

هوسۍ

لومړۍ برخه

زموږ کلی زموږ مینه

د لوړو څوکو هسکو دنګو غرونو
د سردرو د شنو لمنو خوا کې
هلته یو کلی و د مینې کلی
زه د دې کلي شپونکی
لا د پېر زلمی وم چې په مینه پوه شوم
هو !
زه مین شوم او یو چا را سره مینه پیل کړه
یوه د تورو تورو سترګو میرمن
او د ګودر د نازولو میره
د کلیوالو ښایستونو د جرګې ګلوله
اول زه نه وم خبر
چې د ښایست او مینې دغه جرګه
هر مازیګر زما د شنې شپیلۍ نغمو ته د ګودر په غاړه
په تلوسه او تنده تمه کوي
خو یوه ورځ چې د ځنګلونو ترخوا

WWW.SAMSOOR.COM

پرښو د سیند نغمو ته غوږ ایښی و
او ځړوبې په خپلو سپینو ګوتو
لا ترنګوله د سپرلي سندره
او چېرې لرې کتهار د زرکو
د څو تنزرو د نغمو ځواب ته غاړې ایستې
ما هم شپیلۍ په شونډو کېښوده
مور سره ټولو کړې په ګډه پیل
د یو زیړې مازیګر
مستو شیبو کې د ځنګله زمزمې
او لا د شنه ځنګله په سترګو کې موخوب زنګاوه
چې زموږ د کلي د ښکلا قافله
ها د ګودر د نازولو جرګه
د شنو څیړیو او زیتونو منځ نه
زما په لوري راغله
پیغلې په مینه او شور
له ما نه تاوې او راتاوې شولې
لکه رنګینې څو ګیډۍ د ګلو
او د ښکلا د قافلې سرکښې
چې وه د تورو تورو سترګو میرمن
دا سې په ناز وویل:
ای د رنګینو سردرو شپونکیه!

WWW.SAMSOOR.COM

شپیلۍ دې وغږوه
موږه د کوزې چینې
د یو ګودر همزولې
یو ستا د ښکلو ترانو میلمنې
او ما په ډېره مینه
د شرشرې له ترنم سره مل
بیا پوکی ورته کړلو شنې شپیلۍ ته
او له دې ورځې وروسته
هره ورځ زه وم، شنه شپیلۍ وه
او جرګه د ښکلو
هر مازیګر به مې د تګ په وخت کې
یوه لمن ګلونه وشیندل په ښکلو پېغلو
او هرې پیغلې به پر خپلو ګوتو
هغه وربل کې ټومبل
یوه ورځ داسې هم شوه
کله چې ما څو سارایي ګلونه
د خپلې مینې په وربل کې ټومبل
هغې په ډېر اضطراب
راته په تورو تورو سترګو کې کوم څه وویل
خدای (ج) خبر څه یې غوښتل؟
همزولې ولاړې خو هغه پاتې شوه...

WWW.SAMSOOR.COM

او شیبه وروسته مې چې سر و د هغې پر زنګون
نو راته داسې یې په ناز وویل:
«نوره شپیلۍ مه وهه !»
او ما په ډېره حیرانتیا ورځنې وپوښتل، چې:
مګر جانان ولې؟ !
شپیلۍ خو زما و ستا د عشق ریباره
ماخو ټول عمر کې همدغه رمه
همدغه غرونه او همدا ځنګلونه
او بس همدا یوه شپیلۍ درلوده
خو بیا مې ښکلې جانان
راته په ویره ویره داسې وویل:
بیګاه مې مور راته کیسه کوله
چې د شپیلۍ غږول
ځوانیمرګي راولي
نو ټوله شپه مې له ډېر غمه سترګې پټې نه شوې
زه یوې ویرې په سر واخیستمه
ستا د ځوانۍ او ستا د مینې ویرې
نه چې خدای(ج) مکړه د ځوانیو د مرګ
توره واکمنه پر تا پېښه نه شي
آه ـ ربه ! خوله مې کړې له خاورو ډکه
هغه سات مه کړې خدایه !
WWW.samsoor.COM

هغه سات مه کړې خدايه !
خو ما پوښتنه وکړه:
دا د ځوانيو د مرګ
توره واکمنه څوک ده؟
ولې سندرو څخه کرکه لري؟
او د ښمني کوي شپېليو سره؟
- نو نازولې راته داسې وويل:
دا يو لوی راز دی يوه لويه کيسه
زموږ د کلي د ماضي داستان دی
نو ما د تورو تورو سترګو له ميرمنې څخه هيله وکړه
چې راته وکړي کيسه
زموږ د کلي د ماضي داستان کې څه راغلي؟
نو مې اشنا راته کيسه پيل کړه
په مينه مينه يې پوښتنه وکړه :
تا هغه شنې شنې سارايي کوترې
چې يې مښوکې ګلابي رنګ لري
سترګې يې تورې تورې
د سپينو ښو يو اميل يې دی په غاړه کې
ليدلي چيرې؟
نو ما ځواب ورکړلو :
هو هو ليدلې مې دي

WWW.samsoor.COM

دلته يې هر سهار سيلونه راځي
او ددې شنو درو اسمان کې اتڼونه کوي
بيا نجلۍ دا سې وويل:
مور مې هم دا سې ويل:
چې زموږ په کلي کې د دوه مينو زوړ زيارت دی
ددې زيارت په سرو او شنو جنډو کې
د ښاپيريو پاچاهي جوړه ده
او دغه شنې کوترې
د ښاپيريو د پاچا لوڼې دي
د شهزادګيو يوه ډېره ښکلې
او نازولې پيغله
د شنو کوترو د کتار ميره ده
هغه (نازو) نو ميږي
چې له سندرو او شپيليو سره مينه لري
او ټوله ورځ خپلو همزولو سره ګرځي د نغمو په هيله
چيرې چې واوري د شپيلۍ سندرې
هلته راټولې شي غومبر ووهي
په مينه تاوې شي را تاوې شي اتڼ وکړي
کله لا وژاړي
له تورو تورو سترګو څڅه اوښکې تويې کړي
يوازې څانګې د خېړيو يې د ساندو مات غږونه اوري

WWW.samsoor.com

او نازو ځکه له شپیلیو سره مینه لري
چې له هر غږ نه یې نارې د خپلې مور اورې
پر هغې ګرانه مورکۍ
چې یې په ژوند کې هېڅ لیدلې نه ده
یوازې غږ یې د شپیلیو له نغمو سره مل
د هغې غوږ ته ورځي
او ما د تورو تورو سترګو له میرمنې څخه وپوښتل چې:
نو د هغې مور څوک ده؟
او د خپل کوم جرم سزا بهویني؟
چې غږ یې شته خو خپله نه ښکاري
او آن تردې چې خپلې لونې یې هم نه شي لیدی
نو پیغلې خپله کیسه بیا پیل کړه:
مور راته داسې وویل:
چې ډېر کلونه پخوا
کله چې زموږ کلي کې فصل د غنمو شین و
او دلته نه ولا زیارت ددغو دوه مینو
ځکه هغه وخت لا ژوندي وو
یو پر بل مین وو
او هره ورځ به یې همدلته
چې یې اوس زیارت دی
ددې چینې پرغاړه

WWW.SAMSOOR.COM

د خپلې مينې ديدنونه کول
او د چينې پرغاړه
د ديدنونو پردې ښکلې محل
د ښاپيريو پاچاهي جوړه وه
دې پاچاهي کې يوه ښکلې ملکه وه چې «هوسۍ» نوميده
د خپلواکۍ تاج يې وايښی پر سر
د هسکو څوکو شنو ځنګلو واکداره
لکه يو بت د غرور
چې د ښايست ساری يې نه وچيرې
ښکلې هوسۍ به له همزولو سره ګرځېدله
آن له سهاره تر بيګاه پورې
د شنو درو ، ګڼو ځنګلونو منځ کې
کله به ناسته د چينې پر غاړه
او پرې همزولو به وربل جوړاوه
کله به ولاړه د ګودر لورې ته
د مستو مستو کليوالو پيغلو
د شنو منګيو کتارونو د ليدو لپاره
خو يو ماښام چې د تيارو وزرونه
ورو ورو خوريدل پر ځنګله
او سندر بولې مرغۍ تلې د خپلو ځالو په لور
مستنه هوسۍ هم را روانه وه همزولو سره

WWW.samsoor.com

بې پروا ګرځېده خندل يې، ترانې يې ويلې
خپلې ماڼې ته ستنېدله د ځنګله له لوري
چې يو ناڅاپه پرې «لات ديو» را پېښ شو
يو هيبتناکه په رنګ تور او ويرونکی د ديوانو پاچا
چې و راغلی د اوو غرونو، اوو سيندونو له شا
هلته چې لمر پريوځي
د لمر خاته د کليو ښکار يې کاوه
ځان يې نغاړلی د ماښام څادر کې
چې هېڅ چا نه شو ليدی
هوسۍ هم و نه ليده
او په دې راز پوه نه شوه
چې د ديوانو پاچا
وربا ندې زړه بايللی
خو د هوسۍ ښايست خپل کار کړی و
لات ديو له ځان سره دا پريکړه وکړه:
ځم دا فق لوري ته
هلته چې لمر پريوزي
د ماښامونو ښار ته
د ښکرورو مغربي ديوانو
يو لوی لښکر جوړوم
بيا له پاچا د ښاپيريو سره جنګ ته راځم

WWW.SAMSOOR.COM

کلي يې سوزم او ځنګلونو ته يې اور اچوم
د هسکو څوکو دنګو غرو غرور يې
د اور او وسپنو په قهر وژنم
او چې هوسی زما شوه
بیا به نو دلته پاچاهي جوړه کړم

او د ديوانو پاچا جنګ ته راغی

نو يوه ورځ مازيګر
کله چې زموږ کلي کې فصل د غنمو شين و
هغلته لرې د افق په څنډه
چيرې چې لمر پريوځي
يو د ديوانو لوی لښکر ښکاره شو
چې را روان و ، زموږ د کلي په لور
ترشا يې کلي او ځنګلونه سوي
توري يې سرې په وينو
داوو سيندونو او اووغرونو له شا
د ماښامونو له تور ښار نه راتلل
او هلته لرې يې خيمې پلنې کړې
د لمر خاته لورې ته
پر هغې لويې دښتې

WWW.samsoor.COM

چې يې د سرو زور مرغۍ درلودې
له هغه وروسته د ديوانو لښكر
له دغې دښتې ښخه
درې ځلې بريد وكړ زموږ پر كلي
خو زموږ د كلي د زلمو لښكرو
د ښاپيريو له پاچا سره وه ملاتړلې
او د هوسې پر ننګه ولاړل د ديوانو جنګ ته
كله چې زمكه اور شوه
او په كې وځغاستل وحشي آسونه
كله چې تورو له يو بل ځخه مچكې غلا كړې
او بيا په سرو وينو كې ولمبيدې
څه موده وروسته د لو خړو منځ كې
زموږ شاه زلميو د ديوانو پوځ ته ماته وركړه
خو چې په دنګو شملو ببرته ستنيدل كلي ته
نو د بريو له نارو سره يې
دوه جنازې د دوه مينو راوړې
دغه چې اوس يې هم زيارت شته
د چينې پرغاړه
او په اتڼ اتڼ يې
هغوی همدلته د هوسۍ په هيله
د ښاپيريو د پاچا ښكلې ماڼۍ كې خښ كړل

WWW.samsoor.COM

او ماښې دا سې په زيارت واوښته
خو د سرو زرو د مرغيو ډاګ کې
لات ديو يوازې او زخمي پاتې شو
لاس يې پرې شوی او پښه يې نه وه
د خپل کسات د اخيستلو يې غاښونه چيچل
خو يوه ورځ يې په دې دښته کې ابليس وموند
او چې يې لاس ورښکل کړل
ورته زنګون يې کېښود
چې ورنه کوډې زده کړي...

او بيا لات د يو راغی زموږ کلي ته

کلونه وروسته چې بيا زموږ کلي کې فصل د غنمو شين و
په يوه توره شپه کې
د لمر خاته له لوري
څوک را روان و د لکړو په زور
نه يې يو لاس و ، نه پښه ورپورې
سترګې يې سرې وې د وينو کاسې
وېښتان يې آن په زنګنو لګېدل
دا هيبتناک او ويرونکی کوډګر
مخامخ ولاړ د زيارت لوري ته

WWW.samsoor.com

کلیوال ټول ویده وو
هېڅ څوک پرې نه شول خبر
یوازې یو ځلې د تالندې یو پړک شو د زیارت تر پاسه
خو له سهار سره سم
کلي کې داسې انګازې شوې چې هوسۍ ورکه ده
کلونه وشول او کلونه کېږي
چې هوسۍ ورکه ده او مور مې ویل:
هغه لات دیو و ، چې راغلی و زموږ کلي ته
دغه کوډګر د خپلو کوډو په زور
په هاغه توره شپه کې
ښایسته هوسۍ خدای (ج) خبر چیرې بوتله
او د هغې له ورکېدو سره سم
د ښاپیریو پاچاهي کې لوی ماتم جوړ شو
کلیوال هم خپه وو
ښځو زیارت ته خېرمه
د غړو (۱)نذر بار کړ
بیا یې د سرو او شنو جنډو تر پاسه
تورې جنډې هم د ماتم لپاره وتړلې
جومات کې ختم وشو

---

(۱) غـړي، یـوه ډول ډبلـه ډوډۍ ده چـې لـه خـوږو اوړو او غوړیـو څخـه پخېـږي او کلیوالې میرمنې یې په نذر او خیرات کې ویشي.

WWW.SAMSOOR.COM

او ما شو مانو لمر لويدو سره سم
په وېره وېره پرېښودلې لوبې
ټولو به منډه کړه او پټ به شول د ميندو غېږ کې
او له دې وروسته زموږ د کلي هغه مستې
بې پروا پېغلې
نورې زيارت ته نه تلې
ځکه ملکه ښاپيرۍ ورکه وه
ښکلې هوسۍ ورکه وه
يو پرديس د لرو لارو

مګر کلونه وروسته
يوه ورځ ټکنده غرمه کې د بېديا له لورې
يو لاروی ستړی ستومان ښکاره شو
خولې پرې ماتې رنګ يې تور او ښتی
په ول ول څنو کې يې خاورې د مزلونو پرتې
يو ازې اوږد کميس يې ځان کې تبرګی يې په لاس
کچکول يې غاړه کې پروت
او په روښانه برندو سترګو کې يې
يوه برېښنا د کوم پټ راز ځليده
نو چې زموږ کلي ته راورسيده
لږ څه موسکی شو بيا څه وبونګيده

WWW.samsoor.COM

او خپل ستو مانه قدمونه يې او چت کړل د زيارت په لوري
سم چې سبا شو نو د کلي خلک
د مينجور ملنګ په راز خبر شول:
هغه راغلی وله لرې ناآشنا وطنه
له اوو سيندونو نه اوښتی
په اوو غرو ختلی
هغه ليدلي وو په خپلو سترګو
لوی لوی ديوان هم د اروا وو کلي
د ماښامانو محل
او د ښکلا ښارونه
ملنګ له هر څه نه خبرو په هر څه پوهېده
ښايي رازونه د دنيا يې ټول د سترګو په برېښنا کې پټ وو
چا ورنه حال د جادوګرو پوښته
چا ترې کيسې د هغو پيغلو غوښتې
چې د لويديځ د ښارو
د مرمري ماڼيو
د لمر چينو کې لامبي
او په دی منځ کې يو چا حال ترې د هوسۍ وپوښته:
ملنګه!
تا چيرې ونه ليدله؟
زموږ د کلي نازولې هوسۍ؟

WWW.SAMSOOR.COM

د دې زيارت په سرو او شنو جنډو کې
د ښاپيريو يو د پاچا ملکه؟
هغه زموږ د خپلواکۍ ښتنه؟
نو د ملنګ سترګو کې بيا شوه درازو نو بريښنا
يوه شيبه غلې و
او بيا يې داسې وويل:
ما هغه وليدله
چې زنداني وه د لات ديو په فرمان
په يوه لرې ناآشنا وطن کې
د شنو جلګو ترڅنګه
د دنګو کړکو(١) په يو لوی ځنګل کې
او د دې لرې نيستان له سره
يوازې باد تېريده
زاڼې يې نه درلودې
هيلۍ هم نه وې په کې
يوه زړه ديو بوډۍ
چې يې په تاج کې د دې کلي (کوه نور) ځليده
وه ملکه د ها وحشي نيستان
او ماته داسې ديو بوډۍ وويل:
ملنګه واوره کيسه:

(١) کړکي: ناي ها، نلونه

WWW.samsoor.COM

دلته د هسکو هسکو غرونو او د شنو ځنګلونو
د ښاپيريو ملکه بندي ده
نوم يې هوسۍ ده او په کلي کې يې
نارينه زوکړې سره سم د تورې چل زده کوي
هغوی سرو باندې پګړۍ تړي شملې يې هسکې
ديوان ويريږي د هغوی جګړې ته نه شي ورتلای
لات ديو ، چې زوی دی زما ،
د هغوی جنګ کې شو بې لاس او پښو
څو يې چې خپل کسات ته
ابليس نه کوډې زده کړې
او د ابليس ورته وروستی وصيت همدا و ، چې:
دې کلي ته د تګ لپاره

توره تر ملا مه تړه !
لمن کې زر يو سه !
لات ديو د کوډو په زور
هوسې د کړکو د ځنګلو بندي کړه
او ما (ملنګ) سره زاړه شراب وو
چې مې پرې مسته کړه زړه ديو بوډۍ
نو مې ترې راز د دې طلسم وپوښت
چې هغې داسې وويل:
که څوک له دغه نيستان څخه کوم کړکی يوسي

WWW.samsoor.COM

ورنه شپیلۍ جوړه کړي
او بیا یې وغږوي
چې غږ یې لاړ شي آن د هسکو هسکو غرو کلي ته
د ښاپیریو ها ښایسته شهزادګۍ
پیغله نازو یې واوري
هغه چې ډېره په هوسۍ ګرانه وه
نو به نازو ددې شپیلۍ له ستوني
د خپلې ګرانې مورکۍ غږ واوري
کله هوسۍ ،چې نازو پوه کړي په راز
نو به پاچا د ښاپیریو کړي دا کوډې ماتې
یا خوله کړکي څخه ځوک چیرې قلم جوړ کړي
بیا یې د هسکو هسکو غرو د کلي
د ځو زلمیو په سرو وینو کې غوټه کړي
او پرې لیک ولیکي
که دغه لیک نازو ته ورسیږي
بیا هم طلسم د تیارو ماتیږي
نو زه ملنګ، چې په دې راز خبر شوم
پټ په غلا ورغلم ځنګله نه مې یو کړکی مات کړ
هغه مې راوړ د ختیځ تر کلیو
خو یوه ورځ له ورځو
سم چې د لوړو غرونو کلی ته را ورسیدم

WWW.samsoor.COM

شپه مې د لوړو ځوکو خواته يوه شنه دره کې
د کوم شپانه په شپول کې تېره کړله
سهار چې کلي ته راوخوځېدم
کړکۍ مې هېر شو هلته
او چې سبا را ياد شو
په بېړه ورغلم هماغه شپول ته
خو زما برخه دې په اور وسوزي
کړکۍ د ورکو ورک شو
ډېر پسې وګرځېدم
مګر پيدا مې نه کړ
خدای خبر چېرې و پېريانو وړی...؟

او هغه کړکۍ ما شپونکي پيدا کړ

...او چې کيسه زما د ښکلې مينې
- چې وه ميرمن د تورو تورو سترګو -
دلته راورسيده
نو را په ياد شو ماته
هاځو کلو نه پخوا
د پسرلي يوه ورځ
کله چې زه مې د نيکونو په لاس

WWW.SAMSOOR.COM

هغه جوړ شوي شپول ته بیا ورغلم
چې هلته دمه وکړم
مګر د شپول څنګ ته مې
په حیرانتیا ولیدل
څو ناآشنا پلونه
او یو د کړکو ډنډر
یو داسې کړکی چې یو بند یې وله بل څخه په لویشتو لرې
ما هم په خپلو لاسو
ورنه شپیلۍ جوړه کړه
چې اوس پرې هر مازیګر
دادی سندرې بولم
او چې زما دغه کیسه واوریده ښکلې پیغلې
نویې له ډېرې ویرې
له تورو سترګو څخه اوښکې راغلې
او په ژاړ یې راته داسې وویل:
آه ! خدایه دا څه اورم؟ !
له تانه هیله کوم
نوره شپیلۍ مه وهه !
ځکه چې مور مې ویل:
په هاغه ورځ چې ها زړې دیو بوډۍ
ملنګ ته راز ددې طلسم وویل

WWW.samsoor.com

نو چیرته پټ هغه ابلیس واوریده
او پرې خبر یې کړ دیوانو پاچا
لات دیو د کرکې او یا ویرې او غوسې له زوره
د کړکو نیم ځنګل ته اوروته کړ
او داسې هوډ یې وکړ:
له نن نه وروسته لمر خاته لوري ته
په تېره بیا د هسکو غرو کلي کې
چې هر زلمي شپیلۍ ته شونډې وروړې
نو پرې حرام شه ژوندون!
او اې زما لورې!
اې واکمنې په ځوانۍ کې د مرګ!
ولاړه شه! والوځه!
د هسکو هسکو غرو کلي ته
هلته چې لمر راخیژي
او هر زلمي چې غږوله شپیلۍ
نو ځوانیمرګ یې کړه، ژوندون ترې واخله!»
دلته نو بیا زما د ښکلې مینې تورې سترګې
خدای (ج) خبرولې شوې له اوښکو ډکې
نو بې په ویره ویره
او ساه نیولې ژبه وویل چې:
مګر ته نه یې خبر؟

WWW.SAMSOOR.COM

همدا پرون یې زموږ کوز کلي ته
د یوه زلموټي جنازه راوړه
چې لا هماغسې یې لاس کې وه شپیلۍ نیولې
خلک ونه پوهېدل
چې دا د چا له لاسه؟!
او ستا شپیلۍ خوده هماغه سحرګره شپیلۍ
چې د تیارو پاچا ترې ویره لري
ځکه نو هیله کوم:
نوره شپیلۍ مه وهه
نه چې خدای (ج) مه کړه دا ځوانیو د مرګ
توره واکمنه پر تا پېښه نه شي...
هغه سات مه کړې ربه!
هغه سات مه کړې ربه!

دوهمه برخه

د نازو د ښایسته ماڼۍ میلمه شوم
څوک چې ریښتینی ژوندون نه پېژني
هغه ویرېږي د مرګي له غږه
آه! د ژوندون غلامۍ
څه ویرونکې یې ته:

WWW.samsoor.COM

او زه هم وويرېدم
نو مې له دې ورځې نه وروسته د شپېلۍ غږول هم پرېښودل
چې مې د تورو تورو سترګو له ميرمنې سره
د مينې شور له ترانو نه تش کړ
نو راته څه پاتې شول؟
يوه خولګۍ، يوه موسکا او بيا په مينه کتل
بس هره ورځ زموږ د مينې د کورګي ميلمه وو
خو يوه ورځ له ورځو
چې باد په کريغو کريغو
او قهرجن آواز په زوره نښولې ونې
مامې رمه پنډه کړه
او بيا مې وګنډلې سترګې د شينکي کلي په لارو پورې
ګوندې پرې راشي زما ښکلې مينه
چې يو ناڅاپه مې د سرله پاسه
د سارانيو شنو کوترو سيل راوڅرخيده
او د ځنګله له زړه نه
د يوه آس د ځغاستې غږ راغی
باد لا په کريغو سرو
چې د شنو ونو ترشا
يو څوک په سپين آس را ښکاره شولې
باد يې د شنه ځادرلمنه رپوله شاته

WWW.SAMSOOR.COM

مخ يې نقاب کې پټ و
په خپل کوډګر غبږ يې نارې کړې داسې
آهای !
د هسکو هسکو غرو شپونيکه واوره
د ښاپيريو د پاچا ريبا ريم
زموږ شهزداګۍ چې دې ژوندۍ وي مدام
يم رالېږلی دلته
او دا پيغام لرمه:
« ته د نازو ميلمه يې !»
نو دغه آس به تا مانۍ ته بوځي
زه به دې ببرته تر راتګه پورې
دلته رمه وساتم
او زه حيران شوم حيران
چې خدايه دا به څه وي؟ !
خوشيبه ورو سته مې هر څه ومنل
لکه په ما ،چې ښاپيريو وي څه کوډې کړې
نو پر سپين آس باندې مې يون پيل کړ
پر ناآشنا او ناڅرګندو لارو
د شنو ځنګلونو ترمنځ
لکه دنيا چې ټوله ډکه وي له هسکو لويو شنوونو نه
هسې بې سده وم روان خدای خبر کوم لوري ته

WWW.samsoor.com

په خپله ورک و مه له خپله ځانه
لکه يو څاڅکی او ښکه
د شنه ځنګله له سترګو وڅڅېدم
وبهېدم
او اضطراب مې په هر رګ کې لکه اور ځغلېده
زما په مخ کې يوه شنه دره وه
لکه په پيغله چې شين شال وي هوار
يا په شنو پاڼو باندې اوري آبشار
او شيبه وروسته ګردله شوه
لړې راغلې
او غبار پريو تو
يوازې لرې نه د مستې شرشرې سندرې
لکه بهير د هستۍ غوږ ته راته
خو لږ چې ورانده ولاړم
ګرد له والو ته او لمر راو خوت
او خدای (ج) خبر زه وم په کوم جنت کې؟ !
يو پسرلی، يوه ښکلا او يوه مسته وږمه
چې شرشرې نه وربدل د اوبو سپين غمي په شنې جلګې کې
او د جلګې تر شامې وليده د حورو ماڼۍ
زما په لارکې ښاپيرۍ ولاړې
زلفې يې زما تر هر قدم لاندې فرش

WWW.samsoor.com

او د ماڼۍ په دروازه کې مې نازو ولیده
ها د ښکلا ملکه
خدای(ج) یې جوړ کړی هر اندام په قدرت
کټ مټ زما د ښکلې مینې په شان
سترګې یې تورې تورې
ما ویل هماغه به وي
هره خندا ، هره ادا او هر یو ناز یې هسې
غږ یې هماغه او خوږې خوږې خبرې یې هم
او زه حیران وم حیران
چیرې نازو او چیرې زما د تورو سترګو مینه؟
مګر هغه کټ مټ هماغسې وه
زه لا حیران وم چې نازو له لاسه ونیولم
او په هماغه کوډګر غږ یې راته داسې وویل:
دا ستا قدم پر لیمو
اې زما د مینې پاچا
ستا د شپیلۍ له ستونې
ماته زما د مورکۍ غږ راته
مګر مودې وشوې چې ستا د شپیلۍ ستونی وچ دی
اخر دا ولې وایه
ته خو د مینې او ښکلا ریبارو ې
ته د سندرو پاچا

او ته د ترږيو ښاپيريو د مراد چينه وې
وايه درځار شم وايه !
ولې شپيلۍ نه وهې؟
او لکه تېر وختونه
د شنه ځنګله له څنګه
ستا د کوډګرو نغمو غږ نه راځي
چې زه د شنو کوترو سيل کې بيا دروالوځمه
او پټه پټه د ګلونو منځ کې
تا ته نږدې درشمه ډېره نږدې
او ستا د شنې شپيلۍ له ستونې څخه
د خپلې ورکې مورکۍ غږ واورمه
ته پرې خبر يې که نه؟
ستا د شپيلۍ سندرو
د ښاپيريو پاچاهي ويښه کړه
او مور په هر څه پوه شو
ما خپله مور وموندە
او اوس زموږ شهزاده
چې «آدم خان» نومېږي
توره تر ملا تړلې
بيا له لات ديو سره جګړې ته وتی
څو چې د کړکو له ځنګله څخه زموږ د خپلواکۍ ملکه

WWW.SAMSOOR.COM

ښايسته هوسۍ خلاصه کړي
او زموږ د کلي غرور بيا وګټي
نو تاته ځار شم اې د هسکو هسکو غرو شپونکيه
شپيلۍ دې وغږوه
چې د ديوانو طلسمونه مات شي
نو راشه زموږه د ماښۍ ميلمه شه
زه به د خپلو تورو سترګو مينه تاته درکړم
تا به د غيرږې ټال کې وزنګوم
تا به د ناز چينه کې ولمبوم
تاته به درکړم د سرو شونډو څوکې
او تا به موړ کړمه د زلفو په خوب
راشه زما ميلمه شه
او ماته وغږوه خپله شپيلۍ
او زه هم داسې شوم ميلمه د نازو
لکه له ماخخه چې ځان هېر شو
بس د ټول ژوند همدا خوږې ورځې وې
د نازولو د ماښۍ مېلمستيا
د ښايستونو باران
او د شرابو پيالې
د ځلبلونو اوښاديو شيبې
جامې وريښميني او په زرو کې ډوب

WWW.SAMSOOR.COM

را سره مل به وې ښايسته ښاپېرۍ
د نازو غېږه وه د مينې جنت
هرې خندا يې د زړه زنګ مينځلو
هرې موسکا يې د عشق نور اوراوه
شپه به يې بوتلم
راته تخت به يې کړه خپله سينه
زه لوبېدم لوبېدم
ترڅو به خوب راغی د زلفو تال کې
نو ما د ښکلو ښاپېريو په دې شنه جنت کې
د ژوند نغمې بللې
او هره ورځ به مې شپېلۍ وهله
خو ياد به دې مې تل خپله مينه
هغه زما د ژوندون ټوله موخه
هغه د تورو تورو سترګو مېرمن
هغه ښايسته او هغه ټوله مينه
هغه ساده او کليواله پېغله
کله به خوب ته راغله
څه پرېشانه او خپه ښکارېده
چې به يې غرونو او ځنګلونو کې نارې وهلې:
«اې زما د ژوند ارمانه!
اې زما د مينې پاچا!

WWW.SAMSOOR.COM

اې پرما ګران شپونکيه !
وايه په کومه ورک شوې؟ !»
- او چې سهار به ويښ شوم
نو د نازو غبږ به لمده وه زما پر سپينو اوښکو
زه د نازو په مکيزو کې ګېروم
زه يې د زلفو په زنځير تړلی
زه يې د مينې په زندان کې بندي
د هغې سترګې هم کوډګرې وې وژل يې کول
کټ مټ زما د ښکلې مينې په شان
تش په همدومره توپير
چې زما مينه وه د کلي ساده
او دا په خوی ښاپيرۍ
هغه د کلي کوچۍ
دا د ماڼيو حوره
نور يې ښايست هماغه
او تورې سترګې يې هماغسې له مينې ډکې
خو زما خپله مينه نه هېريده
لا يې ياد ونو پر زړه اور لګاوه
بس زه د مينو او يادونو په بستر کې پروت وم
د سوز او ساز پر پوله
د ښاپيريو ميلمه

WWW.SAMSOOR.COM

یاد نازو بندیوان
د خپل هنر قرباني
د خپلې شنې شپیلۍ د سحر اسیر

آدم جګړې نه راغی

خو یوه ورځ له ورځو
د ښاپیریو په حرم کې یو لوی جشن جوړ شو
د خوشالیو قیامت
او د ښادیو محشر
د نڅاګانو، پایکوبیو او ګډاوو دروبڼ
د مستو مستو خنداګانو څپې
او چې خبر شوم نو آدم و له جګړې راغلی
ورسره لوی لښکر زموږ د کلیوالو ترشا
شمله اوچته، غاړه هسکه، یو سوبمن شهزاده
د هسکو غرونو د ګوربت په شانې
څومره مغرور څومره واکمن شهزاده
چې یې لاټ دیو یو ځلې بیا و په ګونډو راوستی
لکه فاتح ابدالي
یو بریمن شهزاده
هوسۍ هم وه ورسره

www.samsoor.com

ها زموږ د کلي د غرور او خپلواکۍ واکمنه
چې د لويديځ د تور ځنګله بندي وه
له دې خبر سره حريم د ښاپيريو ته اختر راغی
ماخو ګومان کولو
ښايي اسمان د خپلې ټولې خوشالۍ لمنه
نن پر همدوی شيندله
او زمکې ټول د خنداګانو ګلان
د دوی پر سيمه شنه کړل
ددې ښاديو منځ کې
نازو زما څنګ ته راغله
هغه په شنو جامو کې
د ګل په شانې ښايسته ښکارېده
زه يې په مينه مينه ښکل کړم بيا يې وويل راته:
اې زما د مينې او ژوندون سروره !
ته پرې خبر يې، چې دا ټوله خوشالۍ موږه ته تابښلې
د خپلواکۍ واکمنه
زموږ هوسۍ همدغه تاګټلې
ستا دا احسان د هيرولو نه دی
ځکه نو زموږ شهزاده غواړي خپل تاج تاته درکړي
خو ما نازو له لاسه ونيوه دربار ته ولاړم
د ښاپيريو د حرم دربار و ځو مره ښکلی

WWW.samsoor.COM

هلته د تخت له پاسه ناست و زموږ غازي آدم خان
چې زه يې وليدم را پاڅېد او راغاړې ووت
بيا يې خپل څنګ ته په تخت کېنولم
راته يې وکتل په مينه مينه
او زما شپېلۍ ته يې لاس ونيولو
سم چې ما ورکړه نو يې ښکل کړه
بيا يې پورې کړه په سترګو سترګو
وروسته يې داسې وويل:
د لوړو غرو ،د سردرو اتله !
چې زموږ مات غرور دې وګټلو
غواړم د هسکو سردرو پاچاهي تاته درکړم
او خپله دغه نازولې خور «نازو» هم ستا کنيزه کړمه
ته يې منې او که نه؟
ما په خوله هېڅ ونه ويل
يوازې تاج مې له غلامه واخيست
چې د غازي آدم خان مخ مې ښکل کړ
نو بيا مې تاج ورته پر سر کېښوده:
«د ښاپيريو پاچاهي دې مبارک شه غازي !
ته توريالی يې د هوسۍ ګټونکی
ننګ خو ستا توري وکړ
زما د شپېلۍ نغمو يوازې تاته لار ښوولې

WWW.SAMSOOR.COM

زما سندرې وې يوازې د وينښتيا انګازې
اوس چې هوسۍ ستنه شوه
زه به مې هم بېرته خپل شپول ته ولاړ شم
هلته يو څوک لا ما ته لارې څارې
او زما يادونو سره مينه کوي
هغه د تورو تورو سترګو مېرمن
زما په تمه ناسته
لا مې په لاره کې پلونه په ليمو ښکلوي
ته پرې پوهېږې غازي؟
هغې به څومره وې سلګۍ وهلې
آه ! چې شيندلې به يې وې څومره اوښکې
زما په ورکو لارو
زه همدا نن ورګرځم
رمه مې پاتې ده او شپول مې رنګ دی
مېږې مې هره ورځ په خوب کې ويني
واړه سيرلې به مې بغارې وهي
او ښکارې آس به مې غوسه وي څومره
تا ته دې خپله پاچاهي مبارک
زه درنه ولاړم غازي !
زه درنه ولاړم غازي !
د غازي سترګې شوې له اوښکو ډکې

WWW.samsoor.COM

هک پک حيران چې راته څه ووايي
ښايي غوښتل يې ما په غېږ کې ټينګ کړي
يا مې لاسونه ښکل کړي
يا خو کوم څه ووايي
خو زه په بيړه ترې را پاڅېدم، چې ستون شم ببرته
او چې ماښې نه راوتلم نو مې مخې ته نازو راشنه شوه
هغه حسينه نازو
هغه زړه وړونکې نازو
هغه د مينې چينه
ځومره ښايسته وه نازو
خو ما يې سترګو ته کتلی نه شول
ما يې ليمو کې د خپل جرم کيسه نه شوه لوستی
د يو نيمګړي عشق د ماتې جرم
د يوې لنډې نيمه خوا مينې د پای او هيرولو جرم
ما ګنهکار د مينې
لا څه ويلي نه وو
چې د سلګيو منځ کې
راته نازو وويل:
زه به له تا څخه ژوندون نه غواړم
يا مې حلاله کړه په خپلو لاسو
يا خو چې هر چېرته ځې ما هم بوځه

WWW.samsoor.COM

زه شهزادګۍ د ښاپيريو د کول
زه نازولې د نازونو د کور
زه د ماښيو ډيوه
هو !
زه مغروره ښاپيرۍ به شمه ستا کنيزه
مګر د خدای (ج) لپاره
چې ما يوازې د مرګي غېږې ته مه ورسپاره
نوما د دنګو دنګو غرونو شپونکي
چې د رګ وينې مې د لمر له پلوشو جوړې وې
د هغې اوښکو ته نور نه شو کتی
ځکه مې لاس ورکړ او دواړه را روان شولو د غرو کلي ته

تلو له زيارت څخه تر کلي پورې

موږ لا روان وو تلو د غرو کلي ته
لار مو وه ټوله په ځنګلو پوښلې
يوازې لرې نه ليدلې مو د غرونو څوکې
چې په لمن کې يې زموږ د مينې کلی جوړ و
چې هلته زما د تورو سترګو ښکلې هم اوسېده
موږ لا ځنګله کې د خيړيو او زيتونو منځ کې لار وهله
چې يو ناڅاپه اسمان وريځو ډک کړ

WWW.samsoor.COM

څه توري توري وريځې
لکه شګوم د لات ديو
او لکه دود د دوزخ
لکه د تور ښامار له ژامو څخه وتې لړې
راغلې اسمان يې پټ کړ
موږ د باران له ويرې
ديو زاړه او دنګ چنار ډډې ته ننوتو
ښکلې نازو ويرېده
او ټوله پټه وه زما په غيږ کې
زموږ سترګې وې اسمان ته پاتې
خو باران نه وريده
يوازې تالنده و بريښنا کيدله
موږ لا حيران وو
چې ناڅاپه له اسمانه ځنې تندر پريوت
هو !
تندر پريوت او زموږ پر چنار را پريوت
ها دنګ او زوړ چنار چې موږ يې په غيږ کې پټ وو
زموږ تر مخې څانګې څانګې شو او اور پرې بل شو
چنار لمبه لمبه شو
چنار ايرې ايرې شو
اور په ځنګله پورې شو

WWW.SAMSOOR.COM

شنې پاڼې وسوځېدې
نازو له ما زه له نازو نه ورک شوم
هر خوا لوګي هر خوا لمبې تاوېدې
هره خوا څانګې ماتېدې سوزېدې
ما په نازو پسې نارې وهلې
خو هغه چيرې خدايزده زه چيرې وم
يوازې اور را تاوېدلو هر خوا
خو څو شيبې وروسته مې وليد له شنه کوتره
چې د لمبو له منځه ووتله والوتله
نو زما زړه صبر شو ومې ويل:
آه خدايه شکر چې نازو دې بچ کړه
او چې نازو والوته
زه لا د اور د ښامار خولې ته پروت وم
لار د وتلو له لمبو ورکه وه
ما ويل چې سوزم دادی اور اخلمه
چې يو ناڅاپه مې پر سر د کوم چا سيوری خور شو
خدايزده سيمرغ و که هما وه د ژوند
بس زه يې پورته کړم هوا ته د سره اور له منځه
د کوم جنت په لور يې بوتلمه د شور له منځه
لرې اوږدېر لرې د شنو لويو ځنګلونو منځ ته
د چنارونو د خېړيو د زيتونو منځ ته

WWW.samsoor.COM

هلته وه پټه د پيريانو زړې ونې سره
يوه ماښې ولاړه
د سپينو ستورو له الماسو ، له مرمرو جوړه
فضايې ټوله وه د مينې له سندرو جوړه
د سپينو سپينو شرشرو د ترنم په منځ کې
يوه سرلوړې يوه دنګه ماښې
هو مره ښايسته وه لکه خيال د شاعر
څه ځلېده دغه ګلرنګه ماښې
او زه يې مخ ته ولاړ
چې خدايه څه به کېږي
زما د ژوند دا سر ګردانه پاڼه
بيا د کوم باد پر لمن پريوتله
زه لا حيران وم حيران
چې چا مې لاس ونيوه
آه ! څومره ښکلي لاس و
څه نازولی،
څومره سپين و
څومره پوست وخدايه !
او چې د لاس ميرمن مې وليدله
يو ځلې بيا له هوښه ووتلم
يوه د حسن پرښته مې وه ولاړه مخ ته

WWW.SAMSOOR.COM

کټ مټ زما د هغې مينې په شان
کتل هماغه، ناز هماغه او ښکلا هماغه
مينه هماغه، شور هماغه او ځلا هماغه
ما ويل چې ومې مونده
ما ويل چې مينه مې ده
ما ويل قربان دې شمه ومې موندې...
مګر افسوس افسوس
چې زما مينه نه وه
زما د ښکلې سترګې تورې تورې
خو ددې ښکلې سترګې بل ډول وې
ويشتل يې هسې وو وژل يې هسې
کتل يې هسې وو ،موسل يې هسې
يوازې رنګ يې زما د مينې نه و
دا سترګې شنې وې د اوبو په شانې
شنې د اسمان شنو ښيښو په شانې
بس زه پرې پوه شوم چې پردۍ ده زما مينه نه ده
خو دې هماغسې کتل راته په مينه مينه
ما ويل چې څه دې اې د حسن او ښايست ملکې !
ته چې تصوير يې زما د ښکلې جانان
يوازې سترګو کې يې رنګ نه لرې
د تورو تورو ليمو جنګ نه لرې

WWW.samsoor.COM

وا یه چې څوک یې او له کومه راغلې؟
د کوم طلسم له سدومه راغلې؟
خو ښکلې پیغلې لا ځواب کې راته هېڅ نه وویل
لا یې همداسې زما سترګو ته کتل په مینه وړې نظر
خو شیبه وروسته را نږدې شوه ماته
بیا یې ښایسته لیچې را پورته کړلې
د مړوندونو هار یې وتاړه زما پر غاړه
او زما پر شونډو یې د شونډو باران وورواه
د تودې غېږې د سکروټو کان یې وورواه
او زه یوه شیبه کې ډوب شومه ،هم وسوزېدم
د خوند په سیند کې، د هوس په اور کې
نو دغې پیغلې راته داسې وویل:
زه له اوو غرونو اوو سیندونو ها خوا
د ماښامونو د وطن شهزادګۍ
او د لات دیو ها نازولې لور یم
چې په ځوانۍ کې د مرګونو واک په لاس کې لرم
د هغو دنګو شاه زلمیو ژبیو مرګ وم چې شپیلۍ غږوي
چې چېرته ناست وي په کېږدۍ کې
او سپوږمۍ نڅوي
ما د هغو له ځوانیمرګو زړونو وینه ویسته
ما یې په ستوني کې وژله د ژوندون سندره

WWW.samsoor.COM

او ورته غوږ کې مې ویله له هستۍ نه د بیلتون سندره
ما زلمي څکه وژل
څو چې په خپلې شپیلۍ مات نه کړي زموږه ابلیسي طلسم
نو زه د لمر د راختو سیمې ته
او داد هسکو دنګو غرو کلي ته
ددې لپاره وم راغلې ګرانه!
چې د زلمیو د شپیلیو ستوني پرې کړمه ګونګې یې کړمه
خو یوه ورځ له ورځو
ستاسو پر کلي باندې پېښنه شومه
ته مې د شنې څیړۍ تر سیوري لاندې ناست ولیدې
چې په کوډګره ساه دې
چا ته شپیلۍ وهله
ته ډېر ښایسته ښکارېدې
لکه ریدی لکه غاټول د بیدیا
لکه روڼ ستوری د سبا ځلیدې
او ستا کوډګرې شپیلۍ
ستا ښکلې دنګې ځوانۍ
له مانه زړه واخیسته
زه چې د ښمنه د شپیلیو د سندرو ومه
زه چې وژونکې د ځوانیو د لښکرو ومه
ما!

WWW.samsoor.com

همدا ما هم پر تا زړه بایلوده
او زه پر تا هومره مینه کړم خدای (ج)
چې لیونۍ شوم هر څه هېر شول رانه
ځان رانه ورک شو او جهان مې ورک کړ
د خپل ښایسته غرور کاروان مې ورک کړ
ته مې و نه وژلې، نه مې دې شپیلۍ وا خیسته
یوازې ځنګ ته به دې کیناستم
او ټوله ورځ مې تا ته کتل
روح مې دا ستا د شپیلۍ ټال کې زنګاوه زنګاوه
ژوند مې ستا عشق کې ډوباوه ورکاوه
خو یوه ورځ له ورځو
چا رانه ورک کړې رانه غلا یې کړلې
رانه یې یووړې خدایزده کوم لورې ته
نه دې د ښکلې شپیلۍ غږ راتللو
نه مې دې پل، نه کوم اثر موندلو
زه لیونۍ شوم لیونۍ لیونۍ
لکه بنګساره سارانۍ لیونۍ
خو یوه ورځ مې په دې دښتو کې ابلیس ولیده
ما ورنه ستا د نوم تپوس وکړلو
او د هغه له خولې خبره شومه:
چې ستا شپیلۍ زموږ طلسم مات کړ

WWW.SAMSOOR.COM

او آدم خان ستا د نغمو په مرسته
د آزادۍ هوسۍ ستنه کړه بېرته
ما ویل چې ښه شوه ګوندې هېر به دې کړم
ګوندې چې مینه دې په کرکه واوړي
ځکه چې تا زموږ غرور وواژه
خو زما دا هیله ترسره نه شوه
ستا مینې لا په زړه کې زور واخیسته
عشق دې له مانه د ژوند پور واخیسته
در پسې وګرځېدم وګرځېدم
ایله مې نن د خپل طلسم په زور
په دې ځنګله کې د اسې وموندلې
او س هم لا نه پوهېږم خوب دې که رښتیا دې وینم
نه نه ریښتیا ده ته مې غېږه کې یې
زه ستا د مټو زور په ځان کې وینم
او ستا د مینې شور جهان کې وینم
له نن نه وروسته دا ماښې او یو لښکر د مغربي ښاپیرو
د غه سپرلی د غه ښکلا د غه ژوند
یو زه او ته به یو او مینه به وي
ته به زما د زړه او ځان پاچا یې
زه به دې غېږه کې ټول عمر تېر کړم
له تا به تل چارپیرو مه لیچې

WWW.samsoor.com

په خپلو زلفو به دې پټ ساتمه
سپينه خولګۍ به درکوم درکوم
په ښکلي ناز دې نازوم نازوم
ته دې شپيلۍ غږوه
زه به دې ناڅمه سرود ته لکه سپينه ماره
ته دې ځوانۍ ځلوه
زه به دې مخ ته شمه شنه هينداره...

او زه شوم داسې ددې پېغلې اسير

نو له دې ورځې وروسته
زه د لويديځ د ماښامانو د ښار
د شهزادګۍ اسير شوم
د چا د شنو ستر ګو په دام کې ګير شوم
د وخت کاروان همداسې تللو تللو
او زه يې هم ځان سره وړلم يوه ورک منزل ته
ورځ په جامونو او سندرو کې ډوب
شپه هم د غېږې په خوندونو کې ډوب
ومه د خداى (ج) د نعمتونو مېلمه
د ښايستونو او رنګونو مېلمه
مګر افسوس چې دا جنت جنت ژوند

WWW.SAMSOOR.COM

ماته دوزخ دوزخ و
زما ليوني زړګي هماغه ورکه مينه غوښتنه
ها کليوالـه هغه دنګه نجلۍ
هغه حسينه ها ملنګه نجلۍ
هغه د تورو تورو سترګو مېرمن
ها لومړنۍ ها آخرينه مينه
چې زه يوازې د هغې په ياد او خيال ژوندی وم
د ساه مې تله راتله هغې سره وو
زه له هغې، هغه له مانه ډکه
هره شيبه مې زړه هغې سره و
مګر افسوس چې اوس اسير وم اسير
هو کې اسير له دې فرنګې سره
دغې د شنو سترګو ګلرنګې سره
لکه تړلی په کمخوبې چې يم
نه ترې وتی نه تښتيدلی شومه
زه يې د کوډو په زور بند ساتلم
پر ما يې وکړ ابليسي طلسم
پر ما راتاوو د وريښمين وريښمين نظر زنځير
د ورځو، مياشتو ،د کلونو يو کوډګر رنځير
خو له کلونو يو کال
او يوه ورځ له ورځو

WWW.samsoor.com

چې په ځنګله باندې را پریوتل
دو سپنو وحشي آسونه
له رنګه تور په سترګو سره وو څه یاغي آسونه
چې پرې سپاره وو پیریان
په سر یې الوتل د سربو او فولادو کارغان
او دې کارغانو د غضب اور په ځنګله وشینده
نو د شین سترګې ماهۍ هم تالا شوه
خدایزده پخپله د لوید یځ شهزادګۍ څه شوه
او په کومه ولاړه
زه هم آزاد شوم آزاد
مګر حیران ومه او نه پوهېدم
چې لا د وخت په زړه کې څه پاتې دي؟!

دربیمه برخه

پر شینکي کلي مې ورېږي د اورونو باران

چانه پوښتنه وکړم:
زما د ژوند دا ناخرګنده لاره چېرې رسي؟
آهای!!!
له چانه وپوښتمه:

WWW.SAMSOOR.COM

چې زه په کومه ولاړ شم؟
دا څه د سرو پيريانو ځغاسته ده
او څومره شور دی؟
زما د ناز په خوب ويده کلي ته کوم لوري نه لار تللې ده؟
وحشي آسونو هر څه پښو لاندې کړل
د هسکو دنګو غرونو کلي، هم ځنګل هم خلک
نو زه به چيرته ولاړ شم؟
خدای (ج) خبر زما پر شپول به څه را پېښ وي
آخ ! ماته ګرانې رمې
کومو ليوانو به داړلې يې لا داړي به دې
زما اصيله ښکاري آسه ! خدايزده
چې به د کومو وسپنيزو آسو
په تور درو بڼ کې ګير يې؟
آه ! خدايه نه پوهېږم
چې زما ودان کلی به څومره ړنګ وي
خدايزده زما د تورو تورو سترګو
هغه بيبا که
هغه مسته ليونۍ مينه به چيرې وي اوس؟
خدايه قربان دې شمه ويې ساتې !
خدايه ! ړندې کړې د پيريانو سترګې
که به بد ګوري ورته

WWW.samsoor.COM

دادی درځمه میني !
زما د تورو تورو سترګو میرې !
او له دې وروسته مې لټون پیل کړ
د خپلې مینې لټون
خدایزده چې چیرې به وي
زه مې د کلي په لور مخ ته ځمه
لا د پیریانو لښکر ځغلې هر خوا
کله چې کلي ته را ورسیدم:
آه خدایه دا څه وینم؟
کلی مې څومره بدل شوی په رنګ
هر څه یې سره دي، دیوالونه او کوڅې یې سرې دي
د ځمکو فصل، ګودرونه او ویالې یې سرې دي
زلمي څادرنه لري
د نجونو سر یې لوڅ دی
ربه زما پر کلي څه راغلي؟
چا یې غلا کړې ده د رنګ شهزادګۍ
چا یې لوټلې ده د خوند شهزادګۍ
زما د ښکلي ماشومتوب تاج محل
زما د مستې ځوانۍ ښکلی حرم
زما په ستورو ښکلې شپې هم چا سرې کړې رانه

WWW.SAMSOOR.COM

څو مره بد رنګه شپې دي
ښکاري په وينو سرې دي
کليه ! په تا مې دا سې شپې چيرې هم نه لورېږي
زه دې ليدلی دا سې نه شم کليه !
د وينو رنګ کې مې ډوب نه خوښېږي
زه د رنه ځمه کليه
د هغو غرو په لوري
چې مې د مينې راز په زړه کې لري
چې مې د مينې غږ په خوله کې لري
ښايي چې تا به هېر کړم
خو خپله مينه هيرولای نه شم
هغه د تورو تورو سترګو ميرمن
هېڅکله هم له زړه ويستلای نه شم
ځکه هغه ما هيرولای نه شي
زړه نه مې لرې غورځولای نه شي
ورځم د غرونو غېږ ته
ګوندې چې هلته به يې بيا پيدا کړم
هو زه بارو لرم چې وبه يې وينم
ځکه چې خدای (ج) هم د مينو مل دی.

او ما د تورو غرونو لار ونيوه

WWW.samsoor.com

ځمه د غرونو خواته
او وايم دا سندرې:
«ليونۍ مينې کړم اشنا له بيابانه سره
پرېږدئ چې ګرځم ليونی په غرونو
د ليونۍ مينې له لاسه
ناست يم د غم د غره د پاسه
د تصور په تال زنګېږم له خپل ځانه سره
پرېږدئ چې ګرځم ليونی په غرونو
د چا د شوخ نظر لپاره
په غرونو ګرځم ناکاره
د مينې شور مې لګېدلی له اسمانه سره
پرېږدئ چې ګرځم ليونی په غرونو.»
خو يوه ورځ له ورځو
کله چې ورسېدم
يوې رڼې او ښايسته چينې ته
راته د تېرو وختو خيال پيدا شو
پر زړه مې و وريدل تېر يادونه
هغه د پېغلو ډله
چې به چينې ته راتلې
په خنداګانو مستې

WWW.SAMSOOR.COM

لکه د ګلو څانګې
په نرۍ ملا ماتيدې
تر شنو منګيو لاندې
او هغه ورځې زما د تاندې ځوانۍ
چې په سندرو مست وم
څومره په سوز به مې شپيلۍ وهله
هغه ښايسته وختونه
ها د جنت عمرونه
لکه يو خوب چې وينم
خو اوس چينه ميراته
ګودر يې ورک دی لاره هم نه لري
ښکاري کلونه کېږي
چا ورنه څاڅکی اوبه نه دي وړي
هېچا يې نه دی په هينداره کې وربل جوړ کړی
چا يې په غاړو کې خندلي نه دي
چا يې تر څنګه د شپيلۍ نغمې وهلې نه دي
ما په ژړا کې ورته داسې وويل:
خو ګوره ښکلې چينې
دادی زه بيا راغلمه
په زړه زخمي په ژړېدلو سترګو

WWW.samsoor.COM

خير دی که ته هم راته ژاړې په بې غږه ستوني
زه به نن بيا درته شپيلۍ ووهم
زه به نن بيا درته زړې خاطرې
په چيغو وژړوم
دادی چينې درته شپيلۍ وهمه
راځه چې دواړه په سندرو او نغمو وژاړو
راځه چې دواړه د غمونو په شيبو وژاړو
او ما شپيلۍ په شونډو بيا کېښوده
يوه د سوز او ساز لمبه مې بل کړه
ما ويل چې نن د چينې هډ سوزوم
ما ويل چې نن په ځنګله اور لګوم
او له دې ورځې وروسته
چې هره ورځ به غرورغو کې په لټون سترې شوم
نو مازيګر به د همدې چينې تر غاړې راغلم
او د شپيلۍ له سترې ستوني به مې سر کړه د غمونو نغمه
زما شپيلۍ، زه او چينه، بس همدا درې ملګري
چې يادول مو د ورک عشق هغه زاړه يادونه
کلونه تلل، کلونه اوښتل او ژوند تېرېده
د عمر سيند سترې ستومانه لا پر مخ بهېده

خو يوه ورځ مازيګر

WWW.samsoor.COM

کله چې زه د چينې خوا کې ناست وم
او له شپېلۍ سره مې يو ځای ژړل
ناڅا په غرږ د کوم يو آس راغی
چې د ځنګله د شنو زيتونو او څېړيو منځ نه
د چينې خوا ته راته
واه څومره ښکلی آس و
لکه د شنو پاڼو په منځ کې را روانه بېړۍ
او هومره سپين و لکه واوره
لکه لاس زما د ښکلې جانان
او پردې آس وه يوه پېغله سپره
زلفې يې بادونې په اوږو اخيستې
او د ټيکرې څنډه يې
باد رپوله داسې
لکه بيرغ د غزا
هومره ښايسته وه پېغله
لکه د قاف له غرو راغلې د ارم ښاپېرۍ
د سترګو رنګ يې و زما د ښکلې مينې په شان
کټ مټ هغې غوندې وه
لږ څه مغروره او عاصي ښکارېده
زما د جانان سترګې له مينو ډکې

WWW.samsoor.COM

خو ددې سترګې وې له وينو ډکې
زما د يار له کتو ناز وربېده
خو دا کاته جګړه د تورو کوي
نو زه پرې پوه شوم چې زما مينه نه ده
راغله او راغله د چينې تر څنګه
هغه مغروره قهرجنه نجلۍ
هغه حسينه کبرجنه نجلۍ
په ما يې داسې غږ کړ:
ولې دې بيا يمه راغوښتې ځوانه؟!
وايه څه وايې زه دلته يمه
خو زه د غرونو پرديس
او د ځنګلونو ملنګ
زه د چينې مينجور
او د ښکلا ليونی
د څو شيبو لپاره
د دغې پيغلې په ښايست کې ډوب شوم
زړه کې مې داسې وويل:
«آه خدايه څومره ده هغې ته ورته
ها زما ورکه مينه
هغه د تورو تورو سترګو مېرمن
اوس خدايزده چيرې به وي

WWW.SAMSOOR.COM

ايا دا پيغله به خبره نه وي
چې زما د تورو تورو سترګو ښکلې چيرته اوسي؟
ځکه نو ما ورځخه وپوښتل چې:
زه د دې کلي ليونی شپونکی يم
ټول ژوند مې مينه کړې
يوه سپيڅلې مينه
خو اوس د ورکو ورکه
يوه باد وړې مينه
کټ مټ دا ستا په شانې ښکلې مينه
اوس پسې ګرځم ليونی په غرونو
خو راته وايه نجلۍ
چې ته د کوم جنت راغلې ښاپيرۍ يې دلته؟
هغې زما سترګو ته نيغ وکتل
آس نه راکوزه شوه زما څنګ ته راغله
راته يې بيا بيا ښه په ځير وکتل
لږ څه موسکۍ شوه بيا يې داسې وويل:
زه خو پردۍ نه يم شپونکيه کليوال دې يم
ستا کليوال راته «مغروره» وايي
ښايي چې نوم به مې وي
زه هم مينه يم او ټول عمر مې مينه کړې
کلونه وشول ستا په کلي کې زيږيدلې يم او بيا ببرته مرمه

WWW.samsoor.COM

زه ستاد کلي د پيغلوټو دارواوو ملکه يم ځوانه
درې ځلې مړه شوم بېرته وزيږېدم
درې ځلې يې ووژلم
درې تورو ووژلم
مګر پوهېږې چې زه بيا ولې دنيا ته راځم؟
دا هر څه ستا ددې شپېلۍ له لاسه
دغه کوډګره سحرګره شپېلۍ
چې هر پوکي سره د زرو طلسمونو دروازې ماتوي
هره نغمه يې ده د کوډو ځاله
او هر سرود يې کرامات وروي
کله چې ووژل شم
ستا د شپېلۍ په نغمو
بېرته ژوندۍ شم او دنيا ته راشم
او دادی بيا ستا د شپېليو سرود
ځانته را وبللم
زه د خپل کلي د پيغلوټو اروا
او زه هينداره د پيغلوټو د نيمزالو هيلو
بيا ستا شپېلۍ ژوندۍ کړم
نو راته ووايه چې څه وکړم
په چا باندې ځان بيا ووژنم؟

WWW.SAMSOOR.COM

وو ایه بیا د خپلو وینو جام په چا وشیندم؟
وو ایه بیا چیرته سلګۍ ووهم
او چیرته ومرمه بیا؟
د ښکلې پیغلې دې خبرو ته حیران شوم حیران
کوم وژل؟!
کومې کوډې؟!
کومې وینې؟!
آه خدایه! دا څه اورم
وو ایه ښکلې پیغلې څوک دې وژني؟
دا ستا د حسن قاتل کوم ظالم دی؟
وو ایه ځار دې شم کیسه دې وکړه
اې نجلۍ!
زه درنه همدومره غواړم
چې د خپل ژوند ټوله کیسه دې وکړې
د ښکلې پیغلې سترګې
لړې
او ډېرې لړې وګنډل شوې
شونډې یې ورپیدې
یو څه په سوچ کې ولاړه

او نجلۍ داسې راته وکړه کیسه:

WWW.samsoor.COM

زه د دې کلي يوه مسته پېغله
هومره مغروره ،چې به خلکو د «مغرورې» په نامه پېژندم.
يو ځوک پر ما مين او زه وم پر هغه مينه
نو ډېر کلونه پخوا
يو کال هغه وخت
چې لا زموږ کلي کې فصل د غنمو شين و
هغه مهال چې کليوال وو له لات ديو سره جګړې ته تللي
هغه د وياړ کلونه
هغه د تورو فصل
چې شازلميان مو د غزا ډول سره
په اتڼو اتڼو جنګ ته ورتلل
زما مين هم چې د کلي يو مغرور زلمی و
توره تر ملا کړه او خپل ښکلی آس يې هم زين کړ
هغه غزا ته تللو
د مخه ښې په وخت يې دا سې وويل:
«غزا ته ځم په وطن جنګ دی
يوه خوله را کړه چې مې زړه د زمري شينه»
او ما هم پورته کړ منګی او وېې ته
او خپل مين ته مې د تلو په وخت کې دا سې وويل:
«جانانه جنګ ته ځان تيار کړه
سنګر ته پاس به او به زه د رخېژومه»

WWW.SAMSOOR.COM

زموږه ټول کليوال جنګ ته ولاړل
او له لات ديو سره جګړه پېښه شوه
زموږ جګړه نه وه د «ميوند» دښته کې
څه خونړۍ جګړه وه
څه ليونۍ جګړه وه
چې د لات ديو ها مغربي ديوانو
زموږ د کلي ډېر زلمي ووژل
زموږ بيرغچي يې هم په غشي وويشت
هغه ناري کړې هلۍ لويږمه
بيرغ اوچت کړئ
او زه د هغه خواته ورغلم اوبه مې ورورې
خو د هغه په وينو سرو منګولو
نور د بيرغ اوچتولو توان نه درلوده
د غزا لوړه جنډه ورو ورو پريوتله ورنه
هغه په خاورو لويده
ځکه خو ما منګې پرزمکه کېښود
بيرغ مې خوا پورې ټينګ ونيولو
او مخامخ مې د غازيانو پرسنګر پورته کړ
جنډې له باد سره نڅا پيل کړه
زموږه سترې غازيان
زموږه ترږي غازيان

WWW.SAMSOOR.COM

آه خدايه ! څومره يې په وينو سره وو
ما خپل مين په کې ليدلی نه شو
خدای (ج) خبر چيرې به لاټ ديو ته مخامخ ولاړو
ما ويل چې هر چېرې وي
خو زما ناره به اوري
ځکه مې غږ پرې وکړ :
«که په ميوند کې شهيد نه شوې
خدا يږو لاليه بې ننګۍ ته دې ساتينه
خال به د يار له وينو کېږدم
چې شينکي باغ کې سور ګلاب وشرموينه»
او زما له دې غږ سره
زلمو کې وينه تا وشوه
غازيانو چيغې کړې :
الله اکبر ! !
ټول له مورچو ووتل
ميوند د اور تنور شو
وحشي آسونه يو پر بل وختل
سرونه والوتل لاسونه پرې شول
او ما د تورو په بريښنا کې وليد خپل ننګيالی
ها زما مين چې د لاټ ديو لاس يې په توره پرې کړ
خو خپله هم د مغربي ديوانو تورو وخوړ

WWW.samsoor.com

هو ! زما مين شهيد شو
زه هم کوم چا په غشي وويشتمه
او ما د مرګ په وخت کې دا وليدل
چې د لات ديو لښکر تالا ترغې شو
ټول مغربي ديوان يې ووژل زموږ شازلمو
او چې د سوبې بيرغ
شو تر آسمانه پورته
زموږ کليوالو زه او زما مين په خپلو اوږو پورته کړلو
او د پاچا په امر
د ښاپيريو په ماڼۍ کې خښ شو
زموږ په زيارت کې ښاپيريو پاچاهي جوړه کړه
هلته زموږ زيارت و
زموږه دوه مينو
چې دواړه ښنګ په ښنګ د مينې په خوب پريوتلو
او د کلونو د ارمان غېږې مو هلته يو په بل تودې کړې
خو ما د خپل مين د غېږې جنت ډېرو نه ليد
ځکه چې ستا شپيلۍ د نازله خوبه ويښه کړمه
ستا دې کوډګرې شپيلۍ
يو ځلې بيا د دغه کلي پر لمن راشنه کړم
دا ځلې بيا وم يوه مسته او مينه پېغله
له ښکلا ډکه او مغروره پېغله

WWW.samsoor.com

هو مره مغروره چې به خلکو د «مغرورې» په نامه پېژندم.

خو دا ځل زموږ کلي بدل و بدل

زه ورته راغلم خو د کلي رنګ بدل ښکارېده
هر څه يې سره وو
لکه وينه
لکه قهر
لکه اور د دوزخ
دا ځل زموږ پر کلي
د شمالي پيريانو سورلښکر يرغل کړی و
د قاف له غرونو هاخوا
د ځنګلونو د ښار
او د سرو ييږو د ځنګلونو پيريان
ددې پيريانو د لښکر مشر «اورديو» نومېده
هغه هم زموږ د کلي
د خپلواکۍ پر ملکې مين و
هغه هم زموږ هوسۍ له ځان سره شمال ته بوتله
د ښاپيريو سلطنت يې رنګ کړ
او زموږ زيارت ته يې هم اور ورته کړ
د آدم خان پر ځای يې راوست يو «بوډاچو پړګر»

WWW.SAMSOOR.COM

دا چوپړګرو زموږ د کلي کوډګر
چې له ابليس څخه يې کوډې زده کړې
او په جادو يې پاچاهي د ښاپيرو ورانه کړه
خداى خبر ستا ها نازولې نازو چيرې ولاړه
او خدا يزده نورې ښاپيرۍ يې څه شوې
اور ديو مو کلي ته پيريان راوستل
او لښکريانو يې په خپلو تورو
کلى د سرو وينو باران کې ډوب کړ
له يوه کاله وروسته
اور ديو زموږ کلي کې
د خپلو بوډا چوپړ په مرسته پاچاهي جوړه کړه
د شمالي پيريانو سره پاچاهي
چې به بوډا چوپړ کړ
زيندۍ پر غاړه
د پيريانو بنده ګي کوله
او په دې ډول يې زموږ د کلي
د پيريو وياړ ته اور ورته کړ
خو زموږ سپيڅليو کليوالو
له پيريانو سره جنګ ته ملاوې وتړلې
او د زيارت يو مستانه مينجور
هغه سپيڅلي ملنګ

WWW.SAMSOOR.COM

ها بابه قو

ها ليوني قلندر

چې يې د سترګو په بريښنا کې ټول جهان ځايېده

زمورږ د زيارت تر رنګېدلو وروسته

رباب تر ملا کړ سر يې وتاړه په داسې جنډه

چې په کې تورې، سرې او شنې کرښې وې

د کلي ځو مست مستان او قلندر زلمي يې

سره را ټول کړل د قيام لپاره

د عشق په نوم يې سره ورکړل خپل زلمي لاسونه

چې هم هوسۍ وګټي

او هم د سرو، سرو شمالي پيريانو

لښکر له کلي نه بهر وشړي

زما مين هم له ملنګ سره ولاړ

زه مې مين سره يوځاى تلم د پيريانو جنګ ته

او يوه ورځ له ورځو

چې د پيريانو لښکر

زمورږ د کلي د غنمو فصل وسوزاوه

په هغه ورځ ماله همزولو سره

د مستو مستو ليونو لښکر ته

له دې چينې څخه اوبه ور وړلې

کله چې اور په کرونده کې بل شو

WWW.samsoor.com

او سره پیریان ورنه چارپیره په نڅا لګیا وو
ما او همزولو مې په چیغو چیغو
هغوی ته وکړې ښېرا
هغوی چې زموږه دا ښېرا واورېدې
څه په غوسه شول چا کټ کټ وخندل
موږ لا ښېرا کولې
چې یو ناڅاپه د بوډا چوپړګر
یوه نااهله بچي
هغه زما کلیوال
چې د پیریانو عبادت یې کاوه
خپل غشي زما پر تټر وورول
زه یې بیا ووژلم
مګر دا ځل د مرګ خوند هو مره تریخ و
لکه د زهرو پیاله
ځکه د خپل کلیوال لاس وژلم
خپل لاس وژلم په پردیو تورو
خپلو وژلم او پردو لیدلم
خدایه ! څه سخت ساعت و
خدایه ! قربان دې شمه څو مره تریخ و
هو زه یې ووژلم
او خپل مین شخه یې بیله کړمه

WWW.SAMSOOR.COM

خو دا بیلتون مې هومره اوږد هم نه شو
ځکه چې ستا شپیلۍ یې مزي لنډ کړل
ستا دې کوډګرې شپیلۍ
یو ځلې بیا د دغه کلي په لمن کې شنه کړم
دا ځلې مسته نه وم
مګر غرور مې درلود
هومره مغروره وم چې خلکو د «مغرورې» په نامه پېژندم
بیا راغلم خپل کلي ته
خو دا ځل هم کلی بدل ښکارېده
کلي د سرو پیریانو تیغ لاندې لا ساه راکښله

مګر لات د پو ژوندی و

سم چې پیریان زموږ پر کلي راغلل
ابلیس لات دیو خبر کړ
او دا کیسه یې وکړه
چې اور دیو څنګه زموږ له کلي څخه بوتله هوسۍ
څنګه زاړه چوپړګر وپلورله
هغه د هسکو هسکو غرو د خپلواکۍ ملکه
د کنګلونو د هېواد پر پیري
او په دې ډول د اوردیو او لات دیو

WWW.samsoor.COM

هغه زړه او پخواني دښمني بیا ژوندۍ شوه
لات دیو د سروزرو کاروان را بار کړ
او هغې دښتې کې یې واړول چې
په لومړي ځل یې وابلیس لیدلی
دا ځل یې بیا هم د ابلیس په مرسته
او هم د کوډو او د زرو په زور
زموږ د کلي ښکار ته ملا ټینګه کړه
سم چې د دنګو دنګو غرو د کلي
زلمو پیریانو سره جنګ ته ملاوې وتړلې
نو پر هغوی یې د سرو زرو باران وورواوه
ښایي هغوی باندې یې کوډې وکړې
هغوی یې وویشل په څو لښکرو
او هر لښکر ته یې بیا داسې وویل:
ولاړ شئ !
جګړې ته د پیریانو ولاړ شئ !
او د پیریانو دوستان هم ووژنئ
هر څوک چې وي
که کلیوال مو هم وي
ویې وژنئ !
ویې تړئ !
مېښو ته یې اور ورته کړئ !

WWW.SAMSOOR.COM

هر چا چې ړ ېر ووژل
زه به د کلي پاچاهي ورکړم هغه لښکر ته
هر چا چې ړ ېرې وينې وبهولې
هو مره به يې ډ که کړم لمن له زرو
او له دې وروسته شو زموږ کلی د وينو کلی
يو د اورونو او مرګونو کلی
د سيند او به زموږ له کلي څخه
د تېريدو په وخت کې سرې اوښتې
او باد به تل د مړو کوپړيو ايرې ځان سره وړې
دا ښکاره نه وه چې څوک وژني
يوازې کلی و په وينو کې ډوب
يوازې مړي په کوڅو کې سر په سر پراته وو
خو خدای(ج) خبر چې کليوال مو خلاصيدل څنګه نه؟!
جګړه د «ديو» او د «پيري» ترمنځ وه
او ګوزارونه وو د دوی د متو
مګر سرونه به زموږ د کليوالو پرې شول
پښې او لاس به زموږ د کلي د ځوانانو مات شول
پيريان لښکرو څخه نه وېريدل
د هغوی ويره له ملنګ څخه وه
او د هغه له مستو ـ مستو شاه زلميانو څنې
ځکه يوازې وو هغوی

WWW.samsoor.com

زموږ د کلي د دښمنو دښمن
د زيارتونو مستانه مينجور
په اتڼو او په سندرو کې غزا کوله
هغه اور ديو او لات ديو دواړو سره جنګ کولو
او کليوالو ته يې تل د اويل:
پام چې غلط پرې نه شئ
لات ديو زموږ د کلي زړو دښمن دی
راځئ د خپلو کليوالو وژل پرېږدو
له پردو سره جګړې ته ووځو
هم له ديوانو هم پيريانو سره
د خدای (ج) لپاره زما د کلي خلکو !
اخر په تاسو دا څه چل شوی دی؟
نيم په اور ديو خرڅ شوي
نيم په لات ديو اوښتي
هغوی موسيل کوي
او تاسو يو د بل د وينو تږي
د خدای(ج) لپاره ځان مو وخوځوئ
لږ څه راويښ شئ او د متو په زور
دواړه له دې کلي بهر وشړئ
دواړه زموږه د اوږو ماران دي
او خوري مو هره ورځ په سر کې ماغزه

WWW.SAMSOOR.COM

موږ نه يې عقل و بصيرت وړی دی
سمه لار نه پېژنو
يو بل نه سرپرې کوو
يو د بل وينې څښو
اخر په کومه ګناه؟
زموږه جرم څه دی؟
دوی دواړه څوک دي؟
چې به موږ ته پاچاهي وګټي
راځئ چې ټول کليوال يو شو سره
راځئ د خدای (ج) په مرسته
راځئ په خپلو متو
لات ديو، او رديو دواړه د خپل کلي په ونو پورې وځړوو
او بيا په مينه مينه
خپله هوسۍ راولو
بيا ښاپيرۍ راولو
هو !
ملنګ دا سې وويل:
او له پردو سره يې جنګ کولو
هغه ديوان وژل، پيريان يې وژل
ها له لويديځ څخه راغلي ديوان
ها له شمال څخه راغلي پيريان

WWW.SaMSOOR.COM

او د کوډګرو طلسمونه به يې هم ماتول
زما مين او زه «مغروره» له ملنګ سره وو
ما به هغوی ته له چينې څخه اوبه وروړلې

خو يوه ورځ له ورځو

مست مينجور په نڅېدو راغی
څنې به يې واچولې
بيا به يې درب ور کړپښې ته
او ټولو مستو شاه زلمو ته يې ويل چې: له هغه سره اتڼ وکړي
کله چې ټول په اتڼو ستړي شول
نو د ملنګ بابا ترمخ راټول شول
او له هغه نه يې ددې خوښۍ لامل وپوښته
د ملنګ سترګې يو ځل وځليدې
يو څه په سوچ کې ولاړه
او بيا يې داسې وويل:
دوستانو شکر د خپل رب ادا کړئ
ځکه چې نورو نو د اور ديو د ابليسي طلسم راز ماتېږي
پېريان به ټول زموږ له کلي څخه وشړل شي
تاسو خبر ياست که نه؟
نور د پېريانو هم طلسم مات شو

WWW.SAMSOOR.COM

ځکه زموږ د کلي
هغه ورک شوی شپونکی بیا راغلی
ها د سندرو کوډګر
ها د شپیلیو پاچا
چې له لات دیو سره د جنګ په وخت کې
له کلي خدایزده ښا پیریو وبوولی چیرې؟
خو دا څو ورځې یې په بر ځنګله کې
یو ځلې بیا د نغمو غږ راځي
هغه په خپلې ورکې مینې پسې ګرځي او شپیلۍ غږوي
او دا کوډګره شپیلۍ
بیا ماتوي طلسم
او زموږ ورکه هوسۍ
یو ځلې بیا ویښېږي
هلته شمال ته د کنګلونو ښار کې
او د هغې له ویښېدو سره سم
د کنګلونو هېواد
ورو ورو ویلېږي او ماتېږي پسې
دوستانو زیری مې درباندې
چې د شپونکي شپیلۍ مو بیا د خپلواکۍ ملکه
ښکلې هوسۍ ژغوري
او د اوردیو طلسم هم ماتېږي

WWW.SAMSOOR.COM

د کنګلونو ښار به ویلې او ټوټې ټوټې شي
پیریان به هم په سمندر کې ډوب شي
او د یوې پیرۍ کوډګره بوډۍ
ها ـ له هر څه منکره ـ
هغه په زړه کافره
چې سره پیریان زیږوي
چې یوه سترګه لري
هغه به هم په خپل تابوت کې پریوزي
زموږ هوسۍ به ورته خاندي
سره بوډۍ به د تاریخ ډېران کې خښه شي
او خاورې به شي

راځئ دوستانو چې اتڼ وکړو

راځئ ملګرو چې نغمې ووایو...
ملنګ رښتیا ووېل
هغه په هر څه پوه و
د هغه سترګو کې جهان ځاییده
ـ ګرانه شپونکیه واوره !
ستا دې کوډګرې شپیلۍ
یو ځلې بیا هم هوسۍ وژغورله

WWW.SAMSOOR.COM

او د اور ديو طلسم هم مات شو
سره بوډۍ مړه شوه د اور ديو لاس او پښې هم پرې شول
او د پيريانو لښکر
مات او ګوډ ببرته ولاړ شمال ته د کنګلونو دهېواد په لوري
هغه بوډا چوپړ ګر هم وتښتېد

مګر افسوس شپونکيه !

چې زموږ په کلي کې د وينو چينې وچې نه شوې
که څه هم مات شو د پيريانو جادو
مګر لات ديو ژوندی و
او لا يې خپلې ابليسي کوډې کولې پر موږ
سم چې بوډا چوپړ ګر
زموږ له کلي ووت
جګړې ته تللي کليوال ستانه شول
خونه د ورونو په شان
زلمي يې توره په لاس
او يو د بل وينو ته تږي تږي
د کليوالو جرګه نه جوړېده
ځکه زموږ کلي کې فصل د غنمو نه و
او له جرګې نه د غنمو وږي

WWW.SAMSOOR.COM

ابليس په غلا وړي وو
ابليس د هغو كليوالو ترمنځ
چې له پيريانو سره يې جنګ كولو
لاړې توكړې
ځكه لښكر، لښكر شول
او هر لښكر يې و د بل يو دښمن
ددې لښكرو هريو مشر پاچاهي غوښتله
خپلو كې يو د بل د غوښو د هډوكو او د وينو وږي
نو لا څو ورځې تېرې شوې نه وې
چې مو په كلي كې لښكرو تور دروبڼ جوړ كړ
تورې له تيكو نه راووتې
او ستركې سرې شوې
د كلي خړې كوڅې بيا په وينو ورنګېدې
دا ځل بوډا او ځوان چانه پېژندل
هر چا له هر چا څخه سر غوڅاوه
هر چا د هر چا كور ته اور اچاوه
هرڅه تالا او لوټ شول
زموږ د نيكونو شملې
د اناګانو ټيكري
چا ماشومان حلالول زانګو كې
چا له ميرمنو نه حيا لوټله

WWW.samsoor.COM

چا به له پیغلو پیغلتوب غلا کړ
چا به زلمي کتار- کتار ووژل
چا به د خلکو د غنمو فصل وسوزاوه
چا به د کلي جوماتونه رنګ کړل
چا به د خلکو په هډوکو ژرندې تاوې کړلې
او دغه ژرندې به د وینو په ویالو ګرزېدې
چا به د خوارو کلیوالو په سرونو کې مېخونه وهل
د کلیوالو د سرونو منارونه مو اوچت شول دومره
چې له هر ځای ښخه به هر چا لیدل
زموږ د سویو کلاګانو تور دودونه وو اسمان ته پورته
زموږ د غرونو لوړې څوکې هم په اور سوزېدې
لکه زموږ د کلیوالو غرور
چې په مرګو کې ورک شو
داسې مو دنګو غرو له شرمه ځان په اور پټاوه
زموږ د پیغلو لوپټې به هره ورځ تالا شوې
لکه د کلي باد مو هم چې غل وي
د دغه کلي په اوږده ماضي کې
هېڅ کله داسې کیسه نه وتېره
دغسې توره د مرګونو او شرمونو کیسه
داسې د «ویاړ» په نامه تشه له ویاړونو کیسه
داسې د ویر او د ماتم کلونه

WWW.samsoor.com

داسې د درد داسې د غم کلونه
داسې د اوراو د لمبو فصل چې
زموږ د کلي شنه ماضي هم په کې وسوزېده
او ښایسته زریني پاڼې یې پردیو غلا کړې
زموږ ماضي دیوانو ووژله
زموږ ماضي پیریانو وخوړله
لات دیو دا هر څه لیدل
او په کټ کټ یې خندل
هغه زموږ له کلیوال نه کسات اخیسته
د خپلې ګوډې پښې
د خپلو ماتو لاسو
د خپل ډوب شوي لښکر
هغه ته دا کوډې ابلیس ښودلې

خو په هوسۍ څه پېښ شول؟

واوره شپونکیه زموږ د کلي د غمونو کیسه:
موږ د ملنګ ملګرو
چې کلی داسې ولید
نو دلته لرې راغلو
او په ځنګلونو کې مو ځانته کړې جونګړې جوړې

WWW.samsoor.com

په دې جونګړو کې ژړل به مو سهار او بېګاه
په کليوالو او په کلي پسې
خو يوه ورځ مازيګر
زموږ په جونګړو کې غوغا جوړه شوه
ځکه ملنګ بابا د کلي له خوا
يو څوک په غيږ کې راوړ
کله چې موږ ورغلو
نو د ملنګ بابا په سترګو کې مو
په ټول ژوندون کې لومړۍ اوښکې ليدې
هو کې ملنګ بابا ژړل لکه چې
او يوه ښکلې نازولې ميرمن
په خپلو وينو ډوبه
وه غځيدلې د ملنګ پر لاسو
موږ له ملنګ بابا نه وپوښتل چې دا څوک ده؟
هغه په چيغو چيغو وژړل او ويې ويل:
تاسو يې نه پېژنئ؟!!
دا خو هوسۍ ده هوسۍ
د ښاپيريو د پاچا ملکه
د خپلواکۍ څښتنه
موږ هم په چيغو سر شوو:
زما مين وويل:

WWW.SAMSOOR.COM

اخر ملنګ بابا دا کوم ظالم کړه دا سې ټپي
خدای (ج) دې کړي مات هغه لاس
خدای (ج) دې تباه کړي هغه...
خو په دې وخت کې مو ږه ولیدل چې
ټپي هوسۍ لږ څه موسکۍ غوندې شوه
زما د جانان په خوله یې لاس کېښوده
او په ځګیروي یې وویل:
« پام چې ښیرا ونه کړې
زما خو په خپل قاتل «درد» نه دی پیرزو
هغه چې زه په توره ووهلم
هغه زلمی هم کلیوال دی زموږ
خدای(ج) دې د هغه سرته هم خیر کړي
ما ویل د سولې پرښته به شمه
ما ویل د وینو سیند به ودروم
او د ابلیس لارې به وچې کړمه
دښمنو زړونو کې به مینه شمه
خپل کلیوال به سره وروڼه کړمه
او نیکمرغي به شمه
د هغه وخت په څېر ، چې زموږ کلي کې فصل د غنمو شین و
خو هغوی زه په تورو ووهلم
او هغه توره،

WWW.SAMSOOR.COM

چې زما ببرته راتګ ته پورته شوې وه
زما په زړه کې خښه شوله
ښايي زما ببرته راتګ به د «انسان» په وينو نه ارزيده
ځکه د خپلو کليوالو په لاس
زما وينې هم تويې شوې
ای خدايه ما وبښې !
ای خدايه ما وبښې !»
او دې خبرې سره
هوسۍ له هوښه ولاړه
پر مخ يې راغلې د دردونو خولې
بابا ملنګ چيغې کړې:
اوبه ! اوبه !
هله «مغرورې» ژر شه !
لږ څه اوبه راوړه !
او ما منګی پورته کړ
په منډو منډو د ځنګلونو منځ کې
دغې چينې ته راتلم
ځکه يوازې دا چينه وه چې اوبه وې په کې
زموږ د کلي په څاه ګانو، په سيندونو او چينو کې خو –
اوبه نه وې نګه وينې وې
او کليوال مو له اوبو څخه روژه وو روژه

WWW.samsoor.com

تش لښکريانو به روږه خوړله
او د اوبو په ځای يې وينې څښلې
زه د چينې په لور راتلم چې لړ اوبه يوسم
خو يو ناڅاپه مې په لاره کې يو سيوري ولید
يو ببر سری سيوری
يو داسې سيوری چې د ويری له تيارونه جوړ و
وروسته بيا سيوري ډېر شول
پنځه او شپږ شول سيوري
او چې د سيورو خاوندانو ته مې پاس وکتل
هغوی مې وپېژندل
زما کليوال وو د «زمرو لښکر» نه
هغوی مې مخې ته کتار شول کتار
ما ويل:
چې لار راکړئ اوبو پسې ځم
خو هغوی وخندل او ويې خندل
کړس کړس خندا يې وکړه
د هغوی ژبه د زمرو ژبه وه
او د زمرو په ژبه يې داسې وويل:
«اول زمونږ زړونه خړوب کړه بيا اوبو پسې ځه»
آه خدايه دا څه اورم؟!!
زما ها درانه کليوال څومره سپک شول

WWW.samsoor.COM

چې اوس د خپلې کليوالې پر حيا بلوسي
خو دې پينځو زمرو، په ژبه دلېوانو، وويل:
ته زمورږ د ډلې نه يې
او ستا په وچويلې کې نه شته د زمرو نښاني
ځکه زمورږه نه يې
اوس ته يو جام يې او مورږ ترې لېوان
راشه زمورږ غېږې ته
راشه چې ستا پر رانه وچويلې کې
ددې پينځو زمريو نښه کېږدو.»
آه خدايه اوس څه وکړم؟!
له مرګه پر ته بله لار نه لرم
خدايه زما د کليوالو مل شې:
ما خپله لار پرېښوده
زمرو تر شا راپسې منډې پيل کړې
خو زه په منډه منډه
د لوی ګړنګ تر خوا را ورسيدم
لا کليوال زمريان تر شا راتلل
خو ما د لوی ګړنګ پرانيستې غېږ ته
خپل ژوندون سوغات ورکړ
بس يوه چيغه او د مرګ دروازه
او زه شوم داسې قتل

WWW.samsoor.COM

د دربیم ځل لپاره
مګر دا ځل د مرګ خوند هومره تریخ و
لکه زقوم د دوزخ
دا ځکه نه یوازې خپل وژلم
بلکې له ما یې د حیا د اخیستلو تمه هم درلوده
خدایه څه سخت ساعت و
خدایه ! قربان دې شمه څومره تریخ و
❋❋❋

شپونکیه ! دا وه زما د تېرو ژوندونونو کیسه
درې ځلې مړه شوم بېرته وزیږېدم
درې تورو ووژلم
خو درې نغمو ستا د شپیلۍ ژوندۍ کړم
اوس چې ما وینې
زه د دریوا ړو نیمزالو روح یم
یوه «مغروره» یم په درې څېرو کې
تل په دې غرونو او ځنګلونو ګرځم
او کله ځم د خپل مین د ړندو سترګو کور ته
هغه ته خوب غوندې شم
هغه لا اوس هم په ړنده سترګو ما خوب کې وینې
او ته پوهېږې هغه ولې ړوند دی؟

WWW.samsoor.com

راځه له ما سره چې ور دې ولم
پاتې کيسه به در ته لار کې وکړم

ځلورمه برخه

زموږ د مينې ديدن
او موږه دوه ليوني
خدای(ج) خبر چيرې به ځو

نجلۍ مې لاس ونيو
او دواړه پر سپين آس سواره شو
هغې مغرورې مستې پيغلې راته داسې وکړه پاتې کيسه:
« اوس هلته لرې د يو غره لمن کې
چې زموږ د سوي کلي باد پرې هره ورځ لګيږي
د يو پراخ او شنه ځنګله په منځ کې
هلته له سترګو لرې
د قلندر بابا يو کلی جوړ دی
او له هغه سره ملګري ټول زلمي او پيغلې هلته اوسي
زخمي هوسۍ هم ورسره ده هلته
لا يې زخمونو ښخه وينې راځي
ټپي هوسۍ ته يې له لوخونه بستر جوړ کړی

WWW.SAMSOOR.COM

دا څو کلونه وشول

چې د هغې د زخمو وينې په بستر بهېږي
ملنګ بابا او د هغه ملګري
په اوښکو مينځي د هوسۍ زخمونه ،
د ملنګ سترګې په ژړا سپينې شوې
هغه په دواړو سترګو ړوند دی او څوک نه شي ليدی
او زما مين هم په ژړا ژړا ړوند شوی دی اوس
ښايي ملګري د ملنګ بابا به ټول رانده وي
هوسۍ ځګيروی کوي او هېڅ نه وايي
يوازې کله کله ستا نوم د ځګيرويو منځ کې
په نيمه ژبه اخلي
هغه شپونکی يادوي
کله شپيلۍ ياده کړي
کله غنم يادوي
او کله ستا د هغې ښکلې مينې نوم اخلي
هغه چې تورې تورې سترګې لري
هغه چې اوس خدای(ج) خبر چيرې تللې؟ !»

❋❋❋

زه او مغروره پېغله

WWW.samsoor.COM

ورو ورو روان وو د ځنګلونو منځ کې
هغې کيسه کوله
او زه حيران وم د خپل ګران کلي عجيب داستان ته
تر څو له لرې د ځنګلونو منځ کې
د يوه غره په لمن
د شنو زيتونو او څېړيو تر خوا
ښکاره شوې څو جونګړې
له وچو څانګو او وښونه جوړې
په عجيبه شانتې چوپتيا کې ډوبې
سم چې ور ورسېدو
هلته مو وليدل خپل څو کليوال
رنګونه ژيړ
بڼې سپېرې
سترګې له اوښکو ډکې
ځينې ځوانان او ځينې پيغلې وو ړانده په ژړا
او د مغرورې پيغلې
ښکلې جانان هم اوس په سترګو ړوند و
مګر بيا هم د خپلې مينې په راتلو وپوهېد
مغرورې پيغلې هغه غېږ کې ټينګ کړ
او په ژړا ژړا يې ښکل کړل سره
زما په سترګو کې هم اوښکې راغلې

www.samsoor.com

او ما ملنګ ولیده
نو شیبه وروسته موږه ټول ولاړو ملنګ بابا ته
هغه چې زموږه له راتلو خبر شو
خپلې جونګړې نه بهر راووت
یو څه خوشاله او حیران ښکارېده
هغه زموږه درناوي ته راغی
ما ته یې غېږ پرانیسته
او چې یې سر زما پر ولې کېښود
خدا یزده چې ولې ژړل که ولې خندل
د هغه ول ول ځنې سپینې وې اوس
د شین کمیس پر ځای یې تور کمیس په غاړه کې پروت
کچکول یې مات و ، تبرګي یې لاستی نه درلوده
خو لا یې سترګو کې هماغسې بریښنا ځلیده
په ړندو سترګو کې یې اوس هم لا جهان ښکارېده
هغه له هر څه خبر
او په هر څه پوهېده
خو اوس هغه هم زموږ د کلي برخلیک ته ژړل
ملنګ چوپتیا نه وروسته داسې وویل:
ښه شو چې راغلې
اې د هسکو هسکو غرو شپونکیه !
زموږ د کلي د سندرو پاچا

WWW.SAMSOOR.COM

اې د شپیلۍ د نغمو
د کوډو لویه ځوانه !
زموږ غم آباد ته دې قدم مبارک
کېدای شي ستا دغه کوډګره شپیلۍ
زموږ هوسۍ وژغوري
زموږ د کلي نیکمرغي، د خپلواکۍ ملکه
هغه چې اوس ساه باسي
د ژوند او مرګ پر پوله
او له زخمونو نه یې وینې راځي.
ته پرې خبر یې چې د چا له لاسه؟
زموږه خپلو لاسو
زموږ د کلي د زلمیو متو
هغه د مرګ تر ستوني راوستله
خو خدایزده چاته یې خپل ژوند ساتلی
خدایزده وروستۍ سلګۍ یې چاته پرېښې
ځو کاله وشول ځنکدن یې دی
خو سترګې یې لا لارې څاري
کله په نیمه ژبه تا یادوي
کله شپیلۍ یادوي
کله ستا ورکه مینه
کله غنم یادوي

WWW.SAMSOOR.COM

او کله سپيني اوبه
ښايي چې ستا نغمې يې بيا ژوندۍ کړي
ځکه خو هيله کوم
اې د سندرو پاچا
راشه تر ځنګ يې کېنه
شپېلۍ دې وغږوه
تر هغې ورځې پورې
چې هوسۍ بيا ژوندۍ شي
چې زموږ له کلي څخه تللې د خوښبو ورځې
بېرته را وګرځي او بيا راشي
او دا د وينو او غمونو شيبې
نورې د تل لپاره کډه وکړي.

آه زموږ د مينې هوسۍ

او ما همداسې وکړل
زه او ملنګ بابا هوسۍ ته راغلو
پېغله او ړوند جانان يې هم راسره
ټول د جونګړو او سيدونکي تر شا
هلته له لوخو جوړه شوې وه يوه کوډله
منځ کې يې پروت و ، يو د لوخو بستر

او د بستر له پاسه
يوه زخمي ښاپيرۍ
د درد په خوب ويده وه
هغه مغروره، هغه مسته هوسۍ
هغه د هيلو، نيکمرغيو، خپلواکيو ننبه
چې ټول جهان يې په ديدن پسې هلاک و هلاک
خو اوس د مړي په شان
د ژوند په وليو بار وه
آه زموږ د مينې هوسۍ!
خدای(ج) خو دې وساته د مرګ له لاسه
زه به دې سر ته کينم
او ځو چې ساه لرمه
ستا ښکلي روح ته به شپيلۍ ووهم
درته به جوړه کړم د ژوند سندره
تا به د مينې په نغمو مسته کړم
نو دادی واوره!
اې زموږ د خپلواکۍ او نيکمرغۍ ملکې!

***

زما شپيلۍ زما د ژوند دا سرګردانه بيړۍ
بيا د يو ورک سفر په لارو سرده
خدای(ج) خبر بيا چيرې ځي

دادی زموږ د خپلواکۍ هوسۍ ته
د ژوند سندرې وايي
لکه چې بيا په کوډو راغله سحرګره شپيلۍ
خدايزه چې بيا کوم طلسمونه وژني
شپيلۍ لګيا ده لا نغمې وروي
او د زخمي هوسۍ په مړاوو اننګيو کې بيا وينه ځغلي
او سپېرې شونډې يې ورو-ورو رپيږي
ښايي تکل د څه ويلو لري
بابا ملنګ مې پر اوږده لاس ايښی
او راته وايي داسې
ښايي چې زموږه خپلواکي بيا راځي
ښايي چې زموږه نېکمرغي بيا راځي
زه په ړندو خوبو کې وينم رڼا
زه د لمر پل پېژنم
تانه قربان شم د نغمو پاچا شپيلۍ ووهه
سندرې وبوله سحر نږدې دی
هوسۍ به وينښه شي او مات به شي د وينو طلسم
ځار شم ،شپيلۍ ووهه
او ما همداسې لا شپيلۍ وهله

سترګې دې پرانيزه ای ښکلې هوسۍ

WWW.SAMSOOR.COM

مورې ټولو خپلې سترګې تا ته در کړې
سترګې دې وغړوه
مورې خپل ژوند ټول يوه نغمه کړ ستا تر سر مو ځار کړ
سترګې دې پرانيزه اې ښکلې هوسۍ
زمونږ د هيلو او د مينو نازولې هوسۍ
او دې سندرې سره
ښايسته هوسۍ خپلې بيمارې سترګې پرانيستلې
بيا يې زمونږ خواته را وکتل
يو يو يې له نظره تېره کړو
لږ څه موسکۍ شوه
لږ څه وځګرويده
او شيبه وروسته يې بيا سترګې زما په لور کږې کړې
هغې په ښکلو سترګو ماته کتل
او بيا يې ورو وويل:
«ماته شپيلۍ ووهه
ماته نغمې جوړې کړه
يوازې ستا شپيلۍ ژوندون راکوي
يوازې ستا نغمې مې مرګ نه ژغوري
شپيلۍ دې وغږوه
او زما د ژوند کيسه تر پايه وکړه

ستا د شپیلۍ په ژبه زه پوهېږم
یوازې ماته د نغمو کیسه په زړه پاتې ده
ماته زما د ژوند کیسه ووایه!
تر وروستي فصله،
تر وروستۍ شیبې
تر پایه پورې!»
هوسۍ تردې خبرو وروسته سترګې بیا پټې کړې
یو څه آرامه شوه ښایسته ښاپیرۍ
ما لا وهله شپیلۍ
ماښام نه آن تر سپین سهاره پورې
آن تر هغو چې لمر را وختلو
ځو مره تیاره وه، څه اوږده وه دا شپه
ملنګ بابا هم ویښ و
مغروره پېغله رونده مین یې ویښ وو
ښایي ددې جونګړو ټول زلمي او پېغلې ویښ وو
سم چې سهار شو او لمر څرک وواهه
هوسۍ بیا خپلې سترګې پرانیستلې
دا ځل یې بیا ماته را وکتل په ښکلو سترګو
خو په لیمو کې یې را ورغړېدې سپینې اوښکې
او له ژړا سره یې دا سې وویل:
«شپونکیه! ستا شپیلۍ رښتیا وویل

WWW.samsoor.COM

هو په رښتيا زه ګنهکاره يمه
دا ټولي وينې زما له لاسه بهيدلي دلته
دا هر څه ځکه وشول
ترڅو چې زه د خپلو اکۍ ملکه
د هسکو هسکو غرونو کلي ته راوګرځمه
د غو زلميو همدا زه ګټلم
ځکه يې وربيل شول شنه سرونه
دې کلي پرته له ما ژوند نه غوښته
ځکه خو وسوزيد لمبه لمبه شو
ځکه په وينو کې يې ولمبل
تالا شو
لوټ شو
دې غرونو زه غوښتلم
ځکه يې ډکې شوې لمنې د بچو له قبرو
دې پيغلو زه غوښتلم
ځکه يې لوټ شول د حيا پړوني
دې کوچنيانو زما سيوری غوښته
ځکه له لوږې مړه شول
اې کليوالو !
اې د هسکو هسکو غرونو خلکو !
اې پيغلو !

WWW.SAMSOOR.COM

اې زلميو !
اې زړو ، ځوانو ، نارينه وو ، ښځو !
مګر دا «زه» په دومره وينو ارزم؟ !
«زه»
هو !
همدا «زه» همدغه ښکلې هوسۍ
همدغه ستاسو ښايسته ښاپيرۍ
د خپلواکۍ ملکه
د آزادۍ پرښته
د استقلال ښځتنه
مګر په دومره ريبل شوو سرو
دومره قبرونو دومره سويو اروا ګانو ارزم؟ !
آيا زه ټوله د «انسان» په يو ويښته ارزمه؟
آيا زه ټوله د «انسان» په يوه درد ارزمه؟ !
په يوه آخ
يوې سلګۍ
او يوې اوښکې ارزم؟ !
نه خلکو نه ارزمه
زه هيڅ ارزښت نه لرم
تاسو يې ومنئ چې ما خو داسې حال نه غوښته
دومره د وينو تږې هم نه ومه

WWW.samsoor.COM

دومره سرونه خو مې نه غوښتل
د دومره غوښو وږې نه وم
هر څه زما په نوم شول
دا هر څه داغ شول زما پر سپينه لمن
آه خدايه! دا څه وشول
آه خدايه! ما وبښه
اې ربه! ما وبښه...»
ښکلې هوسۍ وژړل
د هغې سترګې شوې د اوښکو چينې
ښايي چا غوږ کې ورته داسې وويل:
هوسۍ!
سلګۍ ووهه،
وژاړه او زړه دې تش کړه!
خپل برخليک ته ژاړه
چې ستا لپاره يې د څومره «انسانانو» ژوند ته اور ورته کړ
وژاړه ښکلې ښاپيرۍ وژاړه
اې د آزاد ژوندون ښايسته ملکې!
هغومره وژاړه چې تولې وينې
ستا د رڼو اوښکو په سيند لاهو شي
په خپلو اوښکو وينې ومينځه او مينې شنې کړه
هغومره مينې شنې کړه

WWW.SAMSOOR.COM

چې نور د وينو رنګ له خلکو هېر شي
خو له ژړا نه وروسته
هوسۍ ورو ورو خوځيده
او په زخمي ګوتو يې
په خپل ګرېوان کې کوم څه ولټول
بيا يې را وويست د سرو زرو تاويز
او شيبه وروسته يې د پوښ له منځه
د لاس په رغوي کې غنم تويې کړل
او د غنمو درې دانې يې موږ ټولو ته راوښوولې
يوه شيبه يې ماته ښه وکتل
او بيا يې وروسته راته داسې وويل:
اې زموږ د کلي د نغمو شهنشاه
د سرو او تورو طلسمونو ماتوونکيه جادوګره واوره !
- زه مې د خپل ژوند هستي تا ته سپارم
کيدای شي دغه د غنمو درې دانې درسره مرسته وکړي
چې د دې کلي د مرګونو کوډې ماتې کړې پرې
زموږ د کلي د جګړو طلسم
يوازې دغه درې غنم او ستا شپيلۍ ماتوي
دغه غنم دي، ها سپېڅلي غنم
چې ډېر کلونه پخوا
زموږ د کلي کروندو کې شنه وو

WWW.SAMSOOR.COM

چې لا زموږ کليوال
د خپلو مينو په خوږو کې ډوب وو
چې نه لات ديو و ، نه اور ديو
نه يې زاړه چوپړګر
نه دا لښکرې وې او نه هم د جګړې هيا هو
کله چې زموږ کلي کې فصل د غنمو شين و
دغه غنم مې کړل تاويز د خپل ګريوان لپاره
ما ويل چې ما سره به زما د کلي ننبه وي د تل لپاره
خو اوس چې زموږ کلي کې فصل د غنمو نشته
او کليوالو مو د ټول عمر روژه نيولې
دا غنم تاته سپارم
ولاړ شه او خپله مينه بيا پيدا کړه
هغه د تورو تورو سترګو مېرمن
ځکه کلونه وشول
چې تاته لارې څارې
هلته د برو غرو په شنه دره کې
ستا پخواني شپول سره
يوې جونګړې کې يوازې اوسې
ولاړ شه هغې ته دا غنم يوسه
او چې يو ځای شوئ سره
بيا دواړه لرې ولاړ شئ

لرې ډېر لرې
زموږ د کلي يوه داسې ځای ته
چې د «انسان» له قدمونو پاک وي
يو داسې ځای چې هلته وينه تويې شوې نه وي
داسې سپېڅلې ځای ته
چې «انسان» نه وي وژل شوی هلته
يو داسې ځای چې پرې د وينو وږمه نه لګېږي
کله چې داسې ځای ته ورسيدئ
نو هلته دغه غنم وکرئ په مينه مينه
بيا نو اوبه راوړئ له داسې چينې
چې په کې وينه د انسان هېڅ ګډه شوې نه وي
پاکې سپېڅلې اوبه
چې د انسان د ظلم رنګ يې هېڅ ليدلی نه وي
وروسته په خپلو لپو
دغه اوبه ورکړئ همدې دانو ته
او بيا نو تاسو دواړه
چې نه مو څوک وژلي
نه چا وژلي ياستئ
نه مو د وينو تويول ليدلي
نه مو وژل او نه وحشت ليدلی
او ارواګانې مو سپېڅلې دي لا

WWW.SAMSOOR.COM

په خپلو ښکلو نغمو
په راز او نیاز د مینې
په مستو مستو خنداګانو هیلو
او د شپیلۍ په سندریزو کوډو
دا درې غنم وروزئ
کله چې دې غنمو وږي وکړل
بیا یې نو راوړئ ماته
او زه به دا غنم د خپلو کلیوالو په لور وشیندمه
چې کړي پرې ماته د کلونو روژه
له دې روژې سره به ماته شي د وینو تنده
ورسره مات به شي د جنګ طلسم
هم د مرګونو کوډې
وینې به ودرېږي
د دښمنیو سیند به هم وچ شي
او اور به واخلي د قهرونو د توپانو وزرونه
توري به ماتې شي اغزي به ګل شي
او د جګړو دیوان به ټول هلاک شي
زموږ کلیوال به بیا د مینې اتڼونه پیل کړي
او بیا به شین شي د غنمو فصل
ولاړ شه شپونکیه ولاړ شه
ولاړ شه او خپله مینه بیا پیدا کړه

WWW.samsoor.COM

هغه د تورو تورو سترګو مېرمن
اوله هغې سره يو ځاى د غه غنم وکره

❋❋❋

نو ما همد اسې وکړل
د هوسۍ لاس نه مې غنم و اخيستل
د هغې سترګې وې له اوښکو ډکې
په ډېره هيله يې لا ماته کتل
ما له ملنګ بابا نه
له نورو پيغلو او زلميو څخه
هم له مغرورې هم يې ړوند جانان نه
د دعا هيله وکړه
او هغوى ټولو راته وکړه دعا
بابا ملنګ پښې ته درب ورکړ
اتڼ يې پيل کړ
زلمو او پيغلو ټولو پيل کړه نڅا
او زه دد غو اتڼونو اونغمو بهير کې
په لمدو سترګو را روان شوم له جونګړو څخه
پر زړه مې مخامخ د يار خوږه ورمه لګېده
کيد اى شي نن يا سبا
ډېر ډېر کلونه وروسته

WWW.samsoor.COM

د خپلو تورو تورو سترګو مېرمن
د خپل ژوندون يوازينۍ مينه بيا ووينم په خپلو سترګو
اسمانه زيرى راکړه
اى غرونو وناځئ په ملامات شئ !
د شنو زيتونو او خېړيو ونو !
ګلونه وشيندئ سپرلي راولئ !
چې زه به خپله مينه بيا ووينم
هغه د ښکلو تورو سترګو مېرمن
اې ژونده مه تېرېږه !
ودرېږه !
کيدای شي مرګ نږدې شي
او زه مې خپل مينه
دا ځل ونه شم ليدای
هغه سات مه کړې خدايه !
خدايه هغه سات مه کړې !

زموږ د مينې ديدن

باد
لا هماغسې د شنو خېړيو ښکلې ځانګې
ښکلوي ناز ورکوي

WWW.SAMSOOR.COM

غر لا هماغسې چوپتيا کې ډوب دی
سيند لا هماغسې سندرې وايي
لمر لا هماغسې ځليږي د اسمان پر لمن
ځنګل د خپل سترې بدن زخمو ته خوب وړی دی
خو وخت تېرېږي ما ته نه درېږي
او زه د عشق د لارو ورک مسافر
د يار ديدن پسې ځم
مخامخ لوري ښارم
بر غره ته لار لنډوم
هلته د شنې درې په منځ کې
د خپل ورک شپول تر منزل پورې ځم
او د هوسې په وينا:
کيداى شي هلته خپله ورکه مينه بيا پيدا کړم
هغه د تورو تورو سترګو مېرمن
هو ! زه هغې ته ورځم
او په سپېرو شونډو سندرې وايم:
« نن د جانان ديدن ته ځمه – تورې نرۍ وروزې
خدايه ته لنډ کړې دا د زمکې تنابونه – مستې نازنينې
چې د وصال د ميو ويش و – مستې نازنينې
زه د تقدير په زولنو تړلی ومه – وسوم اور د مينې
نه دې ديدن شته نه مې صبر – مستې نازنينې

WWW.samsoor.COM

په غم لړلې یاراني سترې دې کړمه– وسوم اور د میني
نن د جانان دیدن ته ځمه– توري نرۍ وروزې
خدایه ته لنډ کړې دا د زمکې تنابونه– مستې نازنینې»
... او زه سندرې وایم
باد لا هماغسې تاویږي د ښېرېو منځ کې
غر لا هماغسې چوپتیا کې ډوب دی
ځنګل د خپل سترې بدن زخمو ته خوب وړی دی
خو وخت تېرېږي ما ته نه درېږي
او زه د برغره شنه دره کې خپل ورک شپول لټوم
دغرو لمنو کې اوس لارې نښته
ټولې له زوځو او اغزو ډکې دي
خو زه د غرو په ژبه ښه پوهېږم
زه د هغوئ د زړونو غږ اورم
غر زما همزولی زه د غره همزولی
زموږ اشنايي ده د کلو اشنايي
زه خپله خاوره او خپل غر په مړینه هم پېژنم
زه د همدغو تورو غرو بچی یم
ما خو دغرو دابۍ پۍ رودلي*
او زه د غره زړه ته د تګ په لارو ښه بلد یم
زه د خپل شپول د هوا بوی پېژنم

---

* د اسحق ننګیال یو شعري تعبیر

WWW.samsoor.COM

کیدای شي شپول مې رنګ وي
کیدای شي لارې مړې وي
خو زما د غرو هډوکي هېڅوک ماتولای نه شي
زه د هغه په هډ کې خپله زانګو ښه پېژنم
زه خو همدلته زیږېدلی یم لوی شوی یمه
مامې د پلار شپول کې خاپوړې کړې
شپول خو زما کورو
زما د مینې کورو
اوس که وران شوی هم وي
خو زه د خپلې زانګو هډ پېژنم
دادی ددغو پرښو
ددې کمرونو تر شا
د هغې لوړې څوکې کینې خواته
له هغه ځای څخه چې غر راځي
آه خدایه دا څه اورم؟!!
څو مره اشنا آواز دی
آه څومره خوږ دی څومره شور نه ډک دی
آه خدایه اور لګوي، ژوند راکوي
څومره په سوز وایي چې:
«یو ځلې بیا په دې لار راشه
په پخوانو پلونو دې پریوتل ګردونه»

WWW.samsoor.COM

دادی اشنا درغلم
او دادی واوره غږ مې:
«درځمه غېږ کې مې ویده کړه
د بیلتانه شوګېرو ډېر وهلی یمه»
او زما له دې غږ سره
آشنا آواز سندره پرېښوده او غږ غلی شو
هلته زما د شپول تر څنګه ده یوه جونګړه
له وچو کړکو او وښونه جوړه
وه په کې ناسته ببر سرې او ملنګه نجلۍ
سم چې زما غږ یې واورید
د لیونیو په شان پاڅېده
جونګړې نه بهر ووته
ها خوا او دې خوا یې په ځیر وکتل
زلفې یې باد وهلې
یو څو زړې جنډې یې غاړه کې وې
ټیکری یې نه و پر سر
پېښې یې لوڅې وې ګریوان یې خېرې
یوه بنګسارې لیونۍ نجلۍ وه
په ویره ویره یې هر خوا ته کتل
په تورو سترګو کې یې کرکې او ډار
یو ځای څپې وهلې

WWW.samsoor.COM

ښايي هغه ويرېده
خدايزده له څه شي څخه؟!
زه د څېرې شا ته ولاړ وم او کتل مې ورته
هغې د شپول په کنډوالو و خپل نظر ګنډلی
وروسته يې ځان سره په کرکه وويل:
«د بنيادم غړ راځي؟!!
لکه چې کلي کې څوک پاتې نه دي
لکه چې تولې وينې خلاصې شوې
سرونه خلاص شول؟
نو دادی اوس بنيادم دلته راغی؟
دلته زما معبد ته؟!
دغه سپيڅلي او له وينو څخه پاک حريم ته
اې بنيادمه څوک يې؟
پام چې رانه شې وړاندې
زما رګونه وچ دي
او غوښه هم نه لرم
يوازې اوښکې لرم
پام چې رانه شې دلته
دا خو زما د شپونکي شپول دی
دا خو زما معبد دی
دا ځای سپيڅلی دی له وينو،

WWW.SAMSOOR.COM

له مرګونو او له کرکو څخه

پام چې په دې ځای باندې سیوری نه شې
که مې ژوندون غواړې او وژنې مې نو وایه خوشاله به شم
هلته به لرې درشم
هلته ما ووژنه پروا نه لري
خو پام چې دلته وینې تویې نه کړې
دا خو زما د شپونکي شپول دی
دا خو زما معبد دی
ای بنیادمه څوک یې؟
غږ خو دې راغی خو لیدی دې نه شم
زما خو سترګې دي له اوښکو ډکې
زه خو له اوښکو
له سلګیو
له ژړا جوړه یم
زما خو رګونه وچ دي
او غوښه هم نه لرم
زه لیونۍ یم یوه سوچه سارانۍ لیونۍ
ستا د هوس تنده هم نه شم ماتولای په ځان
هو بنیادمه واوره!
زه همدا اوس، همداد وینو وخت کې
لا هم مینه یم او مینه کوم

WWW.SAMSOOR.COM

زه لیونی یم
ځکه مینه کوم
مګر پو هېږي بنیادمه چې جانان نه لرم
زما جانان کلونه وشول ورک دی
هغه شپونکی و زموږ د کلي شپونکی
هغه شپیلۍ وهله
چې ښاپیرۍ یې شوې مینې د شپیلۍ پر آواز
نو پر هغه باندې یې کوډې وکړې
او پر سپین آس یې آن د قاف د غرونو شاته بوته
خو زه لا اوس هم پرې مینه یم
له یاد سره یې مینه کوم
اې بنیادمه غږ مې اورې که نه؟
زه لیونی یم چې لا مینه کوم.))

❋❋❋

له دې خبرې وروسته
د لیونۍ پیغلې له تورو تورو سترګو څخه اوښکې راغلې
زه د ځیرۍ شاته ولاړ یم، لیونۍ ژاړي
لمر لا هماغسې ځلېږي د اسمان پر لمن
غرونه هماغسې چوپتیا کې ډوب دي
مګر اې غرونو واورئ!!!

WWW.samsoor.COM

نوره چو پـتيا مو بس ده
زه نوره ستا سو چو پـتيا نه شم زغمی
زه مو نور چوپ نه پرېږدم
تا سو به وغږوم، ونڅوم
تا سو به بيا د يوې ورکې مينې
د خوب پالنګ کړمه او مست به مو کړم
اې غرونو وناڅئ،
اتڼ وکړئ چې زه درته شپیلۍ ووهم
او ستا سو دغه ليونۍ لور به هم مسته کړمه
د يوې ورکې مينې اور به يې په زړه کې بل کړم
ما مې شپيلۍ په شونډو بيا کېښوده
او د هغې په کوډګر ستوني کې مې پو کړه نغمه:
شپیلۍ مې واوره ليونۍ ملنګې
او خپلې تورې تورې سترګې دې راواړوه بيا
زه درته مخامخ په تېږه ناست يم
شپیلۍ مې واوره او باور وکړه چې خوب نه وينې
شپیلۍ مې واوره او د مينې ديدن بيا تازه کړه

مبارکي راکړئ عالمه
د کلو ورک جانان مې بيا غېږ ته راغئ نه

WWW.SAMSOOR.COM

لیونۍ وپېژندم
مالا شپېلۍ وهله
چې رنګه بنګه مې په غېږه کې را پرېوتله
څومره توده وه
څه خوږه وه زما د مینې غېږه
لکه چې یو شو سره
د یو وجود په شانې
زړونو مو خپلو کې خبرې پیل کړې
څومره ګیلې څومره پوښتنې یې وې
زړونو ! ګیلې مه کوئ
چې په ټول ژوند کې دا سې ښکلې شیبه بیا نه راځي
زړونو ګیلې مه کوئ !
یوازې یو بل سره ښکل کړئ سره یو شئ دواړه
زړونو اورونه مړه کړئ ،
غوږ ونیسئ
چې موږه دوه مینان
کله چې شونډو باندې شونډې ږدو
نو څه به وایو ؟
کله چې یو د بل په غېږه کې کیسه کوو د تېرو کلو
کله چې لاس یو د بل غاړه کې سپیدو څخه پوښتنه کوو
سبا به څه کېږي

WWW.SAMSOOR.COM

يو کال وروسته به څه پېښېږي ؟ !
زړونو درزا مه کوئ غوږ ونيسئ !
موږه سبا ته ځو د غرو څوکو ته
چې د سپيڅلې چينې خوا کې د غنمو درې دانې وکرو
زړونو !
اورونه مړه کړئ شور مه کوئ
زړونو درزا مه کوئ غوږ ونيسئ

چې لوړو غرونو کې ناري وهي څوک :

د لوړو څوکو هسکو دنګو غرونو
د سردرو د شنو لمنو خوا کې
هلته يو کلی دی د وينو کلی
د سرو اورونو او د تورو کلی
چې سوزېدل يې آن له لرې ښکاري
چې کليوال يې خپل کورونه سوزي

او موږ ددې کلي يو دوه ليونيان
دوه کليوال او دوه مين ملنګان
يو يې شپونکی ، چې په شپيليو باندې کوډې کوي
بله ملنګه نجلۍ

WWW.samsoor.COM

هغه چې تورې تورې سترګې لري
غاړه په غاړه ځو د غرو څوکو ته
پاکو اوبو سپېڅلې خاورې پسې
غواړو غنم وکرو
او کليوالو ته مو ژوند وبښو
هغوی چې ټول عمر روژه نيولې
کلونه وشول د اورونو منځ کې
زموږ غنمو ته په تمه ناست دي
موږ له غره څخه خپل کلی وينو
چې ترې لمبې او تور دودونه خيژي
خو موږ دوه ليونيان
غاړه په غاړه ځو د غرو څوکو ته
پاکو اوبو سپيڅلې خاورې پسې
غواړو
غنم
وکرو.

پای

WWW.SAMSOOR.COM

لام او ایلینو

WWW.samsoor.com

لام او ايلينو

لومړی سرود

هسک کلښوم د نورستان درې درې دي
دوه ايګل تر پاسه واورې لاپرتې دي
د ځنګلونو ونې ناځي ، باد شغيږي
د چينو او به خوږې دي هم رڼې دي
ځوان شاهين وزرونه پرانېستل او چت شو
د پارون له څوکې ګرد ا ګرد تاويږي
يا نښتر دي يا خيړۍ دي يا ممانې
يا باران پريوللې تېږې دي يا پانې
سارانۍ کوترې پټې شوې ځنګله کې
ځږوبی لا ستړی نه دی ، لا بهيږي
دوه ايګل د سيند څپې په تېږو اوړي
شرهار يې په دره کې ازانګې کړي
ځوان شاهين پر هسکه څوکه راڅرخيږي
دوه ايګل د څپو غږ ته يې غوږ ايښی

WWW.SAMSOOR.COM

شرهار سره یو ځای د ښتک غر دی
د درې په کینه ډډه کې ټکیږي
دا آواز د لام د ځوانو مټو شور دی
توري ښخې يې داني داني دي
دخولو څاڅکي يې لار وکړي په غاړه
زرځې سترګې يې د هیلو دوه چینې دي
لام د ټول کلښوم د حسن و استاکار دی
د لاسو ګوتې يې لس بلې ډيوې دي
کله ګل د لرګي مخ باندې انځور کړي
کله تېږې نه ښیره جوړه دچا کا
ټول کتیان يې دي حیران د هنر چار ته
لاس تر زنې يې کمال ته زمانې دي
د زیتونو څانګې وکیني په تېږه
د "ایندر" ښېره کاجوړه په ډبره
د "موني" خندا ترسیم کړي په لرګي کې
"دیزاني" کړي له بګۍ سره څرګنده
ښکلی لام د نورستان حسن تراش دی
د طبیعت د ښایستونو لوی نقاش دی
پاس ځنګل دی لاندې سیند سندرې وايي
په ننښترو کې د باد دلښکرشور دی
شین اسمان لکه غمی د لاجوردو

WWW.samsoor.COM

داغمی دځوان شاهین د پرواز کور دی
نن هوا ده دومره پاکه لکه مینه
نن فضا د پسرلي ده ګلورینه
لا م ښتک پر میخ وهي سندره وایي
له هر ټک سره ټکونه شي دره کې
بیا د سیند شرهار پورته شي نغمه شي
باد د څانګو منځ کې تېر په شغهار شي
چې ناڅاپه په دره کې شول غرونه
څو آسونه را روان په نرۍ لار دي
لا م ښتک په لاس کې ټینګ کړ ،ښکته ګوري
څو سواره دده په لور راځي راخیژي
لا خو وخت دهیڅ تصویر دورکړې نه دی
میلمانه به خدای خبر چې دکوم ځای وي
داسې ښکاري ، چې له لرې نه راغلي
څه به وایي څه به غواړي څه به یې کار وي
لام د سوچ په سیند لاهو شو کار یې پرېښود
د سورو ډلګۍ ورو ورو رانږدې کېږي
مخامخ دلام دخونې په خوا راغلل
دمزله منزل یې لام دی او س ښکاره شوه
د آسونو ششنها راوریدل کېږي
عجیبه ده د سپرو مشره ده پیغله

WWW.SAMSOOR.COM

لوی ټیکری یې د بیرغ په څېر رپیږې
باد یې ښکلی کمیس کلک پربدن ایښی
د ښکلا دهرا ندام ادا یې ښکاري
لکه سرو په آس چاسوره لیدلې
دا ببباکه ښکلې پیغله به لا څوک وي
چې پر آس لکه سپوږمۍ دغره پر سر وي
څو سواره یې دي ساتونکي غلامان دي
داسې ښکاري ،چې له لوی کوره راغلې
دلام زړه کې غلبلې دي حېرانتیا ده
چې سواره یې د درشل تر مخ ولاړ دي
یو غلام په ډېر ادب رکاب راونیو
بل یې دواړه لاسه ونیول ښنې ته
چې مغروره ښکلې پیغله شوه راکوزه
لام یې لاهم دی ښکلا ته فکر وړی
دا دحسن ملکه راغله له کومه
ښکلې پیغله اسماني جامې پر غاړه
سپینه غاړه یې د سپینې بتې خیال دی
لکه موج راشي خروش وکړي اوولاړ شي
هره لیکه د کمیس یې پر بدن ځي
ددې پیغلې سترګې نه دي یو جهان دی
درازونو او رمزونو پرې باران دی

د هغې خوږه موسکا کې کوم څه پټ دي
يا خواږه دي يا شراب غوندې ترخه دي
لام يې ګوري د حسينو سترګو شور ته
شي حيران يې د مرموزې موسکا اور ته
يا به درد وي يا به مينه يا به بل څه
چې پټ شوي د دې ښکلې موسکا شا ته
يا به راز وي يا به زړ پټې خبرې
چې څپې وهي د ښکلو سترګو ډنډ کې
لام د بوت په څېر ولاړ دی ورته ګوري
ښکلې پيغله يې هم زانګي ودېدار ته
حيرانېږم د لام ښکلي ميړنتوب ته
ها چې زه يې د هنر له رازه پوه وم
خو خبره يې له داسې ښکلا نه وم
د کتيانو انځورګره و استاکاره
زه خو ستا له دومره شوره اګاه نه وم
دواړه يو د بل په سترګو کې ډوب شوي
دې ځلورو سترګو وکړې زړ خبرې
زړ خبرې زړ کېسې شوې زړ کتابه
خو شيبه کې دواړه پاڅېدل له خوابه
د نجلۍ شونډو مرموزه موسکا وکړه
پاس اسمان کې شاهين وخوړ يو بل دور

WWW.SAMSOOR.COM

لاندې سيند په زوروروڅپو مست شو
باد يو شغ وکړ ځنګله باندې راتېر شو
د يمرا "له لوی دربار ه يوراغلي
ها چې واک يې له کلښومه تر سوات دی
زمانوم دی "ايلينو " د يمرا لور يم
شهزادګۍ د دې درو اود دې غرويم
سيند زما په فرمان ځي د ځکمو لور ته
باد زما په حکم ځي د ځنګله کور ته
ټول کتيان او بريان زما فرمانبرداردي
غلامان راته ولاړ کتار کتار دي
د کلښوم د ښايستونو انځورګره
د "يمرا " حکم مې تا ته دی راوړی
چې په کار کې د پاچا شې ته ويا ړلی
حکم دادی ، چې ښېره جوړه د پلار کړه
چې يمرا له سيندو اوړي ځي کشمير ته
د کور ګل خلک په تمه د پاچا دي
د ښېرې په يوه پلنه لويه دړه
د يمرا ښېره سوغات وروړي کشمير ته
چې يادګار يې د پراخه حکومت وي
چې زموږه ورونه و خويندې ورته ګوري
په کشمير کې يې هم زړونه پرې هوسا وي

WWW.SAMSOOR.COM

"ديزاني " چې په بګۍ کې لمر راوخلي
دکلښوم له کینه اړخه يې راتېر کړي
چې زيتون په دانه راشي رنګ يې واوړي
دنذرونو لويه مياشت چې شي رابره
نو سردار دسردارانو به روان شي
لوی کشمیر به يې په حسن چراغان شي
ترهغو به ته خبره جوړه کړې ښکلې
چې کشمير اوهند دې ګوتو ته حيران شي
په بدل کې به يې درکړولس آسونه
يوه پنډه رمه .مېږې او پسونه
موږ تصوير دی د يمرا درته راوړې
چې پر اس باندې دی سپور دغه ښاغلی
ته به جوړه دلرګي ورنه خبره کړې
چې کشمبرورباندې ټول وي په ښادۍ کې
ترهغو ،چې ديزاني بګۍ راکاږي
ترهغو چې سردار ملاتړي سفر ته
ترهغو ،چې سيند دا تور کمرونه پټ کړي
ترهغو ،چې زيتون رنګ اخلي پخېږي
ترهغو ، چې ته خبره د سردار تراشي
هره ورځ مازيګری به زه راځمه
ستا دکار هره شيبه به زه شمارمه

WWW.samsoor.COM

ایلینو په مینه وکړې دا خبرې
لا یې سترګو کې وې پټې څه سندرې
خدایزده درد وخدایزده مینه وه که بل څه
لا یې هم موسکا په شونډو کې وه پټه
لکه ګل کې چې وربمه وي خو ، نه ښکاري
عجیبه وه لام حیران و دې انداز ته
ما خوډېرې څېرې کښلي دي په ګوتو
ډېر ښایست مې دې هست کړی له نیستۍ نه
ما ډېره کې دي سترګې غړولې
په لرګي کې مې څېرې دي غږولې
ما ګلونه په مرمرو کې توږلي
بوراګان له شنوباغچو ورته راغلي
ما اسونه دي دختو شیشنولي
ما د ګچو پیغلې مستې ګډولې
خو په دې سترګو کې بل ډول ښکلا ده
په دې شونډو کې د درد په څېر خندا ده
لام ولاړ لاس په نامه دی ایلینو ته
وې: سبا چې لمر راوخیژي وایګل ته
له ځنګله نه په څېرې کړمه راغوڅه
د یمرا د څېرې پیل به ترې نه وکړم
د پاچا تصویر به جوړ کړم د اسې ښکلی

WWW.samsoor.com

چې کورګل کې لوی مزدک شي پرې سپېځلی
وسردار د سردارانو ته سلام دی
بري لام يې په دربار کې يو غلام دی
ایلینو دې خدای ژوندی لري ترډېرې
د ښکلا په نوم راوړې يې پیغام دی
ایلینو په رکاب وختمه سوره شوه
د لام مخې ته يې آس څه شیبه تم کړ
د کلښوم د ښایستونو واستاکاره
د شاهین په څېر مغروره هنرمنده
زما وعده ده سبا بیا دلته راځمه
ستا د کار هره شیبه به زه څارمه
اوس په خدای سپارمه تاا و وایګل دواړه
شیبه وروسته آس روان شو پیغله ولاړه
هغه شپه دوایګل هسک و څومره ښکلې
ټول اسمان په رڼو ستورو و پوښلی
لام کتل سپینې سپوږمۍ ته لا بېدارو
د دې شپې ښکلا او حسن ته په ځارو
ایلینو يې د زړه خونه وه نیولې
څه خبرې يې په زړه کې ګرځیدلې
هغه سترګې هغه شونډې يې کړې یادې
خوحیران وهلته څه ورځخه ورک وو

WWW.samsoor.COM

چې هر څه يې مجسمې کړلې خيال ته
هغه پټ رمز و ادا يې نه موندله
خوب يې تللی وو له زړځو ځېږو سترګو
نن د ستورو څه عجيبه تماشا وه
کله هار به شول په غاړه د دلبرې
کله څاڅکې د اوبو به شول په زلفو
سيند لا هغسې په مست انداز روان و
باد لا هسې نغمه ګر و په ځنګله کې
چېرې لرې يو آواز راته له کونګه
د درې ښکلې هوا وه نوره ګونګه
دلام سترګې وې ستومانه خو خوب نه و
ستورې ولاړل له اسمانه خو خوب نه و

WWW.SAMSOOR.COM

دويم سرود

دخېږې په ښاخ کې دوه جوړې مرغان دي
دوه شاهينه په لمن کې داسمان دي
دلته هلته د ډبرو منځ کې ځري
په رمو پسې دځوانو شپنو غږ دی
دپېغلوټو کتار راشي له ځنګله نه
ډک له شاتو منګوټي يې پر اوږو وي
پر کمره چغيږي بيا توره بلبله
لکه راچې شي هيندوه له کورګله
تر خېږې لاندې د لام دختک غږ دی
دلرګي يو آس يې مخ ته درولی
پر آس سپور دی يو مغروره شان ښاغلی
دهنر دو استاکار دګوتو ځلی
لام يو ټک وکړي او بيا اسمان ته ګوري

WWW.SAMSOOR.COM

خدايه کله به رابر پرې مازيګر شي
د ښېرې سيورى به کله ترکمرو شي
چې پرې زيرى د راتګ دا يلينو شي
اوس نو لام دى هره ورځ او انتظار دى
ديمرا خيره ترا شل يې سترى کار دى
ټوله ورځ تر مازيګره شيبې شماري
چې به بيا د آس د پوندو ټکهار شي
ها سپره سروه به بيا درې ته راشي
سپين ټيکرى يې د بيرغ په څير رپيږي
شين کميس يې پر اندام اندام مستيږي
بيا به وګنډي د لام سترګو کې سترګې
هغه غټې جادوګرى زرځى سترګې
ها د درد په ښېرمرموزې موسکې شونډې
د مستۍ په ښېر نشه کې پټې شونډې
دې ښېره کې به بيا ولټوم ورکې
زرکيسې به په کې لولم پټې پټې
خو به لا هم ډېر څه پټ وي په کې پاتې
هيڅ به نه شي د عمرونو تندې ماتې
مازيګر چې زيږى لمر په سيند کې ښکاري

دوا يګل او به د زړو آينه شي

WWW.SAMSOOR.COM

د خېرې سيورى چې ورسي كمرو ته
د سپين آس د پوندو غبرشي په دره كې
د لام رګ رګ كې د وينې توپان راشي
د زړګي په ښار يې ګډه زلزله شي
خامخا به نن تر ډېرو ورته ګورم
كه پيدا يې د رمزونو خزانه كړم
ايلينو له آسه كوزه شي او كيني
د دلبر د ځوانو متو ننداره كړي
لام د بريتو په كنجك زړه ورنه وړى
لام د تورو زلفو مار په زړه خوړلى
مازيګر چې لمر پريوځي ځنګل مست شي
د چنچڼو ګڼ خيلونه ورته راشي
دوه مين تر خېرې لاندې په ديدن وي
ځړوبى ورته شرېږي په اتڼ وي
نن د لام په زړه بلا غوښتني ګرځي
ايلينو ته يې نن وايم چې څه غواړم
د ژوندون تر ټولو ستر انځور به كاږم
د پارون له سپين مرمر نه به يې تراشم
د ښكلا تر ابديته به يې باسم
ايلينو ! ته راته كينه چې دې ګورم
ستا قامت به له ډبرې څخه جوړ كړم

WWW.samsoor.COM

ستا ښايست به سپين مرمر کې بنديوان کړم
هک حيران به ورته نسل د انسان کړم
مورږ به نه يو ستا قامت به لاژوندی وي
ستا ښايست به عاشقانو ته معبد شي
ستا ښکلا به هر نقاش ته يو الهام وي
ستا تصوير به زما د مينې لوی پيغام وي
ايلينو ته راته کينه ، چې دې ګورم
خپلې لس ګوتې به لس بلې ډيوې کړم
ستا بدن به د زمان په کور کې بل کړم
څو انسان وي ستا ښايست به يې په ياد وي
څو چې لمر وي څو ځنګل وي څو چې باد وي
ايلينو ته راته کينه چې دې ګورم
ايلينو ته راته کينه چې دې ګورم

WWW.SAMSOOR.COM

د ریښم سرود

هره ورځ چې ديزاني بګۍ کړي هسکه
چې د سيند هينداره تشه شي له ستورو
او د لمر زرينې وړانګې راخورې شي
د ځنګله ونې وږموته په نڅا شي
لام څټک په لاس کې ټينګ کړي ميخ راواخلي
په مرمر کې جوړوي انځور د مينې
بيګاه څو مره ښايسته وه څه حسينه
دا اندام يې جوړوم په خپلو ګوتو
ما يې عکس د حسن زړه کې دی ساتلی
ورنه اخلم خپل هنر ته الهامونه
مازيګر چې راشي بيا به ورته ګورم
د نازک جسم هر غړی به يې خارم
چې قلم چېرته بېځايه ټک ونه کړي
چې څټک چېرته بېد ريغه ګوزار نه شي
دا انځور به دا سې ورو ورو جوړومه
لکه دا چې مرمر نه، د زړه ټوټه وي
خدای دې راکړي د هنر برکتونه
چې يې ساز کړمه دا ښکلي اندامونه
مازيګر چې د سپين آس د پښو غږ شي

WWW.samsoor.COM

چې سیسیۍ والوزي ولاړې شي ځنګله ته
د لام زړه کې نوی شور په مستۍ راشي
سیند ډېرو سره ووهي ډغرې
ایلینو راځي د ښکلي یار لیدو ته
دوه جوړې بلبلې راشي ښاخ کې کینې
دوه زرین کبان جوړه شي په چینه کې
ایلینو اولام یو بل ته مخامخ دي
یو د بل سترګو کې ډوب شي په خلوت کې
یو له بل سره جوړه شي مین زړونه
لام ته ورکړي ایلینو ګوتې په لاس کې
د جونګړې خواته لاړ شي په خبرو
دیمرا خېره ده ټوله جوړه شوې
په آس ناست دی دا سردار د سردارانو
ایلینو دلام هنر ته فکر وړې
په لرګي کې یې د پلار خېره غربزې
آفرین دې وي په داسې هنر باندې
خو لام زانګي د خیالونو په دنیا کې
فکر وړی دی دلوی نقاش انځورته
خدای په څه هنر تراشلې ایلینو ته
چې راغلې نن د لام د زړه ګې کور ته
زه به هم تقلید د لوی نقاش د کار کړم
په مرمرو کې به جوړ تصویر د یار کړم

WWW.SAMSOOR.COM

ایلینو ته یې ډېره ورښکاره کړه
ژر به جوړه دلته بله ایلینو شي
چې ته ځي نو دا به زما دزړه ځراغ وي
دهنر په لوی جهان کې به وي پاتې
زما د ګوتو یو یادګار پردغې زمکې
ستا د ښکلي قامت سروه به ځلیږي
څو چې دا زمکه وآسمان وي دا مکان وی
چې په خپل ژوندون کې جوړ دا ستا تصویر کړم
هیڅ ارمان به مې دژوند راپاتې نه وي
چې حیران ورته هډه ، ویهار ،کشمیر کړم
ایلینو دخپل تصویر په ننداره شوه
ویل یې ګرانه زه خو ستایمه ستا خپله
دا بدن به دې په ګوتو کې کړم خاورې
ګرانه لامه زه دې مخ ته یمه ناسته
زما دجسم په دیدن باندې ځان موړ کړه
چې یمرا روان کشمیر ته په سفر شي
زه به هره ورځ سهار راځم دیدن ته
ستا ومخ ته به ولاړه تو له ورځ یم
چې مې جوړه په مرمرو کې څېره کړې
ارمانونه د ژوندون به دې پوره کړې
دنذرونو میاشت رابره پرکلښوم شوه
دیزانی دلمر بګی په کینه راوړه

WWW.samsoor.COM

دزيتونو داني وشوې رنګ يې راوړ
په غرمه کې مرغۍ سيورو ته پناه شوې
ستر وايګل زيړو ګلونو لاندې پټ شو
دزنبق ګلونو زمکه ياسمين کړه
غرنيو کبر ګلو اوښکې راوړې
ستريمرا روان په لوري د کشمير شو
لوى لښکر ورسره واوښته په غرونو
په تور آس باندې څېره ديمرابار شوه
ها چې لام په خپل هنر وه جوړه کړې
لس مريان يې دواړو خواوو ته روان وو
دتور آس په تندي زوړنده کېږه وه
درويښمو شال يې خپور په هسکه ملا و
د يمرا لرګين تصوير يې و پټ کړى
په خلور رنګه وريښمو پوښو باندې
څو سرتېرو يې تر مخې ناټ کولو
دتېرو تورو يې څه ښکلى شرنګاوه
دکشمير خلک په تمه د سردار وو
دکورګل مزدک پوښلى و پر ګلو
راهبان ورته ولاړ کتار کتارو
چې تمثال به د يمرا راځي محل ته
کشمير يانو لار څارله خپل اتل ته

WWW.samsoor.COM

څلورم سرود

دیمرا په امرلس آسونه زین شول
یوه لویه رمه مېږې او پسونه
د سروزرو دوه بوخڅۍ هم ورسروې
ایلینو له غلامانو سره راوړل
دا سوغات و د سردار یمرا ولام ته
لام حیران و د پاچا دغه انعام ته
ایلینو د ښکلو سترګو په جادو کې
د مرموز و شونډو پټه موسکا وکړه
ویل یې هره ورځ سهار دلته راځمه
ستا و مخ ته به کینم چې ته راته ګورې
زما خبره کړه له مرمرو څخه جوړه
چې ښایست مې شي تلپاتې په جهان کې

WWW.SAMSOOR.COM

چې دا خلک تر قیامته راته ګوري
آفرین کوي دا ستا پر لسو ګوتو
لا م ته دا تر ټولو لوی سوغات ښکاره شو
د جهان له ستر خالقه و خوشاله
دیمرا انعام به څه وي څو آسونه
یو څو مېږې یا څه زر یا څو پسونه
لوی نعمت د خدای راتلل دا یلینو دي
چې د عشق ټول ملنګان یې په سجدو دي
لویه خدایه ! اې د حسن ستر نقاشه
احسان مند یم ستا له دومره لوی پاداشه

WWW.SAMSOOR.COM

پينځم سرود

لا يو ځو ستوري به پاتې وو آسمان کې
د شپنو د هاى وهوى نارې به راغلې
د رمو د غاړو زنګ به په کړنګا شو
بوى د شنه سونګوري د که به فضا کړه
لام به وا خېسته قلم او ځټک لاس کې
سپين مرمر ته به يې وکتل له ورايه
ايلينو به يې تصوير کړه سر تر پايه
د مرمرو سپينې تېرې بختورې
د دنيا تر ټولو ښکلې به انځور کړې
ته قامت به شى د حسن او د مينې
عاشقان به درته واړه په سلام وي
ځو دنيا وي ځو يې خلک ځو يې مينه

WWW.samsoor.COM

آفرین به په هنر د برې لاس وي
لاس د خپلې ایلینو په صفت سرو
ترانې یې د الفت ورته ویلې
له مرمرو یې پترې پترې تراشلې
له سهاره به د لاس د ښتک غږ و
دا وبو ښپو له تېږو سره جنګ کړ
ځړوبي لاشرهار کاوه په زوره
د وایګل ښکلې دره په ګلو پوښ وه
د ځنګله د میوه دارو ونو منځ کې
پیغلې ډلې ډلې سر وې په سندرو
ښایسته فضا د ښکلې نورستان وه
که جنت و ، نو دا سیمه په جهان وه
هره ورځ ورته ولاړه ایلینو ده
لاس یې ښکلی بدن تراشي له مرمره
ستورې پریوځي ، لمر راوخیژي ، بیا شپه شي
د مرمر ډبره ورو ورو ښکلې کېږي
اوس یو ښکلی اندام ښکاري په ډبره
ول ول زلفې یې پرتې پر نرۍ ملا دي
دنګه غاړه یې د سپینې بتې خیال دی
پر ټټر یې د مرمرو انارونه
د نرۍ کمیس ښپې په کې انځوردي

راشه ګوره د ململ شاته ستونه
د هنر په جادو مخ او پوزه جوړه
له تندي يې دی ختلی لمر د حسن
له ږېري نه لام جوړ کړ لمر د حسن
خو عجيبه ده چې کار يې پوره نه شو
هنرمند لام دی حيران خو وس يې نه شته
چې په څه هنر يې جوړې کا دوه سترګې
لام ولاړ دی ګوتې مروړي خپل هنر ته
چې په څه کمال يې خوله کاندي را جوړه
هغه راز او هغه رمز چې لري شونډې
هامرموزه موسکا سل بابه خبرې
په خندا کې هغه پټ خاموش غمونه
هغه درد چې په لبانو کې دی نغښتی
هغه خوله چې خاموشۍ کې کړي خبرې
ها د غم په ساز چې تل وايي سندرې
لام د داسې خولې انځور ايستلی نه شي
هيڅ پيغام يې د موسکا لوستلی نه شي
لام د سترګو و انځور ته هم حيران دی
په دې سترګو کې د کوم جادو اثر دی
دغه سترګې په هزار ژبه ګويا دي
دا خاموشه تيره راز نه شي ويلی

WWW.samsoor.COM

په کتو کې هغه درد او هغه مينه
خدايه څنګه يې انځور کا په ډېره
په دې سترګو کې هم غم شته هم خوښي شته
هم د مينې تلوسې دي په څپو کې
هم د ټولې دنيا پوهه په کې پټه
هم ماشوم غوندې ساده ساده خبرې
بس چې وګورې د سترګو هر نظر ته
په هزار ځله دې غواړې خپلې غېږ ته
کړې ستونه په هوس او په مستۍ کې
لکه ډکې د شرابو دوه پيالې دي
په کې قهر د زمرې ، د هوسۍ ويره
په کې وهم د عقاب، ښکلا د زرکې
بس د سترګو او د شونډو پټ انداز دی
توپان راولي پر زړه د مين دواړه
څه مسلات يې سره کړی دی عاشق ته
د شاعر قلم حيران يې دی تعريف ته
انځورګر يې په رنګونو کې راګير دی
لام به څنګه کړي ډېره ورته جوړه
دا قاتل حسن به څنګه زنداني شي
ايلينو په خپل ښايست وه جادوګره
طلسمونه يې په سترګو کې پټ کړي

ډېرې کوډې يې په شونډو کې ويدې وې
لام به هر څه د هنر په قلم جوړ کړي
خو په تېره کې جادو ساتلای نه شي
څنګه راولي هوس او مينه دواړه
په ډبره کې پراته غاړه په غاړه
لام په ورځو شپو ولاړ تصوير ته ګوري
او څېره د ايلينو يې مخ ته ايښې
نوره جوړه په قامت ده لوړه ښکلې
نرۍ ملا يې زور په زړونو کې اوبه کا
پر سينه يې د نظر سراب ماتېږي
د وېښتو هره حلقه يې زړه خراب کړي
د ښکلا صنم ولاړ د غره لمن کې
نه يې سترګې نه يې خوله شته دي په مخ کې
څټک رېږدي د لام لاس کې له غوسې نه
خدای په څرنګه ناکام يم اخته کړی
هغه زه چې د تمام جهان استاد وم
زر څېرې مې غږولي دي په سنګ کې
دلرګيو انځورونه مې مست کړي
د مرمرو سپين آسونه شيشنيد لي
نن حيران ولاړ د حسن پيکرې ته
د جادو او عشق عجيبې منظرې ته

WWW.samsoor.COM

بس دا ځل چې ایلینو راشی دیدن ته
ترې به وپوښتمه راز د دې طلسم
ستا په شونډو او په سترګو کې څه راز دی
چې زما هنر یې مات شو تصور ته
وایه څه دې دي پټ کړي په څېره کې
چې یې زه انځورولای په لاس نه شم
خدای په څه انداز پیدا کړلې ستا سترګې
او په څه خوږه موسکا یې شونډې وا کړې
ګرانې وایه راز چې دلته یې انځور کړم
په ډبره کې دې حسن جاویدان کړم
دا جادو چې ستا څېره کې بندیوان دی
دابد لپاره تېره راژوندی کړي
دا اثر چې ستا څېره کې په څپو دی
غر او سیند به دې صنم ته په سجده شي
ګرانې وایه چې ښایست دې څنګه جوړ کړم
د ډبرې روح دا ستا په ښکلا موړ کړم

WWW.SAMSOOR.COM

شپږم سرود

بل سهار چې دره ورو ورو ویښیدله
شپه دلوړو څوکو شاته پټیدله
لام د ښکلې ایلینو تر مخې ناست و
دجانان دښکلي مخ په ننداره کې
ورک له ځان او له جهانه زلمی لام و
بس د شونډو او د سترګو په جادو کې
دتصویر په تصور کې یې ناکام و
ایلینو !داستا په سترګو کې څه پټ دي
وایه شونډې دې په کومه موسکا خاندي
لږ دخپل ښایست جادو راسره مل کړه
دخپل عشق په کراماتو مې کامل کړه
دا طلسم دا جادو په خپله وا کړه
نورمې خلاص له دومره لويې معما کړه

WWW.samsoor.com

وا يه ښنګه دې موسکا کړمه انځوره
لږ يو ځل خو په ساده نظر راګوره
ستا قامت مې ټول جوړ کړی له مرمرو
بس د شونډو او د سترګو تصوير نه شته
دا نيمګړی صورت ژوند را ښخه اخلي
نور مې فن او هنر دواړه دي خلاص شوې
نور په لاس کې نه قلم نه ښتک ګرځي
نور له رنګ او له بې رنګه بيګانه يم
نور مې ګوتې له مرمر نه پردۍ شوي
تر هغو چې دا تصوير ستا پوره نه کړم
زه به ژوند په څه اميد په څه پلمه کړم
ايلينو چې خپل پيکر ته وه حيرانه
خپل اندام اندام يې وليد په مرمر کې
دلام ستر هنر يې راغی په نظر کې
آفرين شه د جانان په ګوتو باندې
چې په څه هنر يې جوړه کړم له تېږې
خو بس دا دلام د ډېرې مينې زور دی
چې زما په شونډو سترګو کې څه ويني
کوم جهان دی کوم يې راز او کوم يې شور دی
ګرانه لامه !زما په شونډو او نظر کې
ستا د عشق او مينې تنده پټه شوې

WWW.SAMSOOR.COM

بس له تا سره کيسې دي او خبرې
زړه مې غواړي درته ټولې دا بيان کړم
ستا د عشق له شوره ډک د غه جهان کړم
چې دا ستا پر مټو سر کېږدم ويده شم
بېرته ستا سترګو ته ګورم شم راويښ
چې دا ستا پرزنګانه زلفې خورې کړم
تا ته وايمه د مينې زر داستانه
عشق له اوو غوټو نه تېر د ژوند مانا ده
هره غوټه به په زر کاله پرانيزو
زه او ته چې سره يو په راز او نياز شو
ستا د دې تصوير طلسم به پرې مات کړو
که په سترګو کې مې ډوب شي بيا به پوه شې
چې يې څنګه په مرمرو کې تصوير کړې
که په شونډو مې خوله کېږدې خوندترې واخلې
بيا به دغه اور په تېږه کې ترسيم کړې
بس زما او ستا د عشق مراد به دا وي
چې زه ستا شم بنديوانه ته قيدي شې
تا د زلفو په زنځير د ځان بندي کړم
له دې دومره لوى جهان څخه دې پټ کړم
له پاچا او له ګدا څخه دې ورک کړم
څو رياضت زما د وصل درسره شي

WWW.samsoor.COM

چې افکار دې په یوه تنور پاخه شي
څو د دوه شونډو کتاب ولولې پوخ شې
څو د سترګو په رازونو دانشمند شې
څو زما حسن کې ورک شې ځان پیدا کړې
چې د خپلې هستۍ راز درته معلوم شي
چې دا لويه معما درته مانا کړې
بس په هغه ورځ به بيا ښتک راواخلې
بس هغه شېبه به ستا قلم په کار شي
بيا پوره به ستا نيمګړې داشهکار شي
يوه بله ايلينو به ته پيدا کړې
چې جهان کې ابدي د عشق يادګار وي

WWW.SAMSOOR.COM

اووم سرود

له پارونه د ساړه باد لښکر راغی
ځنګل پټ شو په سرو ژيړو پاڼو باندې
سيند خپره په باد راوړيو پاڼوپوښ کړه
مازيګر د زيړې لمر زرينې وړانګې
لکه پريو ځې زيړ څراغ پر زرو باندې
دوه شاهينه د اسمان پر لمن راغلل
د درې پر سر له وريځو لږ راکوز شول
بيګانه ګامونه اورې په دره کې
ځوان شاهين بله دوره وکړه او لوړ شو
د مرغيو سيل ځنګله کې بيا پناه شو
ايلينو لام نه رخصت واخيست او ولاړه
ځوان عاشق يې لا د آس ګامونه اورې
لا يې شته په خوله کې خوند د يار د شونډو

WWW.samsoor.COM

لا يې مست نظر د سترګو تصوير ساتي
لا يې عطر د بدن هوا کې پاتې
ما زيګر دی او سړه هوا چليږي
لمر ته څو شيبې مزل تر غره دی پاتې
چې ناڅاپه له کوم لوري ششنهار شو سس
د کوم مست او ياغي آس د پښو غږ دی
يو آس نه دی ، دوه که درې ورسره نور دی
له پښو لاندې يې رغړي کاڼي ښکته
دا سې ښکاري چې کوم لرې ځای نه راغلل
مسا پر به وي کلښوم ته څوک راغلي
دلام سترګو کې يې خيال د دلبر مات شو
څو سواره د غره له کينې خوا نه راغلل
د سپرو مشر پر تور آس را ښکاره شو
لويه توره يې په ملا پورې تړلې
پولادين خول يې پر سر اينبی له پاسه
درې آسونه او سواره پسې روان وو
ښکاريدل چې د دې مشر پاسبانان وو
رانږدې شول دلام کور ته يو څو ګامه
لږ څه تم شول چې د کور خاوند پيدا کړي
لام چې وکتل د جنګ سردار راغلی
ها د تورو او د ننګ سردار راغلی

WWW.samsoor.COM

"ګېبنې " چې لوی سردار د جنګ او د جګړې و
مخامخ ولاړ لمن کې د درې و
لام سلام وکړ راغلیو میلمنو ته
اې د دې وطن نوموړو اتلانو
خدای مو راوله د دې فقېر درشل ته
چېرته د رومئ او په کوم لور مو سفر دی
په خبرو کې مو د اوږد مزله اثر دی
ګیبنې د آس وندنی کلک کړ رانږدې شو
ښه په ځېر د لام د کور په ننداري شو :
ځوانه ښوک یې دلته لرې د غره خواته
د کلښوم له ښاره لرې دلته اوسې ؟
برې لام یم وا ستاکار د تصویرونو
د نقشونو هم د پاڼو او ګلونو
ګېبنې چې ځېر شو نو راکوز شو له خپل آسه
پاسبانان یې هم راکېوتل له پاسه
ویل یې :ته یې هغه ستر نقاش د سیمې
نورستان دې چې هنر ته په سلام دی
ستا د نوم آوازه ما هم اورېدلې
ستا د ګوتو انځورونه مې لیدلي
خبر شوی یم چې تا یمرا جوړ کړی
په آس سپور دې تر کشمیره دې لیږلی

WWW.SAMSOOR.COM

په کشمېر کې خلک ستا هنر ته ګوري
دیمرا پاچا حضور ته په ګونډو دي
هغه ته يې چې له تېږې ښېره ساز کړې
له لرګیو نه پیکر جوړ په اعجاز کړې
دا خو ښه شوه ، چې مې ولیدلې دلته
زه یم ګیښ سردار د جنګ اود وژنو
چې په توره مې خړوب دي ډېر سیندونه
چې زما د لښکر غږ شي غرونه رېږدي
چې زما د سپرو شور شي زمکه ښوري
زما سرتېري چې راپاڅي دنیا سوزي
زما له وهمه د دیوانو اروا سوزي
اوس روان یم دیمرا پاچا ماڼۍ ته
خبر شوی یم یمرا دی تیرو تلی
راجه ګانو په جادو دی ګمراه کړی
ماله هند سره جګړه وه پیل کړی
ډېر وګړي شول د پیل تر پښو لاندې
ډېر سرونه مې په تورو آواره کړل
ډېرې زمکې مې راخپلې کړې یمرا ته
مګر اوس یمرا د سولې غږ ایستلی
راجه ګانو ته یې امن دی ورکړی
یمرا خپله ښېره وړې ده کشمیر ته

WWW.SAMSOOR.COM

ده غرور د نورستان دی نن مات کړی
زما د توري تنده نه ده ماته شوې
ځم دربار ته دیمرا چې پیام ورکړم
زه به جنګ په هندوستان کې بیا میلمه کړم
زه به راوړمه د زرو انبارونه
د الماسو د یاقوتو امیلونه
دیمرا دربار به ډک له خزانو کړم
نورستان به موړ د لعلو په دانو کړم
بري لامه دامې یون دامې سفر دی
یو بل جنګ ته مې جوړ کړی لوی لښکر دی
ګېښ په ډېر غرور د جنګ داستان بیان کړ
لام یې خپل قوت او زور ته هک حیران کړ
باد راوالوته له ستره هیندوکوښه
د ځنګله دونو څانګې یې کږې کړې
شنه پرده یې له مرمرو کړه راغونډه
د ګېښ سترګې په ډبره کې شوې ښخې
د حیرت ګوته یې غاښو لاندې کېښوده
د لام ستر هنر یې هوش له سره یووړ
ویل یې واه !د نورستان د هنر پلاره
دا دې څه قیامت جوړ کړی په مرمر کې
وایه څوک د دا سې حسن ده خاونده

WWW.SAMSOOR.COM

دا دچا ښېره دې کښلې په ډبره
ددې جسم مېرمن دومره ښایسته ده ؟
که دا ستا هنر ده دومره ښکلې کړې
وایه څوک دې په زړګي درننوتې
چې دې خیال دی دومره ستر هنر کارېلی
زما زړه یې په ډبره کې بندي کړ
ستاهنر ښاغلیه څومره دی پیاوړی
لام پرده پر مرمر ببرته را خوره کړه
ویل یې نه ښاغلیه دا زما هنر نه دی
ددې جسم ملکه ده ډېره ښکلې
هومره ښکلې چې زما له ټوله خیاله
له هنره او له روح نه هم ده ستره
هومره حسن چې لري ددې خاونده
زه عاجز یم دهغې له تصوره
زه ناکام شوم چې یې جوړ کړمه بل مثل
ایلینو د ستر یمرا لورده آغلې
چې د سترو ښایستونو خزانه ده
په اعجاز ده جوړه کړې دخدای ګوتو
زما هنر یې و تمثیل ته بهانه ده
دا تمثال به لا نیمګړی وي څو پایي
زماقاصر هنر یې نه دی د تراشلو

WWW.samsoor.COM

د هغې شونډې او سترګې تفسير غواړي
زما خيال او فکر يې نه دي دو يلو
زمانه به را پيدا کړي دا سې ګوتې
چې پوره کا زما هنر د دې په مينه
تر هغو به دا ولاړه وي همدلته
نا پيدا لکه زمونږ د هستۍ وينه
د ګېښ خيال دا ايلينو حسن کې ورک شو
د هغې د تش تمثال ننداري يو وړ
نور جهان ورته را تنګ لکه ګوتمۍ شو
ديمرا کورته روان په ناکامۍ شو

WWW.samsoor.COM

اتم سرود

دا څو ورځې شوې ، چې لمر رڼا يې نه کا
دا څو شپې دي ستوري نه کړي سترګکونه
څو سهاره باد ځنګله کې چېرې پټ دی
د مست سیند ځپې هم نه کړي غورځنګونه
ها ، آشنا ګورېتان نه شته په اسمان کې
زرکې نه کړي کاکړې او خرامونه
دنیا ګۍ د لام د خیال ده تکه توره
رڼا ورځ وربانديې غم د جانان اوري
دا څو ورځې ایلینو نه ده راغلې
په دره کې یې د آس ششنهار نه شته
د دلبرې په دیدن پسې هلاک دی
زمکه کلکه اسمان لرې دی یا خدایه
دادې څه د هجر اور ته ورګوزار کړم

WWW.SAMSOOR.COM

پـه ما څه کاني د عشق له لوري کېږي
يا د يار د وصال هو مره شريني وه
په ديدار يې چې د ټول جهان پاچا وم
اوس د هجر په لمبو کې داسې سوزم
په دې لويه دنيا زه تک وتنها يم
لام لا سر و په زنګون د غمو ايښی
چې ناڅاپه په دره کې د آس غږ شو
هلته لرې مرغۍ والوتې له کاڼو
لام په سترګو باندې لاس کېښود او څېر شو
زړه يې والوته له ډېرې خوشالۍ نه
د ځېږې څېرې په کونج يې موسکا راغله
هله زيری چې ښايسته محبوبا راغله
لام د خپلې معشوقې مخ ته کړه منډه
الينو په تونده منډه راروانه
هلته لېرې له خپل آسه شوه راکوزه
څه په زغرده سره غاړه اوغړې شول
يو له بله يې تودې مچکې غلا کړې
د وصال په اور تاوده شول بدنونه
الينو وړو سلګيو ده اخېستې
پر سينه د لام يې سر ايښی او ژاړي
لام په خوا پورې نيولې خپله مينه

WWW.SAMSOOR.COM

هک حیران چې څه پېښ شوي په دربار کې
زما ښکلې شهزادګۍ ووایه څه دي
دا څوورځې ولې نه راتلې دیدن ته
زما زړه لکه دمني پاڼه رېږدي
وایه څه دي چې دې ښکلې سترګې ژاړي
راځه ولاړ شو د هغې پرښې تر غاړې
دهغې ګورې څېړې سیوري ته کېنو
راځه هلته به لږ دمه وکړو دواړه
ځه چې وچې دې کړم تورې ښکلې سترګې
خدای به هر څه کړي آسانه ته مه ژاړه

نهم سرود

دهاګورې څېړی سیوری د یار غېږه
پاس اسمان کې دهیلیو یو څو خیله
سیند څپې وهي پرکاڼو سینه موښي
غره د دوه مینو خوالې ته غوږ اینبی
ایلینو لام ته کېسه کوي په بیړه :
ګینښ راغلی و دربار ته په ډېر قهر
ویل یې ماده ملا تړلې هندوستان ته
ځم راوړمه د سرو سپینو انبارونه
ستر یمرا ولې د سولې غږ ایستلی
په رینښتیا چې زموږ پاچا دی تېروتلی
ګرانه لامه !په دربار کې ګونګوسې دي
مال اراچې د یمرا ناسکه ورور دی
اوس له ګینښ سره یو ځای دی په دی جنګ کې

WWW.samsoor.COM

وايي زه دي يم ملاتړ د هند په جنګ کې
که ته راکړې پاچاهي د يمرا ماته
ګيبش په پټه ماليرا سره لاس يو کړ
ويل يې ته به يې پاچا زه به سالاريم
خو زه غواړمه يو بل څه له درباره
ايلينو چې شهزادګۍ د نورستان ده
زه يې لاس غواړم چې شي زما مېرمنه
ماليرا !خپله وريره وماته راکړه
زه به تاج د يمرا تا ته در په سر کړم
لښکر ټول زما د نوم فرمانبردار دی
د يمرا پاچاهي تا سره ښه زيب کا
زه او ته د هندوستان خزانې واړه
له سروزرو به ماڼۍ کړم در ته هسکې
زوړ يمرا به په سياه چال کې بنديوان کړو
نورستان به ټول دا ستا په حواله وي
له الماسو به دې ډکه خزانه وي
بس ته ښکلې الينو وماته راکړه
پاچاهي او خزانې له مانه غواړه
ماته وکړې دا خبرې ګرانه لامه
زما کنيزی چې **محرمه** د درباره ده
د هغې زلمی مين چې دی ساتونکی

WWW.SAMSOOR.COM

ماليرا سره هميش تر ځنګ ولاړ وي
دا خبرې يې وې کړې محبوبې ته
او هغې راته په پټه داسې وويل :
ګېښن او تره دې دا سودا کړې په پټه
تا به ورکړې د جنګونو دې سردار ته
پاچاهي به مال ارا ته شي ورپاتې
ستر يمرا به په سياه چال کې بنديوان شي
ګرانه لامه داسې ستر فساد روان دی
الينو به په سرو زرو درنه يوسي
نه به لام وي نه به ژوند د عشق په غېږ کې
پلار به لاړ شي په تيارو کې به بندي شي
د دښمن په کور به ناسته يم پريشانه
له داسې ژونده مرګ ماته بهتر دی
ځکه ما د خپل مرګي تړون دی کړی
مګر اې زما د ژوند ستره واکداره
زما د زړه او زما د عشق ځوانه سلطانه
زما وجود کې ستا د عشق يو خوږ ياد ګار دی
زموږ د ميني شهزاده دی زما په نس کې
دا يادګار ماته له خپله ځانه ګران دی
زما ټول جهان په ده باندې ودان دی
زما ژوند اوس ستا د عشق په لاس ګرو دی

WWW.samsoor.COM

ګرانه لامه دژوندون او مرګ تر منځ يم
پلار به بېرته را روان وي له کشمېره
بې خبره له دې دومره شور ماشوره
مال اراو ګېټس پټ داسې ترون کړی
چې به لاره ورته ونيسي چترال کې
دلته خلک ديمرا پاچا په خوا دي
دلته ګېټس نه خلک کرکه او نفرت کړي
زموږ خلک نور له وينو سترې شوي
هم له تورو له تورزنو سترې شوي
مال اراو ګېټس ورځي ديمرا مخ ته
غواړي رايې ولې دلته لاس ترلی
دلښکر په زور پاچا به مال اراشي
نورستان ته به څه توره تياره راشی
ګرانه لامه له درباره او له کوره
نن سهار توره تياره ووتم پټه
غلامان او کنيزانی بې خبره
له يو آس سره راغلې يمه دلته
ستا فرزند مې په خپل بطن کې ساتلی
ستا دعشق جسد مې دلته دی راوړی
يا په خپلو لاسو ووژنه موږ دواړه
يا دخپلو متو منځ کې پناه راکړه

لام له دوارو مټوونيوه محبوبه
ويل يې زرځلې که مړ شم او ژوندى شم
مرګ به ستا يوه وېښته ته لاس درنه وړي
زه به جنګ ته د شيطان توره تر ملا کړم
آواره به يې لښکر او سرداران کړم
تردې مخکې چې لښکر د ګېښ تيار شي
زه به لاړ شم د يمرا پاچا کاروان ته
لوى سردار د سردارانو به خبر کړم
په دې ټولو به يې پوه په دې هنر کړم
زما محبوبې همدا اوس به دې مخ ښکل کړم
د چترال په لوري اوس زما سفر دى
په کلښوم کې زما خپل غيرتي دوست دى
ترهغو چې زه راګرځم له سفره
ته به هلته پټه اوسې له شيطانه
ګرانې !ته زما مغروره زړوره
لکه مسته زمرۍ ويره له چامه کړه
بس تر څو چې لام ژوندې وي تا سره دى
څوک دې سيوري ته هم نه شي درکتلاى
بري لام لکه سپاهي درته ولاړ دى
ايلينو تر خپل جانانه متې تاو کړې
ويل يې نه زما پاچا زما محبوبه

تا یوازې پرېښودی نه شم سفرته
ستا محبوبه به رکاب کې درسره وي
زه ځم چې د خپل پلار رمخې ته ورشم
تل له لاره به دې زړه په مینه ساتم
څو مره لرې چې زه تښتم له شیطانه
څومره ډېره چې له تا سره یو ځای شم
هومره ژوند به راته ژوند وي په جنت کې
تا یوازې پرېښودی نه شم محنت کې
تل له لار به دې خوراک وي زما شونډې
تل مزل به او به څښې زما د حسن
هره شپه به دې توده غېږه کې ساتم
هر سهار به دې په زلفو وېښومه
ګرانه لا مه ستا نفس سره به پایم
څو چې ته یې زه به ستا په تماشا یم

WWW.SAMSOOR.COM

لسم سرود

لوړو څوکو کې لومړۍ واوره ښکاره شوه
هیندوکوښ د مني باد ته سینه سپر کړه
سیند په توند اتڼ لا اچولې څڼې
مهاجرې هیلۍ خیل خیل تیریدلې
په وزرو یې پستې وریځې څیرولې
دوه آسونه لکه باد په منډه سر وو
پر سپین آس نیلي جامو کې ایلینو وه
تورې زلفې یې د باد په څپو مستې
پر سمند باندې ځوان لام لکه باد ځغلي
د محبوبې پر وصال یې زړه خوشال دی
د راسا د سیند په لوري یې مزل دی
هسکو غرونو کې یې جوړ د عشق بورجل دی
نه یې خوب نه یې آرام او نه یې دمه
بس په منډه شپې او ورځې دي تیریږي
حاسدان پرې خبر مه کړې لویه خدایه
تریخ یې داخوږ سفر مه کړې لویه خدایه

WWW.samsoor.com

يوولسم سرود

د راسا له سينده مسته وړمه راغله
د څپو توپاني غږ يې غرو کې پيچي
لکه بحر څوک په تنګه دره سيخ کړي
له هيبته يې هسک غرونه هم لړزيږي
دراسا د بستر غاړه شنه ورشو کې
دوه آسونه جوړه څري سپين سهارده
دوه مينه يو دبل پر غېږ تاوده دي
ټوله شپه يې په مزله وهلې لار ده
ټوله ورځ يې اوږد مزل دی لا په مخ کې
تر چترا له دي لاغرونه ګړنګونه
دلام ستړګې دي ستومانه لالهانده
پټ په سر کې يې تيريږي زر فکرونه

WWW.SAMSOOR.COM

که ګیښ مخکې لا لېږلي وي سرتیری
که یمرا پاچا یې لاس ته وي لویدلی
که لښکر د د ښمنانو مخ ته راشي
مال ارا که د هند جنګ ته لښکر جوړ کړي
آواره به ځومره خلک شي له کوره
ځومره میندې به شي بورې په زامنو
ځومره خویندې به شي وراړې په زلمیو
ځومره ښکلي ماشومان به یتیمان شي
ځومره چتې به اسیرې شي د تورو
څه ماڼۍ او څه جونګړې به تالا شي
څه ښارونه به د جنګ په اور کې سوځي
زما د ستر بلورستان نوم به هم تور شي
کلښو میان به شي بدنامه په دنیا کې
د یمرا د خیر لاس به هم رالنډ شي
نور به څوک د پاچا نوم اخیستی نه شي
له خیرو به یې خالي شي مزدکونه
دلام ستر هنر به هیڅ چاته نه ښکاري
په لرګینو ځیرو بل به شي اورونه
زما ښکلې ایلینو به خدا یزده څه شي
زما له مرګه به یې ځومره زړګی مات شي
زما د مینې ښېنه ، زما عزیز فرزند به

WWW.SAMSOOR.COM

خدايزده کومو ناکسانو ته احتياج وي
په نازکې ايلينو به د دښمنو
ګڼه د قهر او د ظلم تورتاراج وي
خدايه مه راولې هسې ورځ هيڅکله
چې پر سوله باندې بر د جګړې ديو شی
دلام ژوند دې هزار ځله قرباني وي
بري لام به خپلې وينې نذرانه کړي
چې د ښکلې ايلينو غرور خوندي وي

WWW.samsoor.COM

د ولسم سرود

د چترال هوا د ژمي خبر راوړ
خلکو بیا کړې پوستینچو نه جامې سازې
د لیمڅیو خولۍ ښې پر سر راکش شوې
بیا شوې پټې د سیند لونې نظربازې
میخانو کې بیا زاړه شراب ګرځیږي
په کړنګا سر د پسونو زنګولې شوې
له ورشو څخه راکوزې شوې خزان کې
د چترال د پاچا شل زره رمې شوې
شپه په ستورو ډک اسمان ، زمکه رڼا ده
د چترال د پاچا کور کې میلمستیا ده
ستر یمرا ته یې پیبلي دي پسونه
درباریان ورڅخه لاس تبرک غواړي
پاچا هم لاس په نامه ورته ولاړ دی

WWW.samsoor.com

وايي زما ستره سرداره عرض مې واوره
د چترال د خلکو هيله درته وايم
وايي څو ورځې نور هم زموږ ميلمه شه
چې موږ ټول درته راټولې نذرانې کړو
ستا قلنګ پر موږه پاتې له کلونو
ستا د ښکلې ايلينو ګانې پر موږ دي
چترالي ګڼ کميسونه ورته اوبو
زموږ شل زره رمې تانه کوربان شه
درسره به کړو زر مېږې او پسونه
منګوټې مودي ډک کړي ، دغره شات دي
پوستينچې هم د وريښمو يې پوښونه
ملکې ته زموږ له لوري دا سوغات دي
ستا دعدل برکت دې زموږ سرداره
چې چترال له نعمتونو څخه ډک دی
زموږ شل زره رمې تانه کوربان شه
يو څو ورځې زموږ د سيمې ميلمانه شئ
د راسا د سيند اوبه چې شوې لږ کمې
بيا به هله خپل کلښوم ته ورستانه شئ
خو يمرا هغه سردار د سردارانو
په مننه شاه چترال ته موسکا وکړه
ويل يې :ستاسو دې آباد وي خپل کورونه

WWW.SAMSOOR.COM

تهولي شل زره رمي مو شه سل زره
خپل نغري مو شه تاوده په خپلو خسو
پا چاهي دي د چترال تل برقرار وي
په وريښمو اوسئ پټ خواره په شاتو
يم روان لرمه بيږه خپل کاله ته
دا څو شپې وينمه بد کرکجن خوبونه
خدای دي ساتي زما خلک بد نظر نه
بس سبا سهر به يون وي له چتراله
دراسا سيند نه تيريږمه **بازګل** کې
هلته خلکو د ښېړيو پول تړلی
تردي مخکي چي اوله واوره پريوځي
له درو څخه به تير زما کاروان شي
ځم چي ګرانه ايلينو به انتظار وي
زما خلک زما کور به ناکرار وي

WWW.SAMSOOR.COM

د يار لسم سرود

د يو خړ ماښام فضا ده په دره کې
لو مړني ستوري ستر ګک وهي آسمان کې
د درې له دواړه لوريو شنو ځنګلونه
د چنچڼو غږ لا اوس هم پورته کېږي
چېرې بوم غږ رابهر کړي له ځنګله نه
دا سې ښکاري شپه په بيړه را روانه
يو کاروان راځي په لاره له چتراله
دوه سپاره يې مخامخ شول په دره کې
يو سپين آس پرې اسماني ټيکرى رپېږي
په سمند باندې يو دنګ زلمى ښکارېږي
په چوپتيا کې سپاره مل دلوى کاروان شول
په ځنګله کې چې خاموش جوړه مارغان شول
په دره باندې رڼا د سپوږمۍ راغله
سيند د ستورو شنه هينداره شوه ځليږي
يوې ښکلې سر د پلار پر ټټر ايښې
په رکاب کې يې د ځوان توره ځليږي

څوارلسم سرود

د راسا په چپه غاړه شين چمن دی
سپيدې وچاودلې يو يو ستوری کوچي
د سهار عطر له باد سره خوريږي
د غره هسک کې د خيږيو ګڼ ځنګل ته
څو چټک توره پر لاس سواره پناه شول
دا سرتيري د يمرا پاچا استازي
وکلښوم ته دي روان په پټو لارو
چې بندي هغه سرکښ د پاچا ورور کړي
هم د ټول نورستان خلک پرې خبر کړي
چې ګښښ لار د بغاوت ده خپله کړې
سالاران د لښکر ټول سره يو ځای شي
د دربار او د مزدک ساتنه وکړي
د پاچا لښکر تيار راسا ته راشي

WWW.SAMSOOR.COM

چې د ګېښې د سپرو لاره کړې وربنده
د یمرا کاروان روان په بله لار شو
دراسا پر غاړه ځي لوی ننګرهار ته
چې پر لار د لمپاکا راشي کلښوم ته
دیمرا کاروان روان په اوږد مزل شو
له اسماره بیا کامې بیا درونټې ته
لمپاکا نه به راتاو په الینګار شي
دښایسته بلورستان لارې دي ډېرې
ننګرهار هوا په ژمي کې جنت ده
لمپاکا کې به لوی جشن دواده کړو
لام او ښکلې ایلینو به دیوبل شي
چې بیا باد د پسرلي عطرونه راوړل
له ګلونو سره مل به کور ته ولاړ شو
اوږد مزل دی لوی کاروان ځي ننګرهار ته
ها وطن چې تل بهار په کې میلمه وي
دبلبلو چغهار په کې میلمه وي
لمپاکا لکه په شنه کمیس کې پېغله
اوړی ژمی سبزه زار په کې میلمه وي
لمپاکا کې د یمرا د کاروان مخ ته
نر او ښځې له کورونو راوتلي
د ډولونو مست آواز راځي له لیرې

WWW.SAMSOOR.COM

ځنور په اتنونو راوتلي
لمپاکا کې دي جشنونه نڅاګانې
نن خبرونه له کلبنومه دي راغلي
درباريانو مال ارازنداني کړی
ګڼښ له خپلو څو يارانو سره ورک دی
خلک وايي چې د يونس دربار ته تللی
ها بدجنسه دبديو ديو په غره کې
چې شيطان غوندې تيارو کې پاچاهي کړي
ګڼښ قسم دانتقام وکړ او ورک شو
يونس په لرې غرو کې پټ دی له يمرانه
ګڼښ به هم ورسره هلته وي پټ شوی
قاصدانو دا خبر ورته راوړی
خو يمرا دخپلې فتحې جشن لمانځي
لمپاکا يې څراغانه په ډيوو کړ
څو کنيزې غلامان يې مقرر کړل
چې شيره کې دسوما لونګ خيشته کړي
دګلابو پاڼې هم ورسره مل کړي
ايلينو او لام به ځان ووينځي دواړه
پکتانه او کتيان ګډ شول په ناټونو
له داريا سره سندرې دي د پيغلو
دپاچا په حکم لوی اعزاز دلام شو

WWW.samsoor.COM

ایلینو ددې وطن تر ټولو ښکلې
د ښایسته سترګو بانه په اداء نیغ کا
اووه کنیزې یې سینګار ته ګردې ناستې
څوک پټنیک ورته په غوږ کا څوک په غاړه
څوک کېږې ورته په ښکلې کمیس ټومبي
څوک یې تورې اوږدې زلفې عنبر بیز کا
څوک یې لاس باندې ترې خیشته نکروزي
څوک کتره په کمربند کې د لام ټومبي
څوک یې جوړې د موزو چپه پرې کا
څوک یې سمه پرسر ښکلې ښبټو په کړي
څوک د بتې بنې ږدي د کترې خواته
ټات روان دی ، څه شرنګا د تورو خیژي
ډول په مست آواز زلمو کې وینه تاو کړي
دوه مین به خپل مراد مومي خوښي ده
لمپاکا کې جوړه شوې نن ښادي ده
نن دلام او ایلینو دواده شپه ده
لمپاکا کې جوړه شوې غلغله ده

WWW.SAMSOOR.COM

پېنځلسم سرود

سږکال ښکلی پسرلی پر کلښوم راغی
سږکال ډېر دغره ګلونه زرغونه دي
سږکال ډېرې توتکۍ او ډېرې زانې
سږ کال ډېر شنیلي راشنه شول په ویالو کې
ډېر کبلي په دامانو کې په ټوپکو
څو غرڅې دلوړو څوکو په ناوو کې
سږ کال ډېرې هوسۍ مستې خرامانې
سږکال ډېر دغره چرګان په ټپ ټپو دي
ډېر خیلونه د سیسیو د چنچڼو
ډېرې زرکې په کټ کټ دي سردرو کې
دسپرلي دهوا بوی مړه را ژوندي کا
د درو فضا د عطرو خزانه ده
سږکال ډېرې دي رمې ډېرې شپنې دي

WWW.samsoor.com

مستې نجونې په سوما پسې راوتې
په شاتوتو يې رنګ کړې شونډې سرې دي
سږکال هر سهار دلام دڅټک غږ دی
په دره کې يې تراشلې څو څېرې دي
د لام کور اوس هاد غره جونګړه نه ده
د څېړيو له لرګي يې جوړ کورګی دی
شاته لويه کتاره تاو له پسونو
دوه آسونه هم ولاړ دونو څنګ ته
څو وزې له شيدو ډکې شوخې شوخې
څو ورغومي په ترپکو هاخوا ديخوا
ايلينو د شيدو جام راوړې خپل لام ته
دواړه وخاندي او ډوب شي په يو بل کې
ته وا نه يې دي ليدلي څو کلونه
ته وا څومره دي يو ځای هومره دي وږي
يو دبل ليدو ته لا شي پسې تږي
لام څټک پر زمکه کيږدي يار ته راشي
ځيږې ګوتې يې له متو کړي چارپيري
څه شيبه د ايلينو سترګو کې ډوب شي
بيا يې شونډو ته په ځير نظر وګوري
خدايزده ولې دغه شونډې دغه سترګې
لاهم ډکې دي له سل زره رازونو

WWW.samsoor.COM

خدايزده ولې لام ته لويې معما وې
خدايزده ولې په کې پټې فلسفې دي
لام بيا وګوري هغه مرمري پڅه
چې ولاړه دغره ځنګ ته ده لا دنګه
عظمت دلام دستر هنر يې ننبه
خو لاهم سترګې او شونډې په کې نه شته
لام محبوبې ته نږدې شي بيا يې ښکل کړي
ورته وايي :ايلينو !ښکلې کوډګرې
ستا په سترګو ستاپه شونډو کې داخه دي
چې لا اوس هم ما تفسير او مانا نه کړې
لامې هم په خپل هنر کې خوندي نه کړې
لا مې هم ستا څېره نه ده پوره کړې
لاخو هم دسپين مرمر په ښکلي مخ کې
ښکلې شونډې او مرموزې سترګې نشته
تاخو ويل چې ته زما شې او زه ستا شم
چې د وصل په خوږو دواړه ماړه شوو
چې دا ستا پرمټو سرکېږدم ويده شم
بېرته ستا سترګو ته ګورم شم راويښه
چې دا ستا پرزنګانه زلفې خورې کړم
تاته وايمه دمينې زر داستانه
عشق له اوو غوټو نه تېر دژوندمانا ده

WWW.SAMSOOR.COM

هره غوټه به په زر کاله پرانیزو
زه او ته چې سره یو په راز او نیاز شو
ستا ددې تصویر طلسم به پرې مات شي
بس په هغه ورځ به بیا ښتک راواخلې
بس هغه شیبه به ستا قلم په کار شي
بیا پوره به ستا نیمګړې داشهکار شي
یوه بله ایلینو به ته پیدا کړې
چې جهان کې ابدي دعشق یاد ګار شي
نو !زما ښکلې کوډګرې راته وایه !
زه او ته خو اوس دعشق په تار ترلي
اوس خو دواړه یو دبل یو سره یو یو
لا طلسم ستا دشونډو ستا دسترګو
لاجادو ستا دښکلا مات شوی نه دی
راته وایه چې به کله ښتک واخلم
ستا دا ښکلی انځور څه وخت پوره کیږي
زه دې وړی یم دسترګو په څپو کې
زه دې ډوب یمه دخولې دشاتو خم کې
خو لانه دي ما لوستلي دا رازونه
ستا په سترګو کې دکوډو طلسمونه
لادې سترګې په کتو کې اثرناکې
لادې شونډې په ترخه موسکا بې باکې

WWW.SAMSOOR.COM

دا عجيب کاته او دا رنګه موسکا دې
لا زما د تخييل له هسکه لوړ دي
لا زما د خيال لمن کې نه ځاييږي
ستا کاته او ستا د شونډو داستانونه
ايلينو يوه موسکا جانان ته وکړه
بيا يې سر پر سينه کېښوده په مينه
ويل يې :زما د ټولې مينې په راز پوهه
زما د حسن په ځپو کې لا مبوزنه !
ليونتوب ته دې لوګی شمه جانانه
لا خو زر کلونه نه دي او ښتلي
لا خو موږه يو ، يو بل ته تږي وږي
لا د عشق له سمندره يو څوڅاڅکي
لا د مينې له اسمانه يوه دوه ستوري
لا ترا وسه خو د عشق له تاوه سوځو
لا خو زما سترګې غمجنې غمازانې
لا مې شونډو کيسې نه دي درته کړي
لا دښمن چيرې ژوندي دي زموږ د مينې
لا خو ډېر دي حاسدان په دې جهان کې
لا طلسم ديو ښ مات نه دی په غرو کې
جادوګري يو ښ لمسوي د ګېښ لښکرې
لا خو لرې کلي لوټ کړي رمې يوسي

WWW.SAMSOOR.COM

لا په غيشو باندې ولې بزې پسونه
لا چړو باندې شپانه څوانان ټپي کا
لا خو لارې بندوي د کاروانونو
لا وطن آرامه نه دی ګرانه لامه
لا د سولې مرغۍ نه دي را الوتې
چې لا يو ماشوم په دې وطن کې ژاړي
چې لا يو زخم وهي څړيکې بدن کې
چې لا ځي د ميندو سترګو څخه اوښکې
تر هغو به زما په سترګو کې غم پټ وي
تر هغو به مې ترخه موسکا په خوله وي
ستا هنر به لا نيمګړی وي تر هغو
چې لا غړ د ظلم ورک نه شي وطن کې

WWW.SAMSOOR.COM

شپاړسم سرود

دوه مینو لا د مېنې کیسې کړلې
خدایزده څومره یو د بل سترګو کې ډوب وو
چې څپرې نه یو غبږ د ژړا راغی
»سونارا «له خوبه ویښ شو په زانګو کې
په آبي سترګو یې موتي واړه ایښي
تنکۍ شونډې یې مرۍ مرۍ کولې
ایلینو د خپل محبوب منګولې پرېښوې
ورو یې منډه کړه چې خپل ماشوم راواخلي
په آسمان کې دوه بازانو څرخ راوخوړ
څو هوسۍ په لوړه څوکه شوې راهسکې
طلایي ماهیان د سیند غاړې ته راغلل
په چینه کې نجلۍ ډک ختین منګی کړ
له یو د ننګ ننښتر نه والوتې بلبلې
لام ختګ واخیست او غلی غلی موسک شو
سونارا یې د زړګي غمونه هېر کړل
آس یې وشیشنبد پښې ته یې ټک ورکړ
لام مرمر باندې د تراش رمبې راوکېښ

WWW.SAMSOOR.COM

اولسم سرود

هلته بر دلوړو غرو په يوه څوکه
تور کړنګ دی هيبتناکه خوله يې چاکه
يوه توره مغاره ده لويه غره کې
پرې را زوړند د کوپړيو ، يو لوی هار دی
تل يې خوله کې د اورونو لمبې بلې
په دالان کې يې ځېرې دي ډېرينې
دا ځېرې دي د ښامار ناست په زمريو
تيرې داړې يې راوتې دي له خولې نه
دا دربار د شيطانانو د سردار دی
يو ښ جوړ کړی پټ په غره کې د کښتون دی
سور له اوره شيطان ناست دی پاچاهي کړي
غلامان يې دي راوستي په زرګونو
کنيزانې يې هم ډېرې تر سلګونو

WWW.SAMSOOR.COM

بس د ظلم پاچاهي يې ده روانه
له کلونو له پيړيو له پخوانه
اوس رټلی ګېبښ ددې دربار ميلمه دی
لکه مار غوندې زخمي دی په غوسه دی
وايي سږکال به کسات له يمرا اخلم
ايلينو پسې ورځمه او لام وژنم
پاچاهي به د کلښوم لوټ او تاراج کړم
ديمرا سر به رابيل له تخت و تاج کړم
مګر يوښ هغه سردار د شيطانانو
ورته وايي چې دا کار اسانه نه دی
آسمانونو کې تړون ديمرا شوی
د کلښوم پاچاهي ده ته ورکړل شوې
قدرت ده ته يو طلسم دی تړلی
يمرا ځکه نازولی شو اسمان ته
چې د لام او ايلينو وصلت يې وکړ
دې لپاره اسمانونو تړون وکړ
څو چې دا طلسم وي د اسمانونو
تر هغو به وي يمرا سلطان د زړونو
تر هغو به مزدکونه په ده ډک وي
تر هغو به پرې کلښوم ښيرازو دان وي
خو کتاب د شيطانانو د اور وايي

WWW.SAMSOOR.COM

چې که څوک هاغه تصویر د مرمر مات کړي
هاځېره دا یلینو چې لام تراشلې
ها چې لا یې سترګې نه دي کینډل شوي
ها په مخ یې چې لا خوله او شونډې نه شته
بس که ماته دا څېره شي په ډبرو
بیا به مات شي دا طلسم دا سمان هم
هغه وخت به ته یمرا کړې رانسکوره
هغه وخت به یې تاراج کړې دربارونه
هم به ماتې کړې څېرې او مزدکونه
ګېښه !څو چې مرمري څېره وي جوړه
تر هغو به ستا تړلي وي لاسونه
ګېښ سجده وکړه د یوښ پښو ته پریوت
ویل یې اې د اور او شپو لویه سرداره
ته خو هره شپه له دې درې کوزېږې
پټ تیارو کې په ناولیو باندې ګرځې
تا څادر د تورو شپو کې ځان نغاړلی
په وږونکو اروا ګانو باندې پرځې
هره شپه دې دواړه سترګې تکې سرې شي
لکه دوه داور سکروټې او لمبې شي
څوک یمرا نه کړې بې لارې څوک مزدک نه
څوک له مینې او له سولې نه بېزار کړې

WWW.samsoor.COM

ته چې هرشپه پر کليو باندې ګرځې
نو بيا ولې دا طلسم ماتوې نه
ولې سپين مرمر په خاورو پرځوې نه
چې هم مات شي دا سمان دغه طلسم
هم يمرا نه پاچاهي په زور کړو خپله
هم ويجاړه کړو دنيا دلام دمينې
زه خو نه شم کوزيدلای شنو درو ته
ديمرا په حکم ټول زما دښمن دي
زه خو نه شمه ورتلای چې جادو مات کړم
نو دشپو او دلمبو ستره سرداره
وايه څه ته لا په تمه تمه ناست يې
چې طلسم دا سمان به کله مات شي
يونس نږدې شو خپل ملګري ګېښ سردار ته
ورو يې وويل :زماخبره واوره
زه قدرت نه لرم دا چې ورنږدې شم
دمرمرو هغې ښکلې ايلينو ته
دا سې شوی دی طلسم چې شيطان به
سل قدمه نږدې ورنشی هيڅکله
دا څبره اوس د اروا حو لښکر ساتې
دوی نېزې د تندرونو دې نيولې
زما لښکر دشيطانانو ترې ويرېږي

WWW.SAMSOOR.COM

ثلور خواوې سل سل ګامه ترې راتاودي
مهترلام پخپله هم له دې خبر دی
د مرمرو دا ښېره اروا وې ساتي
موږ به چېرې هم هغې ته نږدې نه شو
د اروا وو له لښکر سره مو نه شی
زموږ له تندر او برېښنا سره جنګ نه شي
ګېښه !دا جادو اسانه نه ماتېږي
د برېښنا لښکرې نه دي دوهلو
د مرمرو دا ښېره ده ډېره کلکه
شیطانان یې قادر نه په ماتولو
او که نه ما به پخوا وای پرځولې
دا ښېره به مې په خاور وای موښلې
ګېښ له قهره سور او شین شو تاو راتاو شو
یو څه چوپ شو خو ناڅاپه راولاړ شو
په شنو سترګو کې یې رنګ د امید راغی
شیطاني فکر یې سر کې راپیدا شو
له اوږو یې یو ښ راونیوه لاسو کې
ویل یې اې د شیطاني طاقت سرداره
ما لیدلې ده ښېره د مرمر سپینه
چې ولاړه ده د غره او سیند تر منځه
پاس د غره یو لوی کمر دی لویه پرښه

WWW.SAMSOOR.COM

بس را ببيل به کړو کمر له لويې پرښې
چې را ورغړي تر زمکې د سيند خواته
چې کمر راشي او سپين مرمر کړي لاندې
نه به پاتې شي ځېره نه د لام مېنه
د مرمرو ايلينو به ريز مريز شی
او له خاورو سره خاورې به شي دواړه
هم طلسم د اسمان به په کې مات شي
هم لښکر به د اروا حو تار په تار شي
د يونس قصر کې بل اور په غړغړو شو
د شيطان تکو سرو سترګو لمبې وکړې
د غار خولې کې يو بوم برندې کړلې سترګې
د شپې تور ښا پيرکان په پرپرو شول
يو تور مار د سوبې سپين بچی راونيو
سپوږمۍ ولاړه شوه د غرونو شا ته پټه
د سيند غږ له لرې لرې نه راتللو
باد په پرښو کې راتاو په شغهار شو
يونس ديار خبرې ډېرو حېران کړی
لږ خوشاله و، لږ ويرې و اخېستی
خوله ګېنس سره يې ومنله داچې
لوی کمر پر مرمر ينې ځيرې ببل کړي
ايلينو د سپين مرمر خاورې ايرې کړي

WWW.samsoor.COM

اتلسم سرود

نیمه شپه ده ستورو ټول آسمان نیولی
د چوپتیا لښکرو ټول جهان نیولی
باد ځنګله کې غلی غلی ځانګې شماري
سیند له شوره پریوتلی ورو روان دی
لام آسمان ته دي لادوه سترګې نیولې
خدا یزده ولې یو پټ غم پر زړه داغلی
نن شپه خوب ورځخه تللی مرور دی
ننوتی یې په زړه د غم لښکر دی
یو ځل ځیر شي خپلې ښکلې محبوبې ته
ایلینو په درانه خوب ویده پالنګ کې
هلته لرې سونارا په ناز ویده دی
خورې زلفې د ښایسته محبوبې نرمې
د لام لاس وربانديې ایښی په وریښمو

WWW.SAMSOOR.COM

دښو سیوری یې ښکاري و سپوږمۍ ته
دښایسته اننګو ځل یې زړګي غلا کړي
خدایه لام څه بختور دی ستا جهان کې
چې د ټولې دنیا ښکلې یې ترخوا ده
مګر خدایزده نن شپه ولې شپه اوږده شوه
خوب یې ځوانو زرځو سترګو څخه تللی
لام له لرې دغره پرښې څخه اوري
ورک غرونه بیګانه ، د ګونګو سیو
یا راغلې به هوسۍ وي یا به پړانګ وي
مګر ولې دلام زړه کې اندېښنه ده ؟
ټولې مېږې او پسونه هم خوندي دي
هم آسونه دي دننه په آغیل کې
مګر نن یې ولې زړه کې خرخشه ده ؟
ژر یې سترګو ته څېره دمرمر راغله
آه !داخنګه راپه زړه شوه مرمرینه
ښایي مخ د ایلینو به کوم څه غواړي ؟
ته لږ وار وکړه چې ورشم ویې وګورم
لږ دزړه غم یې پښو ته نذرانه کړم
ها چې ورکې یې دي شونډې او هم سترګې
لږ به ډکه ترې د خیال شنه پیمانه کړم
لام راووت نیمه شپه کې چوترې نه

WWW.SAMSOOR.COM

د زيږه بلورستان هو ايې کش کړه
د سيند غړيې په غوړونو کې راتاو شو
ورو ورو ولاړه د مرمرو ښېرې خواته
ايلينو وه لکه تکه سپينه بته
چې د تورو ښپو منځ کې په نڅاوي
لکه سپين سوسن ټومبلی وي په زلفو
لکه ستوری د سهيل وی راختلی
لکه سپين لاس د دلبر وي راوتلی
د تک تور بخمل له ځوړنده لستوڼې
آه چې ښومره د مرمرو ښېره ښکلې
د دې شپې په تاريکۍ کې ورته ښکارې
لام يې مخ ته په يوه ګونډه راکيناست
ورويې سر تر پايه ټوله وڅارله
ځوان نقاش د خپل هنر په ننداره شو
د سپوږمۍ رڼايې مخ باندې پريوتې
د ښکلا صنم يې لادی ښکلی کړی
لام يې ځير دی د بې سترګو مخ رڼا ته
چې نه شونډې او نه خوله پرې انځورشوې
لام ته زړه کې نا اشنا غږونه وايي
يوه ورځ به مې هم سترګې وي هم شونډې
يوه ورځ به دا هنر وي پوره شوی

WWW.SAMSOOR.COM

يوه ورځ به مينه دومره شي پياوړې
چې د سترګو او د خولې رازونه وا شي
په ډبره کې به راشي ګويا سترګې
په مرمر کې به مې شونډې په خنداشي
که پوره شو دا هنر په دې ځېره کې
نو به اور واخلي دربار د شيطانانو
که مرمر کې د هنر اروا پوره شوه
ديوښ کوډې به د سرو لمبو خوراک شي
په دره کې به دربار داور نسکور شي
هغه شوم بوم به ايرې ايرې را پريوځي
د ښامار او زمري تور ديوان به مات شي
د مار سترګې به ړندې شی غربه پريوځي
بس د ښکلې محبوبې د سترګو راز که
په ډبره کې انځور په ډېر هنر شي
او موسکا يې په مرمر کې زرغونه شي
بيا به ټول بلورستان له غمه خلاص شي
هندوستان به له جګړو نه په امان شي
لام لامخ د ايلينو ته ځير ځير ګوري
لا په زړه کې د محبوب د مخ ثنا کا
لا د خپل خيال پلوشې اوبې را اوبې
چې په څه کمال پوره د غه ځېره کا

WWW.samsoor.COM

لا يې زړه دا اضطراب منګول کې ګير دی
لا يې پټې اند ښنې په سر کې ښورې
چې ناڅاپه په هيبتناکه غړ په خود کړ
پاس له غره نه لوی کمر په غړغړو شو
لکه تندر چې را پرېوځي له اسمانه
لکه اوښ ، چې ليونی شي غرغنډې کا
لا م دلوی کمر لويدل په سترګو وينې
چې په منډه را روان دی مخ په ځوړې
مخامخ د سپين مرمر په لوري راغی
لکه غر چې د الماس په غمي راشي
لکه توري وريځې پټ د سپوږمۍ مخ کا
لکه لړې چې پر سپينه چينه راشي
لوی کمر په غړغړو دی راغورځيږي
په شتاب د غره لمن ته را روان دی
بس مرمر د ايلينو به شي ترې لاندې
اوس به ماته شي څېره د اسمانيانو
لا م نه وار او پار خطا شو ،چې دا څه دي
خدايه دا دې څه په نوي غم اخته کړم
تو لعنت دې شي په کار د شيطانانو
زه يې بيا لوی امتحان ته انتخاب کړم
خدايه !راکړې د اراو وو قووتونه

WWW.SAMSOOR.COM

ستا له پاکه ذاته غواړم همتونه
ته د زړو پهلوانو قوت راکړې
چې داغر د بدرنګیو را ایسار کړم
زه به تول ذرې ذرې شم تیږو لاندې
خو خبره دا یلینو به ماته نه شي
زه به غېږ ورکړم د غره د غه کمر ته
خو خوندي به د هنر دغه شهکار کړم
لام د خدای نوم یاد په ژبه کړ او پاڅید
د کمره مخې ته ورغی په منډه
یک تنها د غره په وړاندې د ریدلی
لکه د ننګ قامت د ستر پامیر پیاوړی
لکه توره شپه کې لوی چنار د کلي
لکه د ننګه خیرې کلکه د باد مخ ته
لام اړم کړې لیوني کمر ته متې
لو یه تیږه یې په متو را ایسار کړه
دومره پوه شو ، چې ډبره دریدلې
نور بېسده تر کمره لاندې را پریوت
دوه نرۍ لیکې دوینو بهیدلې
د سپوږمۍ رڼا ته لوېې تیږې لاندې
زلمی لام بیخوده پروت وینې بهیږې
چوترې نه ایلینو په منډه منډه

پریشانه راوتلې دغره اړخ ته
بادیې زلفې په خپو خپو اخیستې
یوه کړیکه یې له خولې نه ووتله
خدایه !اې داسمانونو لویه ربه
زړه مې ریږدي زما لام چېرې وتلی
دا آواز له غره دتندر غوندې څه دی
لامه چېرې یې چې نه ښکارې خاونده
ایلینو پر زمکه غورځې بیارا پاڅې
سپینې پښې یې په ډبرو کې زخمي دي
دماشوم سونارا غږ دژړا ناورې
په خپل لام پسې نارې وهي په چیغو
ته وا هیڅ دځان په درد خبره نه ده
په پریشانه سترګو لام هره خوا ګوري
لوی کمر ته یېلې پښې په منډه راغله
کمر لږ له مرمرینې ښېرې لرې
لکه غر هسې ولاړ دی هیبتناکه
دلام دواړه متې غبرګې دي ورلاندې
دسرو وینو ډنډ یې ښکارې وسپوږمۍ ته
لام بې هوښه لکه مړی داسې پروت دی
ایلینو وه لکه بوت هلته ولاړه
ګران جانان دوینو منځ کې لمبیدلی

د خپل عشق ښېسده جسم ته حيرانه
نه يو څاڅکی او ښکه شته چې شي را تويې
نه هم يو نفس چې ووځي له خولې نه
ايلينو لکه ډېره ده ښېسده
د جانان د وينو ځل سپوږمۍ ته ښکاري
چې ناڅاپه يې په زوره وکړه کړيکه
دا سې چيغه چې له غره نه ښېرته راغله
په دره کې يې بيد ريغه انګازې شوې
ويدې زرکې يې راويښې کړې په خوږ کې
سيند له چيغې سره مست شو په څپو شو
د ځنګله ونې کږې شوې له حيرته
آس په زوره زوره وشيشنيد له ويرې
ميږو هم غوږونه بوخ کړل په آغيل کې
سونارا له ډېرې ويرې ژړا بس کړه
هلته لرې لرې کليو کې غوغا شوه
په تيارو خونو کې بل شول څراغونه
خلکو واوريد له چيغه هيبتناکه
خدايزده څه پېښه په لام او ايلينو ده
څوک څراغ سره له کوره رابهر شول
چا له تيکې څخه وويستلې تورې
را روان شول يو څو کسه پاس درې ته

WWW.SAMSOOR.COM

سپوږمۍ لار دغره لمن کې ورښودله
هیبتناکه توره شپه نیمایي تللې
یوه ښځه لیونۍ دره کې ځغلي
تورې زلفې یې دباد څپو اخیستي
له پښو څخه یې وینې فوارې کا
ژبه نه لري ګونګي غږونه باسي
په دره کې بې مقصده وهي منډې
بس یوازې یې په ژبه دلام نوم دی
کله ژاړي کله کړیکه له زړه باسي
سپوږمۍ ورو ورو پناه کیږي دغره شاته
دره توره تروږمۍ په غېږ کې نیسي
ویرې هره خوا وزرونه غوړولي
باد ویده دی پاڼې هم له ویرې ریږدي
سیند آرام دی نن شپه شور دڅپو نه شته
په دره د ساړه وهم سیوری خور دی
لیونۍ ښځه په تیږو کې غورځیږي
بیا راپاڅیږي او نوم دجانان یاد کړي
له پښو څخه یې وینې دي روانې
له زخمي ستوني یې ګونګ غږونه خیژي
تورې زلفې یې دباد څپو ته ناځي
په دره کې خدایزده کوم لوري ته ځغلي

WWW.samsoor.COM

شپه له نيمه ده او ښتې شو مه دم دی
د ګړنګ له تورې خولې بوړبوکۍ پاڅي
د سپوږمۍ پلوشې نه شته هر څه تور دي
په دره کې د پستو ګامونو غږ دی
ليونۍ ښځه ورو ورو په کې ورکېږي
په تياره کې پناه کېږي او غيبيږي
د درې په تور څادر کې نغاړل کېږي
خدايزده چېرې او کوم ځای ته به رسيږي
نوريې غږ د ليونيو ګامو نه شته
نه يې چيغې دلام لام اوريدل کېږي
تش په تيږو يې لا رنګ دوينو پاتې
شپه آخر ته نږدې کېږي لا تياره ده
نور د سترې ايلينو کوم اثر نه شته
د درې په توره غېږه کې ورکېږي

WWW.SAMSOOR.COM

نولسم سرود

سږ کال ژمی ډېرې واورې ډېر يخونه
نورستان تر سپينو ښو لاندې پټ دی
د ځنګله څېرې تر واورو لاندې سپينې
سيند لا شور نه کوي غلی غلی درومي
دلته هلته د پړانګ پل په وينو سور دی
د کبليو اجل يخ ژمي راوستی
سردرونه د ليوانو کوکې خېژي
شپه زړې بګوې خورې د هوسۍ غوښې
تور کارغان په ماتو څانګو باندې ناست دي
له سويانو څخه ورکې خپلې خونې
د چنچڼو ځالې واورو ورانې کړې
هيندوکوښ بيا د سړو بادونو کور دی
له درو څخه د يخ باد شپېلۍ راشي
واوره وشيندې په مخ دآدميانو
د درو لارې دي بندې و کلښوم ته
له آسمان څخه دلمر لاره ده هېره
ته وا ټولې زمکې سپين کميس اغوستی
ځالې ټولې پټې شوې د بازانو

WWW.SAMSOOR.COM

هلته لرې دغره اړخ کې لام ولاړ دی
د زړې ورانې کوډلې خواته ګورې
اوږدې څڼې او ببره اوږده ږیره
لکه هسې شوریده ملنګ ولاړ دی
اوږد کمیس یې ساړه باد سره رپیږي
دوه لستوڼي یې خالي دي متې نه شته
په اوږو پورې دلام لاسونه نه شته
لام ژوندی دی خو دزړه وطن یې مړ دی
د هنر او د کمال بدن یې مړ دی
ها لاسونه چې جهان ورته حیران و
هغه ګوتې هغه لس واړه څراغه
ها چې تیږې او لرګي به یې انځور کړل
چې ژوندۍ به یې ډبره په هنر کړه
ها لاسونه هغه ګوتې اوس پرې شوي
هغه لس ډیوې اوس تولې دي مړې شوې
لام ولاړ دی له سړو واورو خبر نه
دیخ باد له تیرو غشیو بې خبره
مړې مړې اوښکې یې کنګل په ږیره راشی
په زیږو سترګو ځیر شوی سپین مرمر ته
ها څیره د ایلینو دواورو منځ کې
لکه سپینه بته وي داوبو منځ کې

WWW.SAMSOOR.COM

لا ترا وسه د مرمرو ښېره ګونګه
لاترا وسه يې په مخ کې سترګې نه شته
لا ترا وسه ها مرموزې شونډې نه شته
خو ښکلا يې د زخمي لام تسلي ده
لامين ورته په مينه مينه ګوري
لا يې ورک دی په عجيب غوندې ښايست کې
لادخپلې ايلينو يادونو وړی
هاغه ښکلې چې کلونه پخوا تللې
خدايزده چېرې ورکه شوې ده له لامه
خدايزده مړه ده که ژوندۍ پايي دنيا کې
خدای خبر چې به په کومو درو سروي
خدايزده حسن به يې کوم ځای کې رژېږي
خدای خبر چې کوم خيرن نظر به ګوري
دهغې معصوم ښايست ته په دوه سترګو
يابه خاورې وي ها ښکلي اندامونه
څو کلونه شول چې لام ترې خبر نه دی
هيڅ راغلي مساپر يې حال رانه وړ
هيڅ وطن کې چاليدلې هغه نه ده
بس له کوزو درو يو نيم مساپر به
کله کله عجيبه کېسې کولې
چې د لوی بلورستان په سردرو کې

WWW.SAMSOOR.COM

پس له نیمو شپو چې ټول عالم ویده وي
کله کله په دره کې یو ورک سیوری
را پیدا شي ناشناخته غوندې یو سیوری
اوږدې زلفې یې دباد څپو ته ناڅي
په تیارو درو کې ګرځي پریشانحاله
څه ګونګي شانې غږونه یې په خوله وي
کله کله دلام نوم په ژبه واخلي
خو هیڅ چا دورځې نه ده دا لیدلې
څوک یې هیڅ له نوم او راز نه خبر نه شول
څوک په دې هم خبر نه دي ، چې دا سیوری
په ریښتیا ژوندی انسان ده که اروا ده
که ریښتیا یوازې سیوری دانسان ده
خدای خبر هغه به څوک وي دکوم ځای وي
بس په نیمو شپو تیارو کې دا سې ګرځي
چوپانان چې نیمه شپه په شپول کې اوسي
په دروکې لرې سیوری ددې ویني
له هیبته څوک نږدې ورتللی نه شي
څوک یې لار د تلو راتلو موندلی نه شي
کله کله چې سهار شي ، سپېدې وچوي
په ډبرو یو څو څاڅکي وینه ښکاري
بله نښه ددې سیوري پاتې نه وي

WWW.SAMSOOR.COM

لام د کوزو درو دغو آوازو ته
هک حيران دی چې دا څه دي لويه خدايه !
د ېر کلونه شول چې يار له ما جدا دی
بر خليک په موږ راوستی څه محشر دی
زه بې لاسه ، زه بې ګوتو دلته پاتې
سپين مرمر لاسترګې نه لري په مخ کې
هغه خوله يې هم په مخ کې ښکاره نه شي
چې په شونډو يې مرموزه موسکا نقش وه
ايلينو !وايه په کومه رانه ولاړې
چيرې ګرځې په تيارو په نيمو شپو کې
ستا دلام متې پرې شوي لاس يې نه شته
چې دې ښکلې څېره جوړه کړي له تيږې
لام ولاړ دی او لستونې يې ځړيږي
مړې مړې اوښکې يې کنګل په ږيره راشي
مړاوو سترګو کې يې ګل د موسکا وا شي
زلمکی سونارا غږ کړي له جونګړې
پلاره راشه بهر يخ دی باد لګيږي
دلته اور د ځبرې بل دی تناره کې
زما وستا کيسه لا پاتې ده تياره کې

شلم سرود

دېزاني د لمر زرينه سکه راوړه
دغره بوټو شير چايي ګلونه وکړل
پسرلى له ناوو ډېرې اوبه راغلې
آبشارونو شرهار مستانه وکړه
مسا پرې زانې راغلې ډلې ډلې
توتکيو په **سرو اخېستل** کورونه
شپنو وويستې رمې برو درو ته
د پنيرو کجاوې سمې ته راغلې
مسا پرې مچۍ ببرته راستنې شوې
دګبينو کجاوې سمې ته راغلې
دهوسيو کبلې بيا شول په ترپکو
دچنچڼو سيل ځنګله خخه راووت
شين اسمان لکه لوى ډنډ د لاجوردو
لمر د ژمي له کاله خخه راووت
د درې په کينه ډډه کې بيا غږدى
دلام مېنه کې نن بيا ښتک ټکيږي
د زلمي سونارا متې دي ځواکمنې
دخپل پلار ښتک يې کلک کړ په منګولو

WWW.SAMSOOR.COM

په لرګي کې د ګلونو انځورکاږي
لکه پلار ه‌سې ، په ځوانو ګوتو نقش کا
د هنر ميراث يې وړې په کمال دی
د رنځور ابا همدرد زلمی بچی دی
ايلينو څخه ورپاتې يو غمی دی
کله نقش په لرګي باسي ، تيږې تراشي
کله پلار سره خبرې کا په مينه
دلام سترګې دي رڼې په زلمي باندې
سونارا د مور پوښتنه پلارنه وکا
پلاره چېرې زما مور ده مساپره
هغه مور چې يې انځور په مرمر کښلی
ولې سترګې ولې خوله په مخ يې نښته
دا څه راز دی چې ستاګوتې شوې عاجزې
ګرانه مور دې ولې پرېښې نيمه خوا ده
هره شپه مې زه مورکۍ په خوب کې وينم
راشي راشي زما خوا ته غلې کيني
نه څه وايي نه څه ويني ګونګه پاځي
زه نارې پسې وهم خودايې ناوري
هره شپه يې خوب کې وينم مهربانه
لکه سپين مرمر ، همداسې دنګه ښکلې
لوی ټيکری يې وي پر سر ، لمنه لويه

WWW.SAMSOOR.COM

راشي ما په غېبږ کې ونيسي په مينه
کله کله يې زنګون باندې سر کېږدم
دهغې دخوږې غېږې عطر راشي
خو مامخ دخپلې مور نه دی ليدلی
نه پوهېږم چې په سترګو کې يې څه دي
نه پوهېږم چې په شونډو به څه وايي
زه مې مور ړنده اوګونګه په خوب وينم
نه پوهېږم چې دمور سترګې څه راز دي
زه يې ټوله مينه وينم په لاسو کې
خدايزده څه ډول به غږ دهغې خوږ وي
پلاره ډېر کلونه کېږي ډېرې شپې شوې
چې مې مور په خوب کې وينم پريشانه
وايه څه دی ددې راز ددې طلسم ؟
چې مورکۍ په خوب کې وينم مهربانه
مګر چوپه خوله اوپټې سترګې راشي
بس همداسې چوپه ولاړه شي پناه شي
پلاره زه ورته ښه وژاړم په خوب کې
مور مې نه شي ما ليدلی په دوه سترګو
د زړه راز راته په خوله ويلی نه شي
پلاره زړه مې ډېر تنګ شوی ګرانې مورته
چې يو ځل يې ننداره دسترګووکړم

WWW.samsoor.COM

یا يې وا ورمه د خولې خوږې خبرې
ما ټول عمر سپین مرمر ته دي کتلي
د مورکۍ مینه مې تېرې نه اخېستې
پلاره ولې دې څېره نه کړه تمامه
ولې پاتې شوې د **هغې** ښکلې سترګې
ولې شونډې درنه پاتې شوې مرمرکې
ستا هنر ولې نیمګړی شو را پاتې ؟
د زخمي لام سترګې ډکې شوې له اوښکو
ګران بچی يې په زلمي مخ باندې ښکل کړ
بیا يې ورو په موسکا وکتل هغه ته :
ګرانه زویه دا آسانه انځور نه و
دوه ښایسته سترګې د ښکلې ایلینو وې
دوه چینې د ژوند د سل زره اسرارو
ستا د مور د ښکلو شونډو موسکا زویه
ساده نه وه چې په تیږه کې انځور شي
یو پټ درد يې په څېره کې په څپو و
دغه درد ما په مرمر کې راوړی نه شو
زه ناتوانه وم چې دومره ښایست راوړم
د سرې سپینې ډبرې په څېره کې
زما ګوتو کې لا دومره هنر نه و
چې د هومره ښایستونو تصویر جوړ کړم

زما قلم او تخيل کې دا زور نه و
چې مرمر يې له دردمنې موسکا موړ کړم
سونارا !سرکال چې بيا دوبى رابرشي
چې زيتون په دانه راشي رنګ يې واوړي
دنذرونو لويه مياشت چې شي رابره
نو ورځمه ديمرا پاچا دربار ته
ستا نيکه ، ها دکلښوم پاچا نه غواړم
که تصوير دا يلينو يې وي په کور کې
که پيدا يي کوم انځور کړمه په مښه
نو ، راوړم يې چې دمور ښېره وګورې
ته به خپله ايلينو ته هک حيران شې
چې ښېره کې يې ښايست او مينې دواړو
پوه پټه ښکلا ځنګه پنځولې
ته به وګورې چې ځنګه يې د سترګو
ځير کاته سرې يو بل جهان ته بيايي
نقش په شونډوددردمنې موسکا راز يې
تا دښکلي معنويت آسمان ته بيايي
ګرانه زويه !خدای نه غواړم چې دربار کې
دښايسته ايلينو نقش دمخ پيدا کړم
دا وعده ده ،چې دمور تمثال دې راوړم
ستا دزړه قرار دې ښکلي خيال ته راوړم

WWW.samsoor.com

يو ويشتم سرود

په ښايسته نورستان اوړی ، چې رابرشو
دېزاني دلمر بګۍ په کېنه راوړه
دزيتونو دانې وشوې رنګ يې راوړ
په غرمه کې مرغۍ سيورو ته پناه شوې
ستر وايګل ښکلو ګلونو لاندې پټ شو
دزنبق ګلونو زمکه ياسمين کړه
دنڼرونو مياشت رابره پر کلښوم شوه
دغره اړخ نه دجونګړې له انګړه
يو بې مټو او بې لاسه سپور روان شو
اوږدې څڼې يې د باد څپو وهلې
لام روان شو د کلښوم دپاچا کور ته
چې تازه دايلينو دکور ديدن کړي
ګوندې ومومي تصوير د تللې مينې
دلاسا پرې خسته زړه د ځوان فرزند کړي
سپور په څو شيبو کې تاو شو له درې نه
سونارا تر ډېره پلار پسې کتلې
ځوان زړګي يې ورکې هيلې لوبولې

WWW.SAMSOOR.COM

دوه ويشتم سرود

يو سهار چې لا وروستي ستوري وو پاتې
لا ختيز افق شيري رنګ و راوړی
لا چنچڼې له ځنګله نه وې وتلې
لا د سپاندې بوټو توند عطر پاشلو
سونارا ځټک په لاس له خونې ووت
په ژوره سايې ټوله هوا کش کړه
د زيړه نورستان عطرو ليونی کړ
يو ځل بيا يې بيګاه خوب فکرته راغی
مخامخ و مرمري ځيرې ته راغی
ښه په ځير يې د مورکۍ مخ ته نظر کړ
خدا يزده څه يې پټ تر شونډو لاندې وويل
ورو يې لاس د خپلې مور په ځيره وکېښ
د مرمرو د ځېرې لاسونه يې ښکل کړل

WWW.samsoor.COM

بیا یې ورو قلم راوا خېسته په لاس کې
په بل لاس یې ښتک ټینګ کړ په منګول کې
اول ټک سره پټری له مرمر بیل شو
د زلمي سونارا زړه هم په درزا شو
هاخوا لرې له کلښوم ښخه لام ووت
ناامیده دیمرا له دربار ستون شو
هلته هم دده دمینې انځور نه و
د ښایسته ایلینو ښه نه وه پاتې
یو ستومانه مساپر ورو ورو روان شو
زه به څه ځواب د ځوان سونارا وایم
څه د ښکلې ایلینو د سترګو راز و
هغه غواړي چې انځور د مورکۍ جوړ کړي
مګر هیڅ ښه یې نشته په دنیا کې
خدایه څنګه دې ناکام له هرې خوا کړم
دلمدو سترګو هینداره یې اسمان شو
یو ستومانه مساپر ورو ورو روان شو

WWW.SAMSOOR.COM

درویشتم سرود

سپور د څو ورځو سفر نه ستړی راغی
یو سهار ورو ورنېږدې شو دکور خواته
اضطراب یې ډېریده ورو ورو په زړه کې
چې د زوی وعده به څنګه ورپوره کړي
لمر د دوبي توده ورځ پرې لوروله
مرغۍ تللې ډلې ډلې شنه ځنګله ته
مساپر د سیند په غاړه تږی راغی
لاس یې نه وو ، چې پرې غوړپ داوبو وکړي
زړه یې سپینو اوبو وړی ، ژبه وچه
خدایه څنګه برخلیک دی ماته راکړ
ژوند د سپینو اوبو غوړپ دی خوزه تږی
لاس مې نشته چې په څاڅکي خوله لمده کړم
ایلینو د ژوند چینه خوله ما لرې

WWW.samsoor.com

لاس مې نه شته چې ښکلا يې لږ انځور کړم
سرنوشت لکه د تيږې کتيبه ده
دا خو زړه د غوښې نه لري چې خوږ شي
زما خيال زما زړګی زما نظر يې
ټول دي ډک د حسن هرې نظارې نه
مګر څه وکړم چې لاس او ګوتې نشته
سونارا چې يو ديدار ته د مور سوځي
د مورکۍ څېره يې نه شته په نظر کې
د هغه زلمي لاسونه ايستی نه شي
ها انځور چې زه يې سوځم و ديدار ته
سيند نږدې ، او به رواني خو زه تږی
قسمت دا سې لوبه کړې په ژوندون ده
زه د ژوند دلارې ستړی مسا پر يم
تش لاس نه ، بلکې بې لاسه راستون شوی
ها چې نه يې په اوږو پورې بازو شته
نه يې سترګو کې د اوښکو څاڅکی پاتې
ها به څنګه او په څه ژبه لمده کا
ها به څنګه د ژوندون پاڼه تازه کا

WWW.samsoor.com

شلېریشتم سرود

لمر لا څو نېزې له غره و پورته شوی
سیند په ډکه غېږه ته کوزو درو ته
په ځنګله کې ځانګې باد راوېښولې
چې ستومانه مساپر کور ته نږدې شو
ستړیو سترګو یې د زوی څېره ځارله
ګوندې راشي او له آسه یې راکوز کا
مګر نه و سونارا چې پلار ته راشي
مساپر په ډېر زحمت له آسه کوز شو
اول راغی چې دیدن د جانان وکړي
سپین مرمر ته نذرانه د نظر راوړي
ډېر په خپلې ایلینو پسې خپه دی
په ستومانه ګامو راغی سپین مرمر ته
چې نږدې شو خوله یې خلاصه له حیرت شوه

WWW.SAMSOOR.COM

دفلک څرخ پرې راو گرځید په زوره
زمکه ولاړه له پښو لاندې يې تښتي
لام له ډېره اضطرابه ټول ريږدېږي
خدايه دا څه دي د سپين مرمر ځېره کې
خوله او سترګې انځور شوي د جانان دي
کتې مې هغه ښکلې سترګې هاغه شونډې
چې له راز او له موسکا يې لام حيران و
په مرمر کې سترګې هاغسې رڼې دي
لکه وي دا يلينو په ښکلي مخ کې
په ډېره کې يې شونډې هسې موسکې
چې د درد او د موسکا خبرې کاندي
دواړه سترګې يې له زړو کيسو ډکې
د موسکا خنډې يې هسې دي مرموزې
ايلينو ده ژوندۍ شوې په مرمر کې
همغه ځېره هماغسې ده ښکلې
کتې مې هغه ايلينو چې ورکه شوې
په هماغه سحرګر نظر را ګورې
چې د لام زړه يې ترلي و په مينه
دده مخ ته په هماغه انداز خاندي
ته وا مخامخ ولاړه ده پخپله
د مرموزو سترګو کوډې ماتې شوې

WWW.SAMSOOR.COM

دموسکا د راز طلسم دی ړنګ شوی
هلته لرې سونارا په ژړا ناست دی
د زلمو لاسونو رغوي يې تنها کې
دنوکانو له سرو يې وينې تللې
لا نيولی يې ښتک زخمي لاسو کې
دزخمي پلار له راتلو نه خبر نه دی
په ښی۶ متېه يې سر ايښی دی او ژاړي
خدا يزده ولې مضطرب او پريشان دی
چې ناڅا په چيغه وخته له لامه
سونارا له زنګانه سر را اوچت کړ
پلار د تيږې پر اوږه دې خپل سر ايښی
مړې مړې اوښکې يې مرمر باندې څڅيږې
زلمی پا څيده او پلار يې غيږ کې ټينګ کړ
دواړو ډک زړونه ژړا څخه را تش کړل
لام دخپل زوی پر لاسو باندې ورکوز شو
دهغه زخمي منګولې يې ورښکل کړې
سونارا له اوږو ونيوه ،چې پا څې
لام ويل :ښنګه دې دا راز دښکلا وموند
وايه ښنګه دې انځور دومره ښايست کړ
داسې سترګې دې په څه جادو دې ښکلې
داسې شونډې دې په څه خيال خندولې

WWW.samsoor.com

دا هستي چې له ما ورکه وه کلونه
دا دې څنګه راستنه کړه په څو شپو کې
مګر خدای د خپل هنر پرچینه پریولې ؟
وایه څه کوډې دې کړې پر منګولو
چې دې دا نیمګړی کار داسې پوره کړ ؟
مګر میني خپل قوت ټول دربښلی
چې د ټول بلورستان راز دې څرګند کړ
د شیطان دربار دې وسیځه په اور کې
یوښ اوګیښ دې له دې سیمې آواره کړل
دا دې څه جادو له هغې دنیا راوړه
چې دې داسې د هنر جهان حیران کړ
زویه !اې زما له خپلو وینو جوړه
زما رخه ستا په دومره ډېر هنر شي
چې ما نه کړ ، هغه کار تانن پوره کړ
ته استاد شوې د هنر په ټول جهان کې
قلمرو د ښایستونو دې کړ فتح
آفرین دې ستا پر ګوتو وي فرزنده !
د کلښوم دوا ستا کار د زړه دلبره !
سونارا له خوشالۍ سلګیو واخیست
ویل یې پلاره زه هم نه یم پوهیدلی
بس په هغه شپه یو ستوری وا سمان کې

WWW.SAMSOOR.COM

تر دانورو ډېر څلنده ډېر روښانه
ما کتل چې ورو ورو راغی له اسمانه
زه له ستوري څخه لرې یو څو ګامه
یوه سپینه رڼا راغله له افقه
یو ناڅاپه په آبي جامو کې مور شوه
را روانه په قدم قدم زما خواته
باد یې زلفې وې اخیستې په څپو کې
ښکلې سترګې یې زما مخ ته وې نیولې
پوهیدم چې دامې مور ده مهربانه
دا لومړی ځل و ، چې سترګې مې لیدلې
دهغې په نیازبین مخ باندې روښانه
مور په ډېره مینه ماته راکتلې
راغله وړاندې ورویې ماته وخندلې
سونارا !سونارا !غږ راغی له لرې
ما لیدې چې د مور شونډې خوځیدلې
راغله زه یې کلک په خوا پورې نیولم
اننګو باندې یې ښکل کړمه په مینه
ویل یې زویه !ستابلا واخلمه ګرانه
دخپل پلار دمیړنتوب ښکلیه نښانه
ډېر مې زړه درپسې تنګ دی ډېر مې یاد شې
مور راوکتل او مور راته موسکۍ شوه

WWW.SAMSOOR.COM

په څېره کې يې عجيب رازونه پټ وو
خدايزده ولې يې څېره کې غلې غم و
ما يې د برې کېسې ولوستې د سترګو
ما يې د بر رازونه وليدل کتو کې
د هغې څېره مې داسې پر زړه نقش شوه
د هغې غږ مې غوږو کې دی لا پاتې
د هغې سترګې مې اوس هم دې په زړه کې
د هغې موسکانه ډک دي زما خيالونه
لا يو روڼ ستوري ځلاکړه په اسمان کې
تر دانورو ډېر ځلنده ډېر روښانه
لا سپيدو د سپين شادر پيڅکه نغاړله
چې مې سترګې رڼو ستورو ته شوې خلاصې
لا چنچڼې له ځنګله نه وې وتلې
لا د سپاندې بوټو توند عطر پاشلو
لا خوږه وه زما خوله د مور له مهره
لا فضا وه څه خوشبو د مور له عطرو
لا غوږو کې مې نغمه د مور د غږ وه
لا مې خيال ډک و د مور له تصويرونو
بس څټک قلم مې ټينګ کړل په منګولو
د هغې نقش مې په تېږه کې تکميل کړ
پلاره نه يمه خبر چې څومره وخت شو

شپه اوورځ ځنګه رابرشول يو تر بله
بس د مور ستر ګې موسکا مې وه نظر کې
شوه پوره يې نن ښېره په سپين سهر کې
لام د خوی تندی ورښکل کړ په ژړا کې
ويل يې زويه !اراده دخدای همدا وه
چې زما نيمګړی کار به ته پوره کړې
دا طلسم اسمان ستا پر ګوتو پرانېست
بر خليک همدا ليکلي وو ازل کې
زويه دا دعشق تاثير دمينې زور دی
هغه مينه چې دمور په زړه کې اوسي
دهغې عاطفې وکړې دغه کوډې
دا سې ښکاري چې تر ټولو نورو مينو
بس دمور مينه ژوره وي شعور کې
عاطفه دمور تر ټولو وي سپيڅلې
خوږ پيوند دمور تر هر چاوي پياوړی
روحاني پيوند دمور تاته قوت شو
لاشعور کې دې توپان دمينې پاڅيد
ته له مورسره د زړه پيوند راويښ کړې
دهنر ښا پيرۍ وکړې نوې کوډې
ستا دمور مينې خټک او قلم درکړ
چې زما نيمګړی کار دې نن ترسر کړ

WWW.samsoor.COM

زما ټول ژوندون د دې شيبې په تمه
زما ټوله هستي دې ته هسته شوې
د زاړه بلورستان تقدير همدا دی
د کلښوم د عظمت روح دی په دې کې
مګر دا خو د تقدير دلوبې پيل دی
ستا زخمي پلار ته مزلونه دي په مخ کې
ديو لوی حقيقت ور دی پرانيستلی
لام يې داسې امتحان ته وربللی
اسمانونو زما تقدير داسې ليکلی
د ارواحو سرداران زما لپاره
يوله بل سره په شور باندې اخته دی
دابشر د عاطفې د چينې تږی
داله جنګه سترې شوی انسان ګوره
له ازله ترد دې دمه سرګردانه
دې نړۍ ته ابدي سوله رابولي
خوناکام دی ، ناامیده لالهانده
زما دژوند لوی امانت دغه پيغام دی
دانسان مرګ په انسان باندې حرام دی
تقدير لوی امانت ماته راسپارلی
زما ژوند شو جاويدان د رنځ لپاره
ايلينو له لرې لرې رانارې کا

WWW.SAMSOOR.COM

ما وربولي هاغه ښکلي بل جهان ته
زه يې وينم چې يې زلفې باد ته ناخي
زه يې وينم د موسکا شاته غمونه
ما ته وايي چې مرمر له ځايه يوسم
دغه پيتی د نړۍ تر پايه يوسم
سونارا !نن د تقدير فيصله واوره
ستا د مور دغه انځور به زه ورو ړمه
داسې ځای ته چې له وينو ښخه پاک وي
داسې ځای چې انسان قتل نه وي کړی
داسې خاوره چې د ظلم سيوری نه وي
داسې ځای چې لوی وحشت د انسان نه وي
داسې ځای چې د بدرنګو آواز نه وي
داسې ځای چې هيڅ څوک قتل پيژني نه
چا ته درد او چا ته مرګ وررسوي نه
د انسان په لاسو مرګ د انسان نه شته
داسې ځای چې په کې جنګ ته مانا نه شته
هيڅ چانوم د جګړې نه وي اوريدلی
د مرمرو ايلينو به هلته تم شي
هلته جوړ به وي يو کور د عشق لپاره
ملکه به وي ستا مور د عشق لپاره

پېنځه ويشتم سرود

لام افق ته و ځير شوی لرې لرې
سونارا ته يې برخليک د ځان ښوولو
زويه مور دې ما وربولې خپل جهان ته
زه ورځم زويه زما ده ډېره بېړه
دا وروستۍ هيله مې ته پوره کړه ګرانه
د تقدير ستړې سفر ته مې زړه ښه کړه
دغه ښکلې مرمرينه خيره واخله
له وريښمو جوړه شوې رسۍ راوړه
زما په شاپورې يې وتړه محکمه
رسۍ تاو کړه زما بې لاسه دوه اوږونه
زما په ملا پورې خيره د مور کړه ټينګه
چې تقدير د عاطفې او انسانيت ته
په خندا دا لوی سوغات پر ډډه يوسم

WWW.SAMSOOR.COM

خپلې ګرانې محبوبې سره يو ځای شم
عرش ته نذر د هنر په ګډه يوسم
لمر لانه ورسيدلی و غرمې ته
لا يو دوه بازان اسمان کې په اتڼ وو
لا د ځالو توتکۍ نه وې راغلې
لا د سپاندې بوی راته د درې منځ نه
لا شرنګا د رمو نه وه لرې شوې
های وهوی لا د شپنو راته له ورایه
سونارا چې دوربينمو رسې کش کړه
دبې لاسه پلار او رو پورې يې ټينګ کړ
لوی قامت دا يلينو جوړ په مرمر کې
دلام ملا لا د همت راماته نه وه
لا هما غسې ولاړ لکه نښتر و
لا يې زر ځې ستر ګې خښې بر افق ته
لا يې توند نظر ګنډلی و اسمان ته
ته وا ويني خپله مينه ښه له ورايه
چې وربولي يې په مينه خپل جهان ته
ها درنده لويه ډبره يې په شاوه
مګر نه ولا قامت د لام خم شوی
د برخليک نوې کيسه وه پيل شوې
لام روان شو چې پيدا کړي خپله مينه

WWW.SAMSOOR.COM

لام يو دا سې ځای ته ځي چې خبر نه دی
چيرې شته او که جهان کې بيخي نه شته
دا سې خاوره چې پرې وينه تويې نه وي
انسانيت ښکلی نه وي د وحشت خوند
چا په لاس دانسان مرګ نه وي ليدلی
دا سې ځای چې په کې مينه وي الفت وي
دا سې ځای چې په همدې دنيا جنت وي
لام د ښکلې ايلينو ښيره په شا کړه
لو مړی ګام يې د ختيځ خواته او چت کړ
لکه ځي چې د ننګه رڼا هېواد ته
سونارا پسې حيران ښېسد ولاړ دی
نه پوهيږي چې دا هر څه ولې کيږي
پلار به څېرته کړي پيدا سپيڅلې زمکه
چې پرې وينه دانسان نه وي پاشلې
خدايزده چېرې به وي مور ورته په تمه
خدای خبر چيرې به ځای ددې ښېرې وي
زخمي پلار به يې تر کومه ځايه وړی لا
په اوږو به دغه بار پورته کوي لا
د تقدير لا څه عجيبه تماشه ده
بې لاسونو لام ته پېښنه تلوسه ده
لاخو پېيل د سفر دی مزل اوږد دی

WWW.SAMSOOR.COM

د سپيڅلي زمكې لورى لو د ن نه شته
خو قامت د لام نښتر غونډې راست د رومي
د مرمرو غر تړلې ور په شا دى
په اوږو پورې يې متې اولاس نه شته
خو روان دى خدايزده كومې خواته د رومي
خپل تقدير يې دى په ملا پورې تړلى
خدايزده چيرې به يې كوز كړي په جهان كې
لا ځنګل چوپ دى لا سيند آرامه د رومي
لا يو دوه بازان تاويږي په اسمان كې
لام ورو ورو له سونارا څخه پناه شو
د زلمي زوى زړګى ډك دى له سلګيو
يو ناڅاپه پوه په غم د تنهايي شو
د فكرونو په سفربانډې رهي شو
چې يې وكتل دلرې درې پاى ته
پلار پناه و نور يې نه ليده له ورايه
په اسمان كې دوه بازان و سترې شوي
باد په شغ بانډې راتير شو په دره كې
ونې واوښتې راواوښتې ځنګله كې
مسافر دلرو لارو ولاړ پناه شو
په دره كې پټ ځګير وى د سونارا شو

WWW.SAMSOOR.COM

شپږ ويشتم سرود

د بر کلونه دي اوښتي پيړۍ ولاړې
شپې او ورځې لکه شګې د خوړ ولاړې
نور هغه کلونه پاتې نه دي زړو کې
څوک د خيال او خوب جهان کې نه راګرځي
نورستان د غرونو زړه کې پټ ساتلي
د سلګونو کلو ورک يادونه غلي
افسانې دي پاتې شوې هاغه وخت نه
د څپو په ژبه يې سيند ځنګله ته وايي
لمر لا هسې طلايي بګۍ کې راشي
غر لا هغسې ولاړ دی هيبتناکه
سيند هماغسې په تېرو سينه موښي
ځنګل هغسې د باد د کوډ ګر کور دی
شنې کوترې له څاه ګانو څخه راشي

WWW.SAMSOOR.COM

په ځنګله کې د شنو ځانګو ميلمنې شي
بادته پانې په نازواوړي او راواوړي
رمې وشرنګوي زنګ په خپلو غاړو
لاهم ژوند په نورستان کې په څپو دی
لا بزګر ځوانان سينه پر سيند سړه کا
لا هم پېغلې غتې ګرګې له غره راوړي
لا شپانه په های وهوی نارې سورې کا
مګر خلک دا سې وايي پټ يو بل ته
چې درو کې شپه تياره وي سهمناکه
پس له نيمو شپو چې خلک ټول ويده شي
يو ناڅاپه په دره کې يو ورک سيوری
راپيدا شي ناشناخته غوندې يو سيوری
اوږدې زلفې يې د باد څپو ته ناڅي
په تيارو درو کې ګرځي پريشانحاله
هرې سا سره دلام نوم په خوله اخلي
څوک يې هيڅ له نوم او رازه خبر نه دي
دا چې ولاړه شي تياره شپه کې پناه شي
باد يې ورو بې قدم قدم له زمکې
وروسته شپه چې وي لا څو پاره اوښتې
سباوون چې رانږدې شي سپيدې واوړي
چې لا ټول عالم ويده په درانه خوب وي

WWW.samsoor.com

په همدې لاره درانه ګامونه تير شي
يو ملنګ غوندې ببر سيورى راواوړي
کړوپ روان وي يو دروند بار يې پر اوږو وي
تور لستوڼي يې لا باد ته تش رپيږي
لويه تيږه يې په ملا پورې تړلې
لا روان وي نا مالوم غوندې لټون کړي
ځينې ځينې شپانه وينې دغه سيوري
ځينې پاک ماشومان وينى دوى په خوب کې
هيڅ څوک نه شي نږدې تللى چې وګوري
دغه سيوري په رېښتيا دي ژوندي خلک
او که سيوري دي ، اروا دي ، چې پټ ګرځي
هره شپه په سردرو د نورستان کې
خداى خبر دى څو کلونه پيړۍ اوړي
ژمي اوړي را شي منى شى سپرلى شي
ونې وښنډي ګلونه پاڼې شنى کا
بيا لغړې شي له ژېړو پاڼو څانګې
پاغوندې د واورو سپينې په نڅا شي
سيند را ډک شي له کنګل کنګل اوبو نه
کله خړ سيلاو راکوز له سردرو شي
کله ښنډې د ځنګله په تبرو لو شي
کله شنه پټي په خړ سيلاو لاهو شي

WWW.SAMSOOR.COM

مګر ستوري لا هم ډېر وي په اسمان کې
لا د ژوند بوډا ژوندی دی په جهان کې
دغه دوه سترې ستومانه سيوري ګرځي
په درو په سردرو دلوی وطن کې
چې پيدا کړي پاکه خاوره پاکه زمکه
هلته دمه شي ډک جام د تقدير وڅښي
چې له وينو څخه پاکه خاوره ښکل کړي
پرې د عشق او محبت کلی آباد کا
له ازله غمجن زړونه په کې ښاد کا
هره شپه دوه مسافر پر لاره تېر شي
ديوې زلفې د باد څپو ته ناڅي
بل په شا د تقدير غروړي کړوپ روان وي
تش لستوني يې لا زانګي لاس يې نشته
ډېر کلونه شول چې نيمه شپه تيرېږي
په تيارو درو کې ورو ورو پناه کېږي
دوی د زمکې هره لويشت ده لټولې
پاکه زمکه يې لا هم نه ده موندلې...

پای

WWW.samsoor.COM

دا منظومه

زه د خپلو درې سره منظومو لپاره د يوه ستر انسان منندوی يم. لوی خدای(ج) دې پرې ورحميږي اروابناد استا د رشاد يادوم. "هوسۍ" يې چې واوريده نو د بوې عالمانه سريزې تر ليکلو ورها خوا يې خورا وهڅولم، چې منظومه ليکنه وغځوم. کله، چې "ارشاک او اوشاس" خپره شوه هومره خوشاله و لکه زه چې ورته خوښ وم. په دې دوهمه کې د ډېرو تاريخي او لرغونو څرګندونو غوټې خدای ښښلي استاد را پرانېستې وې.

په ۱۳۸۲ لمريز کال چې د استاد په خدمت کې وم د نورستان (همدغې بلورستان) د منظومې د خاکې (طرحې) په اړه مې يادونه ورته وکړه، استا د په څوکۍ کې لږ راهسک شو، يوه خوږه خندا يې وکړه او بيا يې راته وويل: "لوی خدای دې مرسته درسره وکړي، چې دا کار وکړې" استاد دمنظومې اډانه خوښه کړه- هيره دې نه وي، چې ستاسو په لاس کې منظومه تر هغې طرحې يو څه بدلون لري- استاد د زاړه نورستان په اړه څرګندونې وکړې او خدای شته د تل په څير يې د حافظې ځواک او علمي صلاحيت ته ګوته پر غاښ شوم. له استاده مې يادښتونه راواخيستل او راووتم. وروسته تر هغې ورځې مې استاد دوه ځله نور وليده او هر ځلې يې په ټينګار حکم راته کاوه، چې منظومه بشپړه کړم او ما هرځلې خپله وعده نه ماتيدونکې ګڼله، خو د قسمت ليکنه بيله وه ژر مساپر شوم او د سمندرونو شاته، تورې دړې ته کيناستم چې ګوندې کوم څه زده کړم، په امريکې کې دزده

WWW.SAMSOOR.COM

کړې پر مهال تل راسره د منظومې د بشپړولو تلوسه وه.

يوه ورځ استاد ولاړ او ډېر يې تربې پرېښول او دا چې ما يې دغه امر نه و پر ځاى کړى ډېر شرمنده وم ، همدا چې د وطن خاوره مې ښکل کړه ،پر منظومې راولګيدم او ايله چې پوره شوه.

ماته دمنظومې د ليکلو پر مهال ډېرو فرهنګي ملګرو او مشرانو زړه راکړى ،چې له ټولو مننه کوم خو يو څو يې دلته يادوم :دنورستان پيژندنې يوه مطرح څېره ښاغلى سميع الله تازه ددغې ښکلې سيمې په اړه ګڼ معلومات راکړل ،درنو پوهاند دوديال او حاجي صاحب حسام تل هڅولم او زما ځوان ملګري حميد الله محمد شاه ددې منظومې پر کمپوز برسېره تل راسره ملګرتيا کړې ، او زه يو ځل بيا له ټولو څخه مننه کوم.

اوس راځم دمنظومې د ځينو نومونو او اصطلاحاتو شرحې ته:

په منظومه کې دزاړه نورستان له لرغونو اساطيرو څخه ځينې کرکټرونه او ځينې څېرې شته ،چې دلته د پخوانيو نورستانيانو له انګېرنو سره سم معرفي کېږي ، دغه اسطوره يي څېرې د پخواني يونان له اساطيرو سره ورته والى لري ،چې اوس خلک دهغوى پر موجوديت باور نه لري .له دوى څخه يو شمېر - د الفبا په ترتيب- دادي:

اشخاص:

4 ايندر: په پخوانيو نورستاني اساطيرو کې د شرابو رب النوع و او په واما کې يې د يمرا حيثيت درلوده .په افسانو کې راغلي، چې ده يو ښکلى باغ جوړ کړى و ، ځينې نورستان پيژندونکي فکر کوي، چې د هغه باغ پاتې شونې اوس هم شته.

5 ايلينو (الينو، الينا) يمرا اوه لوڼې درلودې، ايلينو داسې يو نوم دى، چې ريښه يې په الينايانو (د نورستانيانو مترادف) الينګار او نورو نومونو کې هم شته.

6 بري د غلام په مانا ده.

WWW.SAMSOOR.COM

7 پکتانه: پښتانه، دلغمان لرغوني خلک.

8 دیزانې (دیزنی، دیځنې): د حاصل خېزۍ او له ښځو څخه د حمایت رب النوع.

9 کتي: د نورستان د خلکو د يوې پښې (نژاد) نوم دی.

10 ګېښ: د جګړو رب النوع و.

11 مال ارا: د شتمنۍ او ثروت خاوند.

12 لام: لام که څه هم په نورستان کې کلي ته وايي؛ خو د شخص نوم هم دی، چې مهترلام یې بېلګه ده. لام د دغې منظومې د لیکوال لپاره د يوه ځانګړي کرکټر مفهوم لري.

13 يمرا: د پخواني نورستان تر ټولو مشهور رب النوع و، چې په زړو اساطيرو کې يې خورا مهم ځای درلوده.

14 يوښ: شیطان يا د اوستايي دورې اهریمن ته ورته څېره ده. پخوانيو نورستانيانو د شر او بدۍ رب النوع ګاڼه.

سیمې:

بلورستان: دزاړه نورستان نوم، بلور د سپينو جامو د اغوستونکي توکم لپاره هم کارول کېده؟

پارون: اوس د نورستان ولايت مرکز او دلرغوني نورستان يوه برخه ده.

راسا: د کونړ سیند لرغونی نوم.

کښتون: په کلښوم کې تر ټولو لوړه څوکه ده، چې ۳۷۶۰ متره د سمندر له سطحې څخه لوړ دی.

کلښوم: له جغرافيايي پلوه د نورستان منځنۍ درې ته کلښوم وايي.

کورګل: د کشمیر يوه مشهوره سیمه ده، اوس يې کارګیل بولي په دې نامه په نورستان کې هم يوه سیمه شته. په منظومه کې کورګل هماغه د کشمير اوسنی کارګیل دی.

WWW.SAMSOOR.COM

لمپاکا: اوسنی لغمان.
هډه او ویهار: د زاړه ننګرهار نامتو سیمې.
هیندوکوښ: اوسنی هندوکش.
وایګل: دغه سیمه اوس هم په همدې نامه یادېږي.

ګاڼې او توکي:

1 پتنیک: غوږوالۍ.
2 ښېټوپه: ننني پکول، ټوپه خولۍ ته وايي.
3 کتره: چاړه، چې په ملا کې به په ملاوستني پورې ټومبل کېده.
4 کیړه: د اتلولۍ نښه، یا لویه تمغه، چې یوازې به زړورو او اتلو کسانو او د هغوی د کورنیو د غړیو په جامو پورې ټومبل کېده.
5 ناټ: اتڼ.

او وروستۍ یادونه:

دا مشهوره ده، چې نورستانیانو به په لرګیو کې خېرې انځورولې د نورستان دغه لرغونی صنعت او هنر خورا مشهور دی.

د لرګینو پڅو ډېرې نښې اوس هم په کابل موزیم کې خوندي دي.

دا چې لام ولې د خپلې مینې (ایلینو) خېره په سپین مرمر کې انځور کړې وه یوه استثنا ده ، لام له ډېرې مینې څخه په دې منظومه کې دغه بې دودي کړې ده.

پای

WWW.samsoor.com

سفر

سفر

يو ملنګ پيران پير په لاس لکړه
پر اوږو يې ولـول څـڼې را پرتې وې
په خبره کې يې مرموز اسرار پټ کړي
دوا ړو سترګو کې يې زر پټې کيسې وې
❋❋❋
يو مريد و ورته ناست ترونې لاندې
قصيده يې پخوله له مرشده
ويل يې حق ته رسېدل اسم اعظم دی
د هستۍ د راز مانا هم پته نه ده
❋❋❋
ويل يې ځار دې شم زما پير پيرانه
ټول ذکرونه مې پوره کړل له کتابه
د ښاما رله جنګه اوس راغلمه خود ته
قصيده کې شومه تېر له لوی دريابه
❋❋❋

WWW.samsoor.COM

ته خو پاک په کرامت يې زما پيره
قصيده کې چې يو ځل له هوشه ولاړم
سور له اوره يو شيطان مخې ته راغی
بد خبر يې ما ته راکړ چې اوس ژاړم

***

ويل يې ستا تقدير له اصله دوزخي دی
خلاص به نه شې په اويا ځله ژوندونه
د سقر لمبې و تا ته انتظار دي
يې عاجز د خپل تقدير له اوښتونه

***

هغه اور چې ازلي ستا په قسمت دی
بل بنده يې لايق نه دی زما ياره
ځه د خپل تقدير کاتب نه تپوس وکړه
چې يې ولې درته کښلې دغه لاره

***

نو کوربان شم زما پيره دستګيره
د شيطان له وسوسې نه خلاصون غواړم
د قسمت او د تقدير په راز مې پوی کړه
له دې بلې مرحلې اوښتون غواړم

***

WWW.samsoor.COM

پیــر و ډوب پــه تفکــر کــې چیــرې تللــی
بــر افــق کــې یــې ګنــډلی خپــل نظــر و
یــو ناڅاپــه یــې مریــد تــه وکتلــې
دې کتــو کــې څــه عجیبــه شــان اثــر و

❋❋❋

ویـل یې لاس راکړه چې لرې چیرې ولاړ شو
د مجــاز لــه دې دنیــا نــه ځــان پنــاه کــړو
حقیقــت د اوو ســیندونو شــاته پــټ دی
پــه اخــر ســر د دنیــا کــې یــې پیــدا کــړو

❋❋❋

پیر را پاڅېد ، څرخ یې وخوړ او را تـاو شـو
یـوې پښـې تـه یې درب ورکـړ مسـتانه شـو
مرید هـم ورپسې ګام واخیست چټک شـو
نــا معلوم لــوري تــه دواړه روانــه شــوو

❋❋❋

اوږد ســفر و ، شــپې او ورځــې بــه روان وو
لــه ځنګلونــو وچــو دښــتو نــه پنــاه شــول
مــودې وشــوې چې لــه خلکو څخه هېر شـول
تېــر د خیــال او د خوبونــو لــه دنیــا شــول

❋❋❋

WWW.SAMSOOR.COM

يو ورځ چې دواړه وړي وو نهار وو
مريد واخيست اجازت چې څه پيدا کړي
يو کبلی يې د غرڅې په دام کې ونيو
چې مړه ورباندې ګېډه بېنوا کړي

***

له کبلي سره خپل پير ته چې راستون شو
ويل يې ځار شم غرڅه ګۍ مې ده نيولې
تې په خپل پاک مبارک لاس کړه حلاله
چې اروا يې په جنت کې شي آغلې

***

پير ويل، زه به يې حلاله کړمه وروسته
خو په دې دښته کې چيرې هم اور نه شته
وايه څنګه او په څه به يې پخه کړو
دلته سکور او نغری نه شته دی کور نه شته

***

چې پرې اور په وچو خسو باندې بل کړو
ځه پيدا چې څه لمبه يا څه سپرغۍ کړو
چې پخلي ته يې نغری د اور تيار شو
بيا حلاله به نازکه غرڅه ګۍ کړو

***

WWW.SAMSOOR.COM

مريد وکتل تش لاس حيران ولاړ و
دلته اور دلته سپرغۍ به شي له کومه
په دا هسې لوى بيابان کې خو څوک نشته
دومره لرې ډېوه ګۍ به شي له کومه

***

ويل کوربان شم زما پيره دستګيره
وايه اور له کومه ځايه را پيدا کړم
کرامات دې راڅرګند کړه په بيابان کې
څه نوا چې د دې ګېډې بېنوا کړم

***

پير ويل هاغه لرې خړه غونډۍ ګورې
د هغې شا ته کلا ده برجوره
د دنيا آخر، هماغلته دوزخ دى
هلته ورشه اور وغواړه بختوره

***

د دوزخ د کلا ور دې چې ټک ـ ټک کړ
پاسبان د جهنم به را بهر شي
هيبتناک او غوسه ناک مګر سخي دى
څوک چې ورشي نو حاجت يې مقرر شي

***

WWW.samsoor.COM

هلته ډېرې دي لمبې ډېر ډېر اورونه
وايه لږ څه لمبه راکړه چې اور بل کړم
غرڅه ګکۍ چې پرې پخه زه او ملنګ کړو
نو دوزخ به پرې د ګيډې ال او مل کړو

❋❋❋

مريد موسک شو، د غونډۍ پلو روان شو
په کمزوري ځان يې پورته کړل ګامونه
لږ څه لرې د غونډۍ شا چې ښکاره شوه
ويې ليدل دنګ د ېوالونه اوبرجونه

❋❋❋

هيبتناکه سره بخن يې د ېوالونه
د لمبو له تاو يې جوړ واړه برجونه
د دنيا اخر منزل و مريد، ستړی
په لړزا-لړزا يې اخيستل ګامونه

❋❋❋

شېبه وروسته د کلا مخ ته ولاړ و
له هيبته يې بدن ټول ناکرار و
يوه توره د پولادو دروازه وه
زنځيرونه يې د سرپو صد هزار وو

❋❋❋

WWW.SAMSOOR.COM

په ډار ـ ډار يې ګوتې پورته کړې زنځير ته
يو درونـد غـږ د شـرنګهار د دروازې شـو
مريـد ويـرې نـه پـر ځـای لګـه ډبـره
يــو ناڅاپـــه غرهـــار د دروازې شــــو

په درانـه غـږ پـولادي دروازه وا شـوه
تــپ او دود ورنــه راووتــه بهـــر تــه
چيـــرې لـــرې د ځګرويـــو چغـــو رږغ و
مريـد هـک حيـران ولاړ و دې محشـر تـه

دروازې نــــه بدهيبتــــه ســــپاهي ووت
دواړه سترګې يې سرې ـ سرې لکه انګار وې
مخــامخ شـوې د مريـد پـه څېـره خښـې
وې حيرانــې دغــه سـترګې هـم پـه قـار وې

ويـل يـې څـه دې مسـا پره تـه څـه غـواړې
اجـل کـوم ځـای نـه راوستی يـې بدبختـه
يـم حيـران څنګـه ژونـدی دلتـه ولاړ يـې
دې کـلا تـــه د راتلــو لاره ده ســـختـه

WWW.SAMSOOR.COM

د خپل نفس اووه دوزخونه به دې پالې
د ګناه سل بیابانونه به وهې ته
خدای د رکړې عاطفه به زړه کې وژنې
په دې سختو لوارو لارو چې راځې ته

***

مګر ته خو لاژوندی دلته ولاړیې
وایه څه ته دې زما دروازه واکړه
دلته څه غوارې بې سره لېونیه
وایه څه له دې همه دنیا ته شاکړه

***

مرید وویل زما درته سلام دی
لاروی، د حقیقت په لارو سر یم
د خپل پیر په توکل باندې روان یم
له دنیا او له عقبا نه ناخبر یم

***

زه او پیر په بیابان پاتې نهر یو
یوه ځوانه غرڅه ګی مو ده ښکار کړې
اوس په اور پسې راغلی یمه دلته
که ته راکړې د لمبو یو څو بڅرې

***

بس د اور یوه شغله راکه ښاغلیه
چې پخه کړو پرې خوږه د غرڅې غوښه
بس چې لږ شومه پیدا کړو په بدن کې
بیا به پیل کړو مزل په خپله مخه

پاسبان د دوزخ سترګې کړې پرې بندې
ویل یې ته یې تېروتلی مساپره
دلته هره کوچنۍ سپرغۍ حساب ده
دلته هر څوک په خپل اور دی شعله وره

دلته هیڅ اضافه اور دوزخ کې نه شته
دلته هر دوزخي خپل اور دی راوړی
د هر چا خپله ګناه دلته بلیږي
دلته هر عاصي دی خپل تقدیر جوړ کړی

دلته څومره ګناهونه هومره اور دی
دلته څومره چې ظلمونه هومره شور دی
په دنیا کې هر قاتل په خپلو لاسو
له لمبو نه آباد کړی دلته کور دی

زما د هیچا د ګناه په اور کار نه شته
زما په لاس کې یوه تشه شغله نه شته
تا ته تش لوګی هم نه شم درکولی
زما د نورو له اختیاره چاره نه شته

دلته هيچا ته موږ اور بل کړی نه دی
دلته هيڅ دوزخي مور نه پيدا نه دی
هر سړی يې په خپل لاس بلوي ځانته
دلته سکور هم د بل چا په سودا نه دی

***

دلته هر څوک له خپل اوره ګريزان دی
يو ساده لېونی ته يې چې اور غواړي
په خپل ځان کې دې لمبې د عصيان بلې
د ګناه اور دې بس نه دی چې نور غواړي

***

څه ورځه دلته دوزخ دی خو اور نه شته
که راځې نو خپل عمل لکه اور راوړه
دلته هيڅ يو سپين تقدير راتللی نه شي
د اختيار په سکور دی ځانته څه تور راوړه

***

دلته رحم د خدای، بل اورونه مړه کا
بنده ګان يې د اختيار په خسو بل کا
چې هرڅوک د سوزېدو لپاره راشي
په ناچاري يې خپل عمل ورسره مل کا

۷_تله_۱۳۸۲

WWW.samsoor.COM

ځنګل

WWW.samsoor.COM

ځنګل

نرۍ لاره ناڅرګنده
خدايزده چېرته به رسېږي
د يو شنه ځنګله تر څنګه
د جونګړې ورتکېږي

باد په خپلو لمدو ګوتو
خوځوي پردې په زوره
پنجرې کې د جونګړې
او باران په شړک ورېږي

نيمه شپه تپه تياره ده
تورې لړې راخورې دي
غر د ورېځو غېږ کې ډوب دی
چېرې تالاندې غورېږي

WWW.SAMSOOR.COM

په یوه ساه، باد چغېږي
شیبه وروسته چیرې لرې
راځي غږ له شنه ځنګله نه
په ملا څانګې را ماتېږي

په جونګړه کې دننه
یوه تته شان رڼا ده
د باران او بام له غږه
ډیوه ویرې نه رپېږي

نرۍ لاره ناڅرګنده
خدایزده چیرته به رسېږي
د یو شنه ځنګله تر څنګه
د جونګړې ورتکېږي

مسافر د لرو لارو
ایښي وربانـدې لاسونه
له جامو یې اوبه څاڅي
زړه کې ډېر لري غمونه

WWW.samsoor.COM

شـيبې وشـوې چـې ولاړ دی
لټـوی يـو ځـای د امـن
غـږيـې سـتړی نظـر سـتړی
ډيـر يـې کـړي دي مزلونـه

د کلونـــو مســـا پر دی
بـې منزلـه بـې مقصـوده
ښـايي لار يـې ورکـه کـړې
چانـــه وکـــړي تپوســـونه

مياشتې وشوې سرګردان دی
ددې شنه ځنګله په منځ کې
ورنه ورک ختيځ لويديځ دی
نـه شـتـه لارې ګودرونـه

ايلـه نـن يـې لـه ډېـر لـرې
شـوه رڼـا تـر سـترګو سـترګو
لـږ موسکی شو څه يې ووېل
بيـا چټـک يـې کـړل ګامونـه

WWW.SAMSOOR.COM

مسا پر د لرو لارو
ايښي ورباندې لاسونه
له جامو يې اوبه څاڅي
زړه کې ډېر لري غمونه

له جهانه ناخبره
ګريوان څيرې سربېر دی
لټوي د ژوندون نښې
يو ملنګ غوندې شاعر دی

په ښکلاوو پسې ګرځي
څو عاشق شي مينه وکړي
لږ په راز د مينې پوه شي
په ناپايه لارو سر دی

اووه سيندونه هم اوه غرونه
لرې دښتې او ځنګلونه
ډېرې لارې يې ليدلي
ورک مقصد پسې او تردی

WWW.SAMSOOR.COM

ډېر بادونه بارانونه
ژمي اورې پرې اوښتي
نن بيا ګير دی په توپان کې
هم ستومانه هم نهر دی

ټکوي ورد جونګړې
ګوندې وکړي لږ څه دمه
يا څوک لار ورته وښايي
دی خوشاله پرې اختر دی

له جهانه ناخبره
ګريوان څيرې سربېر دی
لټوي د ژوندون نښې
يو ملنګ غوندې شاعر دی

د ډيوې تر څنګه ناسته
يوه پيغله انځور ګره
د ښايسته سترګو ميرمن ده
او د زړونو تالانګره

لاهو شوې خپل جهان کې
یو انځور يې مخ ته ایښی
له پنجرې نه بهر ګوري
د رنګونو افسونګره

د توپان او ونو جنګ دی
لا باران اوري په زوره
له پنجرې نه هر څه ويني
د ښکلا د فن کوډګره

هر څه ويني خو ګونګې ده
شور يې نه شي اوريدلی
نه د تالاندې غږ اوري
نه خبر له مساپره

هر څه سترګو باندې اوري
هر څه سترګو باندې وايي
سترګې نه دي لوی کتاب دی
ډک د عشق له شور او شره

WWW.samsoor.COM

د ډېوې تر خنګه ناسته
يوه پيغله انځور ګره
د ښايسته سترګو ميرمن ده
او د زړونو تالانګره

ليوني توپان الوتې
ږلۍ اوري باران اوري
پرديس ټول په اوبو لوند دی
يو پټ شور يې زړه کې ښوري

ټکوي په غبرګو لاسو
د زړې جونګړې ورلا
خو نقاشه بې خبره
د پنجرې لوري ته ګوري

نور نو زغم د پرديس نه شته
ماتوي ور د جونګړې
څه سره سيلۍ را دروميي
پرې جونګړه ټوله ښوري

WWW.SAMSOOR.COM

بـاد ډيـوه وژنـي او پيغلـه
لمســوي د تيــارو غيــږه
بــې لــه ويــرې را پــاڅيږي
او ورځـــي د وره پــه لــوري

ځــوک ولاړ دی دروازه کـــې
يــو آشــنا شــانتې قامــت دی
دا قامـــت کلونـــه وشـــول
چې د پيغلې پـه خيـال اوري

ليـــونی توپـــان الــــوتی
ږلـــۍ اوري بـــاران اوري
پرديس ټول پـه اوبو لوند دی
يو پټ شور يې زړه کې ښوري

جوړ د شنو ځانګو ځګيروی دی
پـه ځنګلـه کـې شـه غوغـا ده
بـــاد همـاغســـې لګيـــږي
پــه افــق کـې شنه بريښـنا ده

لکه وي چاته په تمه
له کلو کلو راهيسې
د نقاشې زړه دربېږي
د پرديس په تماشا ده

د شاعر د زړه هرغړ ته
هرکلی په لېمو وايي
آئينه د شپو د حسن
مصوره د ښکلا ده

په جونګړه کې تياره ده
مساپر شاعر حيران دی
چې ځنګله کې دغه مېنه
جوړه کړې دلته چا ده

د دنيا په دې آرامه
ناآشنا لرې ګوښه کې
دا به څوک وي چې يې ځانته
بيله کړې دا دنيا ده

WWW.samsoor.COM

جوړ د شنو څانګو ځګيروی دی
په ځنګله کې څه غوغا ده
باد هماغسې لګېږي
په افق کې شنه برېښنا ده

په جونګړه کې تاوېږي
څه سړه شانتې سيلۍ ده
ملکې د شپو ځنګله کې
درولې لا کېږدۍ ده

"آهای ! دلته څوک اوسېږي؟
آیا دلته د يو ستړي
او لامده پرديس لپاره
پیدا کېږي ځای د دمې؟ "

داسې غږ کړ مسافر خو
څوک يې غږ اوريدی نه شي
څوک ليدی په سترګو نه شي
هرې خوا ته تروږمۍ ده

WWW.samsoor.COM

لږ شیبه وروسته رڼا شوه
پېغلې بله کړه ډیوه بیا
په لیدو یې لاحیران شو
مسافر د لرو لارو

وایه څوک یې دلته پاتې؟
د کوم حسن قافلې نه؟
ورکوي ځواب په سترګو
شاعر پوه شو چې ګونګې ده

په جونګړه کې تاوېږي
څه سره شانتې سیلۍ ده
ملکې د شپو ځنګله کې
درولې لاکېږدۍ ده

د شاعر نظر چې پرېوت
په هر لوري د جونګړې
وې لیدلې هرې خواته
سترګې، سترګې، سترګې، سترګې

WWW.samsoor.COM

انځور ګره وه د ستړګو
تصويرونه وو د ستړګو
هرې ستړګې درلودلې
ډېرې ژبې او خبرې

شاعر پوه شو چې منزل يې
د کلو کلو مزلونو
پرديسيو او خواريو
دا جونګړه ده د مينې

د ژوندون مقصد يې دا دی
همدا پيغله يې ده مينه
ابدي دمه همدا ده
ددې ستړګو په محل کې

"زه شاعر مقصد مې ژوند دی
غواړم مينه باندې پوه شم
د کلونو مساپر يم
په تا پيښ شوم ښکلې پيغلې ! "

WWW.samsoor.COM

د شاعر نظر چې پریوت
په هر لوري د جونګړې
وې لیدلې هرې خواته
سترګې، سترګې، سترګې، سترګې

"زما سترګې لوی کتاب دي
ډک د عشق له شورا و شره
راته ګوره چې څه وایم
لېونیه مساپره ! "

او شاعر سترګو لاهو کړ
ورنه هر څه سترګو یو وړل
بس یو دي وو او دوه سترګې
شو دنیا نه ناخبره

سترګې تړې وې د مینې
ته به وایې چې کول یې
د تودې غیږې ستونه
انځورګره وه کوډګره

WWW.samsoor.COM

څه راکښل وو د خمارو
څه پيالې د هوسونو
ډکې ډکې وې له نازه
زړه يې وړلو له شاعره

خدای(ج) خبر چې سترګو څه ويل
خو شاعر يې خيال کې ډوب کړ
چې: "اوس وا وره درته وايم
يو پټ راز يوه خبره

"زما سترګې لوی کتاب دی
ډک د عشق له شورا و شره
راته ګوره چې څه وايم
ليونيه مسا پره ! "

سترګو پيل کړلې کوډې
څه کيسې وې څه رازونه
د شاعر زړه په درزا شو
اضطراب وهل موجونه:

WWW.samsoor.COM

"ای د وخت د لارو ستړيه !
ته خبر يې له (ژوندونه) ؟
او چې (مينه) څه ته وايي؟
تش انسان ته دوه نومونه

يو پايښت د ځان لپاره
بله بل نوم د هوس دی
يو يې تش د ساه ايستل دي
بل دوکې او فريبونه

ما ليدلي چيرې نه دي
چې (انسان) د بل لپاره
چيرې ومري يا ژوندی شي
يا عاشق د بل په عشق شي

څوک مين شي له دې پاره
چې معشوق پرده مين دی
د هر چا ده خپله لاره
د هر چا دي خپل مزلونه

WWW.samsoor.COM

سترګو پیل کړلې کوډې
څه کیسې وې څه رازونه
د شاعر زړه په درزا شو
اضطراب وهل موجونه:

ته اوزه د (ژوند) او (مینې)
دوه مثالونه یو دوه نښې
زه په تا باندې مینه
ته په ځان باندې مین یې

زه ریښتینی ژوندون غواړم
ځکه تښتم له انسانه
یم کلونه دلته ناسته
د یو چا مینې ته تږې

هو ! زه تښتم له انسانه
خو مینه په انسان یم
ځکه تل انځورومه
په خپل ژوند کې کې راز د مینې

WWW.SAMSOOR.COM

آيـــا تـــه ددې لپـــاره؟
مسـا پر شـوې دلتـه راغلـې؟
چـې يـو څـوک دې د ليـدلو
د خيـــالونو ده نقاشـــه

نـه ! پـوهيږم داسـې نـه ده
تـه ملنګ د خپـل خيـرات يـې
لټـوې جلـوه د حسـن
د خپـل عمـر آئينـه کـې

تـه اوزه د (ژونـد) او (مينـې)
دوه مثالونـه يـو دوه نښـې
زه پـه تـا بانـدې مينـه
تـه پـه ځـان باندې مـين يـې

ځـې د ورک مقصـد پـه لـوري
خـو ويريـږې لـه توپانـه
لـه وطنـه مسـا پر يـې
لا وتـې نـه شـي لـه ځانـه

WWW.samsoor.com

دلته نه يې راوستلی
د سپيڅلې مينې لارو
ته ښکلا وو پسې ګرځې
څه خبر يې له (ښکلا) نه

يو پرديس د تورو شپو يې
خو تيارو نه لرې کړکه
شوې را پېښ زما په جونګړه
چې پناه شې له بارانه

ته ورځ نه يې زما د مينې
زه ورځ نه يم ستا د مينې
ته باران او باد نه تښتې
او زه تښتم له جهانه

ته د (عقل) لاروی يې
زه د (مينې) مسافره
ته وهې د ښتې ځنګلونه
زه خپل زړه کې سرګردانه

WWW.SAMSOOR.COM

ځې د ورک مقصد په لوري
خو ويريږي له توپانه
له وطنه مساپر يې
لاوتي نه شي له ځانه

باد هماغسې غوسه دی
لا باران په شرک وريږي
د ځنګله او وريځو جنګ دی
توري لړې راخورې دي

کله شنې ځانګې شي ماتې
کله اور په وريځو بل شي
په جونګړه کې لا سترګې
د شاعر په زړه خنبيږي

نور توان د پرديس نه شته
نه ځواب لري د سترګو
پرې کوډګرو کوډې وکړې
ليوني شو را پاڅيږي

WWW.samsoor.COM

نور ليدی سترګو ته نه شي
اړوي مخ بلې خواته
له جونګړې نه راوځي
بيا ځنګله ته روانيږي

تور کچکول يې ورنه پاتې
پښې لوڅې ګريوان څيرې
ليونتوب او اضطراب کې
وهي منډې او ورکيږي

باد هماغسې غوسه دی
لا باران په شرک وريږي
د ځنګله او وريځو جنګ دی
تورې لړې راخورې دي

ناڅرګند لوري ته لاړو
تش د څو شېبو مېلمه و
پسې ووته نقاشه
ژاړي، لوېږي او پاڅيږي

او چې پرېوځي بيا پر لاره
ښکلوي په پستو شونډو
د لمدو کبلو منځ کې
تش پلونه ورنه پاتې

WWW.samsoor.COM

په لېمو کې دا سې وايي:
"په ټول ژوند د انتظار کې
ای د لنډو شپو بخته!
د نېکمرغه شپو عمره!
ولې بېرته را نه لاړې؟»

پر دېس لاړ خو خبر نه شو
په دې راز چې انځور کړي
په جونګړه کې د ننه
د ښايسته سترګو په ژبه
نور څه نه وو هېڅ ويلي
بې له دې ښکلې سندرې

چې:
«په لويو غرو باندې را تاوشول توپانونه
زلې وربېږي
مه څه دلته شپه وکړه
پاتې شه باران دی»

زمری/ ۱۳۷۲

WWW.SAMSOOR.COM